

ရှင်မိထယ်

မောင့်ကို မုန်းတယ်

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

၂၈၆

ရှင်မိထယ်

မောင်ကိုမိုးနိုးတယ်

တမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၆၀၀၄၆၂၃၀၄၀၉

မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၀၅၁၀၀၅၀၉

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဝက်တင်ဘာလ
ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

အုပ်စု

၅၁၁

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်လှိုင်(ဝဥရော)စေတနာတပေ
အမှတ်(၅၉)၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။

ိုင်နိုင်သူ

ဦးကျော်လှိုင်(၅၉၇၇)ဝေဇာနာOFFSET
အမှတ်(၅၉)၊ (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

၈၉၅၊ ၈၃

ရှင်မိထယ်

မောင်ကိုမိုးနိုးတယ်/ရှင်မိထယ် - ရန်ကုန်။

ခေတ်နာတပေ၊ ၂၀၀၉။

၂၀၀၉ - တ၊ ၁၂၊ ၁၈ ဝင်္ဂါ။

(၁) မောင်ကိုမိုးနိုးတယ်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မဖြိုကွဲရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မဖြိုကွဲရေး

အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်ရွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံသားညီ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ပြင်ဆင်လာရေး
- ပြစ်ဒေါ်လွှာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း တက်စွဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် စီပြင်စွာ ပြင်ဆင်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို မန်တီးခိုင်မှု ရှမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တပြင်ပေးရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း ဖောင်ရွှေ့ကံရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

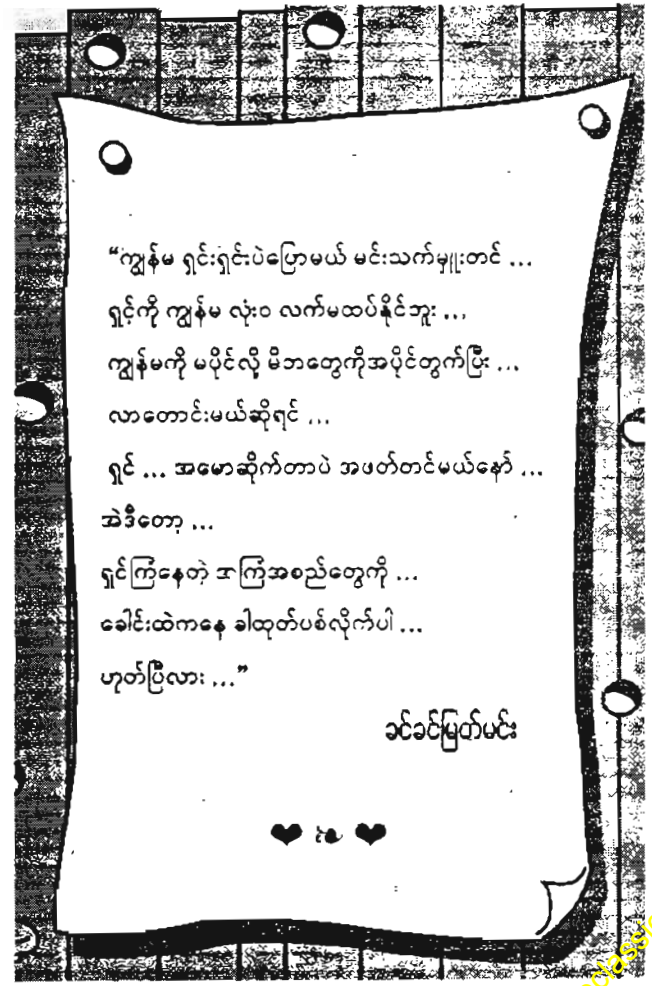
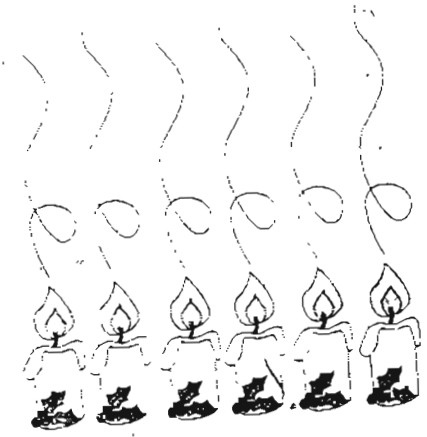

ရှင်မိထယ်

မောင်ကို မုန်းတယ်

စိဉ်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

“ကျွန်မ ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ် မင်းသက်မှူးတင် ...
 ရှင်ကို ကျွန်မ လုံးဝ လက်မထပ်နိုင်ဘူး ...
 ကျွန်မကို မပိုင်လို့ မိဘတွေကိုအပိုင်တွက်ပြီး ...
 လာတောင်းမယ်ဆိုရင် ...
 ရှင် ... အမောဆိုက်တာပဲ အဖတ်တင်မယ်နော် ...
 ဆဲဒီတော့ ...
 ရှင်ကြံနေတဲ့ ငါ့ကြံအစည်တွေကို ...
 ခေါင်းထဲကနေ ခါထုတ်ပစ်လိုက်ပါ ...
 ဟုတ်ပြီလား ...”

ခင်ခင်မြတ်မင်း

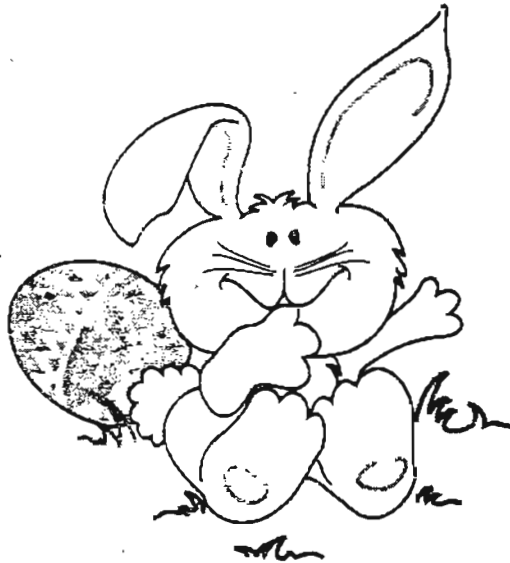
“တကယ်တော့ မောင်ရယ် ...
 ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ...
 ရှင်ကို မြတ်နိုးခဲ့တာ ကြာပါပြီ ...
 ရှင်ရဲ့ အမူစတိုင်တွေကို အထင်မကြီးလို့ ...
 ရှင် ... ကျွန်မအပေါ်
 အနိုင်ယူမိလ်ကျခဲ့တာတွေကို မုန်းလွန်းလို့ ...
 ရှင်ကို ချစ်တယ်လို့ ပါးစပ် ပွင့်ဟမပြောခဲ့ပေမယ့် ...
 ကျွန်မရင်ထဲမှာ ရှင်ကို
 ‘ချစ်တယ်’ ဆိုတဲ့စကားလုံးထက်
 လေးနက်တဲ့ စကားသစ်ကလေးကို
 အဖြေပေးခဲ့ပြီး သွားပါပြီ ...
 အဲဒီအဖြေကလေးကတော့ ...
 မောင့်ကိုမုန်းတယ် ...”

“အင်း ... နေ့စမ်းပါဦး ...
 ကိုယ် မင်းကို မေးကြည့်လိုက်ဦးမယ်နော် ...
 မင်းက ... မင်းကိုယ်မင်း အထင်ကြီးပြီး ...
 လာတောင်းဖို့အဆင့်အထိတောင်
 မျှော်လင့်ထားတာကိုး ...
 ဟတ် ... ဟား ... ဟား ... ရယ်ရတယ် ...
 ဒီစကားကြီးပြောရအောင် ...
 ကိုယ်က မင်းကို ဘယ်တုန်းက ...
 ချစ်တယ် ပြောဖူးသေးလို့လဲ”

မင်းသက်မှန်စာင်

မင်းသက်မှူးတင် ...
 အမယ်လေး ...
 နာမည်ကြီးကလည်း ...
 ဂီတစာဆိုလိုလို ...
 ရှေးစာဆိုတော်ကြီးယောင်ယောင် ...
 ဟွန်း ...
 တင်စီးလိုက်တဲ့နာမည်ကြီး ...
 ကြားရတာနဲ့တင် နားကလောပါတီ။
 ရယ်စရာလည်း ကောင်းပါသည်။
 ဒီလိုရယ်စရာကောင်းသည့်နာမည်ကြီးကို ခင် ရယ်

ချင်လွန်းစွာဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် ခပ်ဖွဖလေး ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

“မင်းသက်မျိုးတင် ... ဟိ ဟိ”

ခင်က ဒီနာမည်ကြီးကို လျှာခံတွင်းမတွေ့ပါဘဲ ဖွဖွ ကလေးရေရွတ်ပြီး မေမေမျက်နှာကြီးကို ပြုံးစိစိကလေးစိုက် ကြည့်မိသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦး ...

သူမ သံယောင်လိုက်လိုက်တာကို သဘောတော် အကျကြီးကျသွားခဲ့သည့် မေမေမျက်နှာကြီးက သကာရည်လောင်း လိုက်တာထက်ကို ချိုမြိန်လွန်းလှသည်။

ဘာအတွက်ကြောင့်များ ...

ခင် မင်းသက်မျိုးတင်ကို ရေရွတ်လိုက်တာနဲ့တင် မေမေမျက်နှာကြီးမှာ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မလုံမလဲကြီး ဖြစ်သွားရတယ် မသိ။ အပျိုဖြန်းလေးတစ်ယောက်လို မျက်လုံးအကြည့်ကြီးတွေ လှုပ်ခနဲ လှုပ်ခနဲနှင့် ခင်မျက်နှာလေးကို ခိုးခိုးကြည့်လိုက်သေး သည့် မေမေရဲ့ရိုးစင်းလှသည့် အကြည့်တွေကြောင့် ခင် ရယ်ချင် စိတ်တွေကို မနည်းကျိတ်မျိုချထားရသည်။

ရိုးပါ! မေမေရယ် ...

မေမေသမီးက မန္တလေးသူစစ်စစ်ကလေး ဖြစ်ခဲ့ပေ မယ့် ဒီလောက်အထာလောက်ကတော့ ပေါက်ပြီးသား။

မဟုတ်မှလွဲရော ...

ဒီမင်းသက်မျိုးတင်နဲ့ ခင်ကို မေမေတို့ မိရိုးဖလာ အတိုင်; လူကြီးချင်းစေ့စပ် ...

ပြီးတော့ ...

လက်ထပ်ပေးစား ...

အိုး ... မေမေရယ် ... မေမေချတဲ့ပုံစံကြီးက မမိုက် လှပါဘူး။ ရိုးစင်းလွန်းပါတယ်။

ခင်က ဒီလိုလူကြီးမိဘနဲ့ လာပြီးတောင်းရမ်းစေ့စပ် ပြီး လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းကလေးမှ မဟုတ်တာ။

ခင် အရည်အချင်းနဲ့ ခင် စိတ်ကြိုက် “ဒေါင်ဒေါင် ဒေါင်ဒေါင်” ရွေးချယ်မှာပဲ။

ပြီးတော့ ...

ခင်က သာမန်ညောင်ည မိန်းကလေးမှမဟုတ်တာ။ ခင့်ပညာ၊ ခင့်ဂုဏ်၊ ခင့်ဥစ္စာဓန၊ ခင့်အလှတွေနဲ့။

အဟင်း ဟင်း ... တန်ရုံယောက်ျားတွေကိုတော့ ခင်တို့က ဖုတ်လေတဲ့ငါးပိ ရှိတယ်လို့ကိုမထင်။

ဒါကြောင့်မို့ ...

ခင်ကို လူအတော်များများက မျက်မှန်းကျိုးကြတာ။ ခင်ကို ကြီးကျယ်လို့ ဘဝင်မြင့်လို့ ဘယ်လိုယောက်ျား မျိုးနဲ့ ညားမလဲဆိုတာကိုပဲ စောင့်ကြည့်ကြမတဲ့။

စောင့်ကြည့်ကြစမ်းပါကွယ်။

ခင်ကို စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့ မျက်စိဒေါက်ထောက်

စောင့်ကြည့်ကြလိုကတော့ ခင်တို့က ပြုံးပြုံးကလေး၊ မျက်လုံးက
လေးပင့်ပြီး ဂုဏ်ယူကြည့်လိုက်ဦးမည်။

“အဟင်း ဟင်း”

“ဟောတော် ... ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် ဘာတွေ
သဘောကျပြီး ရယ်နေရတာလဲ ခင်ရယ်၊ ကြည့် ... မေရေ
ညည်းတူမကတော့ အရင်ပုံစံတိုင်ပဲ လာပြီ”

မျက်နှာကြီးရှုံ့မဲ့သွားပြီး အန်တီလေးကို အဖော်စပ်
သလို တိုင်ပင်လိုက်သည့် မေမေကိုကြည့်ရင်း ခင် ပခုံးကလေးတွန့်
ကျဲ့လျက် ‘တဟိဟိ’ရယ်လိုက်မိသည်။

ခင်က တစ်ဦးတည်းသောသမီးဆိုတော့ အသက်နှစ်
ဆယ့်ငါး၊ အင်္ဂလိပ်စာနည်းပြဆရာမလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်
အိမ်မှာတော့ ကလေးပဲ။

အိမ်က အပျိုကြီးဖြစ်သည့် အန်တီလေးနှင့် ပေါင်း

ပြီး ခင် ကလေးပေါကြီး ဖြစ်နေသည်။

မေမေက ခင် အဲဒီလိုပေါက်တာကို လုံးဝမကြိုက်။

ခင်က ဘယ်လောက်အထိ ကလေးဆန်သလဲဆိုရင်
ခင်ကို သဘောကျကြိုက်နှစ်သက်လို့ဆိုပြီး လူကြီးတွေနှင့် လာကမ်း

လှမ်းသည့်အချိန်မှာပဲ အဲဒီလူကြီးမိဘတွေရှေ့မှာ ခင် ခွက်ထိုး
ခွက်လန် ရယ်မောပစ်လိုက်မိသည်အထိ ကလေးဆန်တယ်ပဲခေါ်
မလား၊ သူတို့တွေကို ရယ်စရာအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ရင်ထဲကကို
ဟားမိတာပဲလားမသိ၊ အဲဒါကို မေမေက လုံးဝမနှစ်သက်။

သမီးလာတောင်းသည့် မေမေမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း
တွေ ပြန်သွားပြီးတာနှင့် ခင်ကို ပွက်လော့ညံ ဆူပူလာတော့သည်။

အဲဒီအချိန်ခဏလေးမှာတော့ ...

ခင်က မျက်နှာပိုးကလေးသတ်ပြီး ဘာမှ မဟုတ်
တော့သလို ပခုံးကလေးတွန့် ခေါင်းကလေးငဲ့ လျှာကလေးထုတ်
ပြီး တဟိဟိ ရယ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ပြီးတော့ ...

မေမေကိုလည်း ရင်ထဲက ဆန္ဒလေးတွေကို ကြွေး
ကြော်ပစ်လိုက်သေးသည်။

“အဟင်း ... တကယ်ရယ်ရတယ်နော်၊ ခင်ကိုများ သာမန်
မိန်းမလိုသတ်မှတ်ပြီး လူကြီးတွေနဲ့လာကမ်းလှမ်းတယ်၊
ရိုးလိုက် တုံးလိုက်တာကြီးနော် ... အဟိ၊ ခင်တို့ကတော့
ခင်ကို ရင်မဆိုင်ရဲလို့ မိဘနဲ့အပိုင်တွက်ပြီး လာကမ်းလှမ်း
တဲ့လူကိုတော့ တာ့တာပဲပရင်၊ သူ့ဘာသာ ဟိုင်ဘော့စ်
ကြီးဖြစ်နေပစေ ဆော့ရီး ... တာ့တာ”

www.burmeseclassic.com

လို့ မေးခင်းအောင် ရင်ထဲက ဆန္ဒလေးတွေကို ကြွေးကြော်လိုက်တော့ မေမေက မကျေမနပ်ကြီး မျက်စောင်းခဲကာ ခင်ကို မှိုချိုးမျှစ်ချိုး ပြောလာပါတော့သည်။

“အေးပါအေ၊ မူနိုင်တုန်းတော့ မူထားဦးပေါ့၊ မမူနိုင်တော့တဲ့ အချိန်ရောက်မှ ဖေဖေကယ်ပါ၊ မေမေကယ်ပါ၊ အန်တီလေးကယ်ပါနဲ့၊ ယောက်ျားနိပ်စက်လို့ မျက်ရည်လေးစမ်းစမ်း၊ စမ်းစမ်းကျပြီး အိမ်ဆင်းဘဝ ဖြစ်လာလို့ကတော့ ဒီက မိထားတို့ကလည်း ဆောရီးပါပဲ”

မေမေက သူ့ကိုယ်သူ ဒေါသထွက်စိတ်ဆိုးသွားပါလျှင် မိထား ... မိထားနှင့် တင်စားတတ်ပါသေးသည်။

ခင်တို့ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ မိကြီးတပ်ပြီး တော့တော့ မတင်စားနိုင်ပေါင်။ ရွှေကလေးတပ် တင်စားလိုက်တော့ ဘာဖြစ်သေး။

ရွှေထားဆိုရင် ဘယ်လောက်နားဝင်ချိုလိုက်မလဲ။

အင်း ... အဟင်း ... မေမေ ... မေမေ။

အဲဒီကတည်းက ခင်ကို မေမေ မျက်မှန်းကျိုးသွားတာပဲလားမသိ။

ခင်ကို လာတောင်းရမ်းတဲ့လူတွေကို ဖုန်းနဲ့ပဲ ငြင်းထုတ်လိုက်လေသည်။

အဲဒီတော့ မျက်နှာမပူရတော့ဘူးပေါ့။

အခုတော့ ...

ဘာတွေများထူးခြားပြီး မင်းသက်မှူးတင်၊ မင်းသက်မှူးတင်နဲ့ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ အမောဖောက်မတတ် ရေရွတ်လာသည့်နာမည်တစ်ခုက ခင်နားထဲမှာ ယဉ်းပါးခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ဒီနေ့မှာတော့ အလေးအနက်ထားပြီး ဆွေးနွေးလာတဲ့စကားကို ခင်က အလေးအနက်မရှိသလို ခပ်ပါးပါးလေးလုပ်ပြလိုက်တော့ မေမေ ရှူးရှူးရှားရှား ဒေါ်ပွသွားကာ မျက်ထောက်နီကြီးနှင့် ခင်ကို စိုက်ကြည့်လာတော့သည်။

“ဟဲ့ ... မိခင် ညည်း ဘယ်လိုဟာသကားကိုကြည့်လိုက်ရလို့ ဒီလောက်သဘောကျနေရတာလဲ”

“ဟိ ဟိ ... မေမေကလည်း ခင်ကို မိခင်လိုမခေါ်ဘဲ ရွှေခင်လို့ ချစ်စနိုးလေးခေါ်”

“ဒေါက်”

“အား”

မေမေက ခင်နဲ့ဖူးတည့်တည့်ကို လက်မှန်းတည့်တည့်ခေါက်ချလိုက်တာကို ခင် မရှောင်နိုင်တော့ဘဲ တည့်တည့်တိုးခခေါက်ခံလိုက်ရသလိုပင်။

“အား ... မေမေ့နော်၊ မေမေ ခင်ကို ဒီအသက်အရွယ်အထိ ရိုက်တုန်း၊ ခင်ကိုသာ သိပ်နိုင်တာ၊ ဖေဖေကျကြောက်လိုက် ရတာ ပြားပြားဝပ်ပဲ”

“ဘာပြားပြားဝပ်လဲ၊ ငါ ညည်းအဖေကို ဘယ်တုန်းက ကြောက်ရလို့လဲ”

မျက်လုံးကြီးပြူး ဒေါဖောင်းလာသည့် မေမေ့ကို ကြည့်ပြီး ခင်က နာနေသည့်နဖူးကလေးကို ပွတ်ရင်း တဟိဟိရယ် လိုက်ပါတော့သည်။

“ဟိ ဟိ ဟိ”

“ဟယ် ... ပေါလိုက်တာ၊ တော်တော့ကိုပေါ့တဲ့ ငါ့သမီးပဲ၊ တချို့က သက်ဦးအရူးတဲ့၊ အခုလည်းဟုတ်ပါ၊ တစ်ဦး တည်းသောသမီး သက်ဦးအရူး တကယ့်အရူးပဲ”

အခုနေတုန်း မေမေ့ဒေါသတွေကို ပိုပြီးဆွပေးလိုက် ရင် ခင်ကိုများ ဘာထလုပ်ဦးမလဲမသိ။

စိတ်ထဲကတော့ ...

ခင် မေမေ့ကို ခံပြောနေလိုက်မိသည်။

မေမေ ဖေဖေ့ကို ကြောက်ပါတယ်။ ဖေဖေ ဘာပြော ပြော ဘာမှငြင်းဆန်နိုင်တာမရှိ။ ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုနဲ့ ကြောက်လိုက်ရတာ ရှိသေလိုက်ရတာလည်း နှစ်ယောက်မရှိ။

မယားဝတ္တရား အကျေအပွန်လွန်နေသည့် မေမေ့ကို

ကြည့်ပြီး ခင် နှာခေါင်းရှုံ့ပစ်လိုက်သည်။

ခင်တို့ကတော့ ဒီလိုပုံစံမျိုးမရ။

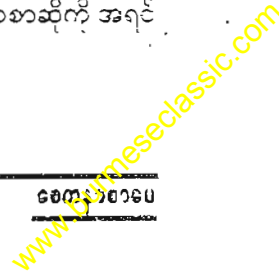
ဆောရီးပဲ ...

“အဟင်း ဟင်း ... ကဲ ... တော်ပါတော့ မမရယ်၊ ညည်း သမီးအကြောင်းလည်း ညည်းအသိသားနဲ့၊ ထားတော့ ဘာစကားမှမပြောတော့နဲ့၊ သူ့ကို စကားကောင်းဘယ်တုန်း ကမှ ပြောလို့မရဘူး၊ ချိုချိုသာသာလေး ပြောလို့မရဘူး၊ မဖြစ်မနေ ဘောကလေး တီးပေးမှရတာ၊ သဘောပေါက် သဘောပေါက်၊ ကိုယ့်သမီး အကြောင်း ကိုယ်သဘော ပေါက်”

“ပေါက်ပါတယ်အေ၊ ပေါက်ပါတယ်၊ မင်းသက်မှူးတင် ဟိ ဟိတဲ့၊ သူကပဲ ဟိဟိလုပ်ရသေး၊ ဟိုက သူ့ကို ဟဲဟဲ လုပ်မှာ၊ ဟိုက သူ့ကိုမြင်ပြီးတော့ အော့ကြောကြီးလန်၊ အော့ကြောကြီးလန် ဆယ်ခါပြန် ဆယ်ခါပြန်ဖြစ်မှာ”

“အမယ်လေး ... ခင်တို့ကသာ အဲဒီရှေးဂီတစာဆိုကို အရင် ဆုံး ဘောလွတ်ပေးလိုက်မှာ၊ မှတ်ထား”

“ဘာ ... ဘာဂီတစာဆို”

မေမေက မတော်ရသေးသည့် သူ့သမက်လောင်းကလေးကိုထိတော့ ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားပုံဖြင့် လက်ကြီးခါပြီး စလန်ပေးလာသည်။

အဟင်: ... လာ,လာချည်သေးရဲ့။

ရှေးဂီတစာဆိုက ဘာကောင်မို့လို့လဲ ...။

ခင်ကိုမြင်ပြီး မခွဲလမ်း မရူးသွပ်သည့်ယောက်ျားရယ်လို့ မရှိ။

မမြင်ဘူးလို့ မခွဲလမ်းတာပဲ ရှိရင်ရှိမည်။

ခင်တို့ရဲ့ရှေးဘဝကုသိုလ်ကံ ကောင်းလွန်းလို့ ချောမောလွန်းသည့် ရုပ်ရည်ကလေးကြောင့် ခင်က ယောက်ျားတိုင်းရဲ့ အချစ်ဦးဖြစ်ခွင့် ရခဲ့လေသည်။

ခင်မျက်နှာသွယ်သွယ်ချောချောကလေးမှာ အထင်းဆုံးလှတာကတော့ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေးတွေပါပဲ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မို့ညွှန်းတာမဟုတ် ...

ပြီးတော့ ...

လေးကိုင်းနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလှလှလေးကလည်း ဆေးမသွင်းရပါဘဲ အမြဲတမ်း ပန်းသွေးရောင်ပြေးနေခဲ့တာ ခင်ကိုယ်ခင် နှစ်သက်ကြည့်နူးမိသည်။

အဟင်: ... ခုခေတ်က ကြော်ငြာဝင်ခေတ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြော်ငြာမင်းသမီးလုပ်သည့်ခေတ်ကြီးမှာ ခင်ကလည်း ခင်ကိုယ်ခင် ကြော်ငြာဝင်နေမိသည်။

စကားဝိုင်းကလေး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ကျသွားကြချိန်မှာ မေမေ့ကို ကြာကြာစိတ်ဆိုးခွင့်မပေးနိုင်သည့် မေမေ့အခန်းထဲက မေမေ့ရဲ့ Hand Phone က တတူတူ ခြည့်လာပါတော့သည်။

“တူ တူ တူ ...”

ကောင်းတယ်။

အခုမှပဲ နားအေးပါးအေး၊ နေရတော့မယ်။

ကျောင်းကလေးပိတ်လို့ နားအေးပါအေးလေးများ

နေရမလားလို့ အနားယူပါတယ်။

အိမ်က မေမေ့ရဲ့ဆူညံ ဆူညံအသံက ကန်ခေတ်ထလာပြန်ပြီ။

“အင်း ... ငါ့အခန်းထဲက ဖုန်းမြည်လို့သွားလိုက်ဦးမယ်၊

ဒီမှာ ခင် ညည်းခေါင်းထဲမှာတော့ မင်းသက်မျိုးတင်ကို မေ့ထားလို့မရဘူးနော်၊ အဲဒါတော့ နည်းနည်းလေး သတိပေးထားမယ်”

“ဟာ”

အင်း ... ခင် ဆက်ပြောမယ့်စကားက ရန်ဖြစ်ရမယ့်
စကားတွေမို့ ဘာမျှ ဆက်ပြောချင်စိတ်မရှိတော့ဘဲ ရင်ထဲမှာပဲ
တိတ်တိတ်လေး မျိုချလိုက်ရတော့သည်။

ဟွန်း ... အခုလောက်အထိ မေမေ ကဲကဲဆတ်ဖြစ်
နေပုံအရ ဒီဂီတစာဆိုဘိုးတော်က လာကမ်းလှမ်းလာလို့ကတော့
ခင်နှင့်ဖူးစာရှင်ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ မိုင်ပေါင်းကုဋေရယ်ပေါ့။

“ဟယ် ... သမီးလေးက အဲဒီလောက်အထိ ခေါင်းမာတယ်
တဲ့လား၊ အဟင်း ဟင်း ... ဒါလွယ်ပါတယ်၊ မြတ်တို့
လမ်းကြောင်းလွှဲပေးလိုက်မယ်၊ လူငယ်အချင်းချင်းတည်ပေး
လိုက်မယ်၊ အဲဒါမှ အိုကေမှာ အဟင်းဟင်း၊ ဒီက သား
တော်မောင်ကလည်းလေ ခင်လေးကို မြင်ဖို့တော့မှ အသည်း
စွဲ အရိုးစွဲဖြစ်မှာ ... အဟင်းဟင်း”

ဟာ ...

လုပ်ပြီ။

မာမိတို့ကတော့ တကယ်ညစ်ပါသည်။

ဖုန်းစကားပြောရင်၊ သွားမစိတမ်း သဘောတွေစွတ်

ဘုနေသည် မာမိကိုကြည့်ပြီး သူ တော်တော်စိတ်ပျက်သွားရသည်။

အခုတလော မာမိတစ်ယောက် တကယ်ကို ဂနာ မငြိမ် ယောက်ယက်ခတ်နေတာ ဒက်ဒီတောင် မျက်စိစပါးမွှေးစူး လာပြီ။

တစ်နေ့ ဟစ်နေ့ ...
စားလည်း ခင်။
အရွှေကြည့်လည်း ခင်။
ကော်ဖီသောက်လည်း ခင်။ တခင်ခင်ဖြစ်နေတာ

သူလည်း နားကြားပြင်း ကတ်လှသည်။
မန္တလေးက လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လလောက်က မာမိ အလည် သွားရင်းနှင့် တစ်သက်လုံး တစ်ခါမှ မမြင်တွေ့ခဲ့ရသေးသည့် မာမိသုဝယ်ချင်းရဲ့သမီးလေးကို မြင်ပြီးကတည်းက သူနှင့် သဘော တူပါတယ်။ သူ့ကို ဒီမိန်းကလေးကိုပဲ လက်ထပ်ရမည်ဆိုပြီး နားပူနားကျီ ကျလာတာ သူ အတော်ကလေးစိတ်ညစ်ရသည်။

မာမိတို့ကလည်း ခေတ်မီမလိုနှင့် သိပ်တုံးလွန်းသည်။
သူကလည်း ဒီလိုမျိုးဆို သိပ်အလိုမရှိ။

အင်း ... ပြောပြောဆိုဆို မာမိ ဖုန်းပြောပြီးသွားလို့ သူ့ကို မျက်နှာချိုချိုကြီးဖြင့် လှမ်းကြည့်ပြီးပြလာခဲ့တာကြီးကို သူ ဒီဒီလည်လည်ကြီး ကြည့်လိုက်မိသည်။

မာမိဒုက္ခကလည်း မသေးလှ။

သားရေး သမီးရေးကို စိန်ကုန်သည်တွေလို လိုက် ခေနေဟပ်နေတာ သူ ရှက်လည်း ရှက်လှသည်။

တစ်ဖက်ကမိန်းကလေးကလည်း ရှက်ရှာမှာပဲ။

“ဟောတော် ... မာမိကိုများ မကျေမနပ် မျက်မှောင်ကြီး ကုတ်ကြည့်လို့ ဘာလဲ သားလေးက မူပြီပေါ့ ဟုတ်လား။”

“မူတာမဟုတ်ပါဘူး မာမိရာ၊ မာမိတို့ လုပ်တာကြီးက ခေတ်နောက်ဆွဲနေပြီဗျာ၊ ဘယ်နှယ်ဗျာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လ လောက်က မန္တလေးသွားရင်းနဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့မိန်းကလေးကို သဘောကျလို့ဆိုပြီး ချက်ချင်းချွေးမတော်ချင်တာ အဲဒါ မာမိ မရှက်တာ၊ သား စိတ်မဝင်စားဘူးဗျာ။”

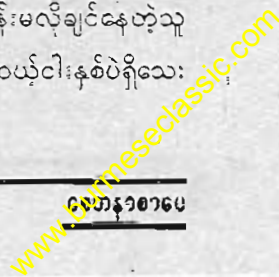
“ဒါဆို သားက ငြင်းတယ်ပေါ့။”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူက မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ပြီး ပြောလိုက်တော့ မာမိက စိတ်မဆိုးသည့်အပြင် ရယ်လှမ်းသွေးလိုက်သေးသည်။

“အဟင်း ဟင်း ... အေးနော်၊ မင်းစကား အတည်နော် သား။”

“ဟာဗျာ ... မာမိကလည်း ဘားက မိန်းမလိုချင်နေတဲ့သူ မဟုတ်တာ၊ အခုမှ သားအသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပဲရှိသေး တာ။”

“ခင်နဲ့အတူတူပါပဲ။ ခင်ကတောင် သားထက်နှစ်လပိုငယ်
သေးတယ်”

“ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဗျာ၊ ကျူတာမယ်တော်ဆို သားမလိုချင်
ဘူး၊ သားကို ဆရာလုပ်မယ့်မိန်းမဆို သားနဲ့ လုံးဝကိုမမြင်
ဘူး”

“အဟင်း ဟင်း ... နောက်မှ မြင်ယောင်သေးတယ်။ ခင်
ခင် ခင် နဲ့ ပါးစပ်ကတောင် ချမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့သားထေး
နော်၊ မိန်းကလေးကိုမြင်ပြီးမှ မင်း အခုပြောမယ့်စကားတွေ
ကို ပြောကြည့်ပါလား။ မာမိတို့ကလည်း လူငယ်တွေထက်
မပါဘဲ အတင်းအကျပ် မစိစဉ်ပါဘူး”

အင် ... ဒီအမျိုးသမီးက ဘယ်လောက်အထိမှာ

ရော့နေလို့ မာမိ ဒီလောက်အထိ အာမခံချက်ပေးနေရတာလဲ။

နတ်သမီးလောက်များ လှသလား။

အင် ... စိတ်တော့ဝင်စားစရာပါပဲ။

အဟက် ...

သူက သိပ်လှတဲ့ မိန်းကလေးတွေကို သဘောကျ

ကျေနပ်သူရယ်ပါ။

“ဒါပေမဲ့ သား ခင်ကိုတော့ မြင်ဖူးအောင်တော့ ခင်တို့နဲ့
သွားရမယ်၊ မာမိတို့ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီသစ်ကို မနှုတ်

မှာ ထပ်ပြီးတိုးချဲ့ရ ကောင်းမလားလို့၊ အဲဒါ သားလေးက
သင့်တော်မတော် သွားလေ့လာရင်းနဲ့ ခင်တို့အိမ်ကို မာမိ
ပေးလိုက်တဲ့လက်ဆောင်လေးတွေ သွားပေးရမယ်၊ အဲဒီ
တော့မှ သားလေး သဘောလေ၊ သားလေး မလိုချင်ပါ
ဘူးဆိုလည်း မာမိ ဘာမှမပြောလိုပါဘူး”

အင် ...

မူပြီဗျာ ...

မာမိတို့ကတော့ ...

သူ့ဆန္ဒတွေကို တောက်ကြည့်သလိုလိုနှင့် နောက်
တော့ အများရှုးသယောင်ယောင်ကလေးဖြလိုက်ပြီး သူ့ကို ခိုးလို
ခုလုကြီးဖြစ်သွားအောင် တမင်ကလိလိုက်သလိုပင်။

အင် ... မာမိ ... မာမိ ... တတ်လည်းတတ်ပါဗျာ။

အဟွန်း ... တတ်လိုလည်း သူ့မာမိ ဖြစ်နေတာပေါ့။

ခင်နှင့်ပတ်သက်သည့်စကားကို ဘာတစ်ခွန်းမှမဟ
ဘာဘဲ သူ့ကို ပြီးစိစိလေးကြည့်ပြီး လှည့်ထွက်သွားသည့် မာမိ
ကို သူ အားမလိုအားမရ မျက်စောင်းကြီးလှမ်းခဲကြည့်လိုက်မိသည်။

ဟွန်း ... သူ့ချွေးမလောင်းက ဘယ်လောက်အထိ

နား ချောမောလှပနေလို့ ထောက်ခံမဲအပြည့်ယူပြီး သူ့ကို အပိုင်
တွက်ထားတယ်မသိ။

မာမိအပြုံးကြီးက သူ့ကို ကလိသလိုလို ရိသလိုလို နှင့်။

“သာ၊ မာမိတွေ့ခဲ့တဲ့ မာမိသူငယ်ချင်းရဲ့သမီးလေးကို မတွေ့သေးလို့ပါ။ မင်းတွေ့သွားရရင် မင်းနဲ့လုံးသားတွေ ခံနိုင်ရည် မရှိတော့ပါဘူး။” လို့ မျက်လုံးအကြည့်လေးတွေနှင့် ပြုံးပြုံးကလေး ထေနေတာ သူ့ရင်ထဲမှာမခံချင်သလို မာမိပြောသည့် ကျူတာမယ် တော်လေးကိုလည်း နေ့ချင်းညချင်း စိတ်ဝင်စားသွားမိရတော့သည်။

မာမိက သားသဘောပါလို့ ပြောလိုက်တော့မှ မာမိ ပြောတဲ့ ကျူတာမယ်တော်လေးကို စိတ်ဝင်စားလှစွာဖြင့် သူမ လေးရှိတဲ့ မန္တလေးကို သွားချင်သည့်ဆန္ဒမတွေက တားမနိုင် ဆီး မရ တဖွားဖွားပေါ်လာတော့သည်။

အင်း ... ဒီမှာကလည်း အလုပ်ကမပြီးပြတ်သေး။ မာမိကလည်း မန္တလေးသွားဖို့ စကားလမ်းကြောင်း မစသေးတာမို့ သူ့ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်းတည်းကြီးဖြစ်ကာ အစာ နှင်နေရချေပြီ။

အခုမှ တစ်ယောက်တည်း မာမိ မန္တလေးကပြန်လာ တုန်းက ခင်နှင့်ပတ်သက်သည့် စကားသံလေးတွေကို စားမြုံ့ပြန် ရင်း မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ပြုံးယောင်သမ်းကာ နွေးမြဲမြဲကြီးခံစား လိုက်ရသည်။

“အို ... ရှားမှရှားလိုက်တာ မောင်ရယ်၊ မြတ်တစ်သက်မှာ ခင်လောက်ချောတဲ့မိန်းကလေးမျိုးကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ သလိုပဲ။ မင်းသမီးတစ်ယောက်လိုလှတာ၊ မင်းသမီးတောင်” ကိုရိုးယားစပိုင်ချစ်သူထဲက ခိုအားလား မျက်နှာမျိုးလေး၊ နမူနေတာပဲ။ ခင်က မျက်နှာပေါက်ကျပ် ပိုလှတယ် မောင်ရဲ့။ မျက်လုံးလေးကလည်း ပြောမပြတ်အောင်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ မာနကတော့ ထိပ်ပဲတဲ့”

အဲဒီတုန်းက ...

သူ မာမိစကားကို ဟားတိုက်ရယ်မောခဲ့မိသည်။

ချောလည်းချော၊ ပညာကလည်းတတ်၊ မာနက လည်းရှိ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကလည်း အပြည့်ဖြင့် ဘဝင်တွေ့စွတ်မြင့်နေ သည့် ကျူတာမယ်တော်ကို အခုချိန်မှာ သူ့နဲ့လုံးသားဆီသို့ အရှိန် ပြင်းပြင်းထန်ထန်သွားခဲ့ရပြီမို့ နေလို့မရအောင်ကိုပင် စိတ်တွေလော ကာ တွေ့ချင်စိတ်ကလေးတွေ ပြင်းပြလာရသည်။

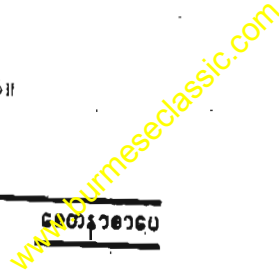
ကိုယ်နဲ့သက်ဆိုင်ရမယ့်သူလေးမို့ ...

ရင်ခုန်တာလား ...

ကြည်မွေ့သာယာမိတာလား ...

ချောတယ်၊ စပိုင်ရဲ့ခိုအားလားတဲ့။

ဒီလိုဆို သူက စပိုင်ပေါ့။

အား ...
 စပိုင်တော့ သူ အဖြစ်မခံနိုင်။
 လှစ်ခနဲ ဖိန့်ခနဲ အသည်းနှလုံးတွေ ထုံကျင်အေးခြင်း
 သွားသလို သူ့ပခုံးကြီးနှစ်ဖက်တွန့်ပြီး မြို့မြို့ကြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။
 အဟွန်း ...
 ဒီကျူတာမယ်တော်ကလေးက အတော်ကလေးလေး
 သလို ဘဝင်ကလည်း မြင့်တယ်ဆိုတော့ အင်း ... သူနဲ့ကတော့
 တဂျိမ်းဂျိမ်းညှပ်ပြီပေါ့။

သူက သူ့ကို ကက်ကက်လန် နှုတ်လှန်ထိုးတင်
 သည့်မိန်းမမျိုးကို သိပ်မုန်းပါသည်။

ဒါပေမဲ့ မန္တလေးသူလေးဆိုတော့ ...
 အဟက် ... ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှာ စကန်မုချမလှူ
 အတွေးတွေနဲ့တင် သူ့နှလုံးသားကြီးတစ်ခုလုံး
 မြဲမြဲကြီး ဖြစ်သွားရကာ သူမလေးနဲ့ တွေ့ချင် စကားပြောချင်စိတ်
 တွေက ဘယ်လိုမှ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ ဟုန်းဟုန်းထလာ
 ပြီမို့ စာရင်းတွေကို ရေးချွတ်နေရာမှ သူ ဆုံလည်ဆိုဖာကြီးက
 “ဝုန်း” ခနဲ ထရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ရွှီ ... ရွှီ ... အဟွန်း ... မင်းလေး သိပ်လှတယ်ဆို
 လည်း ကိုယ်က စိတ်ဝင်စားရပြီပေါ့၊ ကိုယ်တို့ယော

တွေက သိပ်လှတဲ့မိန်းမဆိုရင် ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိ ရင်က
 အလိုလိုခုန်လာတာ ... အဟက်”

အခန်းထဲကနေ ပခုံးကြီးနှစ်ဖက်တွန့်ပြီး သူ့ အပြေး
 လေးလှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

“အင်း ... မာမီ ... မာမီ ... သားကို နှိပ်စက်ထားဦးပေါ့
 ဗျာ၊ သားကလည်း သားနည်းသားဟန်နဲ့ ကျူတာမယ်တော်
 နဲ့ ဒီနေ့တွေ့ရမှာပဲ ... ဟဲ ဟဲ၊ ဖုန်းဆက်မယ်လေ မာမီရဲ့။”

မင်းသက်မှူးတင် ...

ဖုန်းကလေးကို မြှောက်ပြီး ဆွဆွ ဆွဆွ ကိုင်ရင်း
 အလုပ်စားပွဲကြီးကို အပြေးတစ်ပိုင်း လှမ်းဝင်ခဲ့သည်။

မာမီအလုပ်စားပွဲက စာရင်းစာအုပ်ထဲမှာ မိတ်ဆွေ
 ဖုန်းနံပါတ်တွေကို တန်းစီရေးထားတာ သူ့ အသိဆုံး။

ဒီလောက်ကတော့ သားက လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ပါး
 သားပါ မာမီရာ။

“အဟွန်း ဟွန်း ...”

တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်သဘောကျကာ သူ့ မာမီ
 စာရင်းစာအုပ်ကြီးကို ကပျာကယာဆွဲလှန်ကြည့်

လိုက်သည်။ ဒီအချိန်ဆို မာမီ မလာသေးပါ။

“ဖတ် ... ဖတ် ... ဖတ်”

www.burmeseclassic.com

ဟော တွေ့ပါပြီ။

မိတ်ဆွေမှာ ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်များလို့ ခေါင်းစဉ်ဘဝိ
ထားသည့်နေရာအရောက် သူ နည်းနည်းရင်ခုန်သွားရသည်။

မန္တလေးကို သွားရမယ်လို့ သတိပေးပြောလာပြီး
တစ်လနီးနီး မသိရင်ယောင်ဆောင်နေသည့် မာမိပရိယာယ်နဲ့
သူ မကျေနပ်ချင်တော့။

ဒါကြောင်မို့လို့ ...

သူ့နည်းသူ့ဟန်နှင့် ရဲ့အောင်ဖွင့်လိုက်တာပဲ။

“ဟဲ့ ... ဟဲ့”

မင်းသက်မျိုးတင် တစ်ယောက် ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကို
သဘောအကျိုးကြီးကျသွားရကာ ပန်းကြိုးကို စုံပစ်တွန့်လိုက်
သည်။

အဟွန်း ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရုပ်သေးမင်းသားတစ်
လက်ဖြစ်နေတာကိုတော့ မင်းသက်မျိုးတင် သတိမထားမိတော့။

“ဟား ... တွေ့ပြီ ... တွေ့ပြီ”

“အင် ... တာတဲ့ ... ခင် မန္တလေး ... အလဲ့”

မာမိရေးထားတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်တွေထဲက ထိပ်ဆုံး
ရာမှာ ခင်ဖုန်းနံပါတ်ကလေး နေရာယူထားတာကြီးကို သူ
သဘောတော်ကျကာ နှုတ်ခမ်းကြီးတွန့်ပြီး လွလွကြီးပြုံးလို့
သေးသည်။

ရွေးမလောင်းလေးရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို အရင်

ဆု ဦးဦးဖျားဖျားလေး ရေးထားတယ်ပေါ့။

အဲဒီလောက်အထိ ဦးထာ တား။

“ဟဲ့ ... ဟဲ့”

သူ့ရင်ထဲမှာ တယ်လီကြီးမုန်းမသိအောင် လှုပ်ခနဲ
လှုပ်ခနဲဖြစ်ကာ နွေ့တွေးရင်ဖိုနေခဲ့သည်။

အင်း ...

သူ့မလေး ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို မိတ်ထဲကနေ

အသေအချာမှတ်လိုက်ပြီး Hand Phoneကလေးကို ခါးကြားထဲက
ဆွဲထုတ်ပြီးမှ လက်ကြီးပြန်ရုပ်ကာ ပန်းကြိုးနှစ်ဖက် အသာက
လေးတွန့်လိုက်မိပြန်သည်။

အင်း ...

ဒီအချိန် ဖုန်းဆက်လို့မဖြစ်။

သူမ စာသင်နေတဲ့ အချိန်ကြီးဆိုတော့ ရင်တွင်
ခါးခိုတွေ ပြောခွင့်မရ။

ညသန်းခေါင်ကျော် တကယ်ရင်ဖိုရသည်အချိန်မှာ

မင်းသက်မျိုးတင် ခင်ဖုန်း ကျွဲ ရမည်။

အဲဒီအချိန်မှာ

ခင်ဆီက ကောင်းသံလေးတွေကို ခုတင်ကလေးပေါ်က
နေ မျက်လုံးကလေး စင်းမှေးမှိတ်ပြီးတော့ သူမလေးရဲ့ အသံက
လေးကို နှလုံးသားနှုတ်ထဲကို ရှူရှိုက်ပြီး နားထောင်ရမည်။

အင်း ...

ခင် ... ခင် ... မင်းကို ကိုယ် မမြင်ရခင်ကတည်းက
ရူးသွပ်ခဲ့တာ မင်း ကံကောင်းတာပဲ။

“တူ ... တူ ... တူ”

“.....”

“တူ ... တူ ... တူ”

အင်း ...

နားထဲမှာ ဖုန်းမြည်သံလေးလို သဲ့သဲ့ကလေးကြားနေ
တာမို့ ခင် အိပ်ပျော်နေရာမှ လူးလွန်လှုပ်ရှားသွားရသည်။
ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်သူကများ ဖုန်းဆက်တာပါလိမ့်။
ညကြီးအချိန်မတော် ခမျာ အိပ်မက်မက်နေတာလား
မသိ။

“တူ ... တူ ... တူ”

ဟော ... မြည်လာပြန်ပြီ။

ခင် အိပ်မက်မက်နေတာ မဟုတ်တော့။

တကယ့်ကို ခုတင်ခေါင်းရင်းက သူမ Hand Phone

ကလေးက မြည်နေခဲ့တာပင်။

စားပွဲပေါ်ကနာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ညဆယ့်နှစ်နာရီခွဲနေပြီဖြစ်သည်။

ဘယ်သူကများ ဒီအချိန်ကြီး အရေးတကြီးဖုန်းဆက်တယ်မသိ။ သိချင်စိတ်တွေက ခင်ရဲ့အိပ်ချင်မှူးတူး မျက်လုံးအစိုကို ပြူးကျယ်ပွင့်ဟသွားရကာ ခင် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့်ပင် ခုတင်ခေါင်းရင်းက ဖုန်းကလေးကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဖွင့်နားထောင်လိုက်ပါသည်။

“ဟယ်လို”

“.....”

“ဟယ်လို ... ခင်ခင်မြတ်မင်း ပြောနေပါတယ်”

“အား ... နာမည်ကြီးကလည်း”

“ဘာ”

“ဘာ” ခနဲကျယ်လောင်စွာ မြည်သွားသည့် ခင်အသံက ခင်အခန်းထဲမှာ လှိုင်းရိုက်ခတ်သွားပါသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦး။ သန်းခေါင်ကျော်အချိန်မှာ ဘယ်သူကများ အနှောင့်အယှက်ပေးဖို့ ဖုန်းဆက်တာလဲမသိ။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အသံဖြစ်သလို အသံပိုင်းရှင်ဟာ ခင်ကို သိနေသလို ရယ်စေနှင့် ညသလိုလို တာသလိုလို ယောက်ျားပီပီသံပေါက်ကြီး ထွက်လာပါလျက်နှင့် ညို့သံကြီးစွဲနေတာကိုတော့ ခင်စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးခံစားလိုက်ရသည်။

ရင်ကလေးတွေ ခုန်မြည်လှုပ်ရှားသကဲ့သို့တော့

မဟုတ်။

ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကလေး လှုပ်ခနဲဆန့်သစ်ခွေးတွေ သွားသလိုကြီး ခံစားလိုက်ရတာဖြစ်သည်။

“အဟွန်”

“အရမ်းခိုက်တယ်လို့”

“ဘာ ... ရှင် ... ရှင် ဘယ်သူလဲ၊ သန်းခေါင်ကျော်ကြီး ဘာအရူးထနေတာလဲ”

“ကိုယ် ဘယ်သူလဲဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားတယ်ပေါ့”

“စိတ်မဝင်စားပါဘူး”

“ဪ”

“ဒါဆို သိတော့ သိချင်မှာပဲ”

“မသိချင်ဘူး၊ မသိချင်ဘူး”

ကဲ ... မှတ်ထား။

အိပ်ချင်မှူးတူးနဲ့ စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် တအားအော်

စစ်လိုက်တော့ တစ်ဖက်က ဖုန်းထဲက အားခနဲ ခပ်အက်အက်ကလေး အော်လိုက်သည်အသံတစ်ခုက သူ့မတစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညင်းထသွားသည်အထိ ရင်ကလေးတွေ ဆောင့်ခန့်သွားရကာ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးလည်း ကျင်မြဲကြီးဖြစ်သွားသည်အထိ ခံစားရက်တွေ အင်း ... အဲ ... သွားရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဘုရား ... ဘုရား ...။

ဒီအသံ ဒီဟန်က မေမေတို့ပြောပြောနေတဲ့ မင်းသက်
မှူးတင် ဆိုတဲ့ ဂီတစာဆို ဘိုးတော်များလား။

သူ့မနှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပွက်လော့ည ဆူညံလှိုင်းခတ်
သလို ဗရမ်းဗတာခန့်လျက် အသက်ရှူလို့မဝတော့သလိုကြီး ဆို့
နင့်သွားရသည်။

အား ...

ငါ ... ငါ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ...

မင်းသက်မှူးတင် ဆိုတော့လည်း ငါ ဘာအကြောင်း
ထားစရာ လိုတာမှတ်လို့။

“ကြောက်စရာကြီးနော်”

အတွေးကလေးတွေနှင့် ရင်ခန့်မောပန်းစွာ ငြိမ်သက်
နေချိန်မှာ ခပ်တိုးတိုးကလေး ရိထေ့လာသည့် ညှသံကြီးက ခင့်
နှလုံးသွေးတွေကို ညှို့ငင်သိမ်းယူလိုက်သလို ခံစားလိုက်ရတော့
သည်။

“ဘာ”

“ဘာကိုကြောက်စရာကြီးလဲ”

“အားလုံးအလုံးစုံ”

“ဟာ ... ရှင် ဘယ်လိုလူလဲလို့”

“အား ... ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာကွာ၊ အပြင်မှာ အခုတောင်
လာတွေ့လိုက်ချင်တယ်၊ အိုခေ ... မနက်ဖြန်နဲ့ သန်ဘက်ခါ
ဆို အင်း ... အဆင်ပြေပါတယ်”

တစ်ဖက်မှ မင်းသက်မှူးတင်တစ်ယောက် ခပ်ဆောင့်-
ဆောင့်လေးအော်ပြောလိုက်သည့် ခင် အသံကလေးကို ငြိမ်ငြိမ်ကြီး
နားထောင်ရင်း ကြည်မွေကြည်နူးစွာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာတွေ
ပြောနေမိမှန်းတောင်မသိလိုက်ရသည့်အချိန်မှာပဲ တစ်ဖက်က ဖုန်း
ကလေးပိတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အင်း ... တစ်ဖက်ကလည်း ကျူတာမယ်တော်က
ဖုန်းပိတ်သွားပြီဆိုတော့လည်း သူ့မှာ အီလည်လည် ဆန့်ငင်ငင်
ကြီးဖြစ်သွားရသလို ဖုန်းကလေးကို နှုတ်ခမ်းထောင့်ကလေးဖြင့်
နှုံးနှုံးလေးဖိကပ်နမ်းရှိုက်ရင်း ရင်ထဲက ရင်ခန့်သံနှုံးနှုံးလေးတွေ
ကို ကြည်နူးရင်ဖိုစွာ မျက်စိကလေး မှေးစင်းစင်းချရင်း တိတ်တိတ်
ကလေး ငြိမ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“အား ... တကယ့်အသည်းစားကလေးပဲ”

ကျူတာမယ်တော်လေးကို သူ အထင်ကြီးပြီး အကဲ
ခမ်းလိုက်တာ။ အဟား ... ကျူတာမယ်တော်လေးကလည်း မခေ။
သူ့ကိုများ ဟိန်းလိုက်ဟောက်လိုက်တာများ ဆရာမ
မယ်လိုမပြောရဘူး။ ဟွန်း ... သူကလည်း အဲဒီလိုလေးကိုပဲ
ကျေနပ်သဘောကျတာ။

“အော့ကြောလန်လေး ... အဟက်”

ရင်ထဲမှာ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး မိန်းကလေးတစ်ယောက် နဲ့ပတ်သက်ပြီး မကြည်မွေ့ဘူးခဲ။ ရင်မခန့်ဘူးခဲ။

နွေးထွေးသည့် ခံစားချက် အသစ်အဆန်းကလေးတွေ မဖြစ်ဘူးသည့် မင်းသက်မှူးတင် တစ်ယောက် ဒီတစ်ခါတော့ မာမီ ထွင်းခဲ့သည့်လမ်းကြောင်းကြီးကို မက်မက်မောမော လျှောက်လှမ်းဖို့ ပီတိအဟုန်ဖြင့် မျက်နှာကြီး ပြုံးမြဲမြဲကြီးဖြစ်သွားရကာ ရင်မှာ အကျောနပ်ဆံ့ ကျောနပ်သွားခဲ့ရပါပြီ။

“အား ... ဟား ... မာမီရေ ... မာမီသားတော့ မာမီဖော်ခဲ့တဲ့ဆေးကို စွဲသွားပြီဗျာ၊ အသံလေးကြားရတာနဲ့တင် သား Heartထိတ်တယ်၊ တကယ် ... တကယ် သား မမတော့ဘူးဗျာ”

မင်းသက်မှူးတင် ကလေးလေးတစ်ယောက်လို တိုးဖွဖွကလေးရေရွတ်ရင်း သူမလေးဆီလည်း ဖုန်းထပ်ဆက်ဖို့ စိတ်မကူးတော့ဘဲ အိပ်ရာထဲမှာပဲ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် အေးဆေးနွေးထွေးစွာ အိပ်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

အင်း ... မျက်လုံးကလေးသာ မှိတ်ထားခဲ့ရပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့ နွေးငြိမ့်နေခဲ့သည်။

စိတ်ကူးကလေးတွေဆန်းသစ်ကာ မနက်ဖြန်မှာ သူမလေးနှင့် ရင်ဆိုင်ရမယ့်အရေးကို တွေးရင်း ကြည်မွေ့ရင်ခန့်ခဲ့ရ

သည် ခံစားချက်ဆန်းကလေးတွေကို သူ့နှလုံးသားနုနုကလေးမှာ သစ်မှူးညှို့ငင်စွာဖြင့် ...။

“အင်း ... ခင်ခင်မြတ်မင်း ... ခင်ခင်မြတ်မင်း ... မင်းရဲ့ အသံလေးကြားတာနဲ့တင် မင်း ဘယ်လောက်မာနကြီးပြီး ဗိုလ်ကျတယ်ဆိုတာကို ကိုယ် နားလည်လိုက်ရပြီ၊ အဟတ်ကိုယ့်အပေါ်ကိုလည်း မင်း ဗိုလ်ကျမှာလား ဗိုလ်ကျရဲ့လား ခင်”

တစ်ယောက်တည်း အရူးထပြီး တိုးဖွဖွလေးရေရွတ်နေသည့် ကိုယ့်အသံကလေးကိုယ် နားထောင်ရင်း ဒီညတစ်ညလုံး အိပ်လို့မရတော့ဘဲ မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ရတော့သည်။

ခင်ရယ် ...

အဲဒီလောက်အထိ ...

ကိုယ် မင်းကို အသည်းစားဖြစ်သွားရပြီကွာ။

www.burmeseclassic.com

“ကျွဲ ... ကျွဲ ...”
“ဟင်”

ပေါ်တီကိုဖြူးသို့ ထိုးရပ်လာသည့် LANDCRUISE
အနက်ရောင်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ခင်ရင်ကလေးတွေ နွေးရီတုန်မြသွား
ရကာ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိအောင် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှား
သွားခဲ့သည်။

အို ...

ဒီကားပိုင်ရှင်ဟာ ညက ခင်ဆီ ဖုန်းဆက်သည့်
မင်းသက်မှူးတင်ကလွဲပြီး တခြားဘယ်သူမှ မဖြစ်နိုင်။

ကားထဲကနေ သေချာပိုင်နိုင်စွာဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ
ယုံကြည်စိတ်ချချက် အပြည့်ခံယူထားသည့် မျက်နှာထားကြီးဖြင့်
ရီမှတ်ကွန်ထရီးလေးနှင့် ကားပေါ်ကနေ ကားတံခါး “ချောက်” ခနဲ

ဖွင့်ပြီးဆင်းလာသည့် ခင်တို့အရွယ်လောက်ရှိသည့် အရပ်ရည်ရှည်
လူရွယ်လူချောလေးကိုကြည့်ပြီး ခင်မျက်လုံးတွေ ပြာဝေမူးမိုက်
သွားတော့သည်။

ဒီလူချောကလေးက ...

မင်းသက်မှူးတင်မှ မင်းသက်မှူးတင်အစစ်။

တီရှပ်လက်တိုအဖြူကလေးကို ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်
အပြင်မှာထုတ်ဝတ်ထားပြီး Hand Phoneကလေးကို လည်ပင်းမှာ
ချိတ်ဆွဲလျက် ပလက်တီနမ်လက်ကောက်တွေ ဝတ်ထားသည့်
ကောင်လေးကိုကြည့်ပြီး ခင်တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးကလေးတွေ
တဖြန်းဖြန်းထသွားသည်အထိ ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားသွားရကာ မျက်
လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေးတွေ ကလယ်ကလယ်နှင့် အန်တီလေးကို
တုန်ကုန်ယင်ယင်ကြီး လှမ်းခေါ်လိုက်မိတော့သည်။

“အန်တီလေး... အန်တီလေး”

အမယ်လေး ...

ဂီတစာဆို ဘိုးတော်လေးကလည်း လျှင်လိုက်တာ။

ကားပေါ်ကနေဆင်းပြီး အပေါ်ထပ်ဝရန်တာလေးကို
တစ်ချက်ကလေး မော့မကြည့်ဘဲ အောက်ထပ်တိုက်ထဲကိုပဲ ပြေး
တော့ မယောင်ခြေလှမ်းတွေနှင့် လှမ်းဝင်သွားသည့် လူချောလေး
Seyla လေးက ခင်ကို ပိုပြီးရင်ဖိုနွေးထွေးစေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟဲ့ ... ဘာလဲ သမီး”

ခင် အန်တီလေး မျက်နှာကြီးကိုကြည့်ပြီး ဘာပြန် ပြောရမှန်းမသိအောင် ရင်ခုန်သံလေးတွေ မြန်ဆန်ပွက်လော့ညံ သွားရလေသည်။

အင်း ...

အန်တီလေးကိုပဲ ဂီတစာဆိုကလေး အောက်မှာ ရောက်နေတယ်လို့များ ပြောရမလား။

ဒါမှမဟုတ် မသိသလိုကလေးပဲ နေရမလား။

ညက သူ ဖုန်းဆက်တဲ့အကြောင်းတွေကို အန်တီ လေးကို ဖွင့်ပြောရမလား။

ဟာ ...

ဘာမှမပြောဘူး။ ရှုပ်တယ်။

“ခင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

“အင်း ... ဟို ... ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

ပြောသာပြောလိုက်ရပေမယ့် ခင်ရင်ထဲမှာ တကယ် မောနေရပါသည်။

တစ်သက်လုံး အားတင်းမာန်ထည်လာခဲ့သမျှ ဒီတစ် ချိမှာတော့ ခင် လုံးဝ အလျှော့မပေးနိုင်။

ခင်ဆိုတဲ့မိန်းမသည် နူးညံ့သည့် နှလုံးသားပိုင်ရှင် မဖြစ်စေရ။

“အို ... ခင်ရဲ့၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ စောစောက အိမ်ရှေ့မှာ ကားသံကြားတယ်၊ မမတို့များ ပြန်လာတာလား”

“ဟင့်အင်း ... မဟုတ်ဘူး၊ ကားတစ်စီးလာတယ်”

မျက်လုံးအကြည့်လေးကိုလွှဲကာ ခင် အန်တီလေးကို ပြောလိုက်သည့်အချိန်မှာပဲ အောက်ထပ်က အိမ်ဖော်အဒေါ်ကြီးက ခင်တို့ဆီတက်လာပြီး ခင်မျက်နှာလေးကိုစိုက်ကြည့်ကာ ...

“ခင်ရေ အောက်ထပ်မှာ ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်”

“ဟင် ... ဘယ် ... ဘယ်သူလဲ”

ခင် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြစ်သွားတာကို အန်တီ လေးက မသင်္ကာသလို ချက်စောင်းကြီးခဲကြည့်လာသည်။

“ကောင်လေးတစ်ယောက်ပဲ၊ ခပ်ချောချောလေး၊ ရန်ကုန်က တဲ့၊ လက်တွေ့မှာလည်း ပလက်တီနမ်လက်ကောက်တွေနဲ့ ရှုပ်ယှက်ကိုခတ်နေတာပဲ”

ဟာ ... သေချာပါပြီ။

ရန်ကုန်ကဆိုတော့ မင်းသက်မျိုးတင်ကလွဲပြီး တခြား ဘယ်သူမှမရှိ။

“ဟာ ... ခင်အသိထဲမှာ ဒီလောက်ခေတ်ရှေ့ပြေးတဲ့သူ မရှိဘူး အန်တီလေး၊ ရန်ကုန်ကဧည့်သည်ဆိုတော့ မေမေ တို့ဆီလာတာပဲနေမယ်၊ အန်တီလေး သွားလိုက်”

“ညည်းလည်း လိုက်ခဲ့ပေါ့အေ”

“အာ ... မလိုက်ချင်ပါဘူး။ ခင်ကို တကယ်လို့မေးရင် စာစစ်နေတယ်လို့ ပြောလိုက်နော် အန်တီလေး။”

“တကတဲ ခင်တစ်ယောက်ဟာလေ ဘာဖြစ်နေမှန်းကိုမသိဘူး။”

အန်တီလေးက ခင် အသည်းအသန် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ငြင်းနေတာကြီးကို သတိထားမိသွားကာ သဘောပေါက်သလို ပုံစံကြီးဖြင့် နှုတ်ခမ်းကြီးမဲ့စွဲပြီး ဝဝဖိုင်ဖိုင် ကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် အောက်ထပ်သို့ တအိအိဆင်းသွားပါတော့သည်။

ခင်မှာတော့ ...

အန်တီလေးနှင့် ဂီတစာဆို ဘယ်လိုစခန်းသွားကြမလဲဆိုတာကိုပဲ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် အခန်းထဲကို သုတ်ခနဲဖြောင့်ရင်း နားစွင့်ထားလိုက်သည်။

အို ...

ခင် ဘာဖြစ်သွားရပြီလဲ ...။

ခင်နှလုံးခုန်သံတွေကလည်း Normal မဟုတ်တော့သလို ခင်မျက်နှာလေးမှာလည်း ရှက်သွေးကလေးတွေဖြင့် နွေးမြဲလေးဖြစ်နေသည်။

“အား ... ငါ ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ။ ခင် ... ခင် ဒီဂီတစာဆိုကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ပြီလား ...”

ခင် စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့။

တိုးဖွဖွကလေး ရေရွတ်ပြီး ခုတင်ကြီးပေါ် တုံးလုံး

လှဲချရင်း မျက်ဝန်းလှလှကလေးတွေကို ရှက်သွေးပိုစွာဖြင့် မင်းဘင်းတင်းလေး မှိတ်ချပစ်လိုက်တော့သည်။

အို ...

ခင်မျက်ဝန်းလေးထဲမှာ အရပ်ရှည်ရှည်သွယ်သွယ်၊

အသားဖြူဖြူ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးကောင်းကောင်းနှင့် လေးထောင့်ကျောတကျ မျက်နှာချောချောလေးနှင့် ကားပေါ်က သွက်သွက်က ဆင်းလားလား ဂီတစာဆို ရန်ကုန်သား မင်းသက်မျိုးတင်ကို မြင်ယောင်ရင်း ရင်ခုန်သံလေးတွေ မြန်ဆန်သွားခဲ့ရတော့သည်။

အို ... ခင် ဘာဖြစ်သွားရပြီလဲ ...။

ခင်ခင်မြတ်မင်း ဆိုသည်မှာမည်ကိုသာ ပြောင်းပြန် နှိပ်ချလိုက်ချင်ပါသည်။

ခင်နှလုံးသား အသစ်ကလေးက ...

ဒီတစ်ယောက်နဲ့ကျမှ အရည်ပျော်သွားခဲ့ရပါလျှင် ...။

“ဧည့်သည်က မောင်ရင်လား”

အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းနံရံတွေမှာ ချိတ်ဆွဲထားသည့် ခင်ရဲ့ အလှဓာတ်ပုံတွေ နံရံကပ်ပိုစတာအလှပုံကြီးတွေကို သူ အံ့သြရင်ခန်းစွာ ငေးငေးလေးစိုက်ကြည့် ကျေနပ်နေသည့်အချိန်မှာပဲ အဆင်မပြေလှသည့် ဖုဖထစ်ထစ်အသံကြီးနှင့်ဆိုလာသည့် အမျိုးသမီးချောကြီးကို သူ လှည့်ကြည့်ရင်း အပြုံးကလေး လှစ်ခနဲပေးလိုက်ရသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ အင်တင်တင်ကြီးရယ်ပါ။

ကိုယ့်ဆီကိုလာသည့် ရပ်ဝေးကဧည့်သည်ကို စကားပြော မပြေပြစ်ပုံထောက်ရင်ဖြင့် အပျိုကြီးဒေါ်ဒေါ်ပဲ ဖြစ်ရမည်။

မန္တလေးသူ မန္တလေးသားတွေ စကားချီတယ်ဆိုတာ

ဒီတူဝရီးနဲ့တင် စာဆိုတော်ကြီးတွေ လွဲသွားရချေပြီ။

ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ ...

အပျိုကြီးရယ်လို့ မပြောရဘူး ...

စူးစမ်းသည့်မျက်လုံးကြီးတွေ ပေါ်လွင်အောင်အကဲခတ်နေတာ တကယ်ရိုးစင်းလွန်းနေသည်။

အင်း ... ဒီပုံအတိုင်းဆို သူကြော်ငြာဖွင့်မှဖြစ်တော့မည်။ အပျိုကြီး ဒေါ်ဒေါ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး သူ ရယ်ချင်သွားရကာ ပခုံးလေးကို အသာကျဲ့လျက် ...

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်က Moon Constructionက ဦးမင်းမောင်ပိုင် ဒေါ်မြတ်မြတ်မို့တို့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသား ဆောက်လုပ်ရေးကန်ထရိုက်တာ မင်းသက်မှူးတင်ပါခင်ဗျာ”

ရိုးစင်းစွာဖြင့် အကဲခတ်စူးစမ်းနေသည့် အပျိုကြီး ဒေါ်ဒေါ်ကို သူ ကြော်ငြာဖွင့်ပေးလိုက်တော့မှ အပျိုကြီးဒေါ်ဒေါ် မျက်နှာကြီးက အံ့သြဝမ်းသာရိပ်တွေ ဖုံးလွှမ်းသွားရကာ သူ့ကို လှိုက်လှဲနွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုလာတော့သည်။

“ဟင် ... မမမြတ်ရဲ့သား မောင်မင်းသက်မှူးတင် ဟုတ်လားကွယ်၊ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ သားက ငယ်ငယ်ကလိုပဲ သွယ်သွယ်ချောချောလေး၊ မမမြတ်တို့ရော ပါမလာဘူးလားကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ မပါလာပါဘူး၊ ကျွန်တော် အလုပ်ကိစ္စနဲ့လာရင်း မာမိက ခင်တို့အိမ်ကို ဝင်လိုက်ပါဦးဆိုလို့ လာခဲ့တာပါ”

www.burmeseclassic.com

ခင်ဗျ၊ ဒီမှာ အင်္ဂတီအတွက် မာမီ လက်ဆောင်လေးတွေ ပါးလိုက်ပါတယ်”

သူက အန်တီအပျိုကြီး ဒေါ်ခွကြီးကို မာမီပေးလိုက် သည့် လက်ဆောင်ထုပ်တွေကို လက်ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် တရီ တသေလေးပေးလိုက်တော့ အပျိုကြီးက အထူးသဘောကျသွား ကာ ...

“အေး ... အေး ... ကျေးဇူးတင်တယ်ကွယ်၊ မမတို့တော့ အလုပ်သွားတာ မပြန်သေးဘူးကွယ်”

အင်း ...

အခုတော့ ချက်ချင်းကြီး ကြည်သွားလိုက်တာ ...

အဟွန်း ဟွန်း ... ရယ်လည်း ရယ်ချင်ပါဘိ။

သူ့မှာတော့ တွေ့ချင်မြင်ချင်သူလေးကို စက္ကန့်မလပ် မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းပြီးလာခဲ့ရတာ အခုတော့ ခွကျလှသည့် အပျို ကြီးက အရင်ဆုံး ပဏာမဧည့်ခံနေတာ သူ့စိတ်ထဲမှာ အင်အဲအဲ ကြီးဖြစ်နေရသည်။

အင်း ...

ခင် ကျောင်းပိတ်ရက်ကလေးကို အဲကိုက်ပြီးလာခဲ့ ကာမှ ခင်ကို ဝင်ဝင်ချင်းမတွေ့လိုက်ရသဖြင့် သူ အမောမပြေဖြစ် သွားရသည်။

စိတ်ထဲမှာ ဂနာမပြီမဖြစ်သွားသလို မျက်လုံးအကြည့် ဆွဲကလည်း စောစောက ခင်ဖြစ်ဟန်တူသည် ဓာတ်ပုံပိုစတုတ်ထဲက မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းညှို့ညှို့ကြီးတွေနှင့် ညှို့အားကောင်းစွာပြီးနေခဲ့သည့် မင်းသမီးလေးလို တစ်ပင်တိုင်လှလှနေသည့် မိန်းမချောလေးမျက် နှာလေးကို ရင်ခန့်နွေးဖျာစွာ မျက်ဝန်းကြည်ကြည်တွေ့ဖြင့် ငေးစိုက် ကြည့်ရင်း သူ့ရင်ထဲမှာ မောလျရင်ဖိုကာ တစ်မိမိမိမိကြည့်နူးနေခဲ့ သည်။

အင်း ... ခင် ... ဒေါ်မေပဲကလည်း သူ့လာတာကို သိသွားလို့ တမင်များ ရှောင်ပုန်းသွားခဲ့ပြီလားမသိ။

တွေ့ချင် မြင်ချင်လှပါသည်ဆိုကာမှ ...

အဟား ... ခင်ရယ် ... ကိုယ် မင်းကို သိပ်တွေ့ ချင်ပြီ။ မင်းလေးက မာမီ ပြောတာထက်တောင် သိပ်လှတယ် ကွာ။

“မောင်မင်းသက်မျိုးတင်”

“အင် ... ဗျာ”

“အဲဒါ အန်တီလေးရဲ့တစ်ဦးတည်းသော တူမချောလေး အင်္ဂလိပ်စာနည်းပြဆရာမလေး ခင်ပေါ့”

“အာ ... ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ၊ အခု ကျူတာမယ် ... အဲ ... ခင်ရောဟင်”

သူ ဣန္ဒြေမဆယ်မိဘဲ အလောတကြီးမေးလိုက်တော့
အန်တီအပျိုကြီးက “ဒါမျိုးတွေရိုးနေပြီ” ဆိုတဲ့ မူပုံကြီးဖြင့် မျက်နှာ
ကြီးတစ်ဖက်လှည့်ပြီး မချိုမချင်ကြီး ပြုံးသွားကာ အတန်ကြာမှ ...

“အန်တီလေးကိုတော့ ဧည့်သည်ထွက်မတွေ့နိုင်ဘူး၊ စာစစ်
နေတယ်လို့ ပြောလိုက်တာပဲ၊ နေဦး သား ခဏစောင့်၊
အန်တီလေး သွားကြည့်ပေးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

အခုမှပဲ ရင်ထဲမှာ အမောပြေသွားသလို အသက်
ဝဝရှူနိုင်သွားပါသည်။

“ဟား ...”

အောင်တင်းထားမိသည့် ကိုယ့်အသက်ကိုယ် “ဟား”
ခနဲ ဟားထုတ်ရင်း အန်တီလေး အပျိုကြီး လှည့်ထွက်သွားတာ
ကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ ဘာရယ်မဟုတ် စိတ်ပျက်
သလိုကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

အင်း ... ဒီအပျိုကြီးလိုများ ဟိုတူမချောလေးများ
ခွကျလှရင်ဖြင့် ...

သူနဲ့တော့ ...

မလွယ် ... တကယ်မလွယ်။

သူမလေးနဲ့ စကားပြောလိုက်ရတာလည်း ဒီ Mental

ကြီးပဲ။

အပျိုကြီးလေးသံ ...

ခွကျတဲ့လေးသံ ...

မနူးညံ့တဲ့လေးသံ ...

ယောက်ျားတွေကို အထင်မကြီးတဲ့အသံ။

နောက်ဆုံးတော့ စိတ်တိုသံကလေးဖြင့် ဆောင့်အော်

ထည့်လိုက်သည့် ခင်အသံလေးက သူ့ Heartကို မိမိရရ ထိသွား
စေခဲ့သည်။

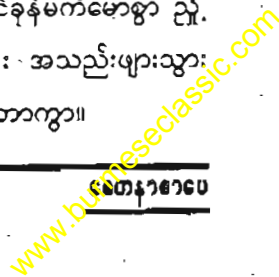
အား ... မင်းအသံကလေး ကြားရတာနဲ့တင် ကိုယ်
တအားရင်ခုန်တယ်ကွာ။ မင်းလေး ကိုယ့်ကို ဘာဖြစ်လို့ ရန်လို
နေရတာလဲဆိုတာ ကိုယ် အပီသိတယ်။

အဟွန်း ... ကောင်မလေး ...

ကိုယ့်ကို လန့်နေတာမဟုတ်လား ...

မင်းသက်မျိုးတင် တစ်ယောက် ...

ဧည့်ခန်းဆိုဟာကြီးကနေ ဣန္ဒြေမဆယ်နိုင်တော့ဘဲ
ဂါဝန်အဖြူလွလွကလေးဖြင့် ယောက်ျားတွေ အသည်းစွဲသည့်
မူပိုင်မနိတရီအပြုံးလေးဖြင့် မော့ကာ ကောင်းကင်ကြီးကိုကြည့်
နေသည့် ခင်မျက်နှာနုအိအိကလေးကို ရင်ခုန်မက်မောစွာ ညှို့
ငင်စွာ တစ်မိမိမိညှို့ရီရီကြီး စိုက်ကြည့်ရင်း အသည်းဖျားသွား
တော့သည်။ အား ... အသည်းယားလိုက်တာကွာ။

ကြွရောင်တောက်နေသည့် မျက်နှာလှလှအိအိက
လေးကို သူ ရင်ခုန်အသည်းယားစွာဖြင့် လက်ဖဝါးကြီးနှင့်ဖွဖွက
လေး ပွတ်သပ်ကိုင်ကြည့်လိုက်ရင်း ရင်ခုန်သံကြီးတွေ လူးလွန်နွေးမြ
သွားခဲ့တာကြီးကို ပခုံးကြီးနှစ်ဖက် တွန့်ကျဲ့ပစ်လိုက်မိသေးသည်။

ပိုစတာထဲမှာ တကယ့်ကိုလှတာပဲ။
မာမိပြောတဲ့ ခိုအားလားထက်တောင်သာသေး။။
လှလိုက်တာ ရွှေမင်းသမီးကလေးရယ် ...။
မင်းကို ကိုယ် မမြင်ရသေးဘဲ မာမိကို ဇွတ်ကြီးငြင်း

နေတာ ကိုယ်နှောင်တရတယ်။
အခုတော့ ...
ကိုယ် မာမိကို ဘယ်လိုစကားလုံးမျိုးနဲ့ ပြန် ဖား
ရပါ့မလဲ။

“အဟွန်း”

မင်းသက်မျိုးတင် တစ်ယောက်တည်း သဘောကျ
ကြည်မွေ့စွာဖြင့် ပခုံးကြီးနှစ်ဖက်တွန့်ကာ ရယ်လိုက်မိသည်။။

နူးနူးညံ့ညံ့လေး ချောမွေ့နေသည့် ခင်မျက်နှာလှလှ
ကလေးကိုလည်း သူ့ရဲ့ အရည်တလက်လက်ညှို့မျက်ဝန်းအကြည့်
ကြီးတွေကို စက္ကန့်ဝက်မျှ မလွဲဖယ်မိတော့ဘဲ နွေးငြိမ်ငြိမ်လေး
တစ်မိမိမိမိငေးကြည့်ရင်း ရင်ခုန်သံနွေးနွေးတွေက ရင်ဘတ်အဝဆီ

မှာ အသက်ရှူတိုင်း နိမ့်ချိုမြင့်ချို တုန်ယင်ကာ သူ ကြည်နူးရင်ဖို
ခံစားရင်း ခံစားချက် အသစ်အဆန်းလေးတွေဖြင့် ငြိမ်နေလိုက်
သည်။

တကယ်ပါကွာ။
မင်းမျက်နှာလေးက ကိုယ့်အတွက်ထာဝရ ...
ကဗျာမမိ ... စာမမိ။
မင်းမျက်နှာလေးက တစ်နေကုန်ထိုင်ပြီး တစ်မိမိမိ
ကြည့်လေ ကိုယ့်အတွက် အမောပြေလေပါပဲ ခင်ရယ်။

ခံစားချက်နွေးနွေးကလေးတွေဖြင့် ဖိုးကာရဲ့ တစ်မိမိ
စိမ့်ကြည့် စာသားလေးကို တိုးဖွဖွလေးဆိုသည်ရင်း သူ့ရင်ထဲက
ရင်ခုန်သံကလေးတွေကလည်း အရှိန်ကောင်းစွာ မြန်ဆန်မြင့်တက်
လာရသည်။

တကယ်ပါ ခင်ရယ် ...
ကိုယ် မင်းကို မမြင်ရသေးခင်ကကို ချစ်နေခဲ့ရပြီ
ကွာ။

ရင်ထဲကနေ ဖွဖွကြီးသည်ပြီး ခင်ရဲ့မျက်နှာလှလှ
လေးကို သူ့လက်ဖဝါးကြီးဖြင့် ကြင်နာစွာ ဖွဖွကလေး ပွတ်သပ်
ကြည့်နူးမိန့်မူးရင်း ညှို့မျက်ဝန်းကြည်ကြည်ကြီးတွေဖြင့် အသည်းစား
ကလေးကို နှင့်နှင့်နဲ့နဲ့ကြီး စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။။

www.burmeseclassic.com

အသေအချာကြည့်လေ ...
အသေအချာကို လှလေပါပဲ။
အား ... မူးပြီကွာ။

“ဟင်”

“ရှင် ... ရှင် ... ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ”

“အား”

အနောက်ဘက်ဆီက အသံစွာစွာ တူးတူးလေးက
သူ့အာရုံတွေကို ပျက်ပြားသွားစေခဲ့သလို ရင်ခုန်သံနွေးနွေးတွေ
သည်လည်း ...

“ဟင် ...”

မင်းသက်မျိုးတင် အသံလာရာကို ဇက်ကြီးလှည့်ပြီး
လိမ်ကြည့်လိုက်သည့်အချိန်မှာပဲ ဟင်ခနဲ အာမေဇိုတ်သံကြီး ဖွဉ်
လေးထွက်သွားရကာ ရင်အစုံသည်လည်း နွေးခနဲ လှိုက်ပိတ်နယ်
သွားတော့သည်။

ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ ...

ကလေးလေးတစ်ယောက်လို မျက်လုံးအဝိုင်းသား
လေးဖြင့် ဒေါသခေါင်ခိုက် ရန်တွေ့လာသည့် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးပိုင်
ရှင် မျက်နှာနုနုချောချောလေးကို သူ တစ်ခဏအတွင်း မှင်သက်
မိစွာ အံ့ဩဘုန်းစိုက်ကြည့်ရင်း ငြိမ်ငြိမ်လေးခုန်မြည်သွားသည့်
ရင်ခုန်သံလေးတွေကို မေးအိခံစားရင်း သူ အမျှော်ကြီးမျှော်ခွဲရ

... ခင်မျက်နှာလှလှလေးကို စက္ကန့်မလုပ် စိမ်ပြေနပြေ စိုက်
ကြည့်နေခဲ့မိသည်။

တကယ်ပါဗျာ ...

လှလိုက်တာ ...

မာမိရယ် ... မာမိ တော်ပါတယ်။

“ဂလု”

ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထနေသည့် ခင်မျက်နှာ
ချောချောလေးကို မိန့်မိန့်ကြီး မှေးကြည့်နေရင်းမှ ရင်ခုန်သံတွေ
နုနုဆန်လာရသည်အဖြစ်ကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှက်သလိုကြီးခံစား
ဆိတ်ရသည်။

အင်း... ရှက်လို့သတိထားပြီး တံတွေးကြီးကို ဖြည်း

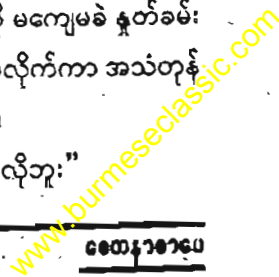
ဖြည်းချင်းမျိုးချလိုက်ကာမှ ဂလုခနဲ မြည်သွားရသည် ကိုယ့်အပြစ်
တို့ယ် အရှက်သည်းသွားခဲ့ရပေမယ့် မျက်နှာပြောင်ပြောင်ဖြင့်ပင်
မျက်နှာလှလှလေးကို တစ်မိမိစိမ်းစိုက်ကြည့်နေရင်းမှ သူ နွေး
မြေလေး ပြုံးလိုက်မိသည်။

ခင်က ...

သူ့ရဲ့အပြုံးနွေးနွေးလေးတွေကို မကျေမခဲ နှုတ်ခမ်း

ကလေးမဲ့ပြီး မျက်နှာကလေးကို ချာခနဲ လှုပ်လိုက်ကာ အသံတုန်
တုန်ကလေးဖြင့် ရန်တွေ့လာပါတော့သည်။

“ကျွန်မ ဓာတ်ပုံကို ရှင် တိုင်စရာမလိုဘူး”

“ဟာ”

အခုမှပဲ မဒေါသအိုးကလေး ပေါက်ကွဲခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကို သဘောပေါက်သွားရကာ မျက်နှာကြီး ပြုံးတုံ့တုံ့ကြီး ဖြစ်သွားရကာ ပခုံးကြီး ဆတ်ခနဲတွန့်ပြလိုက်မိသည်။

ပြီးတော့ ...

သူမလေး မခံနိုင်သည့် စကားလုံးကလေးကို တမင် ရွေးပြောပစ်လိုက်သည်။

“ဓာတ်ပုံကိုင်တာပဲ ဘာဖြစ်လဲ၊ လူကိုကိုင်တာမှ မဟုတ် တာ”

“ဘာ”

“အဟက်”

“ရှင် ... ရှင် ... မိကောင်းဖခင်သားသမီးဖြစ်ပြီး မိဂုဏ် ဘဂုဏ် မထောက် စကားမပြောနဲ့”

သူ ပြောလိုက်တာကို ဆတ်ဆတ်ခါသွားသည့်အထိ အရှက်သည်းသွားသည့် ခင်မျက်နှာလှလှလေးကို သူ မလွတ်တမ်း စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ခန့်သံနွေးနွေးလေးက နှလုံးသား ဗဟိုတည့်ထည့် ဆီသို့ တလှိုက်လှိုက် စီးဝင်သွားတော့သည်။

အား ...

တကယ်ပါပဲကွာ။

ငါတော့ ဘယ်မိန်းမနဲ့မှ မဖျားဖူးတာ။

အခုတော့ ဖျားသွားရပြီဖြစ်သည်။

သူ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တစ်ထိုင်တည်း ချပစ်လိုက်ပါ သည်။

သည်။

သူမလေးကို အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ဖို့ မာမိုကို ပူဆာ ရမည်။

ရမည်။

အဲဒီလောက်အထိ ကိုယ် မင်းလေးကို သိပ်ချစ်သွား ခဲ့ရပြီကွာ။

ခဲ့ရပြီကွာ။

“အခုလို ရန်တွေ့လွန်းတော့ မမောဘူးလား”

သူမလေး မခံချင်အောင် ပြုံးစိစိမျက်နှာပေးနှင့် သူ မျက်စိချိုရင်း ခင်ကို သူ စလိုက်ပြန်သည်။

မျက်စိချိုရင်း

အင်း ...

သူမလေး စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေသည့် မျက်နှာ လေးက သူ့ကို အမောပြေစေခဲ့သည်။

လေးက သူ့ကို

“ရှင် ... ရှင် ... ပြန် ... အခုပြန်”

“ဟာ ... ဣလိုက်တာကွာ၊ အပွန်း ... အဲဒီလိုလေးစွာ တာကို ကိုယ်ကကြိုက်တာ၊ ကိုယ်က ကျူးတာမယ်တော် ဆိုတော့ Simpleလေးလို့ထင်ထားတာ၊ အဝတ်အစားက

ဆိုတော့

www.burmeseclassic.com

အစ ရင်ဖုံးလက်စက ထင်ထားတာ၊ အခုလိုလေး ဂါဝန် ကလေးနဲ့ ရန်တွေ့တတ်လွန်းတဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေးနဲ့ဆိုတာ “အစကသာသိရင် အခုလောက်ဆိုရင် ... ဟွန်း ဟွန်း”

“ရှင် ... ရှင် ဘာပြောတယ်၊ လူမဆန်တဲ့လူ ... သွား ... ထွက်သွား”

“ဟာ ... မန္တလေးသုလေးရယ်၊ စကားကို တိုးတိုးသက် သာလေးနဲ့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးကလေး ပြောစမ်းပါဗျာ၊ အော့ကြောလန်ကြီး မလုပ်စမ်းပါနဲ့”

“ဘာ ... ရှင် ... ရှင် ... ကျွန်မကို တမင် ... တမင်စော် ကားနေတာ”

“ဟာ ... တိုးတိုးပြော၊ ရန်ဖြစ်နေတာကြီးကျနေတာပဲ၊ မော်ဒန်အောက်လိုက်တာကွာ”

သူက ...

သူမ မခံချင်အောင် ပခုံးကြီးတွန့် နှာခေါင်းလေးရှုံ့

ပြီးလုပ်ပြလိုက်တော့ သူမလေးက ပိုပြီး ဒေါ်ဖောင်းသွားပုံဖြင့် သူ့အရှေ့မှာ မျက်လုံးစိမ်းလေးတွေဖြင့် တည့်တည့်လေးရပ်လိုက် တော့သည်။

သူက အခုမှ ...

“ခွင်” တွေ သွားပုံဖြင့် နှုတ်ခမ်းကလေးကိုက်၊ မျက် ခုံးကလေးပင့်ပြီး သူမလက်မောင်းအိအိလေးကို လှစ်ခနဲ ပျစ်ဆုပ် ထားလိုက်သည်။

“အား ...”

သေပါပြီဗျာ။

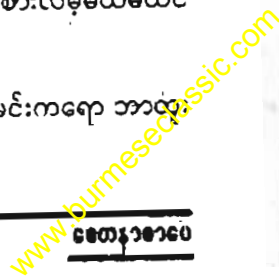
ရင်ခုန်လွန်းလို့ သူမလက်မောင်းကလေးကို ပျတ်ခနဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိပါတယ်။ ဗြိခနဲမြည်အောင် ကုတ်ဆွဲလိုက်သည့် သူမလေးလက်သည်းရာကြီးက သူ့လက်မောင်းကြီးမှာ အထင်းသာ ပေါ်လွင်သွားတော့သည်။

ဟား ...

သူ့မှာ လက်မောင်းက အနီစင်းရာကြီးကိုကြည့်ပြီး မချီသွားဖို့ကြီး ကျိတ်ရယ်လိုက်ရသလို သူမလက်မောင်းအိုးကလေး ကိုလည်း ဘယ်အချိန်က ဘယ်လိုလွှတ်ပေးလိုက်မိမှန်းမသိ ဖြစ် သွားရသည်။

“မှတ်ထား၊ ရှင်တို့ ရန်ကုန်သူ ရန်ကုန်သား အပျံ့စား အလန်စားတွေလို မြင်မြင်ချင်း ပဲဇော်စားလိမ့်မယ်မထင် နဲ့၊ လူကို လက်တုံ့စမ်းလို့ မရဘူး”

“အမယ်လေး ... မန္တလေးသုရယ် ... မင်းကရော ဘာလို့ သလဲ၊ အော့ကြောလန်ကြီး”

“ဟင် ... ရှင် ... ရှင် ... ပြောလေကံလေ၊ မုန်းလေပြီလေ ပါလား။”

“အဟား။”

သူမလေး စကားလေးကို သူ ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ ပြုံးစိစိဖြစ်သွားရပြီး သူမလေးပြောပုံလေးကို သဘောကျလွန်းစွာဖြင့် ခပ်ဆိတ်ဆိတ်ကလေး စိုက်ကြည့်ပြီးပြလိုက်သည်။

ပြောလည်း ပြောတတ်ပါဗျာ။

ဒီလေသံကလေးကတော့ မူပိုင်ပါပဲ။

သူက ချစ်စနိုးကြီး ပြုံးကြည့်နေခဲ့တာကြီးကို သူမလေးက မခံနိုင်သည့်မျက်နှာပေးနှင့် မျက်စောင်းခဲကာ နှုတ်ခမ်းကလေးကိုမဲ့ပြီး ဘာပြောမှန်းမသိ ကြိရာမရဖြစ်နေသည့်အချိန်မှာ သူက သတိရသွားကာ ပခုံးကြီးနှစ်ဖက် တွန့်ပစ်ရင်းမှ ...

“အဲ ...”

“လာပြီ”

“လာပြီ”

သူက ဟန်ပါပါ ပခုံးကြီးနှစ်ဖက်တွန့်ပြီး ပြောလိုက်တာကြီးကို ရိုးအတုံးနုစွာဖြင့် ဆတ်ခနဲ အိမ်တံခါးဘက်ဆီသို့ မျက်နှာလေးလှည့်ကာကြည့်လိုက်သည့် သူမလေးကိုကြည့်ပြီး သူဘယ်လိုအသည်းယားသွားမှန်းမသိအောင် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားသွား

ရကာ ခင်မျက်နှာလှလှလေးကို ရီဝေဝေအချစ်ခိုးတွေပြည့်နေသည့် မျက်ဝန်းတွေဖြင့် အကြာကြီး စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်တော့သည်။

သူ အဲဒီလိုကြီး ကြည့်လိုက်သည့် ညိုရီရီအကြည့်အိအိတွေကို သူမလေးက မနေတတ်မထိုင်တတ် မျက်နှာလေးဖြင့် ရှက်သွေးရဲရဲစိုသွားလျက် ရင်ခုန်သွားသည့် အမူအရာကလေးဖြင့် နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖိကိုက်ကာ မူနဲ့နဲ့ အသံကလေးနှင့် သူ့ကို ပြန်အော်လာခဲ့သည်။

“ဘာ ... ဘာလာပြီလဲ၊ ရှင်နော် ... ရှင်”

“အဟွန်း ... မင်းရဲ့ဆရာမလေသံကလေး လာပြီလို့ပြောတာလေ”

“တော်ပြီ ... တော်ပြီ၊ ရှင်လို့ အရူးအပေါ့ဧည့်သည်ကို ဧည့်မခံဘူး”

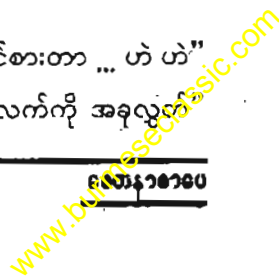
စူစူအောင်အောင်ကလေးပြောပြီး သူ့အရှေ့မှလှည့်ထွက်သွားသည့် ခင်လက်ကလေးကို သူက ဖတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲယူရင်း ခင်မျက်လုံးလှလှကလေးကို အမိအရစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“နေပါဦးဇွာ၊ ကျူတာမယ်တော်လေးကလည်း။”

“ဘာ ... ရှင် ဘာပြောတယ်”

“အား ... တင်စားတာပါ၊ ချစ်လို့တင်စားတာ ... ဟဲ ဟဲ”

“ရှင် ... ရှင် ... လွတ်နော်၊ ကျွန်မလက်ကို အခုလွှတ်

သူ့ကို မျက်လုံးဝိုင်းကြီးတွေဖြင့် စိမ်းစိမ်းကလေး
ကြည့်ကာ သူ့လက်ထဲမှလက်ကလေးကို အတင်းရုန်းယူနေသည့်
ခင်မျက်နှာရဲ့ကလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲက ခံစားမှုတွေ
လွတ်ထွက်သွားတော့သည်။

ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်လို့ပါ ခင်ရယ်။

“ဟင် ... ရှင် ... ရှင် လူရမ်းကား ... သူရမ်းကား”

သူ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးဖြစ်သွားမှန်း မသိအောင်
ရင်ခုန်နှေးဖျသွားကာ သူမလေးလက်ဖဝါးကို တစ်ချက်တင်းတင်း
ဆွဲပျစ်ပြီး နမ်းရှိုက်လိုက်တာကြီးကို နောင်တရသွားသလိုလည်း
အားနာမျက်နှာပူသွားရသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦး။

ခင်ခမျာ ရှက်လွန်းလို့ မျက်နှာကလေးတွေရဲ့လျက်
သူ့ဆွဲကိုင်ပျစ်ပြီး နမ်းရှိုက်လိုက်သည့် လက်ကလေးကို အတင်း
ရုန်းယူရင်း ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာလေးက သူ့နှလုံးသားကို နွေးငြိမ်ငြိမ်
ကြီး ဖီလင်ဖြစ်သွားတော့သည်။

ချစ်တယ် ခင်ရယ် ...

ကိုယ်တော့ မှားသွားပြီ၊ မှားသွားပြီကွာ။

မင်း ကိုယ့်ကို အထင်သေးသွားပြီမဟုတ်လားကွာ။

ကိုယ် ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းနိုင်လို့ပါ ခင်ရယ်

နော် ... နော်။

“ကိုယ် ... ကိုယ် ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းနိုင်လို့ပါ ခင်ရယ်”

“တော် ... ရှင် တော် ... ကျွန်မလက်ကို အခုလွှတ်ပေး
နော်၊ မလွှတ်ရင် ကျွန်မ တစ်ခုခု လုပ်ပစ်မှာနော်”

အံကလေး တကြိတ်ကြိတ်ဖြင့် ရန်တွေ့လာသည့်
ခင်ကိုကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းသလိုကြီး ခံစားလိုက်ရသည်။

ခင်ရယ် ... ကိုယ့်ကို အထင်မသေးလိုက်ပါနဲ့ကွာ

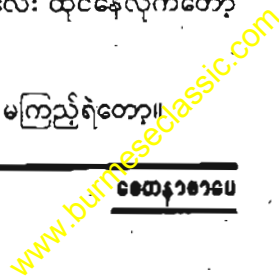
နော်။

“ခင်”

ခင်က ဒေါသသွေးတွေကြွလျက် သူ့လက်ထဲမှလက်
ကလေးကို ရအောင်ရုန်းယူနေသည့်အချိန်မှာပဲ ခပ်တည်တည်မျက်
နှာထားကြီးနှင့် ဧည့်ခန်းထဲလှမ်းဝင်လာသည့် ခပ်ဝဝ အမျိုးသမီး
ကြီးကို မင်းသက်မျိုးတင် အရင်တွေ့မြင်လိုက်ပြီး ကိုယ့်အနေအထား
ကြီးကို ပြင်ဆင်လိုက်ရသည်။

ဖျတ်ခနဲဆိုသလို ခင်လက်ကလေးကိုလည်း ခပ်တင်း
တင်းကြီး ဆွဲကိုင်ထားရာမှ မသိမသာလေးဖြေလွှတ်ပေးလိုက်ပြီး
ခေါင်းကလေးငဲ့ချကာ လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို ယုတ်ဆုပ်ရင်း
အထာကလေးနှင့် ဆိုဖာကြီးမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေလိုက်တော့
သည်။

ခင်မျက်နှာလေးကိုလည်း မကြည့်ရဲတော့။

ဒီအန်တီကြီးက ခင်မေမေကလွဲပြီး ဘယ်သူမှမဖြစ် နိုင်တာမို့ သူ အန်တီကြီးကိုပဲ မျက်နှာလိုမျက်နှာရ ပျူငှာကြိုဆို ရမည်ဖြစ်သည်။

ဖျတ်ခနဲဆိုသလို ဆိုဖာကြီးမှာ မှီထိုင်နေရာမှ သူ့ အနားမှာ ခေါင်းကလေးငဲ့ကာ အိုးတိုးအမ်းတမ်းလေး မတ်တတ် ရပ်နေသည့် ခင်မျက်နှာလေးကို ပြုံးစစကလေး လှမ်းကြည့်ပြီး အန်တီကြီးမျက်နှာ ခန့်ချောကြီးကို မော့ကြည့်ပြီးပြလိုက်ပါသည်။

“အန်တီထား နေကောင်းတယ်နော်”

“ဟယ် ... ဒါ ... ဒါ မြတ်ရဲ့သား၊ မင်းသက်မှူးတင်လေး၊ သားလေးမို့လား၊ ကြည့်စမ်းကွယ်၊ ငယ်ငယ်ကအတိုင်း သွယ်သွယ်ချောချောလေး အသားလေးကလည်းဖြူ ကြည့် စမ်းပါဦး၊ အခုတော့ လူပျိုကြီးဖားဖားကိုဖြစ်နေပြီ၊ မြတ်တို့ ရော ပါမလာဘူးလား၊ အန်တီတို့လာကြိုမှာပေါ့”

“အဟွန်း ဟွန်း ... ရပါတယ် အန်တီရယ်”

သွားမစေ့တမ်း ရယ်ပြီး ခင်ကို မေမေအလစ်မှာ မျက်စိမျက်ခုံးဖြင့် ‘ပိုင်တယ်’ပုံစံလုပ်ပြောလိုက်သည့် ဂီတစာဆို မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ ရဲတင်းမှုကြီးကို ခင် အထင်သေးလွန်းလို့ သူ့အကြည့်တွေကို လှစ်ခနဲလွှဲပြီး မျက်နှာလေးကို ပင့်တင်းပစ်လိုက် သည်။ ဟင်း ... မေမေကလည်း ...။

ဒီအစုတ်ပလုတ်ကောင် ဘာစည်းဘာကမ်းမှမရှိတဲ့ ကောင်က သမီးကိုရောက်ရောက်ချင်း လက်ကိုင်ဆွဲနမ်းတတ်သည့် ကောင်ကိုများ သားလေး သားလေးနဲ့ ပါးစပ်ဖျားကမချ ဖြစ်နေ တော့လည်း ဟိုအကောင်က ရောင့်တက်ပြီပေါ့။

မေမေတို့ မင်းသက်မှူးတင်ကို ဘယ်လောက် အသည်းစားဖြစ်ဖြစ် သူမကတော့ လုံးဝကို အထင်သေးပါ သည်။

“ဟယ်... သမီးက သားကို ဘာမှနည်းမခံဘူးလား၊ အအေး လေး ဘာလေး တိုက်ဦးလေ၊ အဝေးကနေ ကားမောင်း လာရတာ ခင်ကလည်း မသိတတ်လိုက်တာ”

“ခင်ကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ အန်တီ၊ ကျွန်တော်လည်း အခု မှရောက်တာပါ”

“အေးကွယ် သားလေးကို အန်တီက ငယ်ငယ်ကဆို သား တစ်ယောက်လို ချစ်တာ”

“အခုလည်း သားအရင်းလိုဆက်ချစ်ပါ အန်တီရယ်”

“အေး ... အေး ... ဟင်း ... ဟင်း”

အို ... ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ခင်ကို တည့်တည့်ကြီး ခြောနေတာတောင် သဘောတော် အကျကြီးကျနေသည့် မေမေ ခိုလည်း ခင် မြင်ပြင်းကတ်လှသည်။

ဒီလောက်ရဲတင်းလွန်းသည့် ရန်ကုန်သားလူလည် တစ်ယောက်ကို ပိုက်ဆံအရမ်းချမ်းသာတာနဲ့ပဲ စွတ်ရွတ်သဘော တူနေခဲ့သည့် မေမေတို့ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကြီးကိုလည်း မုန်းသည်။

ဒီအကောင်ကလေးကလည်း အိမ်ပေါ်တက်ပြီး သမီးကို ကိုယ်တိုင်လေ့လာရုံမက ရဲတင်းလိုက်တာ။

အို ...

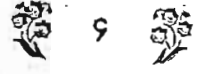
ခင်အတွေးကလေးတွေက စောစောကရဲတင်းလွန်းစွာ ပြုမူလိုက်သည့် သူ့အပြုအမူကြီးကို ဖျတ်ခနဲမြင်ယောင်မိရင်း ရင်ကလေးတွေ တသိမ့်သိမ့်ခနဲမြည်သွားသည်အထိ စိတ်လှုပ်ရှားသွားခဲ့ရပေမယ့် ဒီရင်ခနဲသံလေးတွေကို မုန်းတီးစက်ဆုပ်စွာဖြင့် ခင် သူ့ကို အရှေ့မှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

သူ့မျက်နှာကိုတော့ တစ်စက်မှလှည့်မကြည့်မိတော့။

တကယ်လည်း စကားရေးရာ ကျွမ်းလည်းကျွမ်းကျင်ပါ့ ရန်ကုန်သားရယ်။

မေမေရှေ့မှာတော့ မခုတ်တတ်တဲ့ ကြောင်သူတော် ယောင်ဆောင်တတ်လိုက်တာ။

မေမေကတော့ ရှင်ကို သဘောတော်အကျကြီးကျခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မကတော့ အသန့်ထည်မိန်းမပီပီ ရှင်ကို လုံးဝပစ်ပယ်လိုက်ပြီဆိုတာကို ရှင် နားလည်လိုက်စမ်းပါ မင်းသက်မှူးတင်။

အင်း ...

သူ့ရင်ထဲမှာ ခိုးလိုဦးခလုကြီး ဖြစ်နေရသလို ခင်လုပ်ရုပ်တွေကိုလည်း မကျေမနပ်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

လူကြီးတွေကတော့ သူ့ကို အလွန်အားနာပုံဖြင့် သူတို့သမီးဆိုးလေးကို ခွင့်လွှတ်သည်ခံပေးဖို့ စကားချိုချိုကလေးနှင့် သူ့နားဝင်အောင် ပြောလာလေသည်။

“အင်း ... အန်တီသမီးကတော့ ရုပ်ကလေးချောတော့ မာနကတော့ရှိတယ် သားရယ်၊ သား သည်းခံပေးပါလို့ ပြောချင်တယ်၊ အန်တီတို့ သားတို့ဆိုတာကလည်း လူရင်းတွေပဲမဟုတ်လား”

ထမင်းစားပွဲဝိုင်းမှာ တစ်ရက်မှ ခင်နှင့်အတူ ထမင်း
မစားရသည့် ဧည့်သည်သမင်္ဂလောင်းကလေးကို အားနာပြော
ပြောလာသည့် ယောက္ခမလောင်းကြီးကို သူကလည်း မချီသွားဖြီ
ကလေး ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရလေတော့သည်။

ယောက္ခမကြီးကတော့ သူ့ဘာသာသူ ဘာသိဘာ
သာနေလို့ သူ မျက်နှာမပူရ။

အင်း ...

ဒီနေ့နဲ့ဆိုရင် သူ ဒီမှာနေတာ ခုနစ်ရက်တင်းတင်း
ပြည့်ခဲ့လေပြီ။

မာမိကတောင် သူ့ကို အလုပ်ကိစ္စမဖြစ်ရင် ပြန်ခဲ့ဖို့
မှာနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ ...

သူ ဒီလိုပုံစံကြီးနှင့် ဘယ်လိုပြန်လို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ။
မင်းသက်မျိုးတင် ရာဇဝင်ရိုင်းသွားမှာပေါ့။

မိဘသဘောကျလို့ ရှာပေးခဲ့သည့် မိန်းမလှလေးကို
တောင် ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ကိုယ် ရအောင်ချစ်ခွင့်မတောင်းနိုင်ခဲ့ပါ
လျှင် ...

ဟား ... ခင်ရယ် ...

မင်း မှုထားဦးပေါ့ကွာ။

ဒီနေ့တော့ ကိုယ် မင်းကို အလွတ်မပေးတော့ဘူး။
မင်းကို အပီချဲ့တော့မှာ ခင်၊ မင်း လွတ်အောင်သာ
ရှောင်ကြည့်ပေတော့။

သူ ခင်တို့အိမ်ကိုရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ကစပြီး
ခင် လူလည်ကျစွာဖြင့် တက္ကသိုလ်သွားတာ ကားအသွားအပြန်မှာ
သူမ သူငယ်ချင်းဆရာမတစ်ယောက်ကို အဖော်အဖြစ်ခေါ်ခေါ်သွား
ခဲ့တာမို့ သူ့မှာ မန္တလေးက မိတ်ဆွေအိမ်မှာ အလုပ်ကိစ္စဆွေးနွေး
ရင်းဖြင့် ခင်နှင့်တွေ့ရဖို့အရေးကို ဘယ်လိုမှ ကြိုးစားခွင့်မရအောင်
ခေါင်းခဲသွားရလေသည်။

အင်း ...

ဒီနေ့တော့ဖြင့် မင်းတွေ့ပြီပေါ့ကွာ။

ငါ့အကြံကို ဘာခံနိုင်ဦးမှာလဲ ခင်။

ဒီကနေ့မှာတော့ သူ ခင်တို့အိမ်ကို ခပ်စောစောပြန်
လာခဲ့ပြီး ခင် လူလည်ကျပုံကလေးကို အသည်းတယားယားဖြင့်
ညှော်ခန်းဆိုဖာကြီးကနေ ခပ်မင့်မင့်လေးမို့ပြီး မျက်လုံးကလေးစင်း
ကာ စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။

ဟော ...

လာပါပြီ။

မရွေ့ချော။

ထုံးစံအတိုင်းပင် ခင်က ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ပေါ်တီကိုရှေ့မှာ ထိုးရပ်လျက် ကားတံခါးလေးကို သွက်သွက်ကလေးဖြင့်ဆင်းကာ တစ်ဖက်ကားတံခါးမှဆင်းလာသည့် တစ်လမ်းတည်းနေ သူမ သူငယ်ချင်းဆရာမလေးကို အမူပိုပိုအသံကလေးဖြင့်နှုတ်ဆက်သံကလေးကို နားခါးစွာကြားနေရသည်။

“သူငယ်ချင်း တာ့တာ See you tomorrow”

အမူပိုပိုနှုတ်ဆက်ပြီး တိုက်ထဲကို ခပ်သွက်သွက်ကလေးလှမ်းဝင်လာသည့် ခင်က ဆိုဖာကြီးမှာ မင့်မင့်ကြီးထိုင်နေတဲ့သူကို တွေ့မြင်သွားပြီး မျက်လုံးကလေးတွေ တစ်မျိုးလေးလှုပ်ခနဲခံစားလိုက်ရသလို အရောင်ပြောင်းသွားခဲ့တာလေးကို အဓိအရစိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

အဒီနောက် အပေါ်ထပ်ကို ပြေးတက်တော့မယ့်ဆဲဆဲ ခင်နောက်သို့ သူကလည်း အပြေးလိုက်သွားလိုက်ရင်း ခင်လက်ကလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းကြီး လှမ်းဆွဲလိုက်တော့ ခင်ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်ကလေး သူ့ရင်ခွင်ကြီးဆီသို့ အိခနဲ ပွေ့အပ်ရောက်ရှိလာတော့သည်။

“အို”

“ရှင် ဒါဘာလုပ်ပြန်ပြီလဲ”

ရှက်သွေးလေးတွေ စိုတက်သွားသည့် ခင်မျက်နှာရဲ့ရှက်လေးကို သူ ရှည်ကြာစွာ မက်မက်မောမောကြီး စိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ခွင်ထဲက ချစ်သူကလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းကြီး ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ...

သူမ မျက်နှာနုနုကလေးကို မွှေးမွှေးပေးပစ်လိုက်ချင်တာ။

အား ... ချစ်တယ် ခင်ရယ် ...

ကိုယ် ... ကိုယ် မင်းကို ချစ်ရလွန်းလို့ သေမတတ်ပဲကွာ ခံစားရတယ်။

ရင်ခွင်ထဲက ချစ်သူကလေးကို ခပ်တင်းတင်းကြီးပွေ့ဖက်ထားရင်းမှ ရင်ခွန်သံကြမ်းကြမ်းတွေကို သူ အတင်းမောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ရတော့သည်။

ဒီတစ်ကြိမ် သူမလေး သူ့ကို အထင်သေးသွားမယ်ဆိုရင်တော့ သူ့နှလုံးသားတွေ သွက်သွက်ခါ ရူးသွားတော့မှာပဲ။

ခင်ကိုယ်လုံးလေးဆီက နွေးမြဲအထိလေးတွေကို သူ မက်မောရှည်ကြာစွာ နွေးနွေးကြီး ခံယူမိန်းမူးခဲ့ချင်ပေမယ့် သူမလေးရဲ့ အဖြူထည်နှလုံးသားလေးကို မြတ်နိုးလွန်းစွာဖြင့် စိတ်တွေကို လျှော့ချကာ မောလျတုန်ယင်သွားသည့် ခံစားမှုတွေကို အသိတရားကလေးဖြင့် ပြန်ဆင်ခြင်လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

“ရှင် ... ရှင်နော်”

“ကိုယ် မင်းကို ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ မင်း ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ
မရန်းနဲ့၊ ရန်းမယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုအဆိုးမဆိုနဲ့”

“သေ ... သေပစ် ... ရှင်”

“ရှင်တွေ သေတွေလုပ်မနေနဲ့၊ မင်း ကိုယ့်ကို ဘာအချိုး
ချိုးတာလဲ၊ ကဲ ... ပြော”

“ဘာအချိုးချိုးလို့လဲ၊ ရှင် ဖယ်နော်၊ ကျွန်မလက်ကို
လွှတ်၊ အန်တီလေးတို့ မြင်သွားမယ်”

“မြင် ... မြင်၊ မြင်အောင်ကို ကိုင်ထားတာပဲ”

“ရှင် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းတွေ မပြောနဲ့နော်”

ခင်က သူ့လက်ထဲမှ လက်ကလေးကို ရန်းယူလို့
မရသဖြင့် ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာကလေးဖြင့် နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ကြိတ်
မနိုင်ခဲမရလေး ဖိကိုက်ထားလေသည်။

ဟွန်း ... ကိုယ် မင်းကို သနားမယ်ထင်လို့လား -
ဒီတစ်ခါတော့ လုံးဝပဲ။

သူမလေးရဲ့ သူ့အပေါ် ဂရုမစိုက် လျစ်လျူရှု ကျော
ခိုင်းမှုတွေကို သည်းခံဖို့ ဆိုတာ အတိုင်းအတာ ကျော်လွန်သွားလေ
ပြီ။

ပေါ်ပြူးလာမင်းသမီးလေးက လက်သစ်ဉာဏ်ထဲ
လေးတွေနှင့် သူမအနောက်ကို သူလိုက်မှာ တင်ကြိုသိနင်း

လူငယ်ချင်းကို ချောဆွဲခေါ်ခေါ်သွားတာ သူ လုံးဝကို မကျေနပ်။
ပြီးတော့ အိမ်မှာ သူ့ကိုမြင်တာနှင့် ချက်ချင်းကြီး အခန်းထဲလှည့်
ဝင်သွားတတ်သည့် ခင်အမှုပိုပိုတွေကို အသည်းတယားယား
စောင့်ပြီးသည်းခဲလာခဲ့ရတာ ဒီကနေ့မှာဖြင့် လက်ပူးလက်ကျပ်ကို
မိသွားရပြီဖြစ်သည်။

“ဖယ် ... လွှတ်ဆိုရင်နော်၊ မေမေတို့လာရင် မြင်သွားမယ်၊
ရှင် အရှက်နည်းနည်းမှမရှိတဲ့လူ”

“ဟေ့နော် ... ရန်တွေတာကြည့်တွေ့”

“ဒီမှာ ရှင် ဘာတွေပြောမှာလဲ ပြော”

“ပြောမှာပဲ ပြောမှာပဲ၊ မင်းလုပ်ရပ်တွေ အားလုံး အားလုံး
ကို ကိုယ် လုံးဝမကျေနပ်ဘူး၊ မင်း ကိုယ်ရောက်ပြီးကတည်း
က ကိုယ့်ကို သိသိသာသာကြီးရှောင်နေတာ ကိုယ် လုံးဝ
နှိုက်ဘူး၊ အေး ... အထူးသဖြင့် ကျောင်းသွားကျောင်း
ပြန်တာကြီးကို လုံးဝ မကြိုက်ဘူးကွာ၊ ကိုယ့်မျက်စိထဲမှာ
မင်းမူနေတာတွေက မမိုက်ဘူးကွာ ခရော့ပဲ”

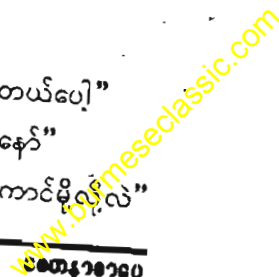
“ဘာမူတာလဲ ဘာခရော့လဲ”

“စကားကို အော်မပြောနဲ့ ခင်”

“ရှင် မိုက်ရိုင်းတာကျ ရှင်က နားဝင်ချိုတယ်ပေါ့”

“ဟာကွာ ခင်၊ မင်း ငါ့ကို ခံခံမအော်နဲ့နော်”

“ခံအော်တော့ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ရှင်က ဘာကောင်မို့လို့လဲ”

သူ့ကို တစ်ခွန်းမခံ ကက်ကက်လန် ခံခံအော်ပြော
နေသည့် ခင့်မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ပြီး ချစ်အသည်းယားစွာ
ဖြင့် ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေ လွတ်ထွက်သွားရတော့သည်။ သူ့
ကို နှုတ်ခမ်းနိပြည့်ပြည့်ကလေးနှင့် ရန်တွေ့နိုင်လွန်းသည့် နှုတ်ခမ်း
လေးထက် မျက်နှာကြီးပွေ့အပ်ချလိုက်တော့သည်။

“ခင်ရေ ... သမီး ... ဟဲ့ ... အို”

“ဟင်”

ရုတ်တရက်ကြီး အောက်ဘက်ဆီမှ ပေါ်လာသည့်
အန်တီလေးအသံကြီးက သူမနှလုံးသားလေးကို ဆုပ်ညှစ်ယူလိုက်
သလို ခင် မူးမိုက်သွားမတတ် မျက်လုံးတွေ ပြာဝေသွားရကာ
သူ့ရင်ခွင်ထဲကနေ သတိလစ်မတတ် တအားရုန်းထွက်ပစ်လိုက်
မိတော့သည်။

ပြီးတော့ ...

သူ့မျက်နှာကြီးကိုလည်း ရှက်ရွံ့ရင်ဖိုစွာဖြင့် ခင်
စူးစူးကလေး စိုက်ကြည့်ပြီး မျက်ရည်လေးတွေ တလိမ့်လိမ့်စီးကျ
လာတော့သည်။

အို ...

အန်တီလေး ဒီအနေထားကြီးကို တွေ့သွားပြီဆို

တော့ ...

အဟင် ... သေပြီ။

အပျိုကြီးပီပီ ဒီစောကြောင်လွန်းသည့် အန်တီလေး
ပါးစပ်ထဲသာ ဒီစကားကြီး ရောက်သွားပြီဆိုရင် ...

ဟင်အင် ... ခင် ရှက်လိုက်တာ။

“သွား ... ရှင် ပြန်၊ ရှင့်ကိုမုန်းတယ်၊ သိပ်မုန်းတယ်၊ ရှင့်

ကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဘူးဆိုတာ ရှင် မှတ်
ထားလိုက် မင်းသက်မှူးကင်”

ခင့်မျက်လုံးထဲမှာ သူ့မျက်နှာကြီးကို ...

ဝိုးတဝါးသာ မြင်လိုက်ရတော့သည်။

ဘယ်လိုမှ အရှက်မရှိသည့် မျက်နှာပြောင်ကြီးဖြင့်
သူမ မျက်နှာလေးကို မျက်ခုံးကြီးပင့်ကြည့်ကာ ဟန်တစ်လုံးပန်
တစ်လုံးနှင့်ကျန်ခဲ့သည့် မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ အရိုင်းအစိုင်းလုပ်ရပ်
တွေကို ခင့်နှလုံးသားသည်စိုင့်ထဲကနေ အမုန်းတီးဆုံး အတူးခါး
ဆုံးခံေ့ှက်တွေဖြင့် ခင့်မျက်ရည်တွေ တစ်ပေါက်ပေါက်ကျခဲ့
ရသည်အထိ ယောက်ျားတစ်ယောက်အရှေ့မှာ ကျရှုံးပေးဆပ်လိုက်
ရပါတော့သည်။

ဒါပေမဲ့ ...

ခင်ဆိုတဲ့မိန်းမဟာ ဘယ်လိုမိန်းမတစ်ယောက်လဲဆို
တာကိုတော့ သူ တစ်နေ့နေ့မှာ အသည်းကွဲစွာသိရလိမ့်မည်ထင်
သည်။

www.burmeseclassic.com

“ရှင်ကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဘူး”
 ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေကို ဘာမှ အလေးအနက်မထား
 ဘဲ ခပ်ဖွဖလေး မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သေးသည့် မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ ခပ်
 ဖော့ဖော့ အမူအရာတွေကို ခင် အသည်းတယားယားဖြစ်ခဲ့ရလေ
 သည်။
 သူ့ကို မုန်းပါတယ်ဆိုပြီး တူးတူးခါးခါးပြောနေ
 သည့် ခင်မျက်နှာကလေးကို ခပ်ပါးပါး Styleကလေးဖြင့် ရီရီ
 လေးညှို့အားပြင်းစွာကြည့်လာနိုင်သေးသည့် မင်းသက်မှူးတင်
 ရင်ထဲမှာ ခင်ကိုများ အပိုင်တွက်ထားပြီးခဲ့လို့လားမသိ။
 သူ့အမူအရာတွေက ခင်နှလုံးသားကို မုန်းအောင်
 စနောက်နေသလိုနှင့် ခင်သည် သူ့အမူအရာလေးတွေကို အသည်း

တယားယားဖြင့် မခံနိုင်ဖြစ်ကာ ရင်ထဲမှာ သူ့အမူအရာလေးကိုပဲ
 တစ်မိမိမိတွေးပြီး သူ့အကြောင်းကို စက္ကန့်တိုင်းမတွေးဘဲ မနေနိုင်
 လောက်အောင် ခင်အာရုံထဲသို့ အမုန်းတွေဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ရ
 သည်။

အဟင်း ... အတော့ကိုကဲတဲ့ ရန်ကုန်သား။

လက်ရဲဖက်ရဲနိုင်လွန်းတာကို ခင် အထင်သေးခဲ့မိ
 ပေမယ့် တကယ်တမ်းတွင် ခင်သည် သူ့အထိအတွေ့အောက်မှာ
 ကြည်မွေ့သာယာခဲ့မိတာကိုတော့ ခင်ကိုယ်ခင် ဝန်မခံရဲလောက်
 အောင် ရှက်မိပါသည်။

ဒါပေမဲ့ မင်းသက်မှူးတင်ရယ် ... ရှင် ကျွန်မကို
 အထိအတွေ့နဲ့ ဆွဲဆောင်နေခဲ့ပြီဆိုတာကို ကျွန်မကလည်း ပါးပါး
 ကလေးပဲ ရှင်အထာလောက်ကတော့ လှစ်ပြီးသားပါပဲရှင်။

ရှင်လည်တာလောက်ကတော့ ကျွန်မကလည်း မိုတ်
 နေလိုက်ဦးမယ်။ ညနေက အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက ခင်နှလုံးသား
 လေးကို အခုထိ တုန်ယင်နွေးထွေးနေတုန်းပင် ခံစားရသေးသည်။

ရုတ်တရက်ကြီး သူ ဒီလိုကြီးနမ်းလိမ့်မယ်လို့ ခင်
 ထင်မှတ်မထားခဲ့ပါ။

အခုတော့ ...

အို ... ခင် ... ခင် ရှက်လိုက်တာ။

သူ နမ်းရှိုက်ခဲ့သည့် အနမ်းနွေးနွေးတွေက အခုချိန်ထိ ပူနွေးအသက်ဝင်သလိုကြီး ခံစားခဲ့ရသေးသည်။

“အို ... ရှင်ကို လက်မထပ်ဘူး၊ လုံးဝကို လက်မထပ်ဘူး၊ သိပ်အနိုင်ယူတဲ့လူ”

ခင် နှုတ်ခမ်းသားအိအိကလေးကို ရှက်သွေးဖိုစွာ လက်ဖဝါးကလေးဖြင့် ဖွဖွကလေးဖိအုပ်ရင်း ခင် အခံရခက်စွာ ရေရွတ်လိုက်သည်။

တကယ်လှည်း သူ့ကို ခင် လက်မထပ်ရဲလောက် အောင်ကိုပင် အထင်ဒသးလှသည်။

မိဘတွေ သဘောတူလွန်းလို့ အိမ်ပေါ်တင်ထားသည့် အခွင့်အရေးတစ်ခုကို ရအောင်ယူလုံးဝဘဲသည့် လူလည်ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို သူမ ဇွတ်မှိတ်ပြီးလက်ထပ်လိုက်ပါလျှင် တစ်ချိန် ကျ သူမတစ်ယောက်တည်းပဲ ခါးစည်းခံရတော့မယ့်အဖြစ်။

ရုပ်ကိုကကြည့်လိုက်ရင် မြင်သူမိန်းကလေးတိုင်း ရွံမုန်းစရာ ကြာရုပ်။

ကြာပါသည့် ယောက်ျားတွေကို သူမ သိပ်မုန်းပါ သည်။

ယောက်ျားဖြစ်ပါလျက် ချောလည်းချောပါလျက်နှင့် မျက်စိ မျက်ခုံးဖြင့် နှုတ်ခမ်းတွေ တွန့်တွန့်ကြည့်ပြီး မျက်ဝန်း

အကြည့်မှိုင်းသလို ရီသလို ညှို့သလိုနှင့် တည်စူးစူးလေးကြည့် တတ်သည့် မင်းသက်မျိုးတင်လို ကြာယောက်ျားကိုတော့ သူမ နှလုံးသားက ယစ်မူးညွတ်ပြောင်းပြီး အိမ်ထောင်ဖက်ယောက်ျား အဖြစ် ရွေးချယ်မိဖို့ဆိုတာကြီးကိုတော့ ခင်အနေနှင့် ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားလို့မရ။

မိဘတွေ ဘယ်ခဲလောက်သဘောတူတူ ခင်ကတော့ သူ့ကို ပယ်မဲလုပ်လိုက်ပါပြီ။

ဒီအတွေးတစ်ချက်က ခင်နှလုံးသားနုနုကလေးကို ပူခနဲဆင်သွားသည်အထိ ခင် ရင်ထဲမှာ နွမ်းဟိုက်မောပန်းသွား တော့သည်။

အို ...

ခင် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ...

ခင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုကြီးခံစားလိုက်ရတာလဲ ...

ခင် သူ့ကိုများ ...

ဟင်အင်း ... မဖြစ်စေရ၊ ခင် သူ့ကို မုန်းပါသည်။

ရင်ထဲက ချွေ့ကိုမုန်းသည့်အမုန်းတွေက ခင်နှလုံး သားထဲကို တရိပ်ရိပ် စီးဝင်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခင် စိတ် ဆာလူမောကြီး ဖြစ်သွားရကာ မျက်ဝန်းအစုံကို တင်းတင်းလေး ဒီမိုတ်ပစ်လိုက်သည်။

အိပ်မက်ထဲမှာရော အတွေးထဲမှာပါ မင်းသက်မျိုး တောင် မရှိစေရ။ ခင့်ဘဝထဲမှာပါ မရှိစေရ။

ခင့်နှလုံးသားထဲမှာလည်း မင်းသက်မျိုးတင် နေရာ ဝင်မယူနိုင်အောင် ခင့်ရဲ့လှုပ်ရှားယိမ်းထိုးနေတဲ့ နှလုံးသားတံခါး ချပ်ကလေးကို အမှောင်ပိတ်ချထားရမည်ဖြစ်သည်။

ရင်ထဲမှာ နွေးငြိမ်းငြိမ်းကလေး ခံစားနေခဲ့ရသည့် ခံစားမှုလေးတွေကို ခင် လျစ်လျူရှုရင်း ခေါင်းအုံးကလေးပေါ် မျက်နှာကလေးအုပ်ချရင်း သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ကလေး ချလိုက်မိ သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ခင့်အခန်းဆီသို့ လျှောက်လာသည့် ခြေသံတရှုပ်ရှုပ်က ဘယ်သူများပါလိမ့်။

ညကြီးအချိန်မတော် ခင့်အခန်းဆီကို လာနေတာ မင်းသက်မျိုးတင်များလား ...။

သူ မနက်ဖြန် ပြန်ရတော့မှာမို့ ညဘက်ကြီး ခင့် အခန်းဆီများ လာခဲ့တာလား။

ခင်တစ်ယောက်တည်း မျက်လုံးကလေးတွေ ဝိုင်း ဝိုင်းလည်သွားသည်အထိ ရင်ခန့်စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည့် အချိန်မှာ ပဲ ...

“ဒေါက် ... ဒေါက်”

တံခါးခေါက်သံက ခင့်တစ်ကိုယ်လုံးက အသားတွေ ဘဆတ်ဆတ်တုန်ယင်သွားသည်အထိ ထိတ်လန့်သွားရပါသည်။

မျက်လုံးကလေးအဝိုင်းသားဖြင့် ခင် အတုန်တုန် အယင်ယင်အသံကလေးကို နှိမ့်ကာ ...

“ဘယ် ... ဘယ်သူလဲ”

ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းကလေး ပြောလိုက်ကာမှ အသံ ကလေးက ထစ်အသွားသေးသည်။

“အန်တီလေးပါ။ ခဏတံခါးဖွင့်ဦး၊ စကားပြောစရာရှိလို့”

အမယ်လေး ... တော်ပါသေးရဲ့။

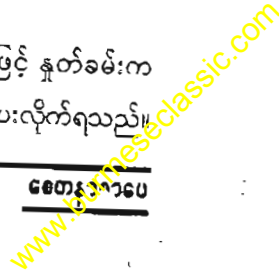
အခုမှပဲ ရင်ထဲက တဒိတ်ဒိတ်ခနဲနေသည့် ရင်ခန့် သံနွေးနွေးတွေ လျှောခနဲဆင်းသွားတော့သည်။

“အန်တီလေး ဘာပြောမလို့လဲ၊ ဆယ့်တစ်နာရီပဲထိုးနေပြီ၊ ခင် အိပ်ချင်တယ်”

“ဟယ် ... ပြောရတာ လက်ပေါက်ကတ်လိုက်တာ၊ ဒီမှာ ပြောစရာရှိလို့”

စိတ်တိုသံကြီးပါလာသည့် အန်တီလေးကို တံခါးဖွင့် ပေးလို့မရတော့။

ခင်မှာ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်မျက်နှာကလေးဖြင့် နှုတ်ခမ်းက လေးမဲ့ကာ လော့ခ်ချထားသည့် တံခါးကို သော့ဖွင့်ပေးလိုက်ရသည်။

မင်းသက်မှူးတင် အိမ်ကိုရောက်လာကတည်းက
ခင်အခန်းတံခါးကို လှော်ချလိုက်တာကို အန်တီလေးက မှုတ်
စောင်းကြီးတစ်ခဲ လုပ်သေးသည်။

တော်တော်ယုံစရာကောင်းတဲ့ အကောင်ဆိုတော့။

“ဘာပြောမလို့လဲ အန်တီလေးရဲ့”

အန်တီလေးက အခန်းထဲကို သုတ်ခနဲဝင်လာပြီး
ခင်မျက်နှာကို စူးစမ်းအကဲခတ်လာသည့် မျက်လုံးတွေဖြင့် စိတ်
ကြည့်လာသဖြင့် ခင် အန်တီလေးရှေ့မှာ မျက်နှာကလေး မနေ
တတ်အောင် ထူအမ်းအမ်းလေး ဖြစ်သွားရသည်။

ညနေက မင်းသက်မှူးတင် ကိစ္စကြီးကို ပြောလာ
တော့မယ်။ ဟား ... တကယ့်ဇီဝကြောင်တဲ့ အပျိုကြီးနဲ့မှ တိမ်
တိုက်သွားတွေ့ခဲ့တာ ခင်တော့ သေချင်လောက်အောင် ရှက်ရသလို
စိတ်လည်းညစ်ရသည်။

“ညည်း မင်းသက်မှူးတင်ကို လက်ခံလိုက်ပြီလား”

အဆက်အစပ်မရှိ ပြောလာသည့် အန်တီလေးစကား
ကြီးက ခင်နှလုံးသားကို ပူခနဲ ခါးသက်သွားရသည်။

အန်တီလေးကိုလည်း စိတ်အတော်မျက်သွားရသည်။

“ဟာ ... ဘာလို့လက်ခံရမှာလဲ၊ သူနဲ့ ခင်က ဘာဆိုလို့
လဲ၊ ဘာမှမဆိုဘူး၊ သူလိုလူစားကိုလည်း ခင် လုံးဝလက်
မထပ်နိုင်ဘူး”

“ဘာမှမဆိုဘူး၊ လက်မထပ်နိုင်ဘူး ဟုတ်လား၊ စကား
ကိုလည်း ကြည့်ပြောစမ်းပါအေ၊ ဒီလောက်ပယ်ပယ်နယ်
နယ် အနမ်းခံထားရတာတောင်”

“အန်တီလေး”

ခင် ရှက်လွန်းလို့ အန်တီလေးစကားတွေကို အော်
အော်ဘားမြစ်ပစ်လိုက်ရင်း မျက်ရည်တွေ စီးကျလာခဲ့တော့သည်။

အို ...

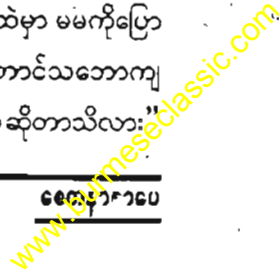
ခင် ဒီလိုအပြောခံရတာ ရှက်လိုက်တာ။

ဒါပေမဲ့ ...

တူမတစ်ယောက်ကို ဒီလိုမြင်ကွင်းမျိုးတွေ့ထားခဲ့
တဲ့ အန်တီလေးအဖို့လည်း လက်ထပ်ဖို့အရေးပဲ မျှော်လင့်နေမှာ
အဆန်းတကြယ်မဟုတ်။

အဲဒီလို အထင်ခံရတာကိုက ခင် သေချင်လောက်
အောင်ရှက်ခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

“ညည်းတို့နှစ်ယောက်အကြောင်းကို ငါ မမကိုပြောဖို့ စဉ်းစား
ထားတယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ သိက္ခာမဲ့အောင်
တော့ ဒီကလေးကို လက်မထပ်ဘဲတော့မနေပါနဲ့ ငါတူမ
ရယ်၊ အခုဆိုရင် အန်တီတို့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ မမကိုပြော
နေကြပြီ၊ သမက်လောင်းကို ဒီလောက်တောင်သဘောကျ
တယ်လားတဲ့၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်မေးတာလဲဆိုတာသိလား”

“သိတာပေါ့၊ ခင်က အနေတဲ့သူမှမဟုတ်တာ၊ နဂိုတည်းက မေမေတို့ အန်တီလေးတို့က အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်ထားကတည်းက ပတ်ဝန်းကျင်က ဒီစကားထွက်မယ်ဆိုတာ သိပြီးသား၊ မေမေတို့ ဒီယုန်မြင်လို့ ဒီချုံထွင်တဲ့ဇာတ်လမ်းထဲကို ခင်က အလိုက်သင့်မျောပါမယ့် ခပ်ညှည့်မိန်းမ မဟုတ်ဘူး”

“ခပ်ညှည့်မိန်းမ မဟုတ်လည်း ညည်း ဒီကောင်လေးကို လက်ထပ်ရမှာပဲ”

“လက်မထပ်ဘူး၊ ဘယ်တော့မှလက်မထပ်ဘူး၊ ဒီလိုတေလေကြမ်းပိုး ကြာရပ်ကို ခင် လုံးဝလက်မထပ်နိုင်ဘူး၊ အင်း ... ခင်ကိုအနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် လာမပြောတော့နဲ့ အန်တီလေးရယ်၊ ခင် စိတ်ဆိုးလာပြီ သိလား”

“ညည်းကသာ စိတ်မဝင်စားလို့ အော်ငြင်းနေလည်း ညည်း ဘယ်လိုမှ ကောင်လေးကို ခေါင်းရှောင်လို့မရပါဘူး၊ သိပ်မကြာတဲ့အချိန်မှာ ကောင်လေးကို ညည်း လက်ထပ်ရမှာမလွဲ”

ကြည့် ...

ခင်ကို မခံချင်အောင် တမင်လာကလိပြီး ကိုယ်လုံး

ကြီး အိပ်ကပ်အိပ်ကပ်နှင့် အခန်းထဲကထွက်သွားတာကို ခင် အသည်း

ယားလွန်းစွာဖြင့် အခန်းတံခါးကို ဂျိမ်းခနဲမြည်အောင် ဆောင့်ပိတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ခင်ရင်ထဲမှာ အန်တီလေးရဲ့ စကားတွေကို ဘယ်လိုမှ မခံနိုင်အောင်ကိုပင် ဒေါသလေးတွေ ငယ်ထိပ်ပြေးဆောင့်သွားရလေပြီ။

အင်း ... ဒီပုံအတိုင်းဆို ...

ခင်ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို ဒီလူဆိုးက ဝါးမျိုးတော့မယ်ပေါ့။

ဟင့်အင်း ... ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး။

ခင်ဟာ အသန့်စင်ဆုံးနေလာတဲ့ အသန့်ထူညှည်လေး။

သူက ရန်ကုန် ကာလဂျွေ။

ခင်နှင့် လုံးဝကို မအပ်စပ်သလို ဒီလောက်လည်ဝယ်လွန်းသည့် လူတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကိုတော့ တစ်ဘဝလုံး ပုံအောမပေးနိုင်။

ခင် ဘာလုပ်ရမလဲ။

အင်း ... ဒီနေ့ညမှာ သူ့ရိုတုန်းအချိန်မှာ ခင် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ချရတော့မည်။

သူ့ကို လက်မထပ်နိုင်ပါဘူးလို့ အတိအလင်းကြေညာထားတာတောင် ခပ်ပါးပါးလေး ပခုံးကလေးတွန့်ပြီး မျက်

လုံးကလေးမှေးစင်းကြည့်နိုင်သေးသည့် သူ့နှလုံးသားထဲကို ဆတ်ဆတ်ခါနာသွားရမယ့်စကားမျိုးကို ခင် ပြောပစ်နိုင်ရမည်။

ဒီတစ်ညပဲ နေခွင့်ရတော့မယ့် ရှင်ကို ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုခုတော့ ပေးရတော့မယ်။

ရှင်လို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်အငမ်းမရဖြစ်တဲ့ နှလုံးသားပိုင်ရှင်ကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ယုံကြည်ကိုးစားဖို့ စိတ်မကူးဘူး။

အဲဒီအတွက် ရှင် ကံဆိုးတဲ့အဖြေတစ်ခုကိုပဲ ဖြေလင့်နေတော့ မင်းသက်မှူးတင်။

5

ရှင်ထဲမှာ တစ်စစ်စစ်နာကျင်ကြေကွဲနေခဲ့ရသည်အထိ သူ ခံစားနေခဲ့ရသည်။

သူ့မျက်နှာလေးကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ...
“ရှင်ကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဘူး”

လို့ ပြောလာသည့် သူ့မရဲ့စကားသံလေးတွေက သူ့ရဲ့နှလုံးသားလေးကို အရှိန်ပြင်းပြင်းထိမှန်သွားခဲ့ရလေသည်။

ဒါပေမဲ့ ...
သူမလေးရှေ့မှာတော့ သူ ဟန်ဆောင်ကောင်းစွာ ဖြင့် မျက်နှာကြီးကို ပြုံးတုံ့တုံ့လုပ်ပြီး ပါးပါးကလေးလုပ်ပြ

လိုက်ရပေမယ့် တကယ်တမ်း သူ့ရှင်ထဲမှာ နာကျင်ခံစားကြေကွဲခဲ့ရသည်။

“ရက်စက်လိုက်တာ ခင်ရယ်”
လို့ နှလုံးသားက ဖွဖွကြီး ညည်းတွားလိုက်သည့်

သူ့အသံကြီးကို ခင် မကြားနိုင်သလို ကြားသိခွင့်ရခဲ့မည်ဆိုလျှင်

လည်း အောင်နိုင်သူမဲပြုံးကလေးဖြင့် နှုတ်ခမ်းလှလှကလေးကို
စေ့ပြုံး ပြုံးမော်သွားမှာ သေချာသည်။

မနက်ဖြန်ဆို သူ မန္တလေးမြေက ခွဲခွာခဲ့ရတော့မလို
သူ သိပ်ချစ်ရမည့် ခင့်အရိပ်ကနေ ခွဲခွာရဦးမည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် သူ ခင့်ကို ချက်ချင်းကြီး လက်ထပ်ပြီး
ရန်ကုန်ကို တစ်ပါတည်းခေါ်သွားချင်တာပါ။

သို့သော် ...

အတွေးဟာ စိတ်ကူးယဉ်သက်သက်သာဖြစ်လာခဲ့
လေသည်။

သူ့ရဲ့အဖြစ်ကို မာမိသာသိရင် သူ့ကို မထွေပြုံးထ
လေးနှင့် သရော်ဦးမည်။

အခုလည်း ဖုန်းထဲကတောင် မာမိ သူ့စကားသံ
ကို ရိပ်မိချင်ရိပ်မိနေလောက်ပါပြီ။

“သားလေး ... မင်း လုပ်ငန်းကိစ္စ အဆင်မပြေဘူးဆိုလည်း
ပြန်လာခဲ့တော့၊ ခင်တို့အိမ်မှာ ရောက်နေတာလည်း တစ်ထက်
ရှိပြီ၊ ကြာကြာနေလို့မသင့်တော်ဘူးကွယ်၊ မိန်းကလေးသိသူ
ကျတယ်၊ သား ပြန်လာခဲ့တော့”

ဆိုသည့် မာမိစကားတွေကို အင်အားမဲ့သည့်အ
ကလေးဖြင့် “ဟုတ်ကဲ့ မာမိ၊ သား မနက်ဖြန် ပြန်လာခဲ့မယ်ဗျာ”

ညည်းညူသလိုကလေးပြောပြီး ဖုန်းပိတ်ခဲ့သည့် သူ့ကို မာမိက
လည်း ပါးနပ်သူပီပီ ရိပ်မိမှာသေချာသည်။

မာမိရယ် ... မာမိ ဖော်ခဲ့တဲ့ဆေးမှိုင်း သားမိနေပြီဗျာ။

သား ... သား သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့လို့ သားရင်ထဲက

ခံစားချက်ကလေးတွေ လွတ်ထွက်သွားခဲ့တာကို သူ အထင်သေး
သွားပြီ။

သားကို သူ အထင်မကြီးတော့ဘူး။

မင်းသက်မှူးတင် ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားချက်ကြီး

မျိုးခံစားနေရမုန်းမသိ ကြေကွဲလှိုက်ဆူရီဝေနေသည်။

တကယ်ပါဗျာ ...

သူ မိန်းမလှလေးတွေ အတော်များများကို ရည်းစား

ထားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဒီလိုမျိုး တစ်ခါမှ နှင့်နှင့်သီးသီး မခံစားခဲ့ရချေ။

ခင်နှင့်ကျမှ သူ့ရဲ့ကျပန်းနုလုံးသားတစ်စုံသည်လည်း

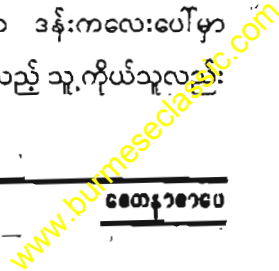
ကြွေကျမြေခခဲ့ရလေပြီ။

တစ်ယောက်တည်း အိမ်ထဲမှာ မွန်းကျပ်မှုတွေကို

မခံစားနိုင်တော့သည့်အဆုံး သူ ခြံထဲက ဒန်းကလေးပေါ်မှာ

ဆေးငေးဆွေးဆွေးကလေး သိမ်ငယ်နေခဲ့ရသည့် သူ့ကိုယ်သူလည်း

တကယ်ရှက်မိပါသည်။

တကယ်တမ်း ...
 တကယ်ချစ်ခဲ့ရသည့်ချစ်သူတွေ့တော့မှ အချစ်ဆိုတာ နှင့်သီးကြောကွဲရပါလားဆိုတာကို သူ့ လက်တွေ့ခံစားမိမြင်လိုက် ရပြီဖြစ်သည်။

မနက်ဖြန်ကို ပြန်ရတော့မယ့် အလွမ်းမင်းသား လေးအဖြစ် သူ့ရင်ထဲမှာ ကြောကွဲပူလောင်နေခဲ့ရပေမယ့် ခင်ဟာ သူကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်ထပ်ခွင့်မရှိဘူးဆိုတာကို သိထား သည့်နှလုံးသားက ခံစားချက်သစ်လေးဖြင့် ဖြေသာခဲ့ရသည်။

ခင် သူ့ကို မချစ်နိုင်တာက မချစ်နိုင်တာတစ်ပိုင်း။

လက်ထပ်ရမှာက လက်ထပ်ရမှာတစ်ပိုင်းပေါ့။

“ခင် ... မင်း ကိုယ့်ကို မချစ်လည်း ရတယ်၊ ကိုယ် မင်း ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့က အဓိကပဲ”

“ဟင်း”

သူ ရင်နှင့်မချီအောင်ခံစားနေရသည့် ခံစားချက်တွေ ကို တိတ်ဆိတ်အေးမြသည့် ညချမ်းအမှောင်ထုအောက်မှာ တိုး ဖွဖွလေး ရင်ဖွင့်ရင်း ခင်တို့အပေါ်ထပ်ဝရန်တာလေးဆီသို့ ရီဝေ မှုန်ဖျရွာ ဝေးခနဲစိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဝရန်တာမှာ ဆံပင်ကလေးဖားလျှား ချလျက် အနက်ရောင် ညဝတ်ဂါဝန်ကလေးဖြင့် ဝရန်တာလက်ရန်း

ကလေးကို လက်ထောက်မို့ပြီး မိုးကောင်းကင်ကြီးကို ရီရီကလေး မော့ကြည့်နေသည့် ခင်ပုံရိပ်ကလေးက သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ကို ဖျပ်ဖျပ်လူးလွန်း ကြည့်မွေ့သာယာသွားခဲ့သလို ခံစားရူးဖျ သွားတော့သည်။

ဟား ... တိုက်ဆိုင်လိုက်တာကွာ။

သူက အဆွေးနာကျပြီး ခြံထဲက ဒန်းကလေးပေါ်က နေ ဝရန်တာကြီးကို ဝေးမျှော်နေတဲ့အချိန်မှ သူမလေးကလည်း ဝရန်တာလေးကနေပြီး လမင်းကြီးကိုမော့ကြည့်ပြီး သူနှင့် လက်မ ထပ်ရပါစေနဲ့လို့များ တိတ်တိတ်ကလေးဆုတောင်းနေသည်လား။

ဒါမှမဟုတ် ...

သူ မနက်ဖြန် ပြန်တော့မှာကိုသိပြီး တိတ်တိတ်က လေး ကြောကွဲခံစားနေရတာလား။

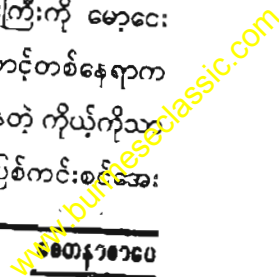
အင်း ... မိန်းမတွေရဲ့ ...

လျှို့ဝှက်ကောက်ကြောင်းကို သူ ပုံဖော်ခံစားလို့မရခဲ့။

ဒါပေမဲ့ ...

ခင်ရယ် ... အဲဒီလိုလေး လမင်းကြီးကို မော့ဝေး

ကြည့်နေတဲ့ မင်းမျက်နှာလှလှကလေးက ခြံထောင့်တစ်နေရာက အမှောင်ရိပ်ခပ်ကျကျ ဒန်းကလေးပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ကိုယ့်ကိုသာ ရုတ်တရက်မြင်တွေ့လိုက်ရရင် အခုလိုလေး အပြစ်ကင်းစင်အေး

မြတ် မင်းမျက်နှာမှာ ပူလောင်မှုတွေ ဖုံးလွှမ်းသွားမယ်ဆိုတာ ကိုယ် ခံစားရပါတယ်ကွာ။

မင်းလို ဣန္ဒြေသိက္ခာကြီးတဲ့ မိန်းကလေးကို ကိုယ် ဒီလိုလက်လွတ်စပယ်ကြီး မနမ်းသင့်ဘူးဆိုတာ စိတ်က သိပြီး တားမြစ်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် တကယ် မင်း စွာတူးလန်နေတာလေးကို ကြည့်ပြီး ခံစားရတဲ့ ကိုယ့်အာရုံတွေ ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်လို့မရ ခဲ့တော့ဘူး။

မင်းကို ကိုယ် နမ်းရှိုက်မိတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကို ခွင့် လွှတ်ပါ ချစ်ရယ်။

ဆန်းသစ်နွေးမြေသည့် ခံစားချက်လေးဖြင့် ခင့်ကို ရင်ထဲက လှိုက်လှဲတုန်ယင်စွာ တောင်းပန်ပြီး လရောင်အောက်က ခင့်မျက်နှာဝင်းဝင်းကလေးကို ငေးကြည့်ရင်း ရင်ခုန်ကျေနပ်နေ သည့်အချိန်မှာပဲ ခင်က ဖျတ်ခနဲ လက်ကလေးလှုပ်ရှားလိုက်သလို ကပိုကရို ဖြာကျသွားသည့် ဆံပင်စင်းစင်းလေးတွေက ခင့်ခေါင်း ကလေး ငုံ့အချမှာ ပါးပြင်နုနုကလေးပေါ်မှာ ကဗျာဆန်ဆန်လေး ပျဲဝဲဖုံးအုပ်သွားရလေသည်။

အဲဒီအမူအရာ ကဗျာမမိတာလေးကို ကြည့်ပြီး သူ ကျိတ်အသည်းယားသွားရကာ ဖွဖွကြီး သက်ပြင်းမောကြီးချလိုက် မိသည်။

“ဟင်း”

“ချစ်တယ် သိပ်ချစ်တယ် ချစ်ရယ်၊ မင်းကို အမြန်ပိုင်ဆိုင် ခွင့်ရအောင် ကိုယ် လူကြီးတွေနဲ့ ကြီးစားမယ်”

တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်လိုက်သည့် စကားသံ ဆွဲကိုသာ ခင်ကြားမိခဲ့ရပါလျှင် ...

“တူ ... တူ ... တူ”

အတွေးအာရုံဖြင့် မိန့်မိန့်ကြီးပြီးကာ ကျေနပ်ကြည် နူးနေသည့်အချိန်မှာပဲ သူ့ခါးကြားထဲက HandPhone ကလေး ကို ဖျတ်ခနဲထုတ်ကိုင်ပြီး ဖုန်းဖွင့်နားထောင်လိုက်ပါသည်။

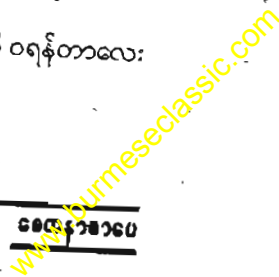
“ဟယ်လို”

“မင်းသက်မျိုးတင်”

ဩဇာအာဏာ အပြည့်ပါသည် ခင်အသံကလေးကို ကြားလိုက်ရသည့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ဖိန့်ဖိန့်တုန်မူးမိုက်သွားသည် အထိ စိတ်တွေ လှုပ်ရှားသွားရကာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင် စင်တွေ တဒိန်းဒိန်းဆောင့်ခုန်သွားသည်အထိ တုန်ယင်မောလှသွား သည်။

လှုပ်ခနဲ မျက်ဝန်းအကြည့်ကြီးတွေကို ဝရန်တာလေး နှိပ်သို့ လွှဲအကြည့် ...

ဟား ... လှလိုက်တာ ချစ်ရယ် ...

မင်းဟာ ဘယ်လိုနေနေ ပြိုင်ခံမမီ တကယ် Style မိနေတာပဲကွာ။

HandPhoneကလေးကို ကိုင်ပြီး ကောင်းကင်ကြီးကို မမှိတ်မသုန်မော့ကြည့်ကာ သူ့ကို ကဗျာပေးတော့မယ့် မျက်နှာကလေးကို ငေးရီရီကြီး စိုက်ကြည့်ရင်း သူ ရင်ခန့်အသည်းယား သွားရသည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ...

ဝရန်တာလေးမှာ နွဲ့နွဲ့လေးမှီရပ်နေသည့် ခင့်ဆီကို အပြေးသွားပြီး သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲကို ခပ်တင်းတင်းကြီး ဆွဲသွင်းပွေ့ဖက်ပြီး မွေးမွေးကြူပစ်လိုက်ချင်သည်။

အင်း ...

သူ့အဖြစ်က ကိုယ်နဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်ရတော့မယ့် မာနခပ်ကြီးကြီးမိန်းမကို မြင်သာမြင် မကြင်ရသည့်အဖြစ်။

တစ်မိမိမိမိ တွေးကြည့်လေ သူမလေး အမူပိုပိုလေးတွေက အသည်းယားစရာ ကောင်းလေပါပဲ။

အခုလည်းကြည့် ...

ဆံပင်ကလေးတွေက ညချမ်းတန်ခူးလေ ဖြူးဖြူးကလေးတွေနှင့် လေထဲမှာ ပျံဝဲပြီး မျက်နှာလှလှကလေးပေါ်မှာ ကလူကျီစယ်နေတာ ကဗျာဆန်သလို ကပိုကရီလေး လှလွန်းလှသည်။

ကပိုကရီကလေးနှင့် သိပ်လှလွန်းသည့် မွေ့နွန်းမင်း သမီးကလေး ခင်ရယ်။

“မင်းသက်မှူးတင်”

အွန် ...

အတွေးအာရုံခံပြီး တစ်မိမိမိမိကြည့်နူးရင်ခန့်နေသည့် သူ့နှလုံးသားကြီးကို တုန်ခနဲမြည်သွားသည်အထိ ထန်ခေါ်လိုက်သည့် ခင့်အသံကလေးက သူ့ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကြီးကို နိုးထသွားခဲ့ရတော့သည်။

ဒီပုံ ဒီလေသံလေးနဲ့ဆိုရင်ဖြင့် ...

သူ့အတွက် အလားအလာမကောင်းတာ သေချာသွားပါပြီ။ သူက နှုတ်ခမ်းနှစ်မြှာကို ယောက်ျားမာနဖြင့် ခပ်တင်းတင်းစေ့ကြိတ်ရင်း အမှောင်ထုထဲကနေ ခင့်မျက်နှာကလေးကို ဘည့်စူးစူးကြီး စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

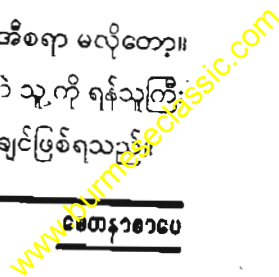
ကဲ ... ပြောစမ်း မင်း ပြောချင်ရာပြောစမ်း။

မင်းမာနက အလွန်ဆုံးတင်းခံ တစ်လပေါ့ကွာ။

“အင်း ... ပြော”

သူ့ဘက်ကလည်း ဘာမှ ညုပြီးအိစရာ မလိုတော့။

သူမနှင့်သူဟာ ရန်သူမဟုတ်ပါဘဲ သူ့ကို ရန်သူကြီးသက်သက် ဆက်ဆံနေတာကိုတော့ သူ မခံချင်ဖြစ်ရသည်။

“ပြောဆိုတော့ ပြောရတာပေါ့၊ ရှင် မနက်ဖြန် ပြန်တော့
မယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်လေ”

သူ ခပ်ပြတ်ပြတ်လေသံနှင့်ပြောပြီး ပခုံးကြီးနှစ်
ဖက် အသာတွန့်ရင်း သူမ မျက်နှာမူ မျက်နှာမောင်းလေးကို
စက္ကန့်မလပ် အကဲခတ်လိုက်သည်။

သူမလေးက သူ့လေသံကြီးကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်သွား
ကာ ဝရန်တာလေးကို ဆတ်ခနဲ ကျောခိုင်းလိုက်လေသည်။

ဟွန်း ... ရယ်ရသေးရဲ့။

သူ့အလှည့်ကျ လေသံကလေးတောင် အတင်းမခံ
ဆတ်ဆတ်ခါသွားလိုက်တာ။

“ကျွန်မ ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ် မင်းသက်မှူးတင်၊ ရှင့်ကို
ကျွန်မ လုံးဝ လက်မထပ်နိုင်ဘူး၊ ကျွန်မကို မပိုင်လို့ မိဘ
တွေကို အပိုင်တွက်ပြီး လာတောင်းမယ်ဆိုရင်တော့ ရှင်
အမောဆိုက်တာပဲ အဖတ်တင်မယ်နော်၊ အဲဒီတော့ ရှင်ကြံ
နေတဲ့အကြံအစည်တွေကို ခေါင်းထဲကနေ ခါထုတ်ပစ်လိုက်
ပါ ဟုတ်ပြီလား”

“အင်း ... နေစမ်းပါဦး၊ ကိုယ် မင်းကို မေးကြည့်လိုက်
ဦးမယ်၊ နော်၊ မင်းက မင်းကိုယ်မင်း စွတ်အထင်ကြီးပြီး

လာတောင်းဖို့ အဆင့်အထိတောင် မျှော်ထားတာကိုး ...
ဟတ် ဟား ဟား၊ ရယ်ရတယ်နော်၊ ဒီစကားကြီးပြောရ
အောင် ကိုယ်က မင်းကို ဘယ်တုန်းကချစ်တယ် ပြောဖူး
သေးလို့လဲ”

“ဘာ”

“ဟတ် ဟတ် ... စိတ်ကူးပုံဖော်တာ ဘောင်ကျော်သွားပြီနော့
ဒေါ်ခင်ခင်မြတ်မင်း”

“ရှင် ... ရှင်”

“အင်း ... ပြော၊ နားထောင်နေတယ်”

“အေး ... ကောင်းပြီနော်၊ ရှင့်စကား ရှင် မှတ်ထား”

“ဒါပေမဲ့ ချွင်းချက်လေးတော့ ရှိတာပေါ့၊ မင်းကို အခု
ချစ်စရာမကောင်းသေးလို့ မချစ်နိုင်သေးခဲ့ပေမယ့် နောင်
ကိုယ့်စကားကို နားထောင်ပြီး လိမ်လိမ်မာမာကလေး
ဖြစ်လာရင် ချစ်စရာကောင်းရင် ကိုယ်ချစ်မှာပေါ့၊ အဲဒီတော့
မှ ကိုယ် မင်းကို လက်ထပ်မှာ”

“ရှင် ကျွန်မကို သေတောင် လက်ထပ်ခွင့်မရဘူး မှတ်ထား
မင်းသက်မှူးတင်”

“စောင့်ကြည့်လိုက်လေ၊ တစ်လအတွင်း ကိုယ် မင်းလက်ကို
တွဲပြီး အခမ်းနားဆုံး လက်ထပ်နိုင်စေရမယ်”

“ဖို့ ... ရွဲစရာကောင်းလိုက်တဲ့လူ”

နဆာင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် အော်လိုက်သည့် ခင်
အသံကလေး သူ့နားစည်ထဲသို့ ပူခနဲစီးဆင်းသွားသည်နှင့်တစ်
ပြိုင်နက် သူမကလည်း လက်ထဲကဖုန်းကလေး ဆောင်ပိတ်ပြီး
ဆတ်ခနဲ ဝရန်တာဘက်ဆီ မျက်နှာလေးမူလာခဲ့သည်။

အဟွန်း: ... ကောင်မလေး အတော်ကြီးကို နာသာခံ
ခက်ဖြစ်သွားရလေပြီ။

အဝေးကလှမ်းမြင်နေရသည့် လရောင်အောက်က
မျက်နှာတင်းတင်းကလေးက ဒေါသသွေးရောင် ပန်းနုရောင်ထ
လေးများ ပြေးသွားသလားမသိ။

အင်း: ...

နှုတ်ခမ်းလှလှလေးတွေကို အခဲမကျေစွာ ဖိကိုက်
ထားသည်လား။

အဟုတ် မင်းထိတော့ မင်းနာသွားပြီမဟုတ်လား။

မင်းလေး အခုလို ခံစားကြေကွဲသွားတာကို ကိုယ်
မကြည့်ရက်ပါဘူး။

ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ တကယ်ခံစားသွားရပါတယ် ချစ်
ရယ်။

မင်းမျက်နှာလေး အမြဲတမ်း ကြည်လင်ကျေနပ်နေ
တာကိုပဲ ကိုယ်မြင်ချင်ပါတယ်။

ကိုယ်လေ မင်းကို အဲဒီလောက် နားလည်ပေးပြီး
ခဏယယလေး ချစ်ချင်ခဲ့တာပါ ချစ်ရယ်။

မန္တလေးမြေက ချစ်သူလေးဆီကနေ သူ ပြန်လာခဲ့
ရပေမယ့် သူ သိပ်ချစ်ခဲ့ရသည့် ချစ်သူကလေးကဖြင့် သူ ပြန်
မယ်ဆိုတာတောင် အခန်းထဲကထွက်ပြီး နှုတ်ဆက်ဖော်မရခဲ့။

သူ့ရင်မှာ နှမ်းချိုချိုကြီးဖြင့်သာ ယောက္ခမလောင်း
ကြီးတွေနှင့် အန်တီလေးအပျိုကြီးကိုပဲ နှုတ်ဆက်ပြီး မျက်နှာငှား
လေးဖြင့် ပြန်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်။

ခင်ရဲ့ရက်စက်စိမ်းကားနိုင်မှုတွေက သူ့မာနကို
ပေးလိုက်သလို တစ်သက်လုံး မိုလ်ကျလာခဲ့သည့် သူ့နှလုံးသား
သည်လည်း အနာပြင်းပြင်း ရသွားခဲ့ရလေပြီ။

“အေး ... မင်း မူထားဦးပေါ့ကွာ ခင်ရယ်”

လှိုပဲ အပြန်လမ်းမှာ အထီးကျန်ဆန်စွာ တစ်ယောက်
ဘည်း ကားမောင်းရင်းကနေ တိတ်တဆိတ်ကြိမ်းဝါးရင်း မာန
ဆွလွမ်းခြံထားသည့် ခင်မျက်နှာလေးကို တစ်မိမိမိမြင်ယောင်
ရင်း သူ့ရင်ထဲမှာ ပူနွေးရင်ခုန်လာသည့် ခံစားချက်တွေကို သူက
ခုံးကြီးတွန့်ပြီး ပါးပါးလေး လှုပ်ပစ်လိုက်သည်။

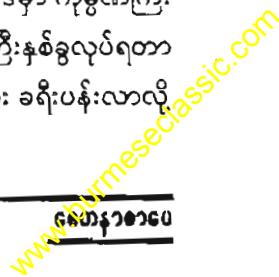
ခင်အိုက်တင် ခင်အမူအရာတွေက သူ့ကို တမင်
ဝင် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့မာနတွေကို ကြီးသထက်ကြီးအောင်
ဆီးဆွပေးနေသလိုပင်။

ဒါပေမဲ့ ...

သူက ဘာမထိယောက်ျားပုံစံကြီးဖြင့် အိမ်ကို ပြန်
ရောက်ရောက်ချင်းပင် မာမိကို အပြုံးနုနုတွေဖြင့် ခံစားချက်တွေ
ပေါ်လွင်အောင် ဟန်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

သူမလေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ
မဟဘဲ မန္တလေးက ဆောက်လုပ်ရေးကိစ္စကိုပဲ တွန်းပြောလိုက်သည်။

“မာမိရာ မန္တလေးမှာ ဆောက်လုပ်ရေးတိုးချဲ့ဖို့ မစဉ်းစား
တော့နဲ့ဗျာ၊ သားကလည်း တစ်ယောက်တည်း၊ လက်ပြ
ကြီးဆိုတော့ ဘယ်လိုမှ မတတ်သာဘူး၊ ဒီမှာ ကုမ္ပဏီကြီး
တစ်ခုလုံး ဦးဆောင်နေရတာ လုပ်ငန်းကြီးနှစ်ခုလုပ်ရတာ
လည်း မသင့်တော်ပါဘူး မာမိရယ်၊ သား ခရီးပန်းလာလို
အနားယူလိုက်ဦးမယ်နော်”

သူ ...

ဒက်ဒီ မာမိတို့ရှေ့မှာ ကြာကြာရင်မဆိုင်ရဲလောက်
အောင် မျက်နှာကြီး ရှက်သွေးပျန်းနေခဲ့ရသည်။

သူ့ကိုယ်သူ အထင်တကြီးကြွေးကြော်ပြီး ကိုယ်နဲ့
လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းကလေးဆီကို ရောက်ခဲ့ပြီးခါမှ အဲဒီမိန်းမရဲ့
မာနတံခွန်ကြီးက သူ့နှလုံးသားကို စူးစူးကြီးလာထိသွားခဲ့ပြီပို့
သူ့ အလူးလူးအလိမ့်လိမ့် ကျရှုံးခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို မိဘတွေ ခံစား
မတွေ့စေချင်။

အင်း ... အခုမှ သူ့အဖြစ်က ...

ဆုပ်လည်းစူး၊ စားလည်းရူး ဖြစ်နေရပြီ။

ဟား ... မတတ်နိုင်တော့။

မာမိတို့စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို ဘယ်လို သုံးသပ်ကျန်ခဲ့
မည်မသိ။ သူကတော့ ...

အခုလောလောဆယ် အခန်းကြီးထဲ စွတ်ဝင်ချလာပြီး
ခုတင်ကြီးပေါ် အားလျားမှောက်ချအနားယူလိုက်ရင်းမှ ခင့်စကား
သံလေးတွေကို တစ်မိမိမ်းကြားယောင်ရင်း ကျားနာကြီးတစ်ကောင်
တည်း ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ ဟိန်းဟောက်မာန်ဖိပုံကြီးဖြင့် ခင့်ကို
ကြိမ်းဝါးလိုက်တော့သည်။

“ခင် ... ခင်ခင်မြတ်မင်း ... မင်းမာနတွေ သိပ်မကြာခင်
အချိန်မှာ ကျွတ်သွားစေရအောင် ကိုယ် စွမ်းဆောင်ပြမယ်
ကြည့်နေ”

မင်းသက်မျိုးတင် တစ်ယောက်တည်း ခုတင်ကြီး
ပေါ်မှာ အားလျားကြီးမှောက်ချပြီး ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ မာန်ဖိနေတဲ့
အချိန်မှာ ...

အိမ်ရှေ့စည်ခန်းဆီက ဒေါ်မြတ်မြတ်မိုးတို့ဇနီးမောင်
နှစ်ယောက်ကတော့ သားတော်မောင် မန္တလေးကပြန်ရောက်
ရာကံချင်း မအိမ်လည်ကြီးဖြစ်လာရသည့် မျက်နှာမူမျက်နှာမောင်း
ကြီးကိုကြည့်ပြီး နားလည်စွာဖြင့် ကျိတ်ပြုံးလိုက်ကြသည်။

အပြုံးကိုယ်စီဖြင့် လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်ယောက်
မျက်နှာကိုတစ်ယောက်ကြည့်နေရင်းမှ ...

“မြတ် ... မင်းသားတော့ မူးလာပြီ”

“အို ... ရှင်ကလည်း မန္တလေးကနေ အကြာကြီးကား
မောင်းလာတဲ့သားက အရက်သောက်ထားမလားရှင့်”

“ဒီမိန်းမ အလိုက်တာကွာ၊ မင်းသား မူးလာတာက
အရက်မဟုတ်ဘူး၊ အချစ် ... အချစ်ကွ”

“ဪ ... ရှင်ကလည်း ... အဟင်း”

ဒေါ်မြတ်မြတ်မိတစ်ယောက် ယောကျ်ားလုပ်သူရဲ့ စကားကြီးကို သဘောအကျကြီးကျသွားရကာ အင်အင်ကြီး ပြီး မော်သွားတော့သည်။

“အချစ်မူးမူးလိုကတော့ မူးစမ်းပါစေ မောင်ရယ်၊ ပြောလိုက်တော့ ငပေါက်တစ်ဝါကြီး၊ အသာနေ ဒီကောင်လေးကို ခင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာစကားမှမမေးနဲ့၊ ကျွန်မလည်းမမေးဘူး၊ ကြားလား မောင်”

“အေး ... ကောင်းတယ်၊ ဒါမှ ဒီကောင် မှတ်လောက်သာ လောက်ဖြစ်သွားမှာ၊ ဒါနဲ့ မင်း ထားတို့ကိုတော့ ပိုင်ပါတယ်နော်၊ မင်းသားကြည့်ရတာ မင်းရွေးပေးတဲ့ချွေးမကို မရနိုင်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေမဲ့ရုပ်ကြီးကွ နော် ... မိန်းမ”

“အင်းပါ ရှင်ကလည်း၊ မြတ် နားလည်ပါတယ်”

“မိန်းမ ဒါ မင်းဖော်တဲ့ဆေးနော်၊ မင်းနိုင်အောင်အထိန်းပေတော့”

“မောင်ကလည်းနော်၊ ဒါ မြတ်တာဝန်ပါ သိပါတယ်၊ ခင်က ရှင့်သား မချေမငံလို့ မျက်မှန်းကျိုးပေမယ့် မြတ်ထားက သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးပါ၊ မြတ်တို့ စိစဉ်မှာကလေးတွေ လိုက်နာရမှာပါပဲ”

“အေး ... ဒီလိုဆိုလည်းပြီးရော့ကွာ၊ မင်းသားမျက်နှာကြီး ကြည့်ရတာနဲ့တင် ငါတောင် စိတ်နောက်ချင်သလိုလို ဖြစ်သွားရပြီ”

“အဟင်း ဟင်း”

ဒေါ်မြတ်မြတ်မိကတော့ ...

သူမထွင်လိုက်သည့်ဇာတ်ထဲမှာ သားကလေး အလှူအလဲလိုက်ပါမျောသွားခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို သဘောတကျပြုံးပျော်ကျေနပ်သွားရပါတော့သည်။

သူမကြီး ရင်ထဲမှာတော့ ရှေ့ဆက်ရမယ့်အစီအစဉ်တွေကို သဘောကျကြည်နူးကာ ရေးဆွဲချမှတ်လိုက်တော့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ...
 သူ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ချလိုက်မိပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး
 အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။
 သူ့ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကလေးကတော့ ခင့်ကို မိဘတွေ
 နှင့်ပြောလို့မရရင် စိုးပြေးမယ်ဆိုတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကလေးပဲဖြစ်သည်။
 အင်း ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...
 သူကတော့ ဇွတ်တရွတ် မိုက်ရတော့မှာပဲ။
 သူ့နှလုံးသားကြီးကို ရူးအောင်ပြုစားခဲ့သည့် မာန
 ခပ်ကြီးကြီးမိန်းမကို သူ ရအောင်လက်ထပ်ယူမယ်ဆိုသည့် နှလုံး
 သားခံစားချက်ကလေးက သူ့ရင်က မောလျှာနာကျင်မှုတွေကို
 နွေးထွေးစေခဲ့သည်။
 ဒီဆုံးဖြတ်ချက် အတွေးကလေးတွေက နံနက်အိပ်ရာ
 နိုးသွားသည့်အချိန်မှာ မျက်နှာကလေးကို ကြည်လင်ရွှင်မြကာ
 သူ လေကလေးတချွန်ချွန်ဖြင့် မျက်နှာကလေးသစ်ပြီး ...

မျက်နှာကလေးကို Cream ခပ်ပါးပါးလိမ်းလိုက်
 သည်။
 ပြီးတော့ ကုမ္ပဏီသွားရတော့မှာမို့ တစ်ခါတည်း
 အဝတ်အစား လဲလိုက်တော့သည်။
 Lacoste ရုပ်အပြာနုကွက် လက်တိုကလေးကို Style
 ဘောင်းဘီကော်ဖီရောင်နှင့် ခပ်မိုက်မိုက်တွဲဝတ်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်
 က HandPhoneကလေးကို ခါးမှာချိတ်ရင်း ထောင်တောင်တောင်
 ဆံပင်ဏာကလေးကို လက်ကလေးဖြင့် ခပ်ရွဲရွဲလေးပွတ်လိုက်သည်။
 အင်း ... မှန်ထဲမှာ အထင်းသားပေါ်လွင်နေသည့်
 ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်တောင် လူမှားချင်တင်တင် ဖြစ်သွားရသည်။
 ကိုရီးယားနံပါတ်တစ်မင်းသား Jung Dong Gon
 လိုလို ဘာလိုလိုပေါ့။
 “အဟွန်း”
 အင်း ... အခုမှပဲ သူ့ရင်ထဲက မခံချင်သည့်မာန
 တွေ တစ်စစီလွင့်ပြယ်သွားသလို သူ့ကို ရောက်ရောက်ချင်းနှုတ်
 လန်ထိုးခဲ့သည့် ကျူတာမယ်တော်လေးရဲ့ စူတူမူတူ မကျေမခံ
 မျက်စောင်းနက်နက်ကလေးကို မြင်ယောင်ပြီး အသည်းယားကာ
 နှုတ်ခမ်းကလေးကို ဖွဖွကလေးကိုက်လျက် အောက်ထပ်ဧည့်ခန်း
 ဆီသို့ အပြေးဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

ကားသော့တွဲလေး တယမ်းယမ်းကိုကိုင်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲကို သွက်လက်ရွှင်ဖြိုးစွာဝင်လာသည့် သူ့ကို ဒက်ဒီနှင့်မာမိက မျက်လုံးကြီးအပြူးသား စိုက်ကြည့်လာပြီး ...

“ဒါက ဘာစတိုင်းလဲဟေ့”

“မော်ဒယ် မင်းသက်မှူးတင် Style သစ်လေ ဒက်ဒီရဲ့”

သူက အခုမှ အပျော်လွန်သွားသလို ဒက်ဒီကို ပခုံးကြီးနှစ်ဖက်တွန့်ပြလိုက်သေးသည်။

မာမိကတော့ မျက်ခုံးတပင့်ပင့်ဖြင့် သူ့အမူအရာကို မကျေမလည်ဖြစ်နေသည်။

“မနေ့က မန္တလေးကပြန်ရောက်တုန်းကတော့ မျက်နှာကြီးက ဘာဖြစ်တာလဲ ဟင်”

“သား ဟိုမိန်းမဆိုလေးဒဏ်ကို တော်တော်ခံလိုက်ရပြီ မာမိရာ”

“ကဲ ... ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘာတွေထိပ်ရောက်ခဲ့ပြီလဲ”

“ဟင့်အင်း ... Top အဆင့်အထိ သား မရောက်သေးပါဘူး၊ အဟွန်း ... နောက်တစ်ခေါက်သေချာပိုင်နိုင်မှ Top ဖြစ်မှာ”

သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ဆယ်ကျော်သက်ကလေးလို ရင်ခုန်သံတွေ မြန်ဆန်လာရကာ စိတ်တွေလည်း လှုပ်ရှားနေသည်။

ခင်ရယ် ... မင်းနဲ့ပတ်သက်လာရင် ...
ကိုယ်ဟာ ဆယ်နှစ်လောက်ငယ်သွားတဲ့ လူပျိုပေါက်

ကလေး ပြန်ဖြစ်သွားရပြီကွာ။

အဲဒီလောက်အထိ ...

မင်းရဲ့အလှအပ အထိအတွေ့လေးတွေအောက်မှာ ကိုယ် ယစ်မှူးကျရှုံးခဲ့ရတာပါကွာ။

ဒါပေမဲ့ ...

မနေ့ကညက ခင်ပြောခဲ့သည့် စကားသံလေးတွေက အခုထိ သူ့ရင်ကို ပူလောင်ခါးသက်စေခဲ့သည်။

ရင်ထဲမှာ ...

အသစ်စက်စက် ခံစားချက်နွေးနွေးလေးတွေ ဝူ့နှလုံးသားလေးဆီ စီးဆင်းဝင်ရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ ပြုံးပျော်ကျေနပ်နေမိသည့် သူ့မျက်နှာလေး တင်းတည်တည်ကလေး ဖြစ်သွားရတာ နံနက်စာကော်ဖီကိုပဲ ကမန်းကတန်း မော့သောက်ပစ်လိုက် ဆာ့သည်။

အင်း ... ဒက်ဒီနဲ့မာမိကလည်း သူ့မျက်နှာကို စက္ကန့်ခလပ် အကဲခတ်နေတာမို့ သူ့မှာ ဘာပြောရမှန်း မသိအောင် ခပ်အမ်းအမ်းမျက်နှာလေးဖြင့် ဒက်ဒီကို ပြုံးပြရင်း ကားသော့က ဆေးဆွဲကာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

“မာမိ ... သား ကုမ္မဏီသွားတော့မယ်”

“စောလိုက်တာကွာ သားရ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒီနေ့တော့ မန္တလေးကပြန်ရောက်ခါစမို့ စောထွက်လိုက်တာပါ။ သား သွားမယ်နော် ဒက်ဒီ”

အင်း ...

ဒယ်ဒီတို့ မာမိတို့ကတော့ သူ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်အထိ ပူလောင်စွာခံစားနေရတယ်ဆိုတာကို ဘာမှမသိဘဲ ပြုံးစိစိမျက်နှာပေးတွေနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေသည်။

မာမိတို့က သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးနိုင်ခဲ့ပေမယ့် သူ့မှာ အီလည်လည်ကြီးဖြစ်ကာ အစာနှင့်နေရသည်။

အသေအချာ တွေးကြည့်လေ ခင်လုပ်ရပ်တွေထဲ သူ့ကို ပိုပြီးမခံချင်စရာကောင်းလေ ဖြစ်ခဲ့သည်။

“ရှင်ကို ကျွန်မ လုံးဝ လက်မထပ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်မကိုမပိုင်ဖို့ မိဘတွေကို အပိုင်လုပ်ပြီး လာတောင်းမယ်ဆိုရင် ရှင်အမောဆိုက်တာပဲ အဖတ်တင်မယ်နော်”

လို့ စိန်ခေါ်သလိုလို ထန်လွန်းသည့် ခင်စကားထဲ သူ့ကို အမြဲတမ်း နှိပ်စက်အနိုင်ယူနေခဲ့သည်။

ဒီစကားလုံးကြီးက သူ့ရင်ထဲက နှလုံးသားအနံ့ထိ ထိုးဆွေမျှနေသလို သူ အောင့်သက်သက်ကြီးခံပြင်းလှသည်။

မင်းသက်မျိုးတင်ရဲ့ ရာဇဝင်မှာ မိန်းမတစ်ယောက်က သူ့အချစ်ကိုငြင်းပယ်တယ်ဆိုတာ ထုံးစံမရှိ ရာဇဝင်ရိုင်းလှသည်။

ခင် ...

မင်းကို ကိုယ် ဒီတစ်လအတွင်း ရအောင်လက်ထပ်နိုင်ရမယ်။

စိတ်ထဲက မခံချင်စိတ်တွေဖြင့် နှလုံးသားကြီး ထုံမွန်းသွားအောင် ချစ်ခဲ့ရသည့်မိန်းမကို ကျိတ်ကြိမ်းဝါးရင်း ခုနစ်ရက်လောက် ဝေးကွာသွားသည့် ကုမ္မဏီရုံးခန်းဆီသို့ သူ သွက်သွက်ကြီး တက်လာခဲ့တော့သည်။

သူ ကုမ္မဏီထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် ရုံးပျာတာကောင်လေးက သူ့အတက်ချိကုန်ကြီးကို တရိုတသေလေး လှမ်းယူဦးညွှတ် နှုတ်ဆက်လာခဲ့သည်။

“သူဌေး ပြန်လာပြီလား”

“အေး”

သူ ခပ်မှန်မှန်ပင် ရုံးခန်းထဲကို လှမ်းဝင်လိုက်ပါသည်။

ရုံးလုပ်သားကလေးက သူ့မှန်စားပွဲကြီးပေါ်သို့ သူ့အတက်ချိကုန်ကို တင်ချရင်း သူ့ကို ဦးညွှတ်နှုတ်ဆက်ပြီး ရုံးခန်းအပြင်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းထွက်သွားတော့သည်။

သူ့မှာသာ ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်းတည်းကြီးဖြစ်ပြီး
စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်ကာ ဆုံလည်ဆိုဖာကြီးမှာ ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ကြီး
မိုထိုင်ချလိုက်ရင်း မျက်ဝန်းအစုံကို တင်းတင်းကြီးမိုတ်ချပစ်လိုက်
သည်။

မိုတ်ထားသည့် မျက်ဝန်းကြီးထဲမှာ ခင်မျက်နှာလှလှ
ကလေးက အထင်းသား ပေါ်လာရပြန်သည်။

“ဟား ... ရူးတော့မှာပဲကွာ၊ ဒီမိန်းမကိုပဲ တောင့်တနေ၊
ဖုန်းဆက်မယ်ကွာ”

ချက်ချင်းပင် သူမဆီ ဖုန်းဆက်ဖို့ ခါးကြားထဲက
Hand Phone ကလေးကို ဆွဲထုတ်ရင်း သူမ ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို
နိပ်ချလိုက်သည်။

ဖုန်းလှိုင်းဝင်သွားပြီးခါမှ တစ်ဖက်က ခင်က သူ့ဖုန်း
မှန်းသိလို့ ဖုန်းပိတ်သွားခဲ့တာကို သူခဲပြင်းနာသာခဲခက်ရှိစွာဖြင့်
တောက်တစ်ချက် ပြင်းပြင်းခေါက်လိုက်မိတော့သည်။

“တောက်”

- ဒီလောက်မာနကြီးတဲ့မိန်းမ။
- မင်းတော့လားကွာ မကြာစေရဘူး။
- ငါ့ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်ရည်တွေနှင့် ခိုနားရမယ်မှတ်။

မင်းသက်မျိုးတင် ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် ရှက်လည်းရှက်
မိသလို ဝမ်းလည်းဝမ်းနည်းသွားရသည်။

တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ဒီလောက်အထိ ရင်ထဲမှာ
လှိုက်ဆူဝမ်းနည်းမှုတွေ မဖြစ်ဖူးခဲ့။

အခုမှ ချစ်သည့်မိန်းမကြောင့် သူ မျက်ရည်များဝဲ
တက်လာသည်အထိ ဝမ်းနည်းစိတ်တွေ ဖြစ်ခဲ့တာ ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ်လည်း နာကြည်းသွားခဲ့သည်။

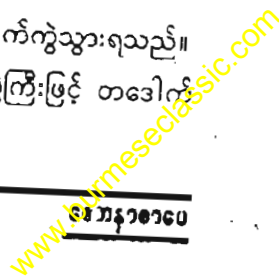
ဒီလောက်မာနကြီးသည့် မိန်းမကိုမှ သူ အရူးအမူး
စွဲလမ်းခဲ့ရတာ ဝင့်ကြွေးတစ်ခုကြောင့် ခံစားကြေကွဲခဲ့ရကာလား
မသိ။

မခဲမရပ်နိုင်သည့် ရင်ထဲက ခံစားကြေကွဲမှုတွေဖြင့်
သူမေးကြောကြီးတွေ ထောင်ထလာသည်အထိ အံ့ကြိတ်ပစ်လိုက်
သည်။

လက်သီးကိုလည်း တင်းတင်းဆုပ်ပစ်ပြီး လက်ထဲက
ဖုန်းကလေးကို စားပွဲပေါ် တအားလွှဲပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

“သွားကွာ ... သွား ... မုန်းတယ်”

အရူးတစ်ယောက်လို သူ ပေါက်ကွဲသွားရသည်။
Hand Phone ကလေးကို စားပွဲကြီးဖြင့် တဒေါက်
ဒေါက်ထုရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

“ကဲကွာ ... ကဲကွာ ... သွား”

“ဟယ် ... ဘာလုပ်တာလဲ ကိုကြီး”

လှစ်ခနဲ သူ့အရှေ့သို့ရောက်လာသည့် စန္ဒီကို သူ မျက်မှောင်ကြီးတွန်းကြွတ် ကြည့်လိုက်မိသည်။

စန္ဒီက သူ ထုရိုက်နေသည့် Hand Phoneကလေးကို လှမ်းဆွဲယူပြီး သူ့လက်မောင်းကြီး ဖမ်းချုပ်ကာ နားမလည်သည့် မျက်နှာကလေးဖြင့် သူ့မျက်နှာကြီးကို မော့ကြည့်လာတော့ သူ သတိရသွားကာ ဒေါသဖြင့်ပူထူနေသည့် မျက်နှာကြီးကို လက်ဖဝါးကြီးဖြင့်ဖိအုပ်ရင်း ရင်ထဲကလှိုင်းရိုက်သွားသည့် ခံစားမှုကြီးကို လေပူကြီး“ဟား”ထုတ်လိုက်မိသည်။

“ကိုကြီးရယ် ... ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ရူးနေတာ ကျနေတာပဲ”

“အေးကွာ ရူးနေတာ၊ ရူးနေတာ၊ နင်က ဘာကိုစွဲနေလို့ အခန်းထဲ အသံမပေး ဘာမပေးနဲ့ စွတ်ဝင်ရတာလဲ”

“နဂိုလည်းဝင်တာပဲ”

“အခု မဝင်ရဘူးကွာ၊ ထွက် ... ထွက် စိတ်ရှုပ်ရတဲ့ကြားထဲ နင်ကတစ်မှောင်”

“ဟင် ... ကိုကြီးနော်၊ စန္ဒီကို ရင်ရင့်သီးသီးစကားမပြောနဲ့”

“မပြောစေချင်ရင် ထွက်ကွာ ... သွား ... သွား”

“သွားမှာပါ ... သွားမှာပါ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဘာတွေ့မွန်ထွန်နေမှန်းမသိဘဲ သူများကိုရမ်းနေတာ ဗလိုင်ကြီး”

စန္ဒီက ...

ပြောပြောဆိုဆို မျက်ရည်လေးတွေနှင့် သူ့ရုံးခန်းထဲကနေ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားပါတော့သည်။

ခြေကလေးဆောင့်ပြီး မကျေမချမ်း သူ့ကို မျက်စောင်းကလေးခဲကာ လှည့်ထွက်သွားသည့် ကောင်မလေးကိုကြည့်ပြီး သက်ပြင်းမောကြီးချလိုက်မိသည်။

ဟင် ...

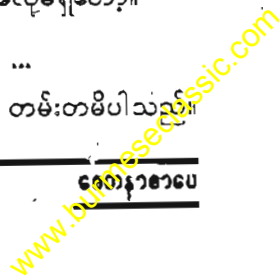
ဒီကောင်မလေးက ကုမ္ပဏီက သူ့လက်ထောက်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးမလေး၊ တစ်ရုံးလုံးမှာ အလှဆုံးကောင်မလေးမို့ သူက ထိပ်ပုတ်ခေါင်းပုတ်လုပ်ပြီး အသားယူခဲ့လို့ ရင်းနှီးနေခဲ့သည့် ကောင်မလေး။

အခုချိန်မှာတော့ ...

ဒီကောင်မလေးကိုလည်း သူ့အလိုမရှိတော့။

သူ့ရင်ထဲမှာ နလုံးသားထဲမှာ ...

ခင်တစ်ယောက်ပဲ၊ ခင်ကိုပဲ သူ တမ်းတမိပါသည်။

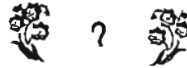
ခင်ရယ် ... မင်းရဲ့မာနတွေက ကိုယ်နဲ့ မင်းကို အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ရမယ့်မာနတွေ ဖြစ်သွားပြီဆိုတာကို မင်းလေး သိသွားခဲ့ရင် ကိုယ့်အပေါ်ကို မင်းဒီလိုမာနတွေထားရဲမှာမဟုတ် ခဲ့ဘူးနော်။

အခုတော့ ... မင်း နောင်တရပေတော့ ခင်ရေ။

ကိုယ် မင်းကိုချစ်တဲ့အချစ်တွေက မင်းကို အမြန်ဆုံး ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့အထိ ချစ်သွားခဲ့ပြီဆိုတော့ ...

ဟွန်း ... ကိုယ်ကတော့ ...

မင်းကို ရအောင်လက်ထပ်ယူမှာပဲဆိုတာ မင်း သိပ်မကြာတဲ့အချိန်မှာပဲ သိရစေမယ်ပေါ့ကွာ။

“သမီး ... မေမေတို့ သမီးကို စကားပြောစရာရှိတယ်”
ဧည့်ခန်းဆိုဖာကြီးမှာ သူမ ဝင်ထိုင်ထိုင်ချင်းပင် လိုက်သည့် မေမေစကားတွေကို ခင် စိတ်ရှုပ်သလိုကလေး ချက်မှောင်လေး တွန့်လိုက်မိတော့သည်။

မဟုတ်မှလွဲရော ...

မေမေပြောလာမယ့် စကားက လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ် သောက်က ပြန်သွားခဲ့သည့် လျာထား၊ထားသည့် သမက်လောင်း လေးအကြောင်းကလွဲပြီး တခြားမဖြစ်နိုင်။

သူမက စိတ်ထဲကသိနေသည့် ခံစားချက်မျက်ဝန်း လေးတွေဖြင့် မေမေကို တစ်ချက် နှင့်နှင့်စိုက်ကြည့်ကာ ခေါင်း လေးညိတ်ပြလိုက်ရသည်။

“ဘာပြောချင်လို့လဲ မေမေ”

တည်ငြိမ်အေးဆေးပြီး သိထားသည့် ခင့်မျက်ဝန်း
တွေက မေမေ့ကို အတော်ကြီး အခံရခက်သွားပုံရသည်။

ချက်ချင်ပင် မေမေ့မျက်နှာကြီး စုတင်သွားကာ
အသံကြီးမြင့်ပြီး ...

“မင်းသက်မှူးတင်က သမီးကို လက်ထပ်ချင်ပြီဆိုပြီး
သူ့မာမိကို လောလောလောလော ပူဆာလို့ မေမေ့သူငယ်
ချင်းက မနေ့က ဖုန်းနဲ့တောင်းတောင်းပန်ပန်ပြောလာလို့
မေမေ့တော့ လက်ခံလိုက်ပြီ၊ သူတို့ ဒီတစ်ပတ်အတွင်း
ရောက်လာကြလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဟင် ...

ခင် ထင်ထားခဲ့သည့် အတိုင်းအတာထက်တောင်
စည်းကျော်သွားခဲ့သည့် မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ တစ်ကွက်ကြောကြီးကို
သူမ နာသာခံခက်ဖြစ်စွာဖြင့် နှလုံးသားတစ်ပြင်လုံး ဆတ်ဆတ်ခါ
နာကျင်သွားသည်အထိ သူမ မင်းသက်မှူးတင်ကို တစ်ခုခုလုပ်ပစ်
လိုက်ချင်တာ လက်တွေ့ တစ်ခုလုံးတောင် တင်းကျပ်ခဲ့သွားခဲ့သည်။

အလကားကောင် ...။

လက်ထပ်ဖို့ကို စိန်ခေါ်သွားခဲ့ပြီး အခုလို သူလိုချင်
သလို ခင့်ကို ပုံစံလာချလို့ကတော့ ရှင်သာ ရှင်ကွဲပက်လက်ဖြစ်
သွားစေရမယ်မှတ် မင်းသက်မှူးတင်။

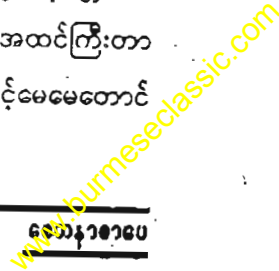
“အဲဒါ မေမေ သမီးကို ကြိုအသိပေးထားတာပဲ၊ မင်းသက်
မှူးတင်ဆိုတာ တခြားသူလည်းမဟုတ်ဘူး၊ ငယ်ငယ်လေး
တည်းက မေမေက သားအရင်းလိုချစ်ခဲ့ရတဲ့ ကလေးပဲ”

“ခင် လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး မေမေ၊ ခင် သူ့ကို လက်ထပ်
ဖို့ငြင်းပါတယ်၊ လုံးဝ လုံးဝကို ငြင်းတယ် မေမေ”

“ဟင် ... ညည်းက ... ညည်း”

မေမေက ခင့်မျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်ပြီး မခံချိမခံသာ
ခင်ကာ မထိတထိကလေးပြုံးရင်း ...

“မိဘတွေကို ပိုင်တယ်ဆိုပြီး ခင့်ကို အပိုင်တွက်ပြီးစိန်ခေါ်
သွားခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့သတ္တိက နည်းတဲ့သတ္တိ
မဟုတ်ဘူး၊ အဟင်း ဟင်း ... ဒီလိုအငြင်းခံရမယ်မှန်းသိ
ရက်နဲ့ ဇွတ်တိုးပြောလာတာ တော်ရုံတန်ရုံသတ္တိမျိုးမဟုတ်
ဘူး၊ အဲဒီစိတ်ဓာတ်ကလေးကိုတော့ မင်းသက်မှူးတင်ကို
ချီးကျူးပါတယ်၊ ကျန်တဲ့အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းကတော့ ဖွတ်
ချေး၊ ရန်ကုန်မှာ လေလိုပွေလိုအားရလို့ ရိုးသွားလို့ မန္တလေး
တက်လာတဲ့လူတစ်ယောက်ကို မေမေတို့ အထင်ကြီးတာ
အံ့ဩပါရဲ့နော်၊ ပါးနပ်မှုမရှိလိုက်တာ၊ ခင့်မေမေတောင်
လုပ်ဖို့ မကောင်းတော့ဘူး”

“ခင် ... ခင် ... ညည်းဟာ မိဘကိုပါ စော်ကားနေတာ၊ မိဘက ကောင်းတာဖြစ်စေချင်လို့ စီစဉ်ခဲ့တာကို အကောင်း မထင်ဘဲ အပြစ်နဲ့စော်ကားနေတာ”

“အို ... ခင် မေမေ့ကို စော်ကားတဲ့စကား တစ်လုံးမှမပါ ဘူးနော်”

“ကဲ ... တော်ကြပါတော့၊ တော်ပါတော့၊ ပြောကြရင်းနဲ့ ရန်တော့ထမဖြစ်ကြပါနဲ့၊ ခင် ... သမီးကလည်း စကားကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောစမ်းပါကွယ်”

ခင်နှင့် မေမေ အပြန်အလှန်စကားများနေသည့်ရန်ပွဲ ကို အန်တီလေးက ဝင်ပြီးထိန်းပေးလိုက်ပေမယ့် ခင်ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းမှ မကျေနပ်ခဲ့ချေ။

ဘာထူးမှာလဲ ... အန်တီလေးကလည်း မေမေနဲ့ တစ်လေသံတည်းပဲဟာ။

အဟင်း ဟင်း ... ဟုတ်တာမှန်တာ ပြောတော့ နာ လိုက်တာ ...

ဟိုက ဘာမှ သွေးမတော် သားမစပ်သည့်သူတွေရဲ့ စကားကို ယုံကြည်စိတ်ချပြီး ကိုယ်သမီးနုနုထွတ်ထွတ်ကလေးကို နားသွင်းဖို့ကြိုးစားရင် မေမေပဲ အမောဆိုသွားမယ် မေမေ။

ဒီလောက် လက်ရဲဇော်ရဲဖြစ်ပြီး လူလည်ကျသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုတော့ ခင်လို အသန့်ထည်မိန်းကလေးက မိဘစကားကို ကြိတ်မှိတ်နားထောင်ပြီး ဇွတ်မှိတ်လက်ထပ်ရမယ် တဲ့လား မေမေရယ်။

ခင်ဘက်ကလည်း ကိုယ်ချင်းစာတွေေးကလေး တွေး သေးဦးမှပေါ့။

ခင်ရင်ထဲမှာ မေမေ့ကို တကယ်မျက်မုန်းကျိုးမိသည် အထိ စိတ်နာလှသည်။

ကိုယ့်သမီးအသန့်ထည်လေးကို ကာလေဂျပွေလက် ထဲထည့်ဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့တာ အံ့လည်းအံ့ဩမိသည်။

“အဟင်း ဟင်း ... မိဘက ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်၊ ရုပ်က လေးကလည်း မန္တလေးမြို့မှာ အချောဆုံးလို့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ခံယူပြီး မာန်သိပ်တက်နေတာ ဟိုလူလားတောင်းလည်း ဟင့်အင်း၊ ဒီလူလားတောင်းလည်းဟင့်အင်းနဲ့ ငြင်းခဲ့တာ ကျုပ် ကြည့်နေခဲ့ပေမယ့် ဒီတစ်ခါတော့ မိခင် ... ညည်း ခေါင်းကြော သိပ်မာမပြန့်နော်၊ မိထားအကြောင်း ကောင်း ကောင်းသိသွားရမယ်မှတ်၊ အေး ... သူတို့တစ်ပတ်အတွင်း ရောက်လာမှာနော်၊ တစ်နေရာကို ရှောင်သွားဖို့တော့ စိတ် မကူးလိုက်လေနဲ့၊ မိထားတို့က ပြတ်ပြီဆို ဘယ်သူနဲ့မှတူ

www.burmeseclassic.com

တာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ကိုအာခံပြီး အတိုက်အခံလုပ်လို့ကတော့ သတင်းစာထဲမှာ အမွေပြတ်ကြော်ငြာပစ်မယ်မှတ်”

ခင်မျက်နှာကို ဒေါသခိုးတွေ ဆူဝေနေသည့် မျက်လုံးကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး ကြိမ်းမောင်းကာ ဧည့်ခန်းထဲကနေ ဆောင်ကြီးအောင်ကြီး လှည့်ထွက်သွားသည့် မေမေ့ကိုကြည့်ရင်း ခင် ဘာပြန်ပြောလို့မှ မရတော့အောင် ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းဆိုတက် သွားတော့သည်။

ရင်ထဲက ...

နလုံးသားနုနုကလေး ကြွေလုမတတ် ကြေကွဲလို့က် ဆူကာ ဘာမှစကားမပြောနိုင်တော့။

ဝမ်းနည်းမျက်ရည်များက အလိုလို မျက်ဝန်းအိမ်က တစ်ဖုံတစ်ဖုံ စီးကျလာခဲ့တော့သည်။

အို ... ခင် ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် မျက်ရည်ကျခဲ့ရပြီပေါ့။

ဟင့်အင်း ... ခင် မငိုဘူး။

ငါ သူ့အတွက်ကြောင့်တော့ မျက်ရည်မကျစေရ ဘူး။

မေမေ ပြောတာတွေကို ငါ စိတ်နာလို့ မျက်ရည်ကျ တာ။

မငိုဘူး။ ဒီအလကားလူတစ်ယောက်ကြောင့် မျက်ရည်မကျဘူး။

ရင်ထဲက မာန်မာနလေးတွေက နာကျင်အေးခဲနေသည့် ခင်နလုံးသားလေးကို ညှို့ယူသိမ်းပိုက်လိုက်သလို ခင် မျက်နှာကလေးကို မာန်ချီမော့တင်းပစ်လိုက်ရင်း စီးကျလာသည့် မျက်ရည်စလေးတွေကို လက်ဖဝါးကလေးဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းကြီး ခိတ်သုတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ခင်ဆိုတဲ့မိန်းမဟာ ဘယ်တော့မှ မျက်ရည်ကျပြီး အစွဲပေးသည်မိန်းမ မဖြစ်စေရဘူး။

အထူးသဖြင့် ခင်အပေါ် အကြောကြီးနှင့် ဆက်ဆံခဲ့သည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ရမှာ ကြောက်ရွံ့ပြီး မျက်ရည်ကျ အစွဲပေးခဲ့ရသည်မိန်းမ မဖြစ်စေရပါ။

မေမေကလည်း မေမေအမိန့် မေမေမူရှိသလို ခင်ကလည်း ခင်မူ ခင်ဟန်ဖြင့် မာန်အပြည့်ရှိပါသည်။

ခင်ကို ဒီမင်းသက်မှူးတင်ကို လက်မထပ်လို့ဆိုပြီး အမွေပြတ်လို့ကတော့ ခင်တို့က ပြုံးပြုံးကလေး ခေါင်းမောခံယူ ကြက်ဦးမည်။

“အဟင်း ဟင်း ... ခင်ကို ဒီပုံစံလာချိုးလို့ကတော့ ခင်ကလည်း သိတယ်မို့လား အန်တီလေး”

ခင် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ငိုကြွေးနေတာလေးကို လက်ကြီးပိုက်ပြီး ဆိုဖာကြီးကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ကြီးမိုကာ ခင်ကို မသက်မသာကြီးကြည့်နေသည့် အန်တီလေးကို ခင်က လည်း ဘာမထိပုံစံကလေးဖြင့် ခပ်မင်မင်လေး ပြုံးပြလိုက်သည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ခင်ရှေ့က မြင်မြင်သမျှ ပစ္စည်းတွေကို နံရံမှာပေါက်ခွဲပစ်လိုက်ချင်အောင် ရင်ထဲမှာ စိုးစိုးထိတ်ထိတ်နာသာ ခံခက်ကြီး ဖြစ်နေရတာ။

ပြီးတော့ ...

မင်းသက်မှူးတင်ဆိုတဲ့ အကောင်ကိုလည်း အမှုန် ချေပစ်ချင်လောက်အောင် မုန်းခဲ့မိသည်။

ဟင်း ... ဟင်း ... ရှင် စိန်ခေါ်ခဲ့သလို ရှင် တစ်ကွက် ကြောသွားခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မကလည်း ရှင်ခြေလှမ်းတွေကို တစ် လှမ်း လှမ်းတိုင်း တစ်ချက်ရိုက်ချနိုင်စေရမယ် မင်းသက်မှူးတင်။

ရှင်က အချစ်ကို ကစားလို့ရမယ် ထင်သလား။

မရဘူး ... လုံးဝမရဘူး။

အဟင်း ဟင်း ... ရှင်ကို လုံးဝ အထင်မကြီးတဲ့မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ရှင် လက်ထပ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ ကျွန်မဒူးကိုဖက်ပြီး ခေ ယယနဲ့ ကျွန်မကို ချစ်ပါတယ်လို့ အောက်ကျနောက်ကျ တောင်းခံ ရင်တောင် ရှင် နောင်ဆယ်နှစ်စောင့်လိုက်ဦး မင်းသက်မှူးတင်။

“ခင် ဘယ်လိုမိန်းကလေးဆိုတာ တစ်သက်လုံး မိဘလုပ် လာပြီး အခုထိ မသိသေးဘူး ထင်တယ်”

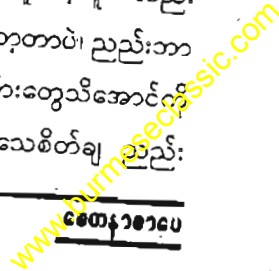
“ခက်တော့တာပဲ ခင်ရယ်၊ မိဘက သင့်တော်လို့လက်ခံခဲ့ တာပဲ၊ ညည်းမလည်းအေ ဟိုတစ်ယောက်လည်းကြေးများ၊ ဒီတစ်ယောက်လည်းကြေးများနဲ့ ကြာရင် ငါ့လိုအပျိုကြီးဖြစ် မှာစိုးလို့ မိဘက စိစဉ်ပေးတာပေါ့”

“ဘာလဲ အန်တီလေးက အပျိုကြီးဖြစ်လို့ နောင်တရနေ တာလား၊ ဒီအရွယ်ကြီးရောက်မှ လင်မလိုချင်လိုက်ပါနဲ့ အန်တီလေးရယ်၊ ရှက်စရာကြီး”

မေမေဘက်တော်သားဖြစ်သည့် အန်တီလေးကိုပါ အမြင်ကတ်လွန်းလို့ သူမ ပညာသားပါပါနက်လိုက်တာကို အန်တီ လေးက ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားပါတော့သည်။

ရင်ဘတ်ကြီးကို လက်ကြီးနှစ်ဖက်ဖြင့်ဖို့ပြီး ...

“အမယ်လေး ... အမယ်လေး ... ငါလင်မလိုချင်ပါဘူး အေ၊ ဒီအရွယ်ကြီးရောက်မှ ယူမယ့်သူလည်း မရှိတော့ပါ ဘူး၊ ညည်းကိုသာ ယူမယ့်သူရှိနေတာ၊ ယူမယ့်သူကလည်း ကျားစီးဖားစီးကို အနောက်ကလိုက်တော့တာပဲ၊ ညည်းဘာ သာ လင်မလိုချင်ပါဘူးလို့ နတ်သိကြားတွေသိအောင်ကို အော်ပြီး တိုင်တည်နေတောင် ကျိန်းသေစိတ်ချ ညည်း

ယောက်ျားရကိုရမှာ၊ မိဘတွေ စီစဉ်ပေးတာကို ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိရှိ လက်မခံချင်ရင်နေလေ၊ ဟိုက မိဘတွေနဲ့ပြောလို့မှ မရရင် နိုးပြေးမှာပဲတဲ့”

“ဘာ ... ဒီစကားကို ဘယ်သူကပြောတာလဲ”

“မင်းသက်မှူးတင်ပေါ့”

“တောက် ... သူက ဒီစကားပြောရအောင် ... ဟာ ... အတော့် ကိုမုန်းဖို့ကောင်းတဲ့လူ၊ မုန်းလိုက်တာ၊ တွေ့မယ် ခင်နဲ့ တွေ့ကိုတွေ့ ရမယ်၊ ခင်အကြောင်းကို သိစေရမယ်”

ခင်ရင်ထဲက မျိုသိပ်ခဲ့ရသည့်ဒေါသတွေက အစွမ်း

ကုန်ပေါက်ကွဲပြီး အသည်းယားဖို့ကောင်းအောင် ကိုယ်လုံးကြီး နဲ့နဲ့ နဲ့နဲ့နှင့် ထွက်သွားသည့် အန်တီလေးနောက်ကျောပြင်ကြီးကို ဒေါသတွေမွန်ထူနေအောင် စိုက်ကြည့်ရင်း စားပွဲပေါ်ကတင်ထား သည့် အလှပန်းအိုးကလေးကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ပြီး နံရံမှာ ပစ်ပေါက်လိုက်တော့သည်။

“ခွမ်း”

“ချလွမ်း”

“သွား ... သွား ... မုန်းတယ်၊ သိပ်မုန်းတယ်”

စိတ်ရှိလက်ရှိ ဧည့်ခန်းစားပွဲမှာတင်ထားသည့် ဖန် ခွက်တွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်တော့သည်။

အလှပန်းအိုးကလေးရော . ဖန်ခွက်ကလေးတွေပါ ပါကေးကြမ်းခင်းပေါ်မှာ တခွမ်းခွမ်းမြည်သွားသည့် အသံကလေး ကိုရော ကွဲရသွားသည့်အပိုင်းအစတွေကိုပါ ခင် နှုတ်ခမ်းသားလေး မဲ့ပြီး စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

မင်းသက်မှူးတင် ...

အခု ဖန်ခွက်ကလေးနဲ့ အလှပန်းအိုးကလေးကွဲသွား သလို ရှင်နလုံးသားလည်း ကျွန်မကြောင့် တစ်စစီ တစ်ပိုင်းစီ ကွဲအက်စေရမယ်ဆိုတာ ရှင် နားလည်ထားလိုက်စမ်းပါရှင်။

“ဟယ် ... မြန်လိုက်တာ၊ မြတ်ရယ်၊ ချက်ချင်းကြီးပဲ လာ
 တောင်းမယ်ပေါ့၊ ဪ ... သားတော်မောင်ကလည်း လော
 လိုက်တာလွန်းပါရော၊ ဒီမှာ သမီးမိုက်ကလေးကတော့လေ
 ဘယ်လိုမှနားချလိုမရဘူး၊ ထားကတော့လေ အပြတ်ပြတ်
 လိုက်တယ်၊ စားစကားကို နားမထောင်ရင် အမွေဖြစ်
 မယ်လို့ ... ဟင်း ဟင်း၊ တကယ်ပြောတာ၊ ဒါဆို မြတ်တို့
 ညနေငါးနာရီလောက် ရောက်မှာပေါ့နော်၊ အင်း ... အင်း
 ကောင်းပါတယ်”

ခင် အပေါ်ထပ်တက်တက်ချင်း ကြားလိုက်ရသလို
 မေမေစကားသံတွေက ခင်နှလုံးသားလေးကို ပူနွေးတုန်ယင်သွား
 ရသလို ခြေလှမ်းကလေးတွေတောင် တုန်ချင်သွားရသည်။

ဟင်း ... မနေ့ကမှ တစ်ပတ်အတွင်းရောက်မယ်ဆို
 ပြီးတော့ ...

အခုတော့ ...

ဒီနေ့ ချက်ချင်းကြီး ရောက်လာတာ။

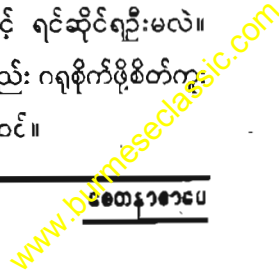
ခင်ရင်ထဲမှာ မခံချင်ဖြစ်ခဲ့မိသလို ဒီလို ယောက်ျား
 တစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ချင်လို့ အနောက်ကနေ
 အငမ်းမရ ဘာဂုဏ်သိက္ခာမှမထောက်ဘဲ တောက်တဲ့ကပ်နည်း
 လိုက်ကပ်နေသည့်အဖြစ်ကြီးကို ရှက်လွန်းလှသည်။

အင်း ... မေမေကတော့ တကယ်ကို အပီအပြင်ဇာတ်
 ကနေခဲ့လေပြီ။

မှန်းပြောရင်းနှင့် ကြည့်လည်ရွှင်မြူးနေလိုက်တာ။
 ခင် အပေါ်ထပ်တက်လာတာတောင် မသိဘဲ အရှိန်ကောင်းစွာ
 စကားပြောနေသည့် မေမေကို ခင် မှန်းတီးစွာ တစ်ချက်နှင့်နှင့်
 မှိုက်ကြည့်ပြီး အခဲမကျေလွန်းစွာဖြင့် ခင်အခန်းဆီသို့ ခြေသံပြင်း
 ပြင်း နင်းတက်လာခဲ့တော့သည်။

ဟင်း ... အခုညနေ ရောက်လာတော့မယ်ဆိုတော့
 ဒီကောင်နဲ့ ခင် ဘယ်လိုအနေအထားမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရဦးမလဲ။

ခင်ကတော့ သူ့မိဘတွေကိုလည်း ဂရုစိုက်ဖို့စိတ်ကူး
 သံ မစဉ်းစားမိ။ ရိုင်းတယ်ထင်ရင်လည်းထင်။

ရိုင်းအောင်ကို တမင် ခွံကျကျဆက်ဆံပစ်ဖို့ ရင်ထဲကနေ တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ကြိထားလိုက်သည်။

အဟင်း ဟင်း ... မင်းသက်မှူးတင်ရယ် ... ရှင့်မိဘတွေလည်း ကျွန်မကို အော့ကြောလန်ထွက်သွားစေရအောင် ကျွန်မ ပညာပေးပြမယ် ကြည့်နေ။

ရင်ထဲက မာန်မာနတွေက ခင့်တစ်ကိုယ်လုံးက သွေးကြောလေးတွေအနှံ့ စီးဆင်းသွားသလို ခင့်မျက်နှာကလေးကလည်း ခပ်မဲ့မဲ့ကလေးဖြစ်သွားပြီး မျက်ခုံးကလေးပင့်ကာ ခေါင်းကလေးကို မော့တင်ပစ်လိုက်ရင်း ခင့်အခန်းဆီသို့ သွက်သွက်ကလေး လှမ်းဝင်လိုက်ပါတော့သည်။

အန်တီလေးကတော့ ခင့်အခန်းထဲကို ဆောင့်ကြီးအောင်ကြီး လှမ်းဝင်သွားတာကို ဘာမှ မသိသေးဘဲ နှုတ်ခမ်းထူထူပြီဖြစ်ကြီးကို မဲ့တဲ့တဲ့လုပ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

အခန်းထဲရောက်တော့ ခင်လွယ်ထားသည့် အိတ်ကလေးကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချပြီး ခင် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် စိတ်တွေရှုပ်ထွေးကာ ကြိရာမရဖြစ်နေရသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ခင် ရူးရူးနှမ်းနှမ်းဖြင့် စိတ်ထွက်ပေါက်ပေးပစ်လိုက်တော့သည်။

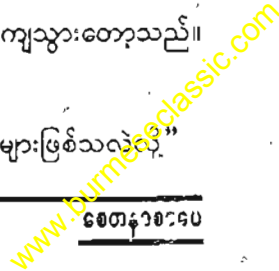
လူသူဝေးတဲ့ကမ်းစပ်သွားပြီး အာခေါင်ပြီပြီးအော်ပစ်လိုက်ချင်သည့် ခင့်ရင်ထဲက နာကျင်ခါးသီးမှုတွေကို ခင် ဘယ်လိုမှ မမျှီသိပ်နိုင်တော့သည့်အဆုံး အခန်းထဲမှာပဲ ခင် အားခနဲအော်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

အား ... အခုမှပဲ ခင် ရင်ထဲပေါ့ကျသွားရတယ်။
“ဟူး”

အဲဒီအချိန်မှာ သမီးဖြစ်သူရဲ့အခန်းဆီမှ အော်ဟစ်သံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည့် ဒေါ်လှိုင်မေထား တစ်ယောက်မှာတော့ သမီးကလေး ဘာများဖြစ်သွားပြီလဲဆိုသည့် စိုးရိမ်စိတ်ကြီးဖြင့် သမီးအခန်းတံခါးဆီသို့ မပြေးရဲတမယ် လျှောက်လာခဲ့ပြီး သမီးရဲ့အခန်းတံခါးကို ဘွားခနဲ တွန်းဖွင့်လိုက်လေသည်။

အင်း ... အစိုးရိမ်လွန်သည့် မျက်လုံးကြီးတွေနှင့် သမီးဖြစ်သူအခန်းကို ရင်တမမ လှမ်းဝင်လိုက်သည့်အချိန်မှာပဲ သူမကြီးဝင်လာတာကို မျက်လုံးစိမ်းတွေနှင့် စိုက်ကြည့်လာသည့် သမီးကို ခုတင်ပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်ကလေး ထိုင်နေတာတွေ့လိုက်ရသဖြင့် အခုမှပဲ ရင်ထဲကအလုံးကြီး ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

သူမကြီး ရင်ထဲမှာတော့ ...
“အမယ်လေး တော်ပါသေးရဲ့၊ ဘာများဖြစ်သလဲလို့”

ဟုဆိုသည်းရင်း သမီးဖြစ်သူရဲ့ မကြည်မရှင်သည် မျက်နှာလေးကိုကြည့်ပြီး သနားကြင်နာသွားရကာ ချောမောနှစ်သိမ့်ဖို့ မျက်နှာကြီးကို အစွမ်းကုန် ငြိုးချိုလိုက်ပါသည်။

“သမီးလေး ပြန်ရောက်တာကြာပြီလား”

ဟင်း ...

လူကို လာချောလို့ပျော့လာလိမ့်မယ်မထင်နဲ့ မေမေ။

ခင်က မေမေထက်ပိုပြီး မူတတ်နဲ့ တတ်တယ်။

ခင်ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ဗလာသက်သက်ဖြစ်နေပြီး မေမေကို ဘာစကားမှ ပြန်မပြောမိတော့ဘဲ မျက်လုံးသေတွေဖြင့် ခပ်တည်တည်ကြီး စိုက်ကြည့်နေမိတော့သည်။

မေမေက ခင်ရဲ့ ထုံအအ, အမူအရာလေးကိုကြည့်ပြီး

သနားကြင်နာသွားလို့လားမသိ ...

တိုနဲ့နဲ့လေးစည်းထားသည် ခင်စတက်ဆံပင်ကလေးတွေကို ဖြေချပြီး ဖွဖွကလေးပွတ်သပ်ပေးရင်း ကရုဏာသံကလေးဖြင့် ပြောလာခဲ့သည်။

“သမီးရယ် ... စိတ်ကို ဒီလောက်ကြီးအထိ တင်းမထားစမ်းပါနဲ့ကွယ်။ မေမေတို့တုန်းကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ သမီးပေးတာက မေမေ့ကို လက်ထပ်ချင်လို့ မိဘတွေနဲ့ တောင်းရမ်းပူဆာမေမေကစိတ်ဆိုး၊ မေမေက သူ့ကိုမကြိုက်ဘူးလေ။ သမီး

လိုပဲ ဘုဘောက် ကျတာပေါ့။ အဟင်း ... နောက်တော့လည်း ကိုယ့်ယောက်ျား ဖြစ်သွားတော့ ချစ်သွားတာပါပဲကွယ်”

“အို ... ဘာမှ မကြားချင်ဘူး၊ ခင် နားခါးတယ်၊ ဘာမှ လာမပြောနဲ့။”

ခင်က ငိုသံတစ်ဝက်ဖြင့် မေမေ့ကို ပြန်အော်လိုက်ပြီး မေမေ့အရှေ့ကနေ ချာခနဲလှည့်ထွက်ပစ်လိုက်သည်။

ဘာ အခုမှ လာချောနေတာလဲ ...။

ကိုယ့်သမီး အလိမ္မာလေးကို ပစ္စည်းပုံအောတင်ဘောင်းတာနဲ့ပဲ ဟိုမှာ ဘာဖြစ်နေမှန်းမသိသည့် လူတစ်ယောက်လက်ထဲ အတင်းရက်ရက်ရောရော ပုံအပ်ရက်တာ အံ့ဩလွန်းလို့ ခင်ရင်ထဲမှာ နာလည်းနာခဲ့သည်။

ဒီတစ်ခါ ခင် မေမေတို့ကို စိတ်အနာဆုံးခံစားခဲ့ရသည်။

တစ်သက်လုံး မေမေတို့နေစေချင်သည့် ပုံစံခွက်ကျလာသည့် သမီးလိမ္မာတစ်ယောက်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်မိုက်လုံးကြီးပြုမည့် သမီးမိုက်အဖြစ် မိုက်မဲနာမည်ဆိုးခံယူရဦးမည်။

ခင်ရင်ထဲမှာ အခဲရခက်စွာ မျက်ဝန်းလေးကို မှိတ်အချစ်ကို မထိတထိပြီးပြုကြည့်တတ်သည့် မင်းသက်မှူးတင် မျက်နှာ

လေးကိုမြင်ယောင့်ရင်း ခင်ရင်ကလေးတွေ နိမ့်ဖိုတုန်ယင်သွားခဲ့တာကို ခင်က မုန်းတီးစွာဖြင့် အံကလေးကို ဖိကြိတ်ပြီး လက်သီးကလေးကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ ဆိုဖာကြီးမှာ ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးပစ်ထိုင်ချလိုက်သည်။

မျက်နှာကိုတော့ အစွမ်းကုန် မော့တင်းထားလိုက်သည်။

မေမေရှေ့မှာတော့ မျက်ရည်ကျပြီး အရုံးမပေးချင်။ ခင် နှုတ်ခမ်းသွားလေးကို ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ခပ်နားနားလေး ဖိကိုက်ပစ်လိုက်သည်။

“သမီးရယ် ... မေမေကလေး သမီးလေးဘဝ ရေရှည်အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် စီစဉ်ရတာပါ။ တစ်နေ့မှာ မေမေဖေဖေတို့ကလေးတွေကို နားလည်လာမှာပါ။ အခု မေမေဆို မိဘစကားကို နားထောင်တော့ ကိုယ့်လင်သားကလည်း ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းတယ်၊ ဟစ်ဦးတည်းသောသမီးလေးကလည်း သိပ်လိမ္မာတယ်၊ မိဘစကားနားထောင်တော့ ကိုယ့်မှာ ဂုဏ်ယူထိုက်တဲ့ သမီးကောင်းလည်း ရတယ်။”

“မေမေ”

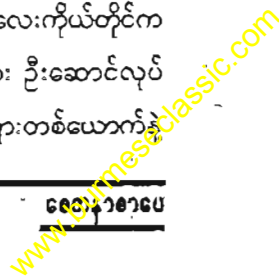
ခင် ဇွတ်မိတ်ပြီး မေမေ့ကို ခပ်ချွဲချွဲကလေးတောင် ဆိုကြည့်ဖို့ ရူးကြည့်လိုက်သေးသည်။

သူမနှင့် ယှဉ်တွဲပြီး ဝင်ထိုင်လိုက်သည် မေမေပခုံးကြီးပေါ် ခေါင်းကလေးမှေးတင်ပြီး ငယ်ငယ်တုန်းက ပူဆာသည် ခတိုင်ကလေးဖြင့် ခံစားအသက်သွင်းလိုက်သည်။

“ဘာပြောမလို့လဲ သမီး”

“ခင် ဘယ်လောက်အထိ လိမ္မာခဲ့တယ်ဆိုတာလည်း မေမေတို့ ခံစားရပါတယ်။ ခင်ကိုယ်ခင်လည်း ဂုဏ်ယူမိတယ်။ ခင်လေ ငယ်ငယ်ကတည်းက မေမေတို့ဖြစ်စေချင်သလို နေလာခဲ့တာ၊ ပညာရေးမှာ ခင် ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ဉာဏ်မမီပေမယ့် မေမေတို့က တက္ကသိုလ်ဆရာမတော့ဖြစ်အောင်ကြိုးစားပါဆိုလို့ ခင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒီနေ့အထိ ခင်ကြောင့် မေမေတို့ စိတ်မဆင်းရဲခဲ့ရပါဘူး။ ခင်ကြောင့် မေမေတို့ စိတ်မဆင်းရဲသလို မေမေတို့ကြောင့်လည်း ခင်ကို အခုလောက်အထိ စိတ်ဆင်းရဲနေရတာကို မလုပ်ချင်ပါနဲ့ မေမေ”

“ဪ ... သမီးရယ်၊ မေမေတို့က သမီးကို တမင်စိတ်ဆင်းရဲအောင် နှိပ်စက်နေတာမှမဟုတ်တာပဲကွယ်။ မိဂုဏ်ဘဂုဏ် အသိုင်းအဝိုင်းဂုဏ်ကြီးပြီး ကောင်လေးကိုယ်တိုင်ကလည်း ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကို ရိုးရိုးသားသား ဦးဆောင်လုပ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိတဲ့ လူတော်ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့

သဘောတူခဲ့တာ၊ သမီး ဘာစိတ်ဆင်းရဲစရာ ရှိသလဲ၊ မင်းသက်မှူးတင်မှာ ပညာရေးကရော ဘာအပြစ်ပြောစရာ ရှိသလဲ၊ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ရ Construction ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊ ရုပ်ရှည်လေးကရောကွယ် အခုခေတ်မိန်းမချောမိန်းမလှလေးတွေကို ဘယ်သူ သွားပြောပြော ခေါင်းညိတ်မယ့်ရုပ်ရှည်မျိုး ပါကွယ်၊ ချောလိုက်တာ နုနေတာတောင် သမီးက ကြေးများ ချင်ရအောင် ... ကဲ”

“ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... သမီး သူ့ပုံစံကို လုံးဝမကြိုက်ဘူး၊ သူ့အကျင့်စာရိတ္တက လုံးဝ လုံးဝကို မကောင်းဘူး ခင် သိတယ်”

“ခက်တာပဲ သမီးရယ်၊ ခေတ်လူငယ် တစ်ယောက်ပဲ၊ ခေတ် Style တော့ရှိတာပေါ့၊ ဒါကို အပြစ်ပြောလို့မရဘူးလေ”

“မဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ်၊ အဲဒီကောင်ဟာ သိပ်ရဲတင်းသာ နာဘူး၊ အသေအချာ မျက်နှာကိုကြည့်ပါလား၊ တကယ်နာဘူးကျတဲ့ရုပ်ရှည်၊ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ကြားများတဲ့ရုပ်၊ မြာပွေရုပ်ပါ မေမေရယ်၊ ဒီလိုမြာပွေတဲ့ယောက်ျားကို ခင် လက်မထပ်ပါရစေနဲ့နော်၊ တောင်းပန်ပါတယ် မေမေရယ်”

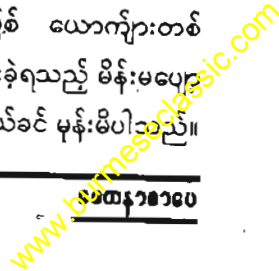
“မဖြစ်ဘူး သမီးရယ်၊ မင်းသက်မှူးတင်ဟာ ဒီလိုယောက်ျားစားလည်းမဟုတ်ဘူး၊ မေမေသိတယ်၊ မေမေကို သမက်ရွေး မမှားဘူး၊ သမီးသာ သူ့ကို အကောင်းမမြင်တာပါ၊ သူ့စတိုင်တွေကို ရွံနေတာ၊ ယောက်ျားတွေက သူတို့သိပ်ချစ်တဲ့ မိန်းမကို အချိန်တွေ စီမံကိန်းတွေထားပြီး ချစ်တာမဟုတ်ဘူး၊ မြင်မြင်ချင် တမ်းတမ်းစွဲချစ်သွားတော့ သမီးလည်း အထင်သေးသွားတာပေါ့၊ သမီးဖေဖေလည်း မေမေကို ဒီအတိုင်းပဲ မြင်မြင်ချင်ချစ်သွားတော့ မေမေလည်း သမီးလို အထင်သေးတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မေမေထင်သလို မဟုတ်ဘူး၊ သူဟာ မေမေကို ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်တာ တစ်စိတ်တည်းရှိတယ်”

“တော်ပြီ ... တော်ပြီ၊ မေမေ ခင်ကို ဘာမှမပြောတော့နဲ့၊ ခင် စိတ်ဆင်းရဲအောင် မေမေတို့ နှိပ်စက်နေတာ”

ခင်သည် မေမေကို ဘယ်လိုမှပြောလို့မရတော့သည့် အဆုံး ဆိုဖာကြီးကို ခြေပစ်လက်ပစ်မီချပြီး တအိအိရှိက်လိုက်ပါတော့သည်။

ခင် ရှက်လည်း မရှက်နိုင်တော့ပါ။

ခင်ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံးအဖြစ် ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး မျက်ရည်ကျအရူးပေးခဲ့ရသည့် မိန်းမပျော့မိန်းမညံ့တစ်ယောက်ဖြစ်သွားခဲ့ရသလို ခင်ကိုယ်ခင် မုန်းမိပါသည်။

မေမေ့ကိုလည်း မုန်းသည်။

မင်းသက်မျိုးတင် ဆိုတဲ့ကောင်လေးကိုတော့ အမုန်းဆုံးဖြစ်ပြီး ရောက်လာလို့ကတော့ အမုန်းချေပစ်ဖို့အထိ ခင် ငြိုးတေးထားလိုက်သည်။

“တွေ့ကြသေးတာပေါ့ မင်းသက်မျိုးတင်ရယ်၊ ကျွန်မကြောင့် ရှင် သေရာပါအနာရွတ် ဖြစ်စေရမယ်”

ရှင်ထဲကနေ အခဲမကျေစိတ်ဖြင့် တိတ်တိတ်ကလေးငြိုးတေးကြိမ်းဝါးရင်း စီးကျလာသလို မျက်ရည်တွေကို လက်ဖဝါးလေးဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပိတ်သုတ်လိုက်တော့ မေမေက ခင်ကို ကြည့်ပြီး တအိအိရယ်ချလိုက်ပါတော့သည်။

“အဟင်း ဟင်း ... သမီးရယ် တကယ့်ကလေးလေးပဲ”

ခင် မေမေ့ကို မျက်စောင်းခဲပြီး နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ခပ်မဲ့မဲ့လုပ်ကာ လုပ်ပြုံးလေးပြုံးရင်း ခေါင်းလေး တယမ်းယမ်းလုပ်နေလိုက်သည်။

“ကဲ ... မယ်မင်းကြီးမ ခေါင်းတခါခါနဲ့ ကလေးမဟုတ်သူငယ်မဟုတ် ဘာမှ စိတ်အပင်ပန်းခံပြီး ဒေါသပုန်ထမနေနဲ့၊ ညနေကျရင်တော့ ဖြတ်ရော မင်းသက်မျိုးတင် ဒက်ဒီပါပါလာမှာနော်၊ သမီး ညနေ ထမင်းစားရင် ဧည့်သည်တွေနဲ့ အတူထမင်းစားရမယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ သမီးမျက်နှာလေးမှာ

တက္ကသိုလ်ဆရာမပီပီ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့နေပစေနော်၊ ထမင်းစားချိန်ကျ မေမေ လာခေါ်မယ်၊ အင်း ... သူတို့လည်း မကြာခင် ရောက်တော့မယ်၊ မေမေ သွားတော့မယ်၊ သမီး ဘာမှ စဉ်းစားမနေနဲ့နော်၊ စိတ်အေးအေးသာနေ၊ ကဲ ... ကဲ ...” မေမေ သွားပြီ။

ပြောပြောဆိုဆို သူမ ဆံပင်ကလေးကို ဖွဖွကလေးချောသလိုလေး ပွတ်သပ်ပြီး ပခုံးလေးကိုဖက်ကာ အခန်းထဲမှ လှည့်ထွက်သွားသည့် မေမေ့ကိုကြည့်ပြီး ခင် ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မျက်နှာလေးကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်ပြီး ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးလိုက်ပါတော့သည်။

အို ... ခင်ဘဝမှာ ...

ဒီလို သည်းသည်းထန်ထန် ငိုကြွေးခဲ့ရတာ ဒါပထမအကြိမ် ဖြစ်သလို အနာကျင်ဆုံး အခါသီးဆုံးခံစားချက်တွေ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အဲဒါ ရှင်ကြောင့် အခုလို ကျွန်မ ခံစားနေရတာ။ ကျွန်မ ရှင်ကို တစ်သက်လုံး ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်ဘူး မင်းသက်မျိုးတင်။

“အစ်ကိုမောင်ကိုတော့ သမီးလေးအကြောင်း သိမထား
 သေးတော့ သမီးဘက်က အမှားတစ်ခုခုလုပ်မိရင် ခွင့်လွှတ်
 ပေးဖို့ ကျွန်မ ကြိုတောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ ဒီက သားလေးနဲ့
 မြတ်တို့က သမီးအကြောင်း သိပြီးသားဆိုတော့ ဘာမှ
 အထွေအထူး ပြောနေစရာ မလိုတော့ဘူး ... အဟင်း ...
 ဟင်း”

သမီးရှင်ပီပီ အန်တီထားက လူကြီးရှက်တော့ရယ်
 ဆိုသလို မိန့်မိန့်ကြီးရယ်နေသလို၊ သူ့ယောက်ျား အန်ကယ်ထွန်း
 လည်း ပြုံးချိုချိုမျက်နှာကြီးဖြင့် မကြာခဏလှမ်းလှမ်းကြည့်နေတာ
 သူ့ရှင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးခံစားရမှန်းမသိအောင် ရှက်ရှံ့ရင်ဖိုနေ
 သည်။

ရောက်ရောက်ချင်း တအောင်တနားနား ရေမိုးချိုး
 ပြီးလို့ ဧည့်ခန်းမှာ မင်္ဂလာစကားမစတင်ခင် အန်တီထားက
 သူ့သမီး မိန်းမဆိုးလေးအကြောင်းကို ဒက်ဒီကို ဖောက်သည်ကျ
 သလိုလိုနှင့် တောင်းပန်လိုက်တာဖြစ်သည်။

ဟင်း ... ခင်ကလည်း ရောက်ကတည်းက အခန်းထဲ
 က တစ်ချက်မှ ထွက်လာဖော်မရ။

ဒက်ဒီကိုတော့ နည်းနည်းအားနာဖို့ကောင်းသည်။
 လူကြီးတွေလာတာတောင် နည်းနည်းမှအလိုက်
 တသိ ထွက်ညှိမခံတာ တစ်ဆိတ် ရင်သီးလွန်းပါသည်။

တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ခင်ရယ်။
 မင်း ငါ့မိန်းမဖြစ်မှ ငါ ပုံစံချပြမယ် ကြည့်နေ။
 မင်းဟာ ငါ့ပုံစံခွက်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ပုံစံကျနေရ
 သေး။

“ဟင်း”
 သူ့မှာ တွေ့ချင်မြင်ချင်သူလေးကို ချက်ချင်းကြီး
 တွေ့မမြင်ရသေးတာမို့ ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်းတည်းကြီးဖြစ်ကာ
 မှက်ပြင်းမောကြီး ဖွဖွချလိုက်မိရင်း ဒက်ဒီကိုကြည့်လိုက်တော့
 နှစ်ဒီက အလွန်အားနာသွားသည့် မျက်နှာကြီးဖြင့် လက်တက
 ထလုပ်ကာ ...

“ဟာ ... တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် မသိကြတဲ့ သူတွေမှမဟုတ်တာ ထားရယ်၊ ဘာမှ အထွေအထူးတောင်း ပန်စကားမလိုပါဘူး၊ သမီးရှင် မိဘတွေအနေနဲ့ အခုလောက် အထိ ဒီကသားတော်မောင် လောတာကြီးကို လက်ခံပေး တာကိုပဲ ကျွန်တော်တို့က ကျေနပ်နေရတာပါ။ သမီးလေး ခင်ကလည်း စိတ်ဆိုးရှာမှာပေါ့၊ သားကလည်း ချက်ချင်း ကြီးဆိုတော့ အဟား ... အားနာတယ်ဗျာ ကိုထွန်းထွန်း ကိုလည်း”

“အားမနာပါနဲ့ဗျာ၊ ဒီလိုပဲ ကျွန်တော့်တုန်းက ထားကို အဲဒီလိုပဲ ... အဟွန်း ၊ ထားမဟာနဲ့ သမီးဇာတာက သွားတူနေတာကိုးဗျာ၊ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး”

“အဟင်း ဟင်း ... ဟုတ်တယ် မောင်ရဲ့၊ ထားတုန်းက လည်း အဲဒီအတိုင်းပဲလေ၊ အစ်ကိုထွန်းကြီးက ချက်ချင်းကြီး တွေ့ပြီး ချက်ချင်းကြီး မိဘတွေတောင်းခိုင်းတော့ ထားမှာ မြတ်အိမ်ကို လာလာပြီးငိုရတာ အမောပဲ ... အဟင်းဟင်း”

“အဲဒီတုန်းက ထားက ရည်းစားရှိလို့ ငိုတာလား”

“မရှိပါဘူး၊ သူ့ကို မလိုချင်လို့လေ”

“မလိုချင်လို့ ခေါင်းမာခဲ့တဲ့မိန်းမ၊ အခု သူ့သမီးနဲ့ကျမှ သူ့မိဘတွေဝင်ကို သူ ပြန်လည်တော့တာပဲ၊ ဟိုက သူ့ ထက်ဆောင်းတယ်လေ၊ ဆတ်ဆတ်ကြ”

အဖေကတောင် ဆတ်ဆတ်ကြလို့ပြောရလောက်တဲ့ အထိ ဘယ်လောက်အထိ သူ့ကိုမလိုချင်ကြောင်း ခါးခါးသီးသီး ငြင်းနေပုံကြီးကို မင်းသက်မှူးတင် မြင်ယောင်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးခံစားရမှန်းမသိ။

မခံချင်သလို အသည်းလည်း ယားသွားရသည်။

ပြီးတော့ ကိုယ်လုပ်ရာ လုပ်ကွက် ချက်ချင်းကြီး အဆင်ပြေချောမွေ့တာကိုပဲ ဂုဏ်ယူကျေနပ်မိသလို သူ့ကို အပြင်း အထန်ငြင်းဆန်နေလွန်းသည်မိန်းမကို ရယူပိုင်ဆိုင်ရတော့မှာမို့ ရင်ထဲမှာ ဆန်းသစ်နွေးထွေးသည့် ခံစားချက်တွေက အေးငြိမ်ငြိမ် ကလေးရှိနေခဲ့သည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ‘တော်လိုက်တဲ့ငါ’ လို့လည်း လက်မထောင်ပြီး ကြိမ်းဝါးလိုက်ချင်သည်။

အဟွန်း ... ခင်ရေ ... အခုတော့ မင်း ဘာတတ်နိုင် သေးလဲ။

မင်းက ငါ့အချစ်တွေကို ခါးခါးသီးသီးကန်ထုတ် တော့ အခုတော့ မင်းမလိုချင်ဆုံး အရာတွေက မင်းဆီ တည့်တည့် ကြီးရောက်လာခဲ့တာပေါ့ကွာ။

အဟတ် ... မင်း ကိုယ့်ကို အကြမ်းကိုင်လိုက်တာကို က မှားသွားတာ။

“မင်္ဂလာစကားကိုတော့ ထမင်းစားသောက်ပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေးပြောကြတာပေါ့။ အခုတော့ အစ်ကိုမောင်တို့ မြတ်တို့ သားလေးတို့လည်း ခရီးလည်းပန်း ထမင်းကလည်း ဆာရောပေါ့။ ထမင်းစားကြရအောင်နော်၊ လာ ... ထမင်းစားခန်းထဲသွားကြစို့၊ ဟိုမှာ မေ့ အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီးပြီ၊ သမီးကိုလည်း ကျွန်မ သွားခေါ်လိုက်ဦးမယ်”

အန်တီထားက သူတို့ကို ထမင်းစား စားပွဲမှာ အသီးသီးနေရာချပေးအပြီး သူ့သမီး အကပ်အကိုးမကြီးကို မနည်းသွားပြီးပင့်ရချေပြီ။

အဟွန်း ဟွန်း ... ကောင်မလေး တစ်ယောက် ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သူနှင့် ထမင်းတစ်ဝိုင်းတည်း အတူမစားလိုက်မရတော့။

အတွေ့ချင်ဆုံး မျက်နှာလှလှလေးပိုင်ရှင် သူ့ရဲ့ နီးလောင်းကို တွေ့မြင်ရတော့မှာမို့ သူ့မှာ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်ကာ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေပြီး စားပွဲပေါ်က တည်ထားတဲ့ရေတွေကို ပဲ တဝှပ်ဝှပ် စွတ်သောက်နေလိုက်သည်။

“စားကြနော်၊ အားရပါးရစားကြပါရှင်၊ ဘာမှ အားမနာနဲ့ အစ်ကိုမောင်တို့ မမမြတ်တို့၊ အားမနာနဲ့နော်၊ သားလေးကတော့ အထွေးအထူး ဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူး၊ သူက ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာလို ဖြစ်နေပြီ”

အန်တီလေးအပျိုကြီးရဲ့ စကားကို သူ နားမဝင်နိုင်။

ထမင်းစားခန်းအဝင်ပေါက်ကို ဣန္ဒြေပျက်လှမတတ် မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေ တက်ကဲလုပ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေခဲ့မိသည်။

ဟော ... လာပါပြီဗျာ။

အင်း ... လူကတော့ တကယ့်အိုက်တင်က ဘယ်သူ့မှ အရေးမစိုက်သည့် သူတစ်လူ ငါတစ်မင်း ဘုရင်မစတိုင်ဖြင့် ဟိတ်ဟန်ခပ်ကြီးကြီး ဝင်လာသည့် ခင့်မျက်နှာလှလှလေးကို ကြည့်မလုပ် ရင်ခုန်လှိုက်မောစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေရင်း သူ့နှုတ်ခမ်းအစုံက ကျေနပ်စွာဖြင့် ပြုံးလွလွကြီး ဖြစ်သွားတော့သည်။

ခင့်မေမေက လူကြီးတွေထိုင်သည့် စားပွဲတန်းမှာ ထိုင်ထိုင်လိုက်ပြီး ခင့်ကို သူနှင့်ယှဉ်လျက် ခြေရင်းထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်စေလိုက်သည်။

“အစ်ကိုမောင်နဲ့ မြတ်တို့ အားရပါးရစားနော်၊ သားလေးလည်းစားနော်၊ ဘာမှ အားမနာပါနဲ့ သမီးက ဒီမှာထိုင်လိုက်၊ မေက ဟိုဘက်ထိပ်မှာထိုင်”

ခင်က မျက်နှာတည်ကလေးဖြင့် ဒက်ဒီနှင့် မာမီကို ခြေချက်လွလှလေးပြုံးပြပြီး သူ့ဘေးကထိုင်ခုံကလေးမှာ ခပ်မှန်မှန်လေး ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူ့ကိုတော့ ဖုတ်လေတဲ့ငါးပိ ရှိတယ်လို့တောင် ထင်ဘဲ နည်းနည်းလေးမှ လှည့်ကြည့်ဖော်မရ။

www.burmeseclassic.com

အဲဒါကို သူ အသည်းယားတာ။

မူလွန်း မင်လွန်းတဲ့ သူ့ရဲ့အသည်းစားလေးကို သူ ရင်ခုန်အသည်းယားလွန်းစွာ ဘာလုပ်ရကောင်းမလဲ စဉ်းစားရင်း သူ ထမင်း စတင်စားလိုက်သည်။

ထမင်းကို အစပ်များများ ထည့်စားလိုက်တော့ နဂို ကတည်းက အစပ်ကြောက်သည် သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရဲရဲနီမြန်း သွားကာ နားရွက်တွေတောင် ရဲပတောင်းခတ်သွားပြီး တစ်ကိုယ် လုံးထူပူသွားရတော့သည်။

ခင်ကို ပညာပေးချင်တာနဲ့ပဲ သူ့မှာ လောလော လတ်လတ် ငရဲခဲနေရပြီဖြစ်သည်။

လူကြီးတွေနှင့် ခင်ကတော့ သူ့အကြံကို ဘာမှမသိ ရှာဘဲ ထမင်းဟင်းကိုပဲ ကိုယ့်အာရုံနှင့်ကိုယ် စားနေကြလေသည်။

သူ့မှာသာ အစပ်ဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ဘဲ စားပွဲ အောက်ကနေ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် လူကြီးတွေမသိအောင် ခင်ပေါင် ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး တရူး၊ ရူး၊ စပ်နေတာကြီးကို ပြောလိုက် ရသည်။

“အား ... ဖလူးလူး ... စပ်လိုက်တာ ခင်ရယ်၊ ကိုယ့်ကို သောက်ရေအိုးထဲကရေကလေး ခပ်ပေးပါနော်၊ ဒီရေတွေက ရေခဲရေတွေ တအားအေးတာပဲ၊ မသောက်နိုင်လို့”

ခင်ပေါင်ကလေးပေါ်တင်ထားသည့် လက်ကလေးကို သူ ယောင်လို့မှ မရွေ့မိတော့ဘဲ ဒီအတိုင်းမသိချင်ယောင်ဆောင် တင်ထားလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ အတွင်းမှာပဲ ခင် မျက်လုံးကလေးတွေ ခိမ်းလှဲသွားသလို သူ့မျက်နှာတည့်တည့် စူးထန်ထန်ကလေးစိုက် ကြည့်လိုက်တာလေးကို လူကြီးတွေက စကားတပြောပြောနှင့် မသိချင်ယောင်ဆောင်လိုက်ကြလေသည်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ကတော့ ခွဲပျက်မယ့်မျက်နှာထားတင်းတင်းကြီးဖြင့် ထမင်းကို ဆက်မစား ဆော့ဘဲ စားလက်စလက်ကလေးကို ရုပ်ကာ သူမပေါင်ပေါ်တင် ထားသည့် သူ့လက်ခုံတည့်တည့်ဆီသို့ ခက်ရင်းဖြင့် ထိုးချလိုက် ဆော့သည်။

“ခွတ်”

“အား ... သေပါပြီဗျ”

“ဟား ... သား ... သား ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အရိုး လည်ပင်း ထဲဝင်သွားတာလား”

ဒက်ဒီက ထမင်းစားနေရာမှ အပြူးအပြိုင်ထပြောလာ ဆော့ သူက ခင် ခက်ရင်းထိုးလို့ သွေးစို့ကာပေါက်သွားသည့် ဒဏ်ရာလေးကိုကြည့်ပြီး စပ်တာနှင့်ရောကာ မျက်ရည်တွေတောင် ခေခံဝိုင်းသွားတော့သည်။

“မဟုတ်ဘူး ဒီမှာစပ်လို့ ခင့်ကို ရေသောက်ချင်လို့ ရေ
စပ်ခိုင်းတာ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတယ် အန်တီရဲ့”

“ဟယ် ... သမီး ရေခတ်ပေးလိုက်ဦးလေ၊ ဪ ... ဒုက္ခ
ပဲကွယ်”

“သားလေးကလည်း ဒီမှာ ဖန်ခွက်ထဲကရေသောက်လေ”

“အာ ... မာမိကလည်း ရေခဲရေတွေ အေးကအေးနဲ့
မသောက်ချင်ဘူး”

မင်းသက်မှူးတင် ကလီကမာ များနေပြီဆိုတာကို
လူကြီးတွေရိပ်မိကာ မျက်နှာတွေ ပြုံးစိစိဖြစ်ကုန်ကြသည်။

အထူးသဖြင့် သမီးဖြစ်သူ ဆုံးမလိုက်တာကို အစ
အဆုံး သိထားပုံရသည့် အန်ကယ်ထွန်း မျက်နှာကြီးက တကယ်
ကို ရယ်ချင်စိတ်တွေကို ထိန်းထားရပုံဖြင့် ပြုံးစပ်စပ်ကြီး ဖြစ်နေ
သည်။

သူ့မှာတော့ ခပ်ရှက်ရှက်ဖြင့် လူကြီးတွေနှင့်အတူ
ပြုံးလိုက်ရင်း ခင် ရေများစပ်ပေးမလားလို့ မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်း
သည့် မျက်လုံးတွေဖြင့် ခင် မျက်နှာလေးကို ငဲ့အကြည့် ခင်ဏ
ထမင်းစားတာလေးကို လက်စသတ်လိုက်ပြီး စားပွဲမှ ထထွက်သွား
ကာ အိမ်ဖော်ကြီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်လေသည်။

“ဒေါ်လုံးရေ ... ဒေါ်လုံး”

“လာပြီ သမီး”

ခင် ဒေါ်ပြီးတာနှင့် ဒေါ်လုံးက ခင်အရှေ့ရောက်
လာလျှင် ခင်က ဒေါ်လုံးကို ဣန္ဒြေရရ တစ်ချက်ကြည့်ပြီး တစ်
လုံးချင်း ပြောချလိုက်လေသည်။

“ဒေါ်လုံး သူ့ကို ရေတစ်ခွက်စပ်ပေးလိုက်ပါ”

ဒေါ်လုံးကို အမိန့်သံပါပါပြောသွားသည့် ခင်စကား
အဆုံးမှာတော့ သူ့မှာ အီလည်လည်ကြီးဖြစ်သွားရသလို လူကြီး
တွေမျက်နှာမှာလည်း အားနာရှက်ပြီးတွေဖြင့် ပြုံးသွားခဲ့ကြလေ
တော့သည်။

သူ့မှာတော့ ခင်ရေခပ်မတိုက်တဲ့အပြင် သူ့လက်ခုံ
ကိုပါအဆစ် ခက်ရင်းနဲ့ ထိုးခံလိုက်ရတာကြောင့် ရင်ထဲမှာ
ရိုးလိုးရိုးလှကြီးဖြစ်လျက် ခင်ကို ရင်ထဲကပဲ တိတ်တိတ်ကလေး
ကျိတ်ကြိမ်းဝါးလိုက်ရတော့သည်။

“ဟင်း ... တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ခင်ရယ်၊ မင်း ငါ့မိန်းမ
ဖြစ်တော့မှ မင်းကို ငါ ကောင်းကောင်းကြီး ခိုင်းပြမယ်
ကြည့်နေ”

“အေးအေးဆေးဆေး စားလည်း စားပြီးကြပြီ ဆိုတော့ အင်း... သားရှင်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ကပဲ မျက်နှာပူပူနဲ့ပဲ မင်္ဂလာစကားပြောရတော့မှာပဲ”

အစချီလိုက်တဲ့ ဒက်ဒီစကားကြီးကို မင်းသက်မျိုးတင် ရင်ထဲမှာ ဘဝင်ကြီးမကျနိုင် ဖြစ်သွားပေမယ့် သူ့အရှေ့က မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုဖာရှည်ကြီးမှာ ခပ်လျော့လျော့လေးမို့ပြီး ငြိမ်သက်နေသည့် ကျောက်ရုပ်မယ်ကလေး အနည်းငယ် လှုပ်ရှားသွားတာလေးကိုတော့ သူ ကျေနပ်မိပါသည်။

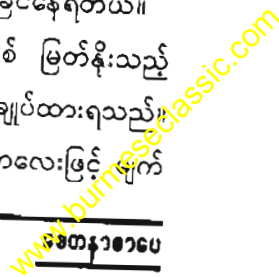
ဟင်း ... မထုံတက်တေး အမူအရာကလေးကြီး ဘာကိုမှ အလေးအနက်မထားဟန် ဆောင်ထားသည့် မိန်းကလေးတော့ ဒက်ဒီစကားအောက်မှာ အတော်ကလေးကို စိတ်ရှုပ်သွားပုံလေးဖြင့် စင်ရော်တောင်မျက်ခုံးကလေးနဲ့ ထိဆက်လှမထား တွန့်ရှုံ့ပစ်လိုက်လေသည်။

သူ့ကို ဘာနဲ့တွန်းရမလဲဆိုပြီး ဆိုဖာကြီးကို ခပ်လျော့လျော့လေးမို့ထိုင်နေရာမှ ဣန္ဒြေရကလေး ကိုယ်လုံးကလေးကို ခတ်ထူလိုက်ကာ လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကိုယှက်ဆုပ်လိုက်ပြီး မျက်နှာကလေးချ အကြံထုတ်နေသည့် အိုက်တင်လေးက သူ့ကို မှီပြီးအသည်းယားစေခဲ့သည်။

နုနုထွေးထွေး နှုတ်ခမ်းကလေးကို မစုတစုကလေး သုပ်ထားတာလေးကို သူ ပိုပြီးမြတ်နိုးသည်။

အား ...
ရင်ခုန်လိုက်တာကွာ ...
မင်း မျက်လွှာကလေးချပြီး မကျေမနပ် နှုတ်ခမ်းကလေးစုထားတာလေးကို ကိုယ် အသည်းခိုက်မတတ် ချစ်တယ်ကွာ။

မင်း အဲဒီအမူအရာလေးကို ကိုယ် အသည်းစွဲသွားပြီ။
ဟား ... ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုယ် မင်းကို ရင်ခွင်ထဲ နှဲလွဲပွေ့ဖက်ပြီး တရှိုက်မက်မက် နမ်းပစ်လိုက်ချင်တယ်ကွာ။
လူကြီးတွေရှိနေလို့ ကိုယ် ဆင်ခြင်နေရတယ်။
ရင်ထဲက ခင့်ကို ချစ်သည့်အချစ် မြတ်နိုးသည့် မြတ်နိုးမှုတွေကို ဣန္ဒြေဖြင့် ဟန်ဆောင်ထိန်းချုပ်ထားရသည်။
မင်း... သူမလေးကတော့ စုတူမူတူ နှုတ်ခမ်းကလေးဖြင့် မျက်

လွှာကလေးချကာ လူကြီးတွေစကားဝိုင်းကို ပွဲဖျက်ဖို့အကြံယူနေ
သည် ခင်မျက်နှာလှလှကလေးကို သူ ချစ်စနိုးဖြင့် ဖွဖွကြီးကြည့်
ရင်း ရင်ထဲမှာ ဘာတွေမောလို့မောမုန်းမသိအောင် ခံစားလိုက်
သည်။

ခင် မေမေနှင့် ဖေဖေကလည်း လူငယ်နှစ်ယောက်
တိုက်စစ်လုပ်နေကြတာကို သဘောကျ ပြုံးပျော်ကျေနပ်နေသလို
ဒက်ဒီနှင့် မာမိကလည်း မင့်မင့်ကြီး ပြုံးနေကြလေသည်။

လူကြီးတွေအားလုံးက ခင် အတိုက်အခံလုပ်ပြီး
ငြင်းတော့မယ်ဆိုတာကို သဘောပေါက်နားလည်ထားကြသည်။

“အင်း ... မင်္ဂလာစကားစတင်ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်
ကတော့ သားတို့သမီးတို့ မင်္ဂလာပွဲကို အကောင်းဆုံးဖြင့်
အောင် စီစဉ်ပေးမှာပါ။ Sedona မှာ မင်္ဂလာဆောင်မယ်
မန္တလေးမှာ မင်္ဂလာ တစ်ခါဆောင်ချင်လည်းဆောင်
မန္တလေးမှာ ဆောင်ပြီးမှ ကျွန်တော်တို့ရန်ကုန်မှာ ဆောင်ပြ
တာပေါ့၊ သားကိုတော့ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့အဖြစ် ကျွန်တော်
တို့ခြံထဲက နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးတစ်လုံးနဲ့ LANDCRUISER
တစ်စီး၊ အခု သားထိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခု၊ အင်း ... လ
ဝတ်ရတနာ စိန်ရွှေပတ္တမြားကတော့ သားကြိုက်သလောက်
ယူသုံးပေါ့ဗျာ၊ ထားတို့အနေနဲ့ ဘာပြောစရာရှိသေးထ

“အို ... ဘာမှ ပြောစရာ မလိုတော့ပါဘူးရှင်၊ အတွင်းလူ
တွေပဲ၊ ဘာအထွေအထူး ပြောစရာရှိတာမှတ်လို့၊ မန္တလေး
မှာလည်း တစ်ခါမဆောင်တော့ဘူး၊ ရန်ကုန်မှာပဲ တစ်ခါ
တည်း အပြီးဆောင်လိုက်တာပဲ ကောင်တယ်၊ အစ်ကိုတို့
မြတ်တို့ကလည်း အလုပ်အားကြတာ မဟုတ်ဘူးမို့လား၊
ရန်ကုန်မှာပဲ တစ်ခါတည်းဆောင်လိုက်တာ အကောင်းဆုံး
ပါပဲ”

အခုချိန်အထိ လူကြီးတွေ မင်္ဂလာစကားပြောနေကြ
တာကို ဘာတစ်လုံးမှဝင်မပြောဘဲ မျက်ခုံးကလေးပင့်ပြီး၊ မင့်မင့်
မူမူကလေး အိုက်တင်ပေးနေသည့် ဇနီးလောင်းလေးကိုကြည့်ပြီး
မင်းသက်မှူးတင် ရင်ထဲက ရင်ခန့်သံနွေးနွေးတွေကို ထိန်းချုပ်
ရင်း မိန့်မိန့်ကြီးစိုက်ကြည့်နေရသည့်အဖြစ်ကို မကျေနပ် မရောင့်ရဲ
ချင်ပေ ။

ဖြစ်နိုင်ရင် ခင်နှင့် တူယှဉ်တွဲလျက်ထိုင်ပြီး ခင့်
လက်ကလေးကို ကြင်နာယုယစွာ ဖွဖွကလေးဆုပ်ကိုင်ကာ ခင်
မျက်နှာလေးကို တစ်ကမ္ဘာတည်းပြီး မိန့်မိန့်မူးမူးကြီးချစ်ခွန်းခြေပစ်
လိုက်ချင်သည်။

အင်း ...
အခုတော့ဖြင့် ...

ကိုယ်ချစ်ကိုရှာမိတော့လည်း သူ့မှာ အသည်းတယား
ယားဖြင့် ကြိတ်မှိတ်သည်းခံနေရသည်။

လူကြီးတွေကတော့ သူ့ရဲ့ခံစားချက်နွေးနွေး ရိတီတီ
အကြည့်တွေကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ကျေနပ်နေကြလေသည်။

အဲဒီလို လူကြီးတွေ ကျေနပ်သဘောကျနေခဲ့တာကိုပဲ
ခင်က မကျေမနပ် အတိုက်အခံလုပ်ချင်နေသလိုကလေး ရှိနေသည်။

“ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ရန်ကုန်မှာပဲ ဆောင်လိုက်ကြပါ။ ကျွန်တော်
တို့သမီးရှင်ဘက်က ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူးဗျာ၊
အကောင်းဆုံးစီစဉ်တာပဲ၊ အားလုံးကို လက်ခံအတည်ပြုပါ
တယ်”

“ဖေဖေ လက်ခံအတည်ပြုပေမယ့် ခင် လက်ခံအတည်မပြု
ဘူး အန်ကယ်နဲ့ အန်တီ”

“ဟေ”

မင်္ဂလာစကား အဆုံးသတ်ကာမှ ခင်ကတော့ ကန့်
လန့်တိုက်ချလိုက်ပေပြီ။

မူမူမင့်မင့်မျက်နှာကလေးဖြင့် သူ့မျက်နှာကို တစ်
ချက်မှမော့မကြည့်ဘဲ ငြင်းဆန်လာပြီဖြစ်တဲ့ ဇနီးလောင်းကလေး
ကို သူ ရယ်ကျဲကျဲစိုက်ကြည့်ပြီး လူကြီးတွေကို နားလည်သလို
အမူအရာကြီးဖြင့် သူ့မလေးဆီ မေးဆတ်ပြလိုက်သည်။

သူ့မလေး ပြောချင်ရာပြောတော့မယ် နားထောင်ပေး
လိုက်ကြပါဗျာဆိုတဲ့ အိုက်တင်နှင့် သူက အရာရာကို ခွင့်လွှတ်
နားလည်ထားလိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ သူမက သူထင်သလို ပြောလာ
တာမဟုတ်ဘဲ သူ့အရှက်ကို ကောင်းကောင်းခွဲခဲ့တာပဲဖြစ်သည်။

ဇနီးလောင်းလေးပါးစပ်ကလေးက ဒီစကားမျိုး ပြော
ထွက်လိမ့်မယ်လို့ သူ လုံးဝမျှော်လင့်မထားခဲ့တာမို့ ရုတ်တရက်
ကြီး ပြောချလိုက်တော့ သူ ဘာစကားပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင်
ထူထူထုံထုံကြီး ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

“ဟေ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီးရဲ့၊ သားမှာ သမီးမကြိုက်
လောက်တဲ့ အရည်အချင်း ဘာရှိလို့လဲ ပြောပါ။ သမီး ပွင့်
ပွင့်လင်းလင်းသာပြော၊ သမီး မကြိုက်တာမှန်သမျှ သား
အားလုံးပြင်ဆင်ပေးမှာပေါ့ကွယ်”

ခင် မကြိုက်တဲ့အချက်က သူ့အတွက် ပြင်ဆင်လို့မရတဲ့
အမှားတစ်ခုပဲ”

“ဟင် ... ဘာအမှားလဲ သမီး”

“သူဟာ လူပျိုစစ်တဲ့ယောက်ျားဟစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးဆို
တာ ခင်က ခေတ်ပညာတတ်မိန်းကလေးပီပီ သိထားလို့
သူလို မစစ်မှန်တဲ့ယောက်ျားကို ခင် လုံးဝ လက်မထပ်နိုင်လို့
ဘူးဆိုတာ ငြင်းဆိုပါတယ်၊ ခင် သူ့ကို လက်မထပ်နိုင်လို့

www.burmeseclassic.com

မေမေ အမွေဖြစ်ချင်လည်း ခင် အမွေဖြစ်ခံမယ် မေမေ၊ ခင် လူပျိုမစစ်ဘူးလို့ခံယူထားတဲ့သူကိုတော့ လက်မထပ် နိုင်ဘူး၊ ခင် ဒါပဲပြောချင်ပါတယ်”

ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ ထောက်ရကောင်းမှန်းမသိ ပြောချင်ရာပြောပြီး လူကြီးတွေစကားဝိုင်းကနေ ခပ်တည်တည်မျက်နှာထားလေးနှင့် လှည့်ထွက်သွားသည့် ခင်ကို ဘယ်သူမှ ဘာမှ မပြောသာတော့ချေ။

မထင်မှတ်ဘဲကြားလိုက်ရသည့် စကားတွေအတွက် လူကြီးတွေ အမ်းတမ်းတမ်းကြီးဖြစ်သွားချိန်မှာ သူကတော့ သွေးဆူနေသည့်နှလုံးသားကို ရင်ဖွင့်ဖို့ မျက်နှာကြီးကိုအမော့ စူတင်းနေသည့် မျက်နှာလေးတစ်ခုက သူ့ကို သရော်လှောင်လိုက်ပြီဆိုတာကို နာကျင်ကြေကွဲစွာ သိလိုက်ရပြီး သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် အရမ်းရှက်သွားပါတော့သည်။

ယောက်ျားလူပျိုစစ်စစ် တစ်ယောက်ကနေ လူပျိုရည်ပျက်ပါတယ်လို့ အပြောခံလိုက်ရသည့် လူပျိုယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မာနနှင့် အရှက်တွေက သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံးမှာ ဗလောင်ဆူ ဆူဝေရိုက်ခတ်သွားတော့သည်။

ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးခံစားရမှန်းမသိအောင် ခေါင်းကြီးငိုက်စိုက်ချပြီး ဆိုဇာကြီးမှာ လက်သီးနှစ်ဖက်ကို တင်းတင်းဆုပ်

လျက် နှုတ်ခမ်းကြီးစေ့ကြိတ်ကာ ခင်စကားတွေကို ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ နာသာခံခက်ဖြစ်နေသည့် သူကိုယ်သူ အခုမှ သတိရသွားတော့သည်။

အင်း ... လူကြီးတွေရှေ့မှာ သူ ဘယ်တော့မှ မကျရုံးစေရ။

မင်း ငါ့ကို မိဘတွေရှေ့မှာ အရှက်ကောင်းကောင်းခွဲထားနိုင်သလို မင်းလည်း မင်းမိဘတွေရှေ့မှာ ငါ့လို အရှက်ကွဲစေရမယ်မှတ်။

ဟင်း ဟင်း ... မင်းသက်မှူးတင် အကြောင်းကို မင်း မကြာခင် သိစေရပါမယ်ကွာ။

မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ ရင်ထဲက ယောက်ျားမာနတွေက နှလုံးသားထဲ ဗရပွဆူညံရိုက်ခတ်နေရပြီဖြစ်သည်။

ဒါ တမင်သက်သက်ကို သူ့ရဲ့ယောက်ျားမာနကို ဇော်ကားသွားတာပင်။

ခင် ... ခင် ... မင်းဟာ ငါသိပ်ချစ်ခဲ့တဲ့ အချစ်တွေနဲ့တောင် မတန်ဘူး၊ မင်းကို ကျော်မဲ့လွှားမဲ့ယောက်ျားမျိုးနဲ့ ဆွေ့သင့်တာ။

တကယ်ဆို ...

www.burmeseclassic.com

ငါဆိုတဲ့ကောင်က လူလည်တာပဲရှိတယ်။
စိတ်ဓာတ်က ရိုးသားနေတာ ခက်တယ်။
ငါ့စိတ်ဓာတ်က ဆန်းပြားတဲ့ယောက်ျားစိတ်ရှိရင်

အင်း ... ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။

သူ့အတွေးတွေက ခင်ကိုများ လက်စားချေချင်လို့
မညာမတာလေး တွေးခဲ့မိပြီလား။

ဟား ... တကယ်ကို ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာကွာ။
ပြန်တွေးကြည့်လေ အသေအချာရှက်ဖို့ကောင်းလေ

ပါပဲ။

မင်းသက်မျိုးတင် မျက်နှာကြီးတစ်ပြင်လုံး ရှက်သွေး
တွေဖြင့် နီမြန်းကာ ဒေါသအရှိန်လည်း မြင့်သထက်မြင့်တက်သွား
ရတော့သည်။

အင်း ... ခင် ... ခင် ... မင်းတော့လားကွာ လူကြီး
တွေရှေ့မှာ အရှက်ကွဲစေရမယ်မှတ်။

မင်းသက်မျိုးတင် ရင်ထဲက တိတ်တိတ်လေး ကြိမ်း
ရင်း ခြေလှမ်းကျဲကြီးတွေနှင့် ခင်အနောက်ကနေ ထက်ကြပ်မကွာ
လိုက်လာခဲ့တော့သည်။

ဟာ ... ကံကောင်းချင်တော့ ခင်အခန်းတံခါးဘုခီး
လေးကို လှည့်အဖွင့် တံခါးလော့ခံမချရသေးဘဲ တံခါးကြီး ဖြုတ်

ခနဲပွင့်သွားခဲ့သဖြင့် သူ မိန့်မိန့်ကြီးပြုံးလိုက်ရင်းက ခင်အခန်းထဲကို
ခြေလှမ်းကျဲကြီးတွေနှင့် လှမ်းဝင်ပြီး တံခါးကို ဝှန်းခနဲဆောင်ပိတ်
ကာ လော့ခံချပစ်လိုက်တော့သည်။

“ဟင်”

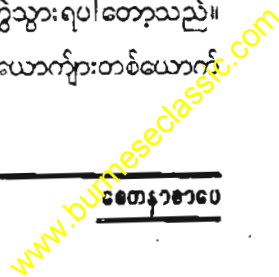
ခင်က အခုမှ သူ့လုပ်ရပ်တွေကို သဘောပေါက်သွား
သလို အံ့သြသည့်မျက်လုံးဝိုင်းကြီးဖြင့် ရိုတီတီဖြစ်နေသည့် သူ့မျက်
နှာကြီးကို စိုက်ကြည့်လာပြီး တုန်ယင်ယင် အသံစွာတာတာလေး
ဖြင့် သူ့ကို ရန်တွေ့လာတော့သည်။

“ရှင် ... ရှင် ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ကျွန်မ အခန်းထဲကို
ဝင်ရအောင် ရှင် ရမ်းကားလှချည်လား။”

“ရမ်းကားတာပေါ့၊ ကိုယ် ဘယ်လိုယောက်ျားလဲ ဆိုတာ
မင်း သိနေတာပဲ၊ ကိုယ့်ရမ်းကားမှုကို မင်း ဒဏ်ခံရမှာ
ပဲ”

သူက ပြောပြောဆိုဆို ခင်မျက်နှာလေးကို အချစ်
နိုးတွေ ပြည့်လွှမ်းနေသည့် မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် အုပ်မိုးကြည့်လိုက်
ပြီး ခင်ကိုယ်လုံးကလေးကို ရင်ခွင်ထဲသို့ ခပ်တင်းတင်းဆွဲသွင်း
ပြီး ဖက်ကာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ပေါက်ကွဲသွားရပါတော့သည်။

ရင်ထဲကချုပ်ထိန်းထားသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်
ချစ်စားမှုတွေ လွတ်ထွက်သွားခဲ့ရလေပြီ။

သူ့ရင်ထဲက နှလုံးသားတစ်စုံသည်လည်း ချစ်သည် မိန်းမကို အရူးအမူးချစ်ဖို့ ရှိန်းရီရွေးထွေးအသက်ငင်သွားရပြီဖြစ် သည်။

မင်းသက်မျိုးတင် အာဂုဏ်သိက္ခာတွေ့ကိုမှ မထောက် ညာဘဲ ခင့်ကိုယ်လုံးကလေးကို ရင်ခွင်ထဲကို ဆွဲသွင်းပွေ့ချီရင်း အိပ်ရာခုတင်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့တော့သည်။

ရင်ထဲက ရင်ခုန်သံကြမ်းကြမ်းတွေ့ကိုလည်း သူ ယစ်မူးသာယာခံစားလိုက်ရတော့သည်။

“အား ... ရှင် ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ရှင် မယုတ်မာနဲ့နော်၊ မေမေရေ ... မေမေ”

“ဟင်”

ခင် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာ တအားအော်ပြီး မေမေ ကို အော်ခေါ်လိုက်ပေမယ့် ခင့်အသံလေးတွေက ထပ်ပြီးထွက်လာနိုင် သည့်အင်အားမရှိတော့ဘဲ သူ့ရဲ့အချစ်နွံကြားမှာ နစ်မြုပ်သွားရတော့ သည်။

“အဟင်: ... ဟင် ... လူယုတ်မာ၊ မုန်းတယ်၊ မုန်းတယ်”

မိနစ်ကြာကြာမျှ အချစ်မူးမူးခဲ့တာကြီးကို ငိုရိုက်သံ သဲ့သဲ့ကလေးကြားလိုက်ရတော့မှ မင်းသက်မျိုးတင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်

ပြန်သတိထားမိသွားရသည်။ ဟား ... အခုမှပဲ ခင့်ကို အနမ်းမူးမူး တွေ ပေးအပ်မိခဲ့တာကြီးကို သတိရသွားသလို အခြေအနေနဲ့ နေရာကြီးကိုလည်း အခုမှ ရှက်ရကောင်းမှန်း သိသွားရသည်။

“ဟူး”

အင်း ... အသိတစ်ခု ဆင်ခြင်လိုက်မိလို့ပါပဲ။

သူမလေးကို လက်မထပ်ခင် မကျူးလွန်မိအောင် အသိဖြင့် သတိကို ဆင်ခြင်လိုက်လို့။

သူမ ပြောစကားတွေက ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မာနတွေကို အစွမ်းကုန်ပေါက်ကွဲသွားရတာပင်ဖြစ်သည်။

ဘယ်နှယ်ရှိစ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မာနကို ချီးချင်ဖဲ့ချင်ဦး။

အခုမှ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေသည့် နှလုံးပိုင်းကြီးတွေဖြင့် အတင်းရုန်းထွက်နေသည့် ချစ်ရသူကလေး

တစ်ကြည့်ပြီး သနားကြင်နာသွားရကာ သူမလေးကိုယ်ကလေးကို နှုတ်ကလေး ဖြေလွှတ်ပေးလိုက်တော့သည်။ အခုမှ သူလည်းပဲ

ခင်မောသည့် သက်မမောကြီးကို ကျယ်လောင်လောင်ကြီးချလိုက်မိ တော့သည်။

“ဟင်:”

သူမကလည်း သူ့မျက်နှာကြီး တစ်ဖက်လှည့်ပြီး သက်မမောကြီးချလိုက်တော့မှ စိတ်ချလက်ချ ဟီးချင့်ကြေးလိုတော့သည်။

“အဟီး ဟီး ... မေမေရေ ... မေမေ”

“ဟဲ့ ... အခန်းထဲမှာ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ”

“သားလေး ... သားလေးရော အဲဒီမှာလား သမီးခင်”

“အဟီး ဟီး ... မေမေရေ အခန်းတံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်လာတော့ ဒီမှာ မင်းသက်မျိုးတင် လူယုတ်မာ ခင့်အခန်းထဲ ရောက်နေတယ်။ ခင့်ကို ... ခင့်ကို”

“သားလေး တံခါးဖွင့်စမ်း၊ မင်း ... မင်း လူကြီးလူကောင်က မွေးထားတဲ့ သားတစ်ယောက်နော်”

အခန်းပြင်က မာမီအသံက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် တင်းမာခက်ထန်သွားတာမို့ သူ့မျက်နှာကြီး နှစ်သွားရကာ ခင့်ကိုယ်လုံးလေးကိုလည်း ပိုပြီး ရင်ခုန်စွာ တိုးပစ်လိုက်သည်။

သူ တိုးဖက်လိုက်တော့ ခင်က ပိုပြီး သည်းသွေးလှုပ်သွားကာ အော်မလို့ ပါးစပ်ဟလိုက်သည့်အချိန်မှာပဲ သူ့အချိန်မီ ခင့်နှုတ်ခမ်းကလေးတွေကို မျက်နှာကြီးဖြင့် ဖိအားပေးလိုက်ရတော့သည်။

သူ့ရင်ထဲမှာ အတိုင်းအမဲ့ ရင်ခုန်နေရသည့်အဖြစ်ကို ခင် နားမလည်တာကို သူ လုံးဝမကျေနပ်နိုင်သေးချေ။

ဒါပေမဲ့ ...

သူ့ရင်ခုန်သံတွေကို အေးအေးငြိမ်ငြိမ်လေး ခံစားလိုက်ပါသည်။

သူ့မျက်နှာနုနုကြီးကို ဖယ်ခွာလိုက်ပြီး အခုမှ မျက်ရည်လည်ရွှဲဖြစ်နေသည့် ခင့်ကို မျက်စချီ စိုက်ကြည့်မဲ့ပြလိုက်ရင်း ပခုံးကြီးနှစ်ဖက် အသာတွန့်ပြလိုက်သည်။

“ဘယ့်နှယ်လဲ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ကို စော်ကားချင်ဦး”

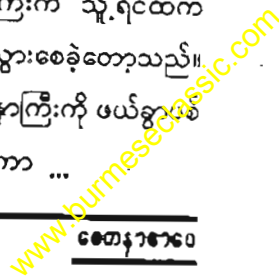
“အဟင့် ဟင့် ... သေချင်းဆို”

သူက ခင့်မျက်နှာလေးကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ ဖွဖွကြင်ကြင်ကြီး နမ်းမွှေးရင်း ခင့်ကို ကလေးကျိစယ်လိုက်ပြန်သည်။

“သားလေး တံခါးဖွင့်စမ်းဆိုရင် မာမီ စိတ်တိုလာပြီ”

ခင်မျက်နှာလေးကို နွေးထွေးစွာ နမ်းရှိုက်မဝဖြစ်နေသည့်အချိန်မှာပဲ အခန်းပြင်က မာမီအသံကြီးက သူ့ရင်ထဲက လင်ခုန်သံနွေးနွေးတွေကို ရပ်တန့်ငြိမ်သက်သွားစေခဲ့တော့သည်။

ခင်မျက်နှာလေးဆီမှ သူ့မျက်နှာကြီးကို ဖယ်ခွာပစ်လိုက်ပြီး တံခါးဘက်ဆီ မျက်နှာကြီးလှည့်ကာ ...

“ဟာ ... မာမိကလည်း အခန်းတံခါးသော့က မာမိချွေးမလောင်းဆီမှာ၊ သားဆီမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီမှာ သားတို့ တစ်နာရီလောက် ဆွေးနွေးလိုက်ဦးမယ်၊ မာမိတို့ အေးအေးဆေးဆေးသာ စကားပြောကြတော့”

“မဟုတ်ဘူး ... မဟုတ်ဘူး အန်တီ”

“ခင်နော် ... မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထား”

အခန်းထဲက သားတော်မောင်နှင့် ချွေးမလောင်းလေးရဲ့ အသံလေးတွေကိုကြားတော့မှ ဒေါ်မြတ်မြတ်မိတစ်ယောက် အခုမှ သက်မမောကြီးချနိုင်သွားပြီး ထားကိုလည်း မျက်နှာရဲရဲပြနိုင်သွားတော့သည်။ ဟူး ... တော်ပါသေးရဲ့။

သားတော်မောင်များ တစ်ရှူးထိုး တစောက်ကန်း မိုက်ရူးရဲဆန်ပြီး မိန်းကလေးကို နှမချင်းမစာနာမှဖြင့် ရင်ပူလိုက်ရတာ။

“သူ့ကိုတွေ့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောပစေတော့ ထားရေ၊ မြတ်တော့ သားရှင်မအေပီပီ တကယ်မျက်နှာထိပူပါတယ်၊ ဘယ်နေရာထားရမှန်းတောင်မသိဘူး၊ သားထွက်ကလည်း တော်တော်ဆိုးတယ် ထားရယ်”

“အဟင်း ဟင်း ... သမီးကလည်းအဆိုးလေးလေး၊ ပြောတာကြည့်ပါလား၊ သားလေးကိုများ ပြောလိုက်တာ ရစရာမရှိဘူး”

ဘူး၊ အလကား သူလည်း ငြင်းဆန်နိုင်တဲ့အင်အားရှိတာ မဟုတ်ဘူး၊ တော်ကြာကျမှ ကိုယ့်လိုဖြစ်မှာ သိလား မြတ်”

“အဟင်း ... ဟင်း ... အဟုတ်ပဲ၊ ထားတုန်းကလည်း အစ်ကိုထွန်းကြီးကို ခါးခါးသီးသီးပဲနော်”

“ခါးသီးတာပေါ့ မြတ်ရယ်၊ သူကလည်း အခု မြတ်ရဲ့သားတော်မောင်အတိုင်းပဲ၊ ရဲလိုက်တာလွန်ပါရော”

လူကြီးတွေကတော့ သဘောတူလာပြီဆိုရင် ...

မင်းသက်မျိုးတင် ဘယ်လောက်အကျည်းတန်အောင်

ဆိုဆို ခွင့်လွှတ်ကြည်ဖြူစွာဖြင့်ပင် ပီတိအဟုန်လွှမ်းခြုံနေသည့် အပြုံးချိုချို မျက်နှာကြီးတွေနှင့်ပင် သားနှင့်သမီးကို စိတ်ချလက်ချ ကြည်ဖြူပြီး အခန်းဝကနေ လှည့်ထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

“ကျွဲ”

ပေါ်တီကိုရှေ့ကို ခင်တို့မင်္ဂလာမောင်နဲ့ စီးနှင်းလာ သည့် LANDCRUISER ခိုပြာရောင်ကြီးကို ထိုးရပ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခင်က အကြံအစည်တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ စိတ်ထဲကနေ တစ်လမ်းလုံး ကျိတ်ကြိရွယ်ငြိုးတေးထားလိုက်သည်။

မင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ရသည့်တစ်ချိန်လုံး သူ့စိတ်တိုင်းကျ စက်ရုပ်တစ်ရပ်လို နေလာခဲ့ရသည့် ခင်ရင်ထဲမှာ သူ့ကို မုန်းတီး လွန်းလို့ သူ့ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ပညာပေးရမလဲ ဆိုတာကိုပဲ အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး စဉ်းစားရင်း ခင်ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲ တည်းတည်းကြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။

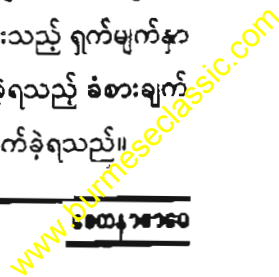
အင်း ...

အခုတော့ဖြင့် အကြံပေါ်ပါပြီ။
ကောင်းလိုက်သည့် ရွှေညာဏ်ရှင် ခင်ခင်မြတ်မင်းက လေးပဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် တင်စားလိုက်ချင်သေးသည်။
တစ်လမ်းလုံး ကားပေါ်မှာ ခင်ပန်းလေးကို ပိုင်စိုး ငိုငံနင်း သိုင်းဖက်ပြီး ခင်ကို ကြည့်နူးပီတိတွေ ပြုံးချိုနေသည့် အချစ်မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေဖြင့် ညှို့ရီရီစိုက်ကြည့်ခဲ့သည့် ခင်ပွန်း တစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ရိပ်မျက်ဝန်းလှလှကြီးတွေကို ခင် ရင်ဖိုကြည့်နူး သာယာယစ်မူးခဲ့မိတာကိုတော့ ဝန်ခံပါသည်။

ဒါပေမဲ့ ...

သူ့အရှေ့မှာတော့ ခင်ဟာ သူ့အချစ်တွေကို မရ လှချင်သည့် မိန်းမအဖြစ် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် မျက်ခုံးကလေး ပင့်ပြီး အိုက်တင်ကလေးပေးရင်း သူ့ရဲ့ချစ်ရည်ရွှန်းလဲ့ မျက်ဝန်း အကြည့်ကြီးတွေကို ရင်ခုန်လွန်းလို့ ရင်မဆိုင်ရဲခဲ့တဲ့ မျက်လွှာက လေးတွေ သိမ်းသိမ်းသွားခဲ့တာလေးကို သူက သဘောတကျ ဇယ်မောခဲ့သေးသည်။

သူမက အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ကို မျက်စောင်းမရွယ်မိ ဆောင် သတိထားရင်း ပန်းသွေးရောင်ပြေးသွားသည့် ရှက်မျက်နှာ ဆူးနဲ့ ခေါင်းကလေး ခုတ်ငုံ့ပြုရင်း ရင်မောခဲ့ရသည့် ခံစားချက် ကလေးတွေကို တိတ်တိတ်ကလေး ဖြေဖျောက်ခဲ့ရသည်။

“ဝုန်း”

“ဟင်”

ကြည်နူးပီတိ အတွေးကလေးတွေဖြင့် မျက်ဝန်းကလေးတွေ စင်းချပြီး အတွေးလွန်သွားသည့် အချိန်မှာပဲ ခင်ကားတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည့် အသံက ခင်နှလုံးသားလေးကို တလှုပ်လှုပ် ပူနွေးအသက်ဝင် ရိုက်ခတ်သွားပါတော့သည်။

အို ...

သူမ မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး ရှက်လွန်းလို့ ပန်းဆွေရောင်လေး ပြေးသွားခဲ့သည်။

ရှက်လိုက်တာနော်။

သူမ စိတ်ကူးယဉ်အတွေးလေးတွေကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ တင်ကြိုသိနှင့်နေသည့် သူမရဲ့သတို့သား မင်းသက်မျိုးတင် မျက်နှာက သူမကို ကလူကျီစယ်နေသလို ပြုံးစေလေးဖြင့် ခင်ကို မျက်ခုံးပင့်ကြည့်ကာ ဆင်းခဲ့ဖို့ လက်ယပ်ခေါ်နေတာလေးတစ်ခု တမင်သက်သက် ခင်ကို စိတ်ဆိုး မခံချင်ဖြစ်အောင် ကလီသလို ရိုသလိုစနေသလိုပင်။

“အဟွန်း ... အိမ်ကိုရောက်ပြီ သတို့သမီးလေးရဲ့၊ ဘာတွေများစိတ်ကူးတွေယဉ်နေလဲမသိဘူး၊ ကားရပ်တာတော်မသိလိုက်ဘူး”

“သိသားပဲ၊ ကားတံခါးဖွင့်ပေးတာကို စောင့်နေတာ”

“ဪ ... ဟော် ... ဒီလိုပြောတတ်တော့လည်း ဟုတ်သား”

“မပြောတတ်ရအောင် ရှင်လို့ လူအ၊မှမဟုတ်တာ”

“ကိုယ် လူအ၊မဟုတ်လို့ မင်းကို တစ်လအတွင်း လက်ထပ်နိုင်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား”

“ရှင်နော် ... ရှင် ဒါပဲပြောရအောင်”

ကားပေါ်က အခုထိမဆင်းသေးဘဲ သတို့သားချောလေးကို မကြည့်မလင် မျက်ဝန်းလှလှကလေးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး ရန်တွေ့နေသည့် သတို့သမီးချောလေးကို မိဘဆွေမျိုးများနှင့် သတို့သားချောလေးက သဘောကျသလို ပြုံးကြည့်နေခဲ့ကြသလို မင်္ဂလာမောင်နှံကို ကားမောင်းပို့ခဲ့ရသည့် ဒရိုင်ဘာကြီးက လူ့ သဘောကျစွာဖြင့် တိတ်တဆိတ်ကလေး ပြုံးနေခဲ့ပါသည်။

ဒါကို သတို့သမီးချောလေးက မြင်ဖြစ်အောင်မြင်သွားပြီး ရှက်သွေးလေးတွေဖျန်းသွားရကာ သတို့သမီးလေးရင်ထဲက အကြံအစည်ကလေးကိုလည်း အကောင်အထည်ဖော်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

ကားပေါ်ကနေ သတို့သားရဲ့အကြည့်နွေးနွေးလေးတွေကို ရှက်သွေးမူပိုသလိုကလေး ခေါင်းကလေးငုံ့ပြီး ငှာမန်းက

www.burmeseclassic.com

တန်း ဆင်းလိုက်သည့်ဟန်ကလေးဖြင့် မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ ခြေစုံ
ဖွေးဖွေးကြီးကို တည့်တည့်မတ်မတ်ပင် ဒေါက်ဖိနပ်ချွန်ချွန်ကလေး
ဖြင့် အားနဲ့တက်နင်းချလိုက်ပါတော့သည်။

ကဲ ... မှတ်ထား လူတွင်ကျယ်လှပဲဦး မင်းသက်မှူး
တင်။

“အား ... သေပါပြီဗျ”

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... သားလေး ဘာဖြစ်တာလဲ”

ထွန်ထွန်လူး အော်ဟစ်လိုက်သည့် မင်းသက်မှူးတင်
အရှေ့သို့ ချွတ်မာမိက အပြေးရောက်လာသလို မေမေကလည်း
စိုးရိမ်တကြီး ရောက်လာခဲ့သည်။ ဒါကို သူမက အားနာမျက်နှာပူ
သွားသလို မျက်နှာမှာ အရိပ်ကလေးသွင်းလိုက်ရင်း လက်ကလေး
တကာကာဖြင့် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် အားနာစကား လေချိုသွေး
လိုက်ရပါတော့သည်။

“အို ... ကြည့်စမ်းပါဦး၊ သူ့ခြေထောက်က ခင် ... ခင်
ဆင်းမယ့်နေရာ ရောက်နေတော့ မမြင်လိုက်ဘူး၊ အားနာ
လိုက်တာ၊ တအားနာသွားမှာပဲနော်”

အဟင်း ...

ဟန်ဆောင်စကားချိုရတာ ပါးစပ်ထဲမှာ ခံတွင်းတွေ
လိုက်တာ ... ဟီ ဟီ။

ရင်ထဲမှာ အခုလို မင်းသက်မှူးတင် သူမလက်နက်
ကြောင့် အပြင်းစားဒဏ်ရာ ရသွားတာကို ဘယ်လိုကျေနပ်မှန်းကို
သိ။

ဒါကို မင်းသက်မှူးတင်က မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်ပြီး
မင်းသက်မှူးတင်လေးတွေကို လူကြီးတွေရှေ့မှာပဲ အရှက်မရှိ တအား
နာစိုက်ပြီး သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆွဲလှည့်ကာ မျက်လုံးချင်းဆုံ
ကြည့်လာခဲ့သည်။

“မင်း ... မင်း ... ဒါ ကိုယ့်ကို တမင်လုပ်တာ”

“အို ... တမင်လုပ်တာတော့ ဟုတ်မလား”

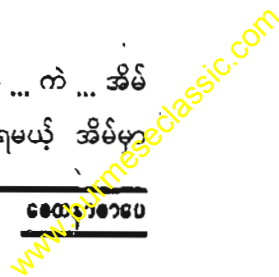
“ကြည့်ပါလား အမူအရာကိုကကွာ၊ မာမိ ... မာမိချွေးမ
ကိုတော့နော် ... သား”

ဆတ်ဆတ်ခါ နာလွန်းလို့ နားရွက်လေးတွေတောင်
တကန နှသည့် မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ ဒေါသမျက်နှာရဲရဲကြီးကို
ကြည့်ပြီး ခင် ရင်ထဲမှာ ကျိတ်ကြည့်နူးနေခဲ့မိသည်။

အင်း ...

အခုချိန်ကစပြီး ရှင် စိတ်ဆင်းရဲအောင် ကျွန်မ နှိပ်
ကပ်ပြတော့မယ် မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့။

“သားလေးကလည်းကွယ် မဟုတ်တာ၊ ကဲ ... ကဲ ... အိမ်
ပေါ်တစ်ခါတည်းတက်ကြစို့၊ သားတို့နေရမယ့် အိမ်မှာ

တစ်ခါတည်း လူကြီးတွေကို ကန်တော့ရအောင် လာ ... လာ”

မာမိက သူ့ချွေးမကို အကာအကွယ်ပေးရင်း သူမလေးလက်မောင်းကလေးကို ဆွဲကိုင်ပြီး အိမ်ထဲကို လှမ်းဝင်သွားတော့သည်။ သူ့မှာတော့ ခြေထောက်ကနာကျင်လွန်းသည့်ဒဏ်ကြီးကို ကြိတ်မိတ်သည်ခံပြီး တအားအား ညည်းညူရင်း ထော့နဲ့ ထော့နဲ့ဖြင့် အပေါ်ထပ်ကို လူကြီးတွေအနောက်ကနေ တက်လာခဲ့ရပါတော့သည်။

ဟင်း ... တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ ခင်ရယ်။ မင်းကိုယ့်ကို လူကြီးတွေရှေ့မှာ ကောင်းကောင်းအနိုင်ယူထားဦးပေါ့။

မင်းအလှည့်ရောက်မှ မျက်ရည်လည်ရွဲနဲ့ တောင်းပန်လို့ကတော့ ဆောရီပဲ။ မသနားဘူး မရွှေချော။

မင်းသက်မျိုးတင်မှာ ခြေထောက်ကနာကျင်တာရော ရင်ထဲမှာ အခံရခက်တာပါရောပြီး သတို့သားဝတ်စုံ ပိုးပုဆိုးကြီးကို တဝှမ်းဝှမ်းမြည်အောင် လျှောက်လာခဲ့ရင်း လူကြီးတွေဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည့် ဆိုဖာအသီးသီးမှာ သူကလည်း သူ့သတို့သမီးနှင့် အတူယှဉ်လျက် အောင့်သက်သက်ကြီး ဝင်ထိုင်လိုက်ရပါသည်။

ရင်ထဲမှာ အောင့်သက်သက်ကြီး ခံစားခဲ့ရပေမယ့် သူ သိပ်ချစ်ရသည့်မိန်းမချောလေးကို ဒီကနေ့ လူပုံအလယ်မှာ

ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ရွှေလက်တွဲပြီး လက်ထပ်ယူလိုက်ရသည့်အဖြစ်ကိုတော့ ကြည့်နူးပီတိ အဟုန်မြင့်စွာဖြင့် သူ့မှာ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး နွေးမြဲရိန်းဖိုသွားရသည်။ ပြီးတော့ အသစ်စက်စက်ချစ်ဖန်းလေးမျက်နှာလေးကို ချစ်ကြင်သည့်မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး လက်ဖြူဖြူနုနုကလေးကို လူကြီးတွေ မမြင်အောင် ခပ်ဖွဖွကလေး ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

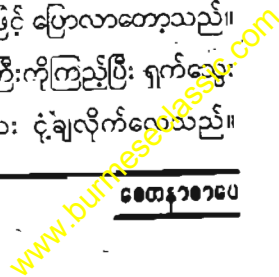
သူမလေးက လူကြီးတွေမမြင်အောင် သူ ဆွဲကိုင်ထားသည့် လက်ကလေးကို ရန်းယူနေတာမို့ သူ ဖွဖွကလေးဆိတ်ဆွဲလိုက်တော့မှ ငြိမ်ကုတ်သွားတော့သည်။

အခုလိုလေး လိမ္မာသွားပြန်တော့လည်း သူ့မှာ ပိုပြီး ရင်ခုန်အသည်းယားသွားကာ မျက်ခုံးလေးရှုံ့ပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည့် သူမလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ဖတ်ခနဲ မျက်စိမိတ်ပြလိုက်သည်။

“အဟမ်း ... အဟမ်း ... အင်း ... သားတို့ သမီးတို့ လူကြီးမိဘတွေကို ကန်တော့လိုက်ကြရအောင်ကွယ်”

မာမိက သူ့ချွေးမကို ဖတ်ခနဲ မျက်စိမိတ်ပြလိုက်တာကို တွေ့မြင်သွားပြီး မချိုမချင်မျက်နှာကြီးဖြင့် ပြောလာတော့သည်။

ခင်ကလည်း မာမိမျက်နှာကြီးကိုကြည့်ပြီး ရှက်သွေးလေးတွေ စိုတက်သွားကာ ခေါင်းကလေး ငဲ့ချလိုက်လေသည်။

န့ လူကြီးတွေအရှေ့မှာ ခေါင်းလေးငုံ့ချပြီး ငိုတော့ မယောင်မျက်နှာကလေးနှင့် ရှက်သွေးလေးစို့နေသည့် သူ့ရဲ့သတို့ သမီးလေးကို နှစ်ဖက်မိဘလူကြီးတွေက သဘောတကျ ပြုံးကြည့် ကာ ကျေနပ်နေခဲ့ကြသည်။

အင်း ... မိဘတွေ ... မိဘတွေ။

သဘောတူကြည်ဖြူကြပြီဆိုတော့လည်း သူတို့ပါ မင်္ဂလာအိပ်ခန်းထဲ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးမတတ်ပင်။

“လာ ... ခင်၊ ကိုယ်တို့ မိဘတွေကို ကန်တော့ရအောင်”

အခုချိန်အထိ တစ်ချက်မှ ခေါင်းကလေး မော့မလာ တော့သည့် ခင်မျက်နှာလေးကို သူ ဓွေးဓွေးလေး စိုက်ကြည့်ပြီး ခင်လက်ကလေးကို ဖွဖွလေးဆုပ်ကိုင်ရင်း ဆိုဖာကြီးအောက်မှာ ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်ချလိုက်သည်။

ခင်က သူ့ရဲ့ဘေးမှာ မျက်နှာကလေးရဲရဲနီမြန်းလျက် ကျုံ့ကျုံ့ကလေးထိုင်ရင်း နှစ်ဖက်မိဘတွေကို သူတို့နှစ်ယောက် သား လက်အုပ်ချီပြီး သုံးကြိမ်တိတိ ကန်တော့လိုက်ကြပါတော့ သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် မိဘတွေကို ကန်တော့လိုအပြီး မှာတော့ ဒက်ဒီနှင့်မာမီ၊ အန်ကယ် အန်တီတို့ရဲ့ ဆုပေးသံအသီးသီး က သူ့နှလုံးသားလေး နွေးမြဲတုန်ယင်စေခဲ့သည်။

“အေးကွယ် ... ဒီလင်ဒီမယား အသက်ရာကျော်ရှည်ပြီး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာနဲ့ အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်း ကြပါစေကွယ်၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လည်း နား လည်မှုတွေနဲ့ ညီညွတ်အောင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြပါစေ ကွယ်”

ဆိုသည့် ဒက်ဒီ ဆုပေးသံကြီးကို သူက ကြည်နူး ပီတိဖြင့် နှုတ်ခမ်းနှစ်မြွှာက ပြုံးမြဲသွားရင်း ခင်မျက်နှာကလေးကို ရင်ခုန်နှုန်းမြန်စွာစိုက်ကြည့်ပြီး ဒက်ဒီဆုပေးတာတွေကို စိတ်လက် ရွှင်ပျစွာဖြင့် ပေးတဲ့ဆုနဲ့ပြည့်ပါစေဗျာလို့ ပြောလိုက်ပေမယ့် ခင် ကတော့ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ဘော့ဘဲ မျက်တောင်ရှည်ကြီးတွေကို စင်းချိုမြိမ်သက်နေတော့သည်။

သူက ခင်ကိုကြည့်ပြီး အသည်းယားသွားကာ ခင် မျက်နှာလေးအနား တိုးကပ်သွားပြီး လေသံကလေးဖြင့် ...

“ခင် ပေးတဲ့ဆုနဲ့ပြည့်ပါစေလို့ ပြောလိုက်ဦးလေ”

“မပြောပါဘူး၊ မပြည့်လေ ကောင်းလေပဲ”

“ဟာကွာ ... ကျွတ်”

သူက လေသံကလေးနှင့်ပြောလိုက်တာဖြစ်ပေမယ့် ခင်က ပုံမှန်အသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သဖြင့် လူကြီးတွေအားလုံး ကြားသွားကြပြီး ခင်မေမေမျက်နှာကြီးက တင်းတည်သွားတော့ သည်။

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့မှ ပုံမှန်အသံကြီးဖြင့် သူ့သမီးကို သြဝါဒပေးလာပါတော့။

“အေး ... အေး ... လင်မယားဖြစ်လာကြပြီဆိုရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်လို့ကြိုက်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ လူကြီးမိဘစကားကို နားထောင်ပြီး လက်ထပ်လိုက်ရတာပဲဖြစ်ဖြစ် လင်မယားသံယောဇဉ်ဆိုတာကတော့ ဖြစ်လာကြတာပဲ၊ မင်္ဂလာဦးကနေ တစ်နှစ်ပြည့်မင်္ဂလာ၊ တစ်နှစ်ပြည့်မင်္ဂလာကနေ ဆယ်နှစ်ပြည့်မင်္ဂလာ၊ ဆယ်နှစ်ပြည့်ကနေ အနှစ်နှစ်ဆယ် ဒါမျိုး သမိုင်းမှတ်တမ်းလေးတွေရှိလာကြတာပဲ၊ ဒါဟာ မင်္ဂလာရတုအမှတ်တရတွေအဖြစ် သားတို့ သမီးတို့ရင်ထဲမှာ အမြဲတမ်းနှလုံးသွင်းထားရမယ် ...

အထူးသဖြင့် ခင်၊ ခင်က ကိုယ့်ရဲ့ယောက်ျားအပေါ် မလေးစားတဲ့ ဆက်ဆံမှုမျိုး ဘယ်တော့မှမဆက်ဆံရဘူး၊ ကိုယ့်ယောက်ျားကလည်း ကိုယ့်အပေါ်ကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားတယ်”

ခင်မေမေက ဆုံးမသြဝါဒပေးနေပေမယ့် ခင်က ခင်မေမေပြောသည့်စကားတွေကို တစ်စက်ကလေးမှစိတ်မဝင်စား။

မျက်လုံးကလေးတွေ ကလယ်ကလယ်ဖြင့် လူကြီးမိဘတွေရဲ့ မျက်နှာတွေကို တစ်ယောက်ချင်းစီအောင် လိုက်ကြည့်

သည် ခင်ရဲ့ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေပုံလေးကိုကြည့်ပြီး ခင်မေမေက မိမိစွာဖြင့် ဆူပူငေါက်ငမ်းလာပါတော့သည်။

“ခင် ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

အင်း ...

အမူပိုပြပါတော့မယ်။

စိတ်မဝင်စားတာကို အိုက်တင်ပဲ ပေးပါတော့မယ်။

ခင်အကြံတွေကို သူ မသိဘဲနေမလား။

အန်တီက သူ့အပေါ်ကို ရိုရိုသေသေ လေးလေးစားစား

ဆက်ဆံဖို့ပြောတာကို နားမဝင်ဘူးဆိုပြီး လူကြီးတွေရှေ့မှာ ပြောတာ သူကလည်း လူငယ်ပီပီ စိတ်ထဲကပဲ တေးမှတ်ထားလိုက်သည်။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ခင်ရယ်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ ခင်ရဲ့”

မျက်နှာကလေးရှုံ့မဲ့ကာ ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်နေသည့် ခင်အရွဲ့မကို သူက အမြင်ကတ်စိတ်ဖြင့် မူမူအင်အင်ကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ခင်က မျက်နှက်ဝန်းကလေးကို ထောင့်ကပ်ချက် သူ့ကို မျက်စောင်းကလေးထိုးလိုက်တာကို သူ ရင်ခွန်သည်းယားစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“အား ... ကျွတ် ... ကျွတ် ... ခင် ... ခင် ဗိုက်အရမ်းနာနေတာ”

“ဟယ် ... ကြည့်စမ်း ခင် ... သမီးလေးကလည်း ဒါကို ရှက်ပြီး မပြောဘူး၊ ဟုတ်ပါရဲ့ ကလေးမျက်နှာမှာချွေးတွေ တောင် ပြန်လို့ပါလား၊ သားလေးက သမီးလေးကို ရေအိမ် လိုက်ပြလိုက်ပါကွယ်”

ဟင်း ...

အမူကတော့ တကယ်ပိုပါရဲ့။

မဟုတ်နိုင်တာကတော့ သေချာသည်။

ဟင်း ... ရုပ်ကိုက မူယာမာယာများဖို့ ကြည့်နေတာ။

ကိုယ် မင်းညာဏ်များတာကို မသိရင်ခက်လိမ့်မယ် ခင်ရယ်။ အန်တီ ဆုံးမနေတာကို တမင်သက်သက်ကို နားမထောင် ချင်လို့ ကန့်လန့်တိုက်လိုက်တာ သူ့စိတ်ထဲက သိနေခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့ မာမိက အဟုတ်ယုံသွားတော့လည်း သူက သူမလေးကို အခုမှ အသစ်စက်စက်ပြောင်းလာသည့် သန့်စင်ခန်း ရှိတဲ့ အောက်ထပ်သို့ အောင့်အည်းအောင့်သက်မျက်နှာကြီးဖြင့် လိုက်ပို့ခဲ့ရတော့သည်။

ခင်က သူ့အနောက်ကနေ ခပ်သာသာမျက်နှာလေး ဖြင့် လိုက်ပါလာတာကို သူက အနောက်ကို လှစ်ခနဲ အကြည့် ရုတ်တရက် တွေ့မြင်လိုက်တာမို့ လှမ်းလက်စခြေလှမ်းတွေကို ရုပ်ပစ်လိုက်ပြီး ခင်မျက်နှာလေးကို မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ကာ ငဲ့

ကြည့်လိုက်ရင်းက ရင်ထဲက မကျေနပ်သံစဉ်များ ပွင့်ထွက်သွား တော့သည်။

“မင်း အန်တီစကားကို နားမထောင်ချင်လို့ တမင်ဟန် ဆောင်တာ မဟုတ်လား”

“ဘာလို့ ဟန်ဆောင်ရမှာလဲ၊ ရှင်နော် တမင်ဘုစကားမပြော နဲ့”

“ဟွန်း ... မိန်းမမာယာ ပြားကိုးဆယ် လုပ်ဖို့ ကြည့်နေ”

မင်းသက်မှူးတင် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ပစ္စုပ္ပန် ခရစ္စတ်ပြီး အရှေ့ကနေဦးဆောင်သွားနေလေသည်။ ခင်ကလည်း သူ့ကို မျက်စောင်းနက်နက်ကလေးရွယ်ပြီး လူလည်ကျသည့် သောကျားတစ်ယောက်ကို အမူပိုပိုလေးဖြင့် ခြေကလေးဆောင့် သင်္ကန်းရင်း သူ့အနောက်ကနေ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလေး လိုက်လာ ခဲ့ရတော့သည်။

အောက်ထပ်သန့်စင်ခန်းအဝင်ပေါက် ရောက်တော့မှ မင်းသက်မှူးတင်က စူတူမူတူ ခင်မျက်နှာလေးကို ချစ်အသည်း သားစွာ တစ်ချက်ဆွဲဖျစ်ပစ်လိုက်ပြီး ...

“ကဲ ... အဲဒီမှာ ကြီးတော် ဝင်ပေတော့၊ ညာဏ်များတာ ဒီတစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်လိုက်ဦးမယ် နော်၊ ညားခါစလင် မယားမို့လို့ သိလား”

လို့ တမင်ပင် အင့်ပြောလိုက်တော့ ခင်မျက်နှာက
လေး ပိုပြီး သူနဲ့မုန်းသွားသလို မျက်လုံးစိမ်းလေးတွေဖြင့် သူ့ကို
ရှုတည်တည်လေး စိုက်ကြည့်ပြီး ဆောင်ကြီးအောင်ကြီး ပြန်ပြောလာ
ခဲ့လေသည်။

“ဘာညာဏ်များလို့လဲ၊ ရှင်လို့ လူလိမ်လူညာမှတ်ပြီး ကိုယ့်
စိတ်နဲ့မနှိုင်းနဲ့”

“ကိုယ် ဘာကိုလိမ်ညာလို့လဲ”

“ရှင်ကိုယ်ရှင် အသိဆုံး”

“ဟာ ... မူးပြီးကွာ၊ လာပြီ မမူးဘဲရမ်းပြီ”

“ကျွန်မကနော် နဂိုကတည်းက အရိုးသားဆုံးနေလာတာ
လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်တော့မှ မျက်နှာပြောင်ပြောင်နဲ့
လည်း ညာမပြောတတ်ဘူး”

“ဟာ ... ခင်နော် သက်သက်ကိုရန်စနေတာ၊ အေး ...
မင်းထွက်လာတော့မှတွေ့မယ်”

“တစ်သက်လုံး တွေ့နေမှာပဲ”

သန့်စင်ခန်းထဲဝင်တဲ့အထိ သူ့ကို မကျေမနပ်ရန်
တွေ့သွားသည့် ချစ်ဇနီးလေးကို သူ အသည်းယားလွန်းစွာဖြင့်
သန့်စင်ခန်းအပြင်ကနေပဲ သူမလေး ပြန်ထွက်အလာကို လမ်းကြီး
လျှောက်ပြီး အောင်အည်းအောင်သက်ကြီး စောင့်မျှော်နေလိုက်
သည်။

အင်း ... မိနစ်နှစ်ဆယ်ကြာသွားပြီ။
ခင်တစ်ယောက်ကတော့ သူ့နှင့်ရင်ဆိုင်ရမှာကို
အရမ်းလန့်ပြီး အသစ်စက်စက်ရေအိမ်ထဲမှာပဲ အိပ်ပျော်သွားပြီလား
မသိ။

သူ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့။

ဒီအခန်းရှေ့ကနေ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ကြီး လှည့်
ထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။

အင်း ... ခင် ... ခင် ညာဏ်များပါ မိန်းမရယ်။

“သမီး ... သားတော့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ လာခေါ်လို့ ပါသွားလေရဲ့၊ ခင်ကိုပြောလိုက်ပါတဲ့၊ သူ မိုးမချုပ်ခင် ပြန်လာခဲ့မယ်တဲ့၊ မာမိတို့ကို မှာသွားခဲ့တယ်၊ မာမိတို့ သားပြန်လာတော့မှ ပြန်တော့မယ် သမီး”

ဟင် ...

ကြားလိုက်ရသည့် စကားတွေက ခင်ရင်ကလေးကို လှိုက်ခနဲ တုန်ယင်နွေးမြဲသွားသည်အထိ ခံစားလိုက်ရသည်။

အင်း ... သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပါသွားပြီဆိုတော့ အရက်သောက်လာဖို့ကတော့ ကျိန်းသေပြီပေါ့။

ဟင်း ... သောက်လာလို့ကတော့ မင်းသက်မှူးတင် ရယ် ကျွန်မနဲ့ အတွေ့ပဲ။

ရင်ထဲမှာ အခဲမကျေဖြစ်ကာ ခင်မျက်နှာလေး အလို ကျေသလို စူတူတူလေး ဖြစ်နေတာကို ဖေဖေနဲ့ သူ့မာမိက သဘောကျသလို တဟင်းဟင်း ရယ်နေခဲ့လေသည်။

ခင်ကတော့ သူ ဒီပုံစံချိုးတာကို လုံးဝကို မကျေနပ်။

သူဟာ ခင်အပေါ် အငြိုးထားသည့်ယောက်ျားတစ် ယောက်ဖြစ်မှာပဲလို့ ခင်စိတ်ထဲမှာ အလိုလိုသိနေရသည်။

မင်္ဂလာဦးမှာ ခင်စိတ်ကို အနိုင်ယူနိုင်စက်ဖို့ အရက် သောက်လာမှာဆိုတာကို ခင်မသိစိတ်က တင်ကြိုသိနေခဲ့တာမို့ ခင်ရင်ထဲမှာ အတော်လေးပူလောင်နေခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

မင်္ဂလာအိပ်ခန်းထဲဝင်ပြီး သတို့သမီးဝတ်စုံကလေး တိုလဲပြီး ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဘဲလောက်အပြာပွင့်ကလေးဖြင့် စိန်မိုက် ကယ်ထဘီအပြာနုရောင်အိအိကလေးကို တွဲဝတ်လိုက်ပြီး စတက် ကာတိုတိုနဲ့နဲ့လေးကို ဖားလျားလေးချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ မှန်ထဲမှာ ထင်းထင်းကြီးပေါ်လွင်နေသည့် မျက်နှာလှလှလေးကို ငေးခနဲစိုက်ကြည့်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အသည်းယားသွားရသည်။

ဟင်း ... ဒီမျက်နှာလေးမှာ အလှတရားတွေစုနေလို့ အခုလို ဒီမင်းသက်မှူးတင်က လပိုင်းကလေးနှင့် လက်ထပ်ခွင့် အကောင်းခံခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ကို တွေးမိတိုင်း ရင်နာမိသည်။

ဒီကနေ ညကျော်လွန်သွားပြီဆိုရင် သူမဟာ အပျိုထင်မိန်းမတစ်ယောက်မဟုတ်တော့မည့်ဘဝကြီးကို ရင်ဖိုနွေးလျှော့ခဲ့သည်။ မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့ တရားဝင်ဇနီးမယားအဖြစ် သူ့အထံဆန္ဒကို ကြည်ဖြူခွင့်လွှတ်ပေးရတော့မည့်မိန်းမ ဖြစ်ရတော့မယ့်ဘဝကို သူမ တွေ့မိတိုင်း နာကြည်းမိသည်။

အိမ်က ဖေဖေ မေမေတို့ကိုလည်း မုန်းမိသည်။

ခင်ကို သူစိမ်းတွေလက်ထဲ လက်လွှတ်စပယ်ကြီးထည့်ရက်တာ ခင် ရင်နာသည်။

ခင်ဘဝ ခင် တွေးမိတိုင်း ခင် ဝမ်းနည်းလွန်းတဲ့ နှုတ်ခမ်းသားနုနုထွေးထွေးကလေးတွေကို ဖိကိုက်ပြီး မျက်ရည်ကလေးတွေ တစ်မိမိမိစီးကျလာခဲ့သည်။

ရင်ထဲမှာ တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ပြီးငိုကြွေးနေရသည့်အဖြစ်ကို မင်းသက်မှူးတင်သာသိရင် ဘယ်လောက် သဘောကောင်းလိုက်မလဲ။

ဟင်း ... မုန်းတယ်၊ လူစုတ်၊ အရက်သောက်လာတာတွေ အတွေးပဲ။

ခင်က မာန်မာနကလေးဖြင့် မျက်နှာကလေးပင်မော့လိုက်ပြီး စီးကျလာသည့် ဝမ်းနည်းမျက်ရည်ကလေးတွေ လက်ကလေးဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းကြီး ပိတ်သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ဟင်း ... သင်းကို လက်ထပ်ရတာ တစ်စက်မှ စိတ်မချမ်းသာဘူး။

အတွေးကလေးဖြင့် မကျေမနပ် တွေဝေငေးမောစွာ မှန်ရှေ့မှာ တစ်ယောက်တည်း ငေါင်းစင်းစင်းလေးဖြစ်နေသည့် အချိန်မှာပဲ အိမ်ရှေ့ဆီက ဆူညံဆူညံအသံများက ခင်နားစည်ထဲသို့ ပြေးရိုက်ခတ်လာပါတော့သည်။

“ဟယ် ... ကြည့်စမ်းကွယ် သားလေးရယ်၊ မာမီ ပြောလိုက်ရဲ့သားနဲ့ ဒီလောက်မူးတူးနေအောင် သောက်လာရအောင် ငါ တကယ်စိတ်ပျက်တယ်”

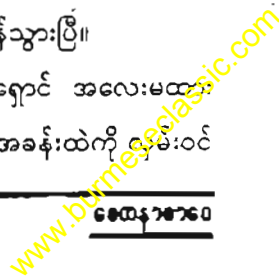
“အာ ... မာမီရာ ပါးပါးလေးပါ၊ မပြောပလောက်ပါဘူး၊ ခင်ရော ... ခင်အိပ်ပြီလား”

“အရက်မရှိတဲ့ကောင် ငါ ရှက်တယ် တကယ်”

အိမ်ရှေ့ဆီမှအသံတွေက ခင်နားထဲကို ခါးသီးကျိန်းမြဲစွာ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

ဟင်း ... တွေ့ပြီပေါ့။ မေမေ့သမက်လောင်းကြီးဘာတွေနဲ့တွေ့ကို တွေ့မြင်သွားရပြီ ချိုမြိန်သွားပြီ။

ခင်မေမေတို့ရှေ့မှာတောင်မရှောင် အလေးမထည့်နိုင်ဘဲ အားလေးလျှာလေးကြီးဖြင့် ခင်ရှိတဲ့အခန်းထဲကို လှမ်းဝင်

လာသည့် ခြေသံတွေကို ခင်စိတ်ထဲမှာ မှန်းတီးလွန်းလို့ တစ်စက်မှ လှည့်မကြည့်ဘဲ နှုတ်ခမ်းသားကလေးတွေကိုသာ ပြတ်ထွက်မတတ် ဖိကိုက်ထားလိုက်သည်။

အင်း ... ခံစရာရှိတဲ့အချိန် ရောက်လာတော့လည်း ခံလိုက်ရုံပဲပေါ့။

ခင်သည် လောကကြီးကို လက်ပိုက်ပြီး ခပ်လျော့ လျော့လေး စိန်ခေါ်ထားလိုက်သည်။

ဒါပေမဲ့ ...

ခင်အပေါ် လာကြောလို့ကတော့ ...

ဟင်း ဟင်း ... သေရာပါဒဏ်ရာ ပါသွားစေရမယ် မှတ်။

“ခင် ... ခင် ဘာလုပ်နေတာလဲကွ၊ ဒီမှာ ကိုယ်ပြန်လာတာ ကိုတောင် မင်းက ထွက်မကြိုရအောင် ဘာလဲကွ၊ မင်းက ကိုယ့်ကို မချစ်မနှစ်သက်ဘူးဆိုပြီး ဖီလာလုပ်တာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“သားလေး မင်းပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း၊ ခင် သမီး မာမီ တောင်းပန်ပါတယ်ကွယ်နော်”

“အိပြီလား မေမေ”

လို့ ခင်က ဆီးရွက်လောက်ပဲရှိတော့သည့် မေမေ မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ပြီး ခပ်ပြုံးပြုံးကလေးနေပြလိုက်တော့ မေမေက စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပုံဖြင့် မျက်နှာကြီးလွှဲသွားလေသည်။

စကားတော့ တစ်ခွန်းမှကို မဆိုနိုင်ရှာတော့။

သမက်ကောင်းကြီးရဲ့လုပ်ရပ်ကြီးကို အာစီးမိသွား ပြီဖြစ်သည်။

“မေမေ ကန်တော့နော်၊ ကျွန်တော် ခင်ကို ရမ်းကားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ရဲ့ရက်စက်စိမ်းကားမှုတွေကို ဒဏ်မခံနိုင်လို့ တောင်းပန်ပါတယ် မေမေရယ်နော်”

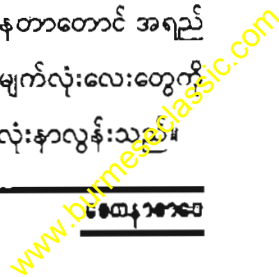
အမယ်လေး ...

ခွေးပါးစပ်က နတ်စကားထွက်တယ်။

မေမေ့ကိုများ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း မေမေလို့ လျှာအရသာ ခံခေါ်လိုက်သလို ရိုရိုကျိုးကျိုးကလေး တောင်းပန်နေပုံကို ခင် မှန်းလွန်းလို့ နားရင်းကြီးသာ ဖြေးပြီးအုပ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။

ဟင်း ... ကြာကလည်းများပါ။

ဒီလောက်လူမှန်းမသိ မူးတူးနေတာတောင် အရည် ဆောက်တောက် မျက်လုံးညိုညိုတွေက ခင်မျက်လုံးလေးတွေကို ခိုမြဲမြဲလေး စိုက်ကြည့်နေတာ ခင် အော့နလုံးနာလွန်းသည်။

မေမေနှင့် သူ့မာမိကတော့ ခင်နှင့်သူ့ကို ဖျောင်းဖျောင်း ပြီး ခေါင်းရင်းအိမ်က တိုက်ကြီးဆီသို့ ပြန်သွားခဲ့ကြတော့သည်။

မေမေတို့ ပြန်သွားပြီးတာနှင့် သူ့က ကြီးကြီးမားမား ကို ရန်စလာပါတော့သည်။

ခင်ဟာ သည်းခံတတ်တဲ့မိန်းမ မဟုတ်မှန်း သိရက်သွားနဲ့ တမင်ရန်စလာတာကြီးကို ခင်တို့က ဘယ်တော့မှ ခေါင်းငုံ့သည်းမခံ။

ခင်ကိုယ်လုံးလေးကို အနောက်ကနေ သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်လိုက်သည့် သူ့ကိုယ်လုံးကြီးဆီက ချဉ်စူးစူးကြီးကို ခင် ရွံရှာစက်ဆုပ်စွာဖြင့် ဖျိုတက်လာရကာ ပါးစပ်ထဲက တံတွေးတွေကို ထိုးအန်ချလိုက်မိပါတော့သည်။

“ဝေါ့ ... ဝေါ့ ... ဝေါ့”

“အာ ... ခင် ... ခင် ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အမယ်လေး - အမယ်လေးဗျာ၊ မောင့်အင်္ကျီတွေဖော်ကို အန်ချတယ်။ အာ ... ဒုက္ခပဲကွာ၊ အရက်မူးတဲ့ယောက်ျားက မအန်ရဘူး။ အရက်နဲ့ကိုမခံနိုင်တဲ့မိန်းမက အန်ရတယ်လို့ကွာ၊ ငါ့မိန်းမကတော့ကွာ တကယ်စဲပဲ”

“မထိနဲ့၊ မထိနဲ့ ရှင်အသားကြီးနဲ့ လုံးဝကိုမထိနဲ့”

“ခင်ကလည်းကွာ မပိုစမ်းနဲ့၊ ကိုယ့်အနံ့က ဒီလောက်မဆိုးပါဘူး”

အသည်းပိုလွန်းသည့် ချစ်ဇနီးလေးကိုကြည့်ပြီး သူဘယ်လိုချစ်မြတ်နိုးသွားမှန်း မသိ ရင်ထဲ လှစ်ခနဲ နွေးဖျတုန်ယင်သွားရကာ ချစ်ဇနီးလေးရဲ့ ကိုယ်လုံးလျလျလေးကို တအားသိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်ပစ်လိုက်ပြီး ခေါင်းလေးတယမ်းယမ်းဖြင့် ငြင်းဆန်နေသည့် ချစ်ဇနီးလေးမျက်နှာကလေးထက် အနမ်းနွေးနွေးတွေကို မိန့်မိန့်မူးမူးကြီး ပေးအပ်လိုက်မိပါတော့သည်။

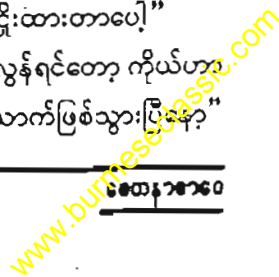
ဇနီးလေးကတော့ သူ့ရဲ့ချစ်အနမ်းတွေကို ရွံရှာလွန်းစွာဖြင့် တဝေါ့ဝေါ့ တထိုထိုလုပ်ရင်း သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို ရင်ခွင်ထဲကနေ တဘုန်းဘုန်း လက်သီးဆုပ်ကလေးဖြင့် ထုနေတာလေးကို သူ လုံးဝမနာနိုင်ခဲ့ဘဲ ချစ်ဇနီးလေးကို အနွေးထွေးဆုံးအချစ်တွေဖြင့် ချစ်ကြင်ခံစားလိုက်ရသည်။

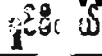
“အဟင့် ဟင့် ... သေချင်တယ် ... သေချင်တယ်”

“မသေချင်နဲ့ပါဦး၊ အချစ်ရယ်၊ ကိုယ်ဟာ လူပျိုစစ်စစ် ယောက်ျားတစ်ယောက် ဆိုတာကို လက်ခံအတည်ပြုလိုက်ပါဦး”

“ရှင် ... ရှင် ... ဒါ ကျွန်မကို ငြိုးထားတာပေါ့”

“အင်း ... ဟင်း ... မငြိုးပါဘူး၊ ဒီညလွန်ရင်တော့ ကိုယ်ဟာ မင်းထင်ထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်သွားပြီနော်”

“ရှင် ... ရှင် ... ကူကောက် လူယုတ်မာ”

“ဟေ့ ... အဲဒီစကားကို မသုံးနဲ့နော်”

“သုံးတယ်၊ သုံးတယ် ... ဝေါ့”

“အာ ... ဒီမိန်းမ ပိုလိုက်တာကွာ၊ ဖွီး ... ရွံဖို့ကောင်းလိုက်တာကွာ၊ တံတွေးတွေ ကိုယ့်ကိုစဉ်ကုန်ပြီ”

မျက်ရည်လေးတွေ ရွဲရွဲစိုအောင်ငိုနေရင်းမှ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ဆတ်စလူးခါကာ တဘုန်းဘုန်းထုရိုက်နေသည့် ချစ်ဇနီးလေး တံတွေးတွေကို ရွံဖို့ကောင်းလိုက်တာလို ပြောလိုက်ရပေမယ့် ဒီအမူအရာလေးကို အသည်းခိုက်မတတ်ချစ်သွားခဲ့ရသည့် သူ့ကိုယ်သူ ဘာမှန်းမသိသည့်ခံစားမှုနွေးနွေးလေးတွေ စိမ့်တုန်သွားခဲ့ရတော့သည်။

အား ... ချစ်တယ် ...

ချစ်တယ်။

မင်းကို ကိုယ် ဘယ်လိုချစ်မှန်း မသိဘူး။

ရင်ထဲက နွေးရီရီချစ်ခြင်းတွေက သူ့နှုတ်ခမ်းဖျားကနေ တိုးဖွဖွကြီး ပွင့်အန်သွားရလေတော့သည်။

ချစ်သူဇနီးလေးကလည်း သူ့ရင်ထဲက အနွေးထွေးဆုံးချစ်ခြင်းတွေကို ချိုမြိန်နွေးထွေးစွာ မိန့်မိန့်မှူးမှူးလေးခံယူခဲ့မှာပဲလို့ သူ့ရင်ခုန်စွာဖြင့် ယုံကြည်လိုက်မိပါတော့သည်။

“ခင် ... ကိုယ် မင်းကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ခဲ့ဖူးပါဘူး၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ ခင်ဟာ ပထမဦးဆုံး ကိုယ့်ရဲ့အချစ်ဦးအသည်းနှလုံးလေးပါကွာ၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ ခင်ရှိရင် အရာရာ ပြည့်စုံသွားပြီ၊ ခင်က ကိုယ့်အသက် ကိုယ့်အသည်းပဲ၊ ခင်စိတ်ဆင်းရဲမယ့်အရာမှန်သမျှ ကိုယ် ဘာမှမလုပ်တော့ပါဘူး၊ ကိုယ် အဲဒီလောက်အထိ ခင်ကို သိပ်ချစ်ပါတယ်၊ ကိုယ် ဒီနေ့ အရက်သောက်လာတာကို ခွင့်လွှတ်ပါနော် ခင်၊ နောက် ကိုယ်ဘယ်တော့မှ အရက်မသောက်တော့ပါဘူး ... နော် ... နော်”

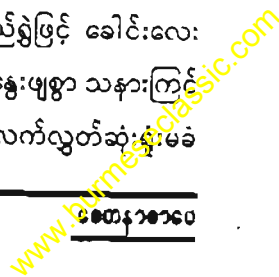
“ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... ရှင့်အနံ့ကြီးကို မခံနိုင်ဘူး၊ ရှင့် အပြင်ထွက်အိပ်ပေးပါ၊ တောင်းပန်ပါတယ်”

“ဘာ ... ဒါတော့မရဘူးကွာ ချစ်ရယ်”

“ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... ရှင်နော်”

ခင်နှုတ်ခမ်းလုံးလုံးအိအိကလေးတွေဆီက အငြင်းကလေးတွေ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကလေး ထွက်မလာနိုင်ရှာတော့ဘဲ သူ့ရဲ့ ခမ်းနွေးနွေးတွေအောက်မှာ တိခန့်ပိတ်ကျသွားရရှာတော့သည်။

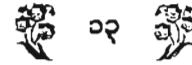
ချစ်ဇနီးကလေး မျက်ရည်လည်ရွဲဖြင့် ခေါင်းလေးခေါ် ခြင်းဆန်နေတာလေးကို သူ့ရင်ခုန်နွေးဖျစွာ သနားကြင်နာခဲ့ပေမယ့် မင်္ဂလာဦးညကိုတော့ဖြင့် သူ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးမခံ

နိုင်လောက်အောင်ကိုပင် ရင်ထဲမှာ နွေးထွေးသည့်ရင်ခုန်ခြင်းတွေ
က အသက်ဝင် လတ်ဆတ်သွားပါတော့သည်။

ခင်ရယ် ... ကိုယ် မင်းကို ဘယ်လိုချစ်မှန်းမသိခဲ့
ပါဘူးကွာ။

ကိုယ့်ဘဝမှာ ...
မင်းမျက်နှာလေးက တစ်ကမ္ဘာပါပဲ ခင်ရယ်။

“ဟင် ... ခင်ရော”

မင်းသက်မှူးတင် အိပ်ရာမှ လန်နီနီးချင်း ရင်ခွင်
ထဲမှာ ပွေ့ဖက်ထားသည့်ဇနီးလေးကို မတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲ
နီနီးခနဲဆောင်ခုန်သွားသည်အထိ စိတ်လှုပ်ရှားသွားပါသည်။

ခုတင်ကြီးပေါ်မှာ ဂွမ်းဆောင်ထူထူကြီးကို ခြံရင်း
နွေးထွေးထွေး အိပ်စက်နေရာကနေ ဝေါက်ခနဲ ထထိုင်ပစ်လိုက်
ပြီး ခုတင်ပေါ်မှ ကမန်းကတန်း ဆင်းလိုက်သည်။

ညက မချွတ်ဖြစ်သည့် ရိုးလက်နာရီကလေးကို
ဆောင်ကြည့်လိုက်တော့ မနက်ဆယ်နာရီခွဲတောင်ကျော်သွားပြီမို့
အခုမှာ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့်ပင် အခန်းထဲက အပြေးတစ်ပိုင်းထွက်
လာခဲ့တော့သည်။

အင်း ...

ခင် ... ခင် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။

အိမ်ကနေတော့ ထွက်မပြေးလောက်ပါဘူး။

မဟုတ်တရုတ် အတွေးရူးတွေက သူ့ဦးနှောက်ထဲ လှုပ်ခနဲဝင်လာပြီးမှ သူ ကမန်းကတန်း မျက်လုံးအကြည့်တွေကို ရွှေ့လျားရင်း အခန်းတိုင်းစီအောင် သူ့ ရင်ဖိုတုန်ယင်စွာလိုက် ရှာနေမိသည်။

အိမ်ရှေ့ဝရန်တာမှာလည်း ခင့်ကိုမတွေ့။ နောက်ဖေး မီးဖိုဆောင်မှာလည်းမတွေ့။

ဟား ...

မာမီတို့ဆီများ ရောက်နေတာလား ...

ဒီမိန်းမကွာ ငါ့ကို ရင်ပူအောင်လုပ်တယ်။

သူ့မှာ အိပ်ရာထထချင်း မျက်နှာတောင်မသစ်အား သေးဘဲ ဇနီးချောလေးကို အငမ်းမရ လိုက်ရှာနေခဲ့မိသည်။

အပေါ်ထပ်ရေချိုးခန်းမှာလည်း ရှာမတွေ့သည့်အဆုံး သူ အောက်ထပ်ရေချိုးခန်းရှိရာသို့ လှေကားပေါ်ကနေ အပြေးတစ် ပိုင်း ဆင်းလာခဲ့မိပါတော့သည်။

“ဟင်”

လှုပ်ခနဲ သူ့မျက်လုံးတွေကို ရွှေ့လျားလိုက်သည်

အချိန်မှာပဲ အိမ်ရှေ့သံပန်းတံခါးကလေးကို နွဲ့နွဲ့ကလေးမိုပြီး မျက်ရည်လေးတွေ စီးကျနေသည့် ချစ်ဇနီးလေး ခံစားကြေကွဲနေ တာလေးကို ကြည့်ပြီး သူ့ရင်ကြီး တုန်ခနဲ နှမ်းခိုက်သွားရသလို လှမ်းလက်စခြေလှမ်းကြီးတွေလည်း တုံ့ခနဲရပ်တန့်သွားတော့သည်။

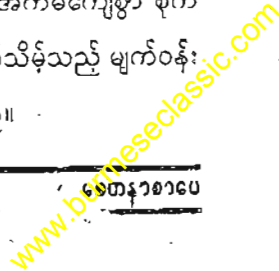
ဟင်း ...

ခင် ဘာဖြစ်လို့ တိတ်တိတ်ကလေးငိုရှိုက်နေတာ လဲ။ ခင် ငိုနေတာလေးက ကလေးလေးတစ်ယောက် ကျိတ်ငိုနေ သလိုမျိုးလေး။

ခင်ရယ် ဘာဖြစ်ရပြန်ပြီလဲ ချစ်ရယ်။

မင်းသက်မှူးတင် ခင့်မျက်နှာမှ မျက်ရည်ရွဲရွဲလေး တွေကို စိုက်ကြည့်ပြီး သက်မမောကြီးချလိုက်မိကာ နှေးကွေးသည့် ခြေလှမ်းကြီးတွေဖြင့် ခင် မိုရပ်နေသည့် သံပန်းတံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်ပါသည်။

အဲဒီနောက် နောက်ကနေ ခင့်ကိုယ်လုံးလေးကို ပွေ့ဖက်ရင်း မျက်ရည်လေးတွေဖြင့် သူ့ကို အကဲမကျေစွာ စိုက် ကြည့်လာသည့် ချစ်ဇနီးလေးကို ချောမောနှစ်သိမ့်သည် မျက်ဝန်း ကြည်ကြည်တွေဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ကဲ ... ဘာတွေ ခံစားနေပြန်ပြီလဲကွာ၊ ပြောစမ်းပါဦး မျက်ရည်လည်၍ဖြစ်နေတာ မောင် စိတ်မချမ်းသာဘူး၊ အိပ်ရာကနိုးနိုးချင်း ခင်ကိုမတွေ့ရလို့ ရင်ကိုပူသွားတာပဲ ကွာ၊ ခင် နိုးတာကြာပြီလား၊ ကိုယ်ကတော့ အိပ်ပုပ်တယ် ကွာ၊ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းပိတ်ရက်ဆို ကိုယ်က ဆယ်နာရီလောက်ကို အိပ်ပစ်တာ”

ခင်မျက်ဝန်းလှလှကလေးတွေကို နွေးနွေးလေးစိုက်ကြည့်ပြီး ချစ်စနိုးဖြင့် မေးဆတ်မေးလိုက်တော့ ခင်က သူ့မျက်နှာလေးကို တည်စူးစူးကြီးစိုက်ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းကလေးမဲ့ကာ မျက်နှာလေး လွှဲသွားလေသည်။

သူက ခင်အမူအရာလေးကို အရမ်းအသည်းယာသွားရကာ သွေးစိမ်းလေးတွေယှက်ဖြာနေသည့် ခင်ရဲ့ပါးအိုကလေးကို ခပ်နာနာကလေး ဆွဲဖျစ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“အား ... ရှင်နော်”

အမူပိုပိုလေးဖြင့် အော်လိုက်တာလေးကို သူ ပိုပြီး အသည်းဖိန့်သွားရကာ ခင်ကိုယ်လုံးလေးကို သူနှင့် တစ်သားတည်း ကျအောင် တိုးဖက်ပစ်လိုက်ရင်း မျက်ရည်လေးတွေစိုစွတ်နေသည့် ခင်ပါးပြင်နုနုလေးကို သူနှုတ်ခမ်းနွေးနွေးကြီးဖြင့် ဖိသုတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ခင်က ခေါင်းကလေးတယမ်းယမ်းဖြင့် သူ့အကြင်နာအနမ်းလေးတွေကို ငြင်းဆန်လေလေ သူက ပိုပြီး အသည်းယားလေလေဖြစ်သည်။

“ရှင်နော် ... ဒီမှာ စိတ်ညစ်ရတဲ့ကြားထဲ”

“ဘာတွေစိတ်ညစ်နေတာလဲ၊ ကဲ ... ပြောစမ်းပါဦး”

“ပေပေနဲ့မေမေတို့ မန္တလေးကိုပြန်သွားပြီ”

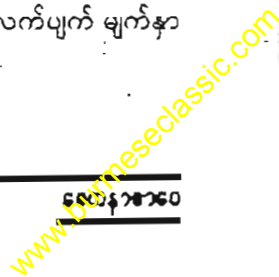
“ဪ ... ဟော် ... ဒါကတော့ သူ့ဌာနေ သူ့ပြန်တာပေါ့ ခင်လည်းပဲ ခင်ဌာနေဖြစ်တဲ့ ကိုယ့်ရင်ခွင် ကိုယ့်အရိပ် ကိုယ့်ဒေသကို ကျန်ခဲ့ရပြီလေ၊ ဒါဆန်းသလား မိန်းမရဲ့၊ ဒါ လောကသဘာဝမဟုတ်လားကွယ်”

သူက ခင်စိတ်ကလေးကြည်သွားစေအောင် တမင်သီချင်းလေးလုပ် ဆိုပြလိုက်တော့ ခင်က ပိုပြီးဝမ်းနည်းသွားသည် ဆင်သည်။

သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်နှာကလေးအပ်ချပြီး တရှိက်ရှိက် ငိုကြွေးလိုက်ပါတော့သည်။

ဟား ... ရင်ခွင်ထဲမှာ ပြောကာမှ ပိုပြီး ဝမ်းနည်းသွားသည့် ဇနီးချောလေးကိုကြည့်ပြီး သူ စိတ်ပျက်လက်ပျက် မျက်နှာကြီးရှုံ့မဲ့သွားရသည်။

အား ...

အသည်းစားလေးတော့ ခက်တော့တာပဲ။
 သူ့မှာ ချောပြုံးရင်း ချောရမလို ဖြစ်နေသည်။
 ချောလေ ပိုဆိုးလေပဲ ဖြစ်မလာပဲ။
 ဒါပေမဲ့ ...

မိဘတွေ ဌာနေပြန်သွားပြီမို့ ဝမ်းနည်းအားငယ်နေ
 ရှာသည့် ဇနီးချောလေးကို သနားကြင်နာစိတ်ဖြင့် နှစ်သိမ့်အား
 ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ဒါမှ ဇနီးလေးကလည်း သူ့ကို တန်ဖိုးထား
 မြတ်နိုးမှာ။

“ခင်ရယ် သိပ်ပြီးလည်း ဝမ်းနည်းမနေပါနဲ့ကွာ၊ ခင်မိဘ
 တွေကို အရမ်းကိုသတိရလို့ ပြန်ချင်တဲ့အချိန် မောင်
 လိုက်ပို့မှာပေါ့ကွာ၊ တိတ်ပါကွာ’ ငိုမနေပါနဲ့၊ မိဘတွေ
 စိတ်အေးအေးနဲ့ပြန်ပါစေကွာနော်၊ ခင် ... ခင်က လိမ္မာပါ
 တယ်၊ ကိုယ့်မိန်းမက လိမ္မာပါတယ်ကွာနော်”

“မသိဘူး ... မသိဘူး၊ ရှင်ကို သိပ်အမြင်ကတ်တာပဲ၊
 ရှင်ကြောင့် ကျွန်မ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေအားလုံး ဆုံးရှုံးလိုက်ရ
 ပြီ၊ ကျွန်မ အမြတ်နိုးဆုံး ဆရာမ ဘဝကိုပါ စွန့်ပစ်လိုက်ရ
 ပြီ၊ ရှင်လုပ်ရပ်တွေကို သိပ်မှန်းတယ်၊ မှန်းတယ်”

“ခင်ကလည်းကွာ ကလေးမဟုတ်ဘဲနဲ့၊ ကလေးလေးလို
 နှုတ်ခမ်းထော်ပြီး ရန်တွေ့နေတာ ကြည့်မကောင်းပါဘူး”

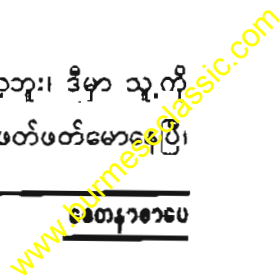
“အင်း ... တော်တော်တန်ဖိုးကြီးတဲ့ယောက်ျားကို ရထား
 တော့ ကျွန်မဂုဏ်တွေကိုပါ အကုန်ခွာချပစ်ခဲ့ရပြီ၊ ဒီက
 သမက်က ကောင်းလိုက်တာ၊ ပိုက်ဆံအရမ်းချမ်းသာတဲ့
 ဟိုင်းဘော့စ်ဆိုပြီး မေမေတို့ကိုတောင်မထောက် မီတွေ
 မပုံးနိုင်မဖိနိုင် အရက်တွေသောက်ရတာ အရက်သမားကျိုး
 နောက်ဘာမီတွေပေါ်ဦးမလဲ၊ မြာပွေမလား ပွေ၊ ရှင်ပွေ
 လို့ ကျွန်မ AIDS ရပြီးသေသွားရင် သေသွားစမ်းပါစေ၊
 အဲဒီလိုသေသွားတာကမှ စိတ်ချမ်းသာဦးမယ်”

“ကျွတ် ... ခင်ကလည်းကွာ မင်္ဂလာဦးမှာ ဘာတွေလျှောက်
 ပြောနေတာလဲ၊ ကောင်းကောင်းမပြောဘူးကွာ”

စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် သူကညည်းညူပြီး ခင်မျက်နှာ
 သေးကို ခပ်ရီရီလေးစိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ခင်က မဲ့တဲ့တဲ့လေးလုပ်
 ပြီး မျက်နှာလေးကို လွှဲသွားခဲ့သဖြင့် သူ ပိုပြီးအသည်းယားသွား
 ရကာ ခင်ကိုယ်လုံးအိအိလေးကို တစ်ချက်တင်းတင်းဆွဲဖက်ပြီး
 ဆတ်ခနဲ ပွေ့ချီရင်း အပေါ်ထပ်ကို တက်လာခဲ့တော့သည်။

“ဟင် ... ရှင် ... ရှင် ငါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ လွှတ် ...
 လွှတ်စမ်း”

“မိန်းမ ဂျီကျလွန်းလို့ နားမခံနိုင်တော့ဘူး၊ ဒီမှာ သူ့ကို
 စိတ်ပူလို့ လိုက်ရှာလိုက်ရတာ ရင်ကို ဖတ်ဖတ်မောနေပြီ၊

ဒီမှာတွေ့ပြန်တော့လည်း ဂျီကျလိုက်တာ လွန်ပါရောက္ကာ တကယ်”

“ရှင်ကရော ... လူကောင်း မို့လို့လား၊ အပြောမခံနိုင်ရ အောင်”

“ဟာ ... လူကောင်းမဟုတ်လို့ ကိုယ်က တစ်ကုတ်မှမဟုတ် တာ”

“ရှင် အရက်ဖြတ်၊ စီးကရက်ဖြတ်၊ နှာဘူးကျတာကိုဖြတ်၊ အဲဒါတွေကို ဖြတ်နိုင်မှ ကျွန်မ ဆက်ပေါင်းနိုင်မယ်၊ အဲဒါတွေကိုမပြတ်ဘဲ ဆက်လက်ကျင့်သုံးနေမယ်ဆိုရင် ကျွန်မက တရားဝင်ကွာရှင်းစာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးမှာပဲ”

“မိန်းမ မင်း ဂျီမကျစမ်းနဲ့ကွာ၊ ဟာကွာ ဒီပါးစပ်ကလေး တော့ မဟုတ်မဟတ်တွေပြောပြီး တပီပီလုပ်တာ နားမခံ နိုင်တော့ဘူး ... ကဲ”

“ရှင်နော် ... ရှင်”

“ရှင်နော် လုပ်မနေနဲ့၊ မောင်က မျက်နှာမသစ်ရသေးဘူး နော့ ... ဟွန်း ... ဟွန်း”

“အို ... ရှင် ... ရှင် မယုတ်ပတ်နဲ့နော်၊ လူလိမ်လူကောက်”

“ကဲ ဘာဆက်ပြောဦးမလဲ ပြောဦး ... ကဲ”

“.....”

ဇနီးလေးခမျာ သူ့ကို နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးကလေးတွေနှင့် ရန်မတွေ့နိုင်တော့ဘဲ မျက်ရည်လေးတွေဖြင့် အရုံးပေးလိုက်ရ တော့သည်။

ဒါမှ သင်းလေးက ငြိမ်မှာ။

သင်းလေးကို ငြိမ်ဆေးကျွေးရမှာ ဘာလဲဆိုတာကို သူကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်သွားကာ မိန့်မိန့်ကြီးရင်ခွန် စွာဖြင့် ပြုံးလိုက်မိပါတော့သည်။

ကဲ ... ခင်ရေ ...

အဲဒါ မင်းအတွက် သင်ခန်းစာပဲ။

အခန်းထဲဝင်လိုက်တာနှင့် ရေမွှေးနံ့ တထောင်းထောင်းက ခင်နှာခေါင်းထဲသို့ စူးခနဲ တိုးဝင်လာခဲ့တော့သည်။

အင် ... ကြည့်စမ်းပါဦး။

ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အလှအပကလည်းမက်မောလိုက်တာ။

သူက သူမအခန်းထဲဝင်လာတာကို မမြင်သေးဘဲ လေကလေးတချွန်ချွန်ဖြင့် ကုမ္မဏီသွားဖို့ တက်တက်ကြွကြွပြင်ဆင်နေတော့သည်။

အင်္ကျီလက်ရှည်အဖြူကလေးကို ရှိုးကျကျ ဂျင်းဘောင်းဘီထဲသွင်းပြီး အပြင်ကို ခပ်ဖောင်းဖောင်းကလေးဖြစ်အောင် ခါးနေရာကနေ ကြွကြွကလေး လက်ကလေးတကားကားနှင့် ပြင်ဆင်နေကာ တော်တော်မျက်မှန်းကျိုးဖို့ကောင်းသည်။

ဟွန်း ... သူ့ကိုယ်သူ လူပျိုစတိုင်လ် ထုတ်ချင်သေးတယ်။

ရုံးမှာ ဘယ်မိန်းကလေးကို ပရော်ပရီ ခြေပုတ်လက်ပုတ် လုပ်ဦးမလဲမသိ။

ခင်ရင်ထဲမှာ သူ့ကိုမြင်တွေ့လိုက်ရတာနှင့် ဘယ်လိုမှ စိတ်ထဲကြည်လင်ပြီး ကိုယ့်ယောက်ျားရယ်လို့ အထင်ကြီးမြတ်နိုးလို့ကိုမရ။

“ဟာ ... ခင်၊ အမယ်လေးကွာ ... တိတ်တိတ်ကလေး ချောင်းနေတာ လန့်လိုက်တာ ... ဟွန်း။”

ခင်မျက်လုံးကလေးက သူ့မျက်နှာနုနုချောချောလေးကို မနှစ်မြို့သလိုကလေး စိုက်ကြည့်ပြီး သူ့ကိုယ်ဆီမှထွက်လာသည့် သင်းပျံ့ပျံ့ စံပယ်ရေမွှေးရနံ့ကလေးကို ရှူရှိုက်ရင်း နှလုံးသာထဲ ပူနွေးသလိုကလေး ခံစားလိုက်ရသည်။

ဟင်း ... ယောက်ျားတွေ ရေမွှေးသုံးတာလောက် မှန်းတာမရှိ။ သူမလို မိန်းကလေးကတောင် ရေမွှေးမသုံး။

ရေမွှေးသုံးတဲ့ယောက်ျားတွေတိုင်း မိန်းမရှိုးတာများသည်။

“ဟင်း။”

အတွေးကလေးဖြင့် ခင် သက်မမောလေးကျိတ်ခဲလိုက်မိသည်။

ခင်ရင်ထဲက သံသယအတွေးလေးတွေကို ဘာမှသိမထားသည့်မျက်နှာနုနုချောချောကလေးက အပြုံးနွေးနွေးတွေဖြင့် ခင်မျက်နှာကလေးဆီ အနမ်းကလေးတွေပေးအပ်ရင်း ရင်ခုန်သံ မိန့်မိန့်မူးမူးကြီးဖြင့် ခင်ရင်ထဲက ဝန်တိုမှုလေးတွေကို အလေးမထားဘဲ စွတ်စွတ်ပြေလောခဲ့တော့သည်။

“အင်း ... ချစ်မိန်းမ၊ မောင် ကုမ္မဏီသွားတော့မယ်၊ လှတယ်မို့လားဟင်”

ဟင်း ... ကျွတ် ... ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အလှကလည်း မက်သေး။

လှနေ ချောနေတာ သိရက်နဲ့ လှချင် ချောချင်တဲ့ ယောက်ျားကို ခင် ပိုပြီး သံသယဖြစ်သွားရသည်။

ရင်ထဲက သံသယတွေနှင့် မျက်နှာလေးကို ခပ်မဲ့မဲ့ လုပ်ပြီး နှုတ်ခမ်းသားလေးကို တွန့်ခနဲ မဲပစ်လိုက်သည်။

“ဟာ ... ဟာ ... နှုတ်ခမ်းကြီးက ဘာဖြစ်လို့ တွန့်ပြီးမဲကျသွားတာလဲ ... ဟား ဟား”

မင်းသက်မျိုးတင် တစ်ယောက် ခင်မျက်နှာလေးကို အနမ်းနွေးနွေးတွေ ပေးအပ်ရင်း ရင်ထဲမှာ မိန့်မိန့်မူးမူးကြီးကြည့်မွေ့သွားတော့သည်။

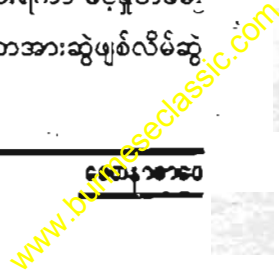
ချစ်ဇနီးလေး မျက်ဝန်းရိပ်ကလေးမှာ သူ့ကိုကြည့်ပြီး သံသယရိပ်ကလေးစွန်းပြီး ဝန်တိုနေတာ သူ သိသိကြီးနှင့် ရင်ထဲမှာ ပီတိဖြင့်ပြုံးမော်သွားရသည်။

သူမလေး သူ့ကို သဝန်တိုပြီးဆိုရင် သူကျေနပ်သည်။

မိန်းမတွေ ယောက်ျားအပေါ် သဝန်တိုလာပြီဆိုရင် အရမ်းချစ်လာပြီ ဆိုတာကို သူက ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး နှလုံးသွင်းထားခဲ့သည်။

“အဟက် ... မောင်သွားတော့မယ်နော်၊ ခင် ပျင်းရင်မာမိနဲ့စကားပြောရင် သွားပြောလေ၊ ဒီနေ့တော့ မာမိတို့ အိမ်ကပဲ ထမင်းချိုင့်ဆွဲစားလိုက်ဦးမယ်၊ မနက်ဖြန်တော့ မာမိတို့အိမ်က ဒေါ်မယ်ကို ခေါ်ထားရမယ်၊ မာမိတို့ဆီမှာ ဒေါ်မယ်သမီးကလေးထားပြီး မိန်းမဆီတော့ ဒေါ်မယ်ကို ခေါ်ထားရတယ်၊ မိန်းမက အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေးနေပျင်းရင်စာဖတ်၊ အခွေကြည့်၊ ယောက်ျား ကုမ္မဏီကအပြန်ကိုမျှော်၊ ဒါပဲမဟုတ်လား”

သူက အမူပိုလွန်းသည့် ခင်နှုတ်ခမ်းထွေးထွေးကလေးကို စိုက်ကြည့်ပြီး ချစ်အသုဉ်းယားသွားရကာ ခင်နှုတ်ခမ်းထွေးထွေးကလေးကို လက်ကလေးဖြင့် တအားဆွဲဖျစ်လိမ်ဆွဲလိုက်လေသည်။

“အား ... ရှင်နော်၊ လူကဲ မလုပ်နဲ့ ကျွန်မ လုံးဝမကြိုက်ဘူး”
“အမယ်လေးဗျာ၊ ဒီလိုကြီးတော့ မပြောလိုက်ပါနဲ့ဗျာ၊ လူမကဲရပါဘူး၊ မိန်းမတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ နှစ်နှစ်ကာ ကာချစ်တာ မြတ်နိုးတာ၊ အရမ်း အရမ်းကြင်နာခဲ့တာပါ ကွာ၊ ကိုယ့်ကို သံသယမထားစမ်းပါနဲ့ ခင်ရယ်၊ ခင် ပင်ပန်းပါတယ်ကွာ နော်”

ချောသလို နောသလိုကလေး ခင်မျက်နှာလေးအနံ့ အနမ်းနွေးတွေလေးအပ်ရင်း သူ ရင်ခုန်ကြည်မွေ့မိန့်မှုူးခဲ့တာကြီး ကို ခင်က ခေါင်းကလေးတယမ်းယမ်းဖြင်းဆန်နေတာလေးကို သူ ပိုပြီးမြတ်နိုးသွားရသည်။

ရိုးသားလိုက်သည် ချစ်မိန်းမ။ အဲဒီ မင်းရဲ့ရိုးသားမှု ကလေးတွေကို မောင် သိပ်ချစ် သိပ်မြတ်နိုးရတာကွာ။

ရိုးသားဖြူစင်လွန်းသည် အဖြူထည် ချစ်ဇနီးလေး မျက်နှာကလေးအနံ့ ချစ်ကြင်နွေးထွေးစွာ သူ့နှုတ်ခမ်းနုကြီးဖြင့် ဖွဖွကြီးနမ်းမွှေးရင်း ခင်ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်လေးကို အနောက်က နေ သိမ်းဖက်ပစ်လိုက်သည်။

ဟွန်း ... ကြည့်စမ်းပါဦး။

သူ အနောက်ကနေ သိမ်းဖက်လိုက်တာကြီးကို မနေတတ်မထိုင်တတ် ကိုယ်လုံးလေး ယှိုသွားလိုက်တာ။

ချစ်မိန်းမရယ် မောင် ကုမ္ပဏီသွားရမှာတောင် စိတ်မမြောင့်ဘူးကွာ။

ဒါပေမဲ့ ...

အလုပ်ကိစ္စဖြစ်နေတော့ မဖြစ်မနေသွားရဦးမည်ဖြစ် သည်။

“ချစ် ကိုယ် ရုံးသွားတော့မယ်နော်၊ အိမ်မှာ အေးအေးဆေး ဆေးနေ၊ ပျင်းရင် မောင့်ကို ဖုန်းဆက်သိလား၊ မောင်သွား ပြီနော် ... ဟိတ်”

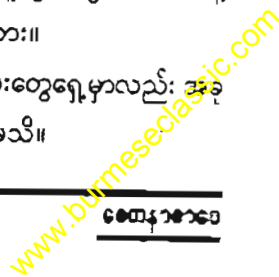
ခင်နားရွက်ကလေးကို ခပ်ဖွဖွကလေးကိုက်နှုတ် ဆက်ပြီး ခင်လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲခါယမ်းရင်း ...

ကားသော့တွဲလေးကို ကောက်ကိုင်လိုက်ကာ အခန်း ထဲကနေ မပြေးရုံတမယ် ခြေလှမ်းတွေနှင့် ထွက်သွားသည့်သူ့ နောက်ကျောပြင်ကြီးကို ငေးကြည့်ရင်း ခင်ရင့်ထဲမှာ မောနွေးနွေး ကြီး ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

ဟင်း ...

ငါနဲ့နော် ... ခက်လိုက်တာ။ ဘာဖြစ်လို့များ ငါ သူ့ကို စိတ်မချ ဖြစ်နေမိတာလဲ။ ဒီလိုအမူသွက်သွက်ကလေးနဲ့ ကုမ္ပဏီမှာလည်း သူ ဒီစတိုင်ပဲ နေမှာလား။

ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းကောင်မလေးတွေရှေ့မှာလည်း အဲဒီ သို့ကြွကြွရွရွလေး စတိုင်ကျနေမှာလား မသိ။

ဟင်း ... ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ချောလည်းချောပါလျက် စတိုင်ကျကျ မျက်စိမျက်လုံးနှင့် အမူပိုပိုတွေက ခင်ရင်ထဲမှာ သူ့ ကွယ်ရာမှာ စိတ်မချဖြစ်စိတ်တွေက တစ်နေ့တစ်နေ့ ဖိစီးလို့လာ ရတော့သည်။

ဟင်း ...

ခင်ကတော့ အိမ်ထဲမှာပဲ တစ်နေ့တစ်နေ့ ပျင်းလည်း နေ၊ ပျော်လည်းနေ နေရသည့်ဘဝ။

တစ်ခါတစ်ခါ အိမ်ကိုလွမ်းလို့ ဖုန်းဆက်စကားပြော ဒီလောက်ပဲ ခင်မှာ အခွင့်အရေးရှိသည်။

ခင်နှင့် မရင်းနှီး မနီးစပ်သည့် အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ ခင်မှာ သူ့ထားရာနေ စေရာသွားခဲ့ရသည့်ဘဝ။

သူကတော့ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကုမ္ပဏီသွားလိုက်၊ သူ့မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း မင်္ဂလာဆောင်သွားလိုက်၊ သူငယ်ချင်း မွေးနေ့သွားလိုက်၊ သူငယ်ချင်းသားသမီးမွေးနေ့ သွားလိုက်နှင့် ဟုတ်နေတာပဲ။

သူမကတော့ ...

တစ်ယောက်တည်း + ငေါင်းစင်းစင်းကြီး။

မန္တလေးက အသိုင်းအဝိုင်းမှာဆို ခင်က တက္ကသိုလ် ဆရာမဂုဏ်အရှိန်တွေနှင့် ပွဲတိုင်းတင့်တင့်တယ်တယ် ဟိတ်ဟန်ကြီး

ကြီး သွားလာခဲ့ရသမျှ အခု သူနဲ့ကျမှ ချောင်ထိုးခံရသည့် ဘာမှ မဟုတ်သည့် အောက်တန်းကျမိန်းမဘဝ ရောက်ခဲ့ရတော့သည်။

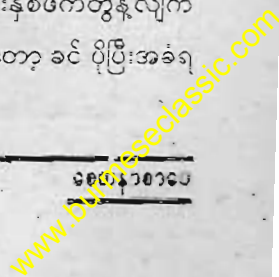
အဲဒါကို အခဲမကျေဖြစ်ပြီး ခင် သူနှင့် အိမ်ထောင် ဘက်တစ်လပြည့်တဲ့နေ့က စကားများခဲ့ရသေးသည်။

ခင်မျက်စိထဲမှာ အမြဲတစေကြွရွှေနေသည့် ယောက်ျား ကို မျက်မှန်းကျိုးလွန်းစွာ မကျေမလည် စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ အစာမကြေဖြစ်နေတာတွေကို ဘာမှမဟုတ်သလိုလေး ခပ်ပါးပါး ဟန်ဆောင်တင်းထားလိုက်သည်။

ဒါပေမဲ့ ...

Hair Gel သုံးထားသဖြင့် ဆံပင်တွေခွဲပြီးနက်မှောင် တာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကြီးကို ထင်းထင်းကြီးလှနေသည့် မင်္ဂလာ ဆောင်သွားတော့မယ့်ခင်က ယောက်ျားဖြစ်သူကို မနာလိုဝန်တိုစိတ် ဖြင့် ခင်နှုတ်ခမ်းသားကလေးတွေ မှဲတဲ့တဲ့လုပ်လျက် စိုက်ကြည့် လိုက်မိသည်။

ခင် မနာလိုနေတာကြီးကို သူက သတိထားမိပုံဖြင့် ခင်မျက်နှာကလေးအနီး လေမှုတ်ကစားပြီး ခင်နဖူးကလေးကို ထိတ်ညှိုးကလေးဖြင့်ထောက်ကာ ပခုံးကလေးနှစ်ဖက်တွန့်လျက် ကြာပါသည့်အသံနေ့နေ့လေးနှင့် ပြောလာတော့ ခင် ပိုပြီးအခံရ ခက် မျက်မှန်းကျိုးသွားရပါသည်။

“ဟိတ် ... ခင်လေး၊ ဘာတွေ ရွှေစိတ်တော်ညိုနေရသလဲ ကွာ ပြောပါဦး”

“ကျွန်မ မန္တလေးမှာပြန်နေမယ်၊ ဒီမှာ လုံးဝမနေနိုင်ဘူး”

“ဟာ ... ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ မဟုတ်တာတွေ ကွာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ မန္တလေးကအိမ်မှာပဲ ပြန်နေမယ်၊ ရှင်လိုက်နိုင်ရင်လိုက်ခဲ့၊ မလိုက်နိုင်ရင်လည်း ကွဲမယ်”

“ခင်ရယ် ... မင်းမလဲကွာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဘာတွေဖြစ် နေမှန်းကိုမသိဘူး၊ မဖြစ်နိုင်တာတွေ လျှောက်ပြောနေတာပဲ၊ နားကိုညည်းတယ်၊ မိန်းမလေးတစ်ယောက် ရပါတယ်ဆို ပူညံ့ပူညံ့ဖြစ်နေပြီ တကယ်”

“ဘာပြောတယ်၊ ရှင် ဘာပြောတယ်”

“အား ... ခင် မလုပ်နဲ့၊ မောင် မင်္ဂလာဆောင်သွားခါနီး ကိုကွာ၊ ပူညံ့ပူညံ့နိုင်ရုံတင်မဘူး၊ မောင်အင်္ကျီတွေ တွန့်ကြေ ကုန်ပြီ၊ ယောက်ျားအင်္ကျီတို့ ပုဆိုးတို့ကျ တစ်စက်မှ လျှော်ဖွပ် မီးပူတိုက်ပေးချင်စိတ်မရှိတဲ့ မိန်းမနော်၊ အေးအေး ဆေးဆေးနေကွာ”

“အေးအေးဆေးဆေး မနေတော့ ရှင်က ဘာလုပ်ချင်သလဲ”

“အာ ... ဘာမှ မလုပ်ချင်ပါဘူး၊ မင်းသက်မှူးတင်ဟာ မိန်းမရပြီးကတည်းက မိန်းမက ဒီအရက်သောက်တာ မကြိုက်ဘူးဖြစ်ဆိုလို့ အခု မင်္ဂလာဆောင်တွေကြိုတာတောင် မောင် ဘယ်မှာအရက်သောက်လို့လဲ၊ စီးကရက်အနံ့ကို မခံနိုင်ပါဘူး မူးလို့ပါလို့ မိန်းမ ပူညံ့ပူညံ့လုပ်ဖြစ်ခိုင်း တော့လည်း အသက်နှစ်ဆယ်တည်းက သောက်လာတဲ့ စီးကရက်ကိုဖြစ်ပစ်ရ၊ ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့မှ အရောတဝင် စကားမပြောရဘူးဆိုထားလို့လည်း ကိုယ့်မှာ ခင်တဲ့မိန်းကလေးမိတ်ဆွေတွေကို ခပ်တန်းတန်းနေခဲ့လို့ အခု ကိုယ့်ကို အသိုင်းအဝိုင်းထဲက သူငယ်ချင်းတွေက မယက မယကနဲ့ ကင်ပွန်းတပ်ခံနေရတာ၊ ကဲ ... ကိုယ် ဘယ်လောက်ရှက်ဖို့ ကောင်းနေပြီလဲကွာ ခင် တစ်နေ့တစ်နေ့ ပူညံ့ ပူညံ့လုပ်တာ သဝန်တိုတာတွေနဲ့ ကိုယ်တော့ လူတောဝင်မှာမဟုတ်တော့ ဘူး”

“ရှင့်အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ကျွန်မ မညီမျှတော့ ရှင် မငြီးငွေ့ ဘူးလား”

“ခင်ရယ် ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲကွာ၊ မင်္ဂလာ ဆောင်သွားခါနီးကို ပူညံ့ပူညံ့ မလုပ်စမ်းပါနဲ့”

ကြည့်စမ်းပါဦး ...

ခင်ကိုများ စလန်ပေးသလို လက်တခါခါနှင့် မျက်စိ မှိတ်လိုက် ခေါင်းခါလိုက်လုပ်နေသည့် သူ့မျက်နှာကြီးကိုကြည့်ပြီး ခင်ရင်ထဲမှာ စိုးစိုးစစ်စစ်မြည်အောင် နာကျင်လှိုင်းရိုက်သွားရ ကာ ရင်ထဲက ဒေါသတွေ အစွမ်းကုန်ပေါက်ကွဲသွားရပါတော့ သည်။

သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကအင်္ကျီစကို ဆောင့်ကာဆောင့်ကာ ဆွဲကိုင်ခါယမ်းပစ်လိုက်ပြီး ခင် ကျူးအော်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“ရှင် ... ရှင်က ကျွန်မကို ချောင်ထိုးထားတာပေါ့လေ၊ မန္တလေးသူ့ အအမ ဆိုပြီး ရှင်ကတော့ ပွဲတိုင်းကျော် ပါတီဂဲလ်တွေနဲ့ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေတာမဟုတ်လား၊ ကျွန်မ အိမ်က ထိုင်နေပေမယ့် မသိဘူး အောက်မေ့နေသလား။ မန္တလေးသူ့ မအ၊ဘူးရှင့်။ မအ၊ဘူး။ အမြဲတမ်း အပျော် အပါးမက်ပြီး တစေ့ပွဲတောင်တည်နေတဲ့ ယောက်ျားကို ရထားတာ သေချင်လောက်အောင် စိတ်ဆင်းရဲတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယောက်ျားရက်ဆိုးတာ အစကတည်းက သိပါတယ်”

ညည်းညည်းညူညူ ယောက်ျားရက်ဆိုးကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ အခဲမကျေဖြစ်ပြီး အော်ပြောလိုက်သည့် ခင်ကိုကြည့်ပြီး သူ တော်တော်စိတ်ပျက်သွားရသည်။

ဟား ... ခက်လိုက်တဲ့မိန်းမ။

သူက သိပ်ချစ်လို့ အလျှော့ပေး အလိုလိုက်တာကို သူမက အမြဲတမ်း အခွင့်အရေးယူပြီးသူ့ကို ညားခါးစကတည်းက ဂျီကျဆိုးနဲ့ ခဲတာပင်။

လက်ထပ်ပြီးခါစကတစ်ခါ သူငယ်ချင်းမွေးနေ့ကို သွားတော့ ခင်ကိုပါခေါ်တော့ မလိုက်ဘဲ မဲ့မဲ့ရွဲရွဲ အထင်သေးတတ် သည့်မိန်းမကို အိမ်ထောင်သက်တစ်လအတွင်းမှာ သူ ဒုက္ခခံပြီး သည်းခံခဲ့ရသည်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တော့ ရန်မဖြစ်ဘူးခဲ။

ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ကုမ္ပဏီကပြန်လာတိုင်း သူ့ကိုယ် လုံးအနားကို တိုးကပ်ပြီး အင်္ကျီတွေကို ပြူးပြဲရှာဖွေတတ်တာ အစက သူ ဘာမှန်းမသိခဲ့။

နောက်တော့ သူမ သူ့ကိုသဝန်တိုလွန်းစွာ မိန်းက လေးများနှင့် စိတ်မချဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်း လေးတွေများ ကပ်ပါလာခဲ့လေမလားလို့ အကဲခတ်ခဲ့တာတွေကို သူ သိခဲ့ရ၍ ရယ်လည်းရယ်ချင်သွားရသည်။ ပြီးတော့ သဝန်တို စိတ်ပြင်းကာ သူ့အပေါ် အချစ်လွန်ကျူးနေခဲ့သည့်မိန်းမကို သ ပိုပြီး အလိုလိုက်ချစ်ခဲ့မိတာ အခုတော့ သူ့မှာ မဟာအမှားကြီး ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်မိသလိုဖြစ်သွားရပြီဖြစ်သည်။

အမြဲတမ်း သူ့ အပြင်တစ်ခါထွက်တိုင်း အိမ်ထဲမှာ သံသယစိတ် သဝန်တိုစိတ်တွေဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ချစ်ဇနီးလေး ရဲ့ ဆိုးရွဲကျိကျတဲ့ဒဏ်တွေကို နေ့ရှိသရွေ့ခံလာရဖန်များလာတော့ သူ့မှာ နေနေရာမရှိလောက်အောင်ကိုပင် စိတ်ကျဉ်းကျပ်ခဲ့ရသည်။

ကုမ္ပဏီရုံးကိစ္စဖြင့် ရုံးကလက်အောက်ဝန်ထမ်းအမျိုး သမီးကလေးတွေနှင့် ဖုန်းစကားပြောတိုင်း သူ့အနားကနေ တစ်ဖဝါး မှမခွာဘဲ သူ့ဖုန်းစကားပြောခဲ့တာတွေကို အစအဆုံးနားထောင် ပြီး ယောက်ျားကို လုံးဝမလေးစား အထင်မကြီးသည့်စတိုင်ဖြင့် ဝေဖန်ပုတ်ခတ်လာခဲ့သည်။

သူ ဖုန်းစကားပြောပြီးလို့ ခင်ကို အပြုံးဆွေးဆွေးလေး နှင့် ပြုံးပြခဲ့တာကို ခင်က မဲတဲ့တဲ့နှုတ်ခမ်းတစ်စုံဖြင့် မျက်နှက်ဝန်း လေးကိုထောင့်ကပ်ပြီး ခပ်ထေ့ထေ့အမူကလေးဖြင့် ...

“အဟင်း ဟင်း ... ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အလုပ်ကိစ္စစကား ပြောတဲ့အသံကလည်း ပျားရည်အိုးထဲ ရောက်နေသလိုပဲ ချိုလိုက်တာကြီးနော်၊ အင်း ... အင်း ... လောကမှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ယောက်ျားထဲမှာ စကားချိုချို ယောက်ျားတွေလည်း ပါဝင်လေရဲ့၊ စကားချိုလေ နှာအိုး ကြွယ်လေပါပဲ”

“ခက်တော့တာပဲ ခင်ရယ်၊ မောင်က စီးပွားရေးသမားလေ၊ စီးပွားရေးကျကျ ချိုချိုသာသာ ဆက်ဆံရတာ၊ ဒါ သမုတ် စရာလားကွာ၊ မင်းမလဲ မောင်ကို သဝန်တိုနေတာနဲ့တင် အသက်ရှည်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။”

“အမယ်လေး ... အမယ်လေး ... သဝန်မတိုပါဘူးနော်၊ ရှင့်ကိုအရေးမစိုက်လို့ ရှင့်နောက်တကောက်ကောက်မလိုက် ဘဲ ရှင့်ကို ပစ်စလက်ခတ်ကြီးကို Free ပေးခဲ့တာပဲ၊ သဝန် လည်းမတိုဘူး၊ အူလည်းမကြောင်ဘူး၊ ကိုယ်ချစ်လို့ ကြိုက်လို့ယူထားတဲ့ယောက်ျားလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်ထဲကနေ ကုပ်ချောင်းချောင်းနေရတဲ့ ဘဝတစ်ခုကိုတော့ စိတ်နာမိတာအမှန်ပဲ”

အိမ်ထောင်သက်ကလေး တိုတိုကလေးအတွင်းမှာပဲ အဲဒီလို သူ့ကိုစကားနာထိုး သဝန်တိုခဲ့ပေမယ့် သူ့ကိုယ်သူ အနိုင်ယူ ခေါင်လုပ်ခဲ့သည့်မိန်းမကို သူ နောက်ဆုံးတော့ အလျှော့ ပေးသည်ခံ သူမ မလိုက်ချင်သည့်ပွဲတွေကိုလည်း ဇွတ်အတင်း မခေါ်ဘဲ တစ်ယောက်တည်းနှံ့ခဲ့မိကာမှ အခုတော့ အကြီးအကျယ် ရန်လုပ်လာခဲ့လေတော့သည်။

အင်း ... ဒီမိန်းမနဲ့တော့ တစ်သက်လုံး ဒီအတိုင်းသာ ရင်တော့ ခက်ရချည့်ရဲ့။”

ဟိုအရင်ရက်တွေက အတွေးကလေးတွေကို သူ
 မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပြီ။ မျက်ဝန်းအစုံကို ခပ်တင်းတင်းမိုတ်မိုတ်
 ရှင်း ကျဉ်းကျပ်ရှုပ်ထွေးနေသည့် စိတ်အာရုံကို လေပူတစ်ချက်
 ဟားခနဲ တုတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ အင်း ... အခုထိ အခဲမကျေ
 ရွာဖြင့် ခပ်စိမ်းစိမ်းလေးစိုက်ကြည့်နေသည့် ဇနီးချောလေးကိုလည်း
 သူ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပင် ခပ်တည်တည်ကြီး စိုက်ကြည့်ရင်း
 မေးဆတ်ပြလိုက်သည်။

ဘာပြောဦးမလဲ၊ ဘာပူညီပူညီ လုပ်ဦးမလဲ ...

ပြောချင်ရာပြောဆိုသည့် စတိုင်ကြီးဖြင့် သူ မျက်စပစ်
 မေးဆတ်ပြလိုက်တာကို သူမက ပိုပြီးနာသာခံခက်ဖြစ်သွားပုံဖြင့်
 မျက်နှာကလေးကို ချောခနဲလှဲပစ်လိုက်လေသည်။

ပြီးတော့ သူ့ရင်ကို အခံရခက်စေသည့် ခန်းခနဲ
 အသံအိအိကလေးဖြင့် ...

“အမယ်လေး ... အမယ်လေး ... ငါ့နယ်နော်၊ ထောင့်မကျိုး
 လှတဲ့ ဇာတ်ပျက်ရုပ်ကို ရထားတယ်၊ ဟင်း ဟင်း ...
 မေမေဒေါ်လှိုင်မေထားရဲ့သမီး ခင်ခင်မြတ်မင်းတစ်ယောက်
 တော့ နှပ်ပစ်ခံရတော့တာပဲ”

မျက်နှာကလေးတစ်ခုလုံး မဲ့သွားကာ သူ့ကို အရေး
 မစိုက်သလိုဆက်ဆံလာသည့် မိန်းမဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး ဘယ်လိုမှ
 သည်းခံပေးလို့ မရအောင် စိတ်ကုန်သွားရတော့သည်။

သူ့အရှေ့မှာ သူ့ကို အမူပိုပိုဖြင့် ပြောင်စိန်မဲ့မဲ့
 အပုတ်ချနေသည့် ဇနီးသည်ရဲ့ပခုံးသားလေးကို သူ ခပ်တင်းတင်း
 ဆွဲကိုင်ခါယမ်းပစ်လိုက်ပြီး ဒေါသမျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် သူ အစွမ်း
 ကုန်ပေါက်ကွဲသွားပါတော့သည်။

“ခင်နော် ... မင်း ... မင်း သိပ်တရားလွန်လာပြီ၊ မင်း
 စကားတွေ ရပ်တုန်းကရပ်တော့”

“အောင်မယ် ရှင်က ဘာကောင်မို့လို့ ကျွန်မကို အမိန့်ပေးရ
 တာလဲ”

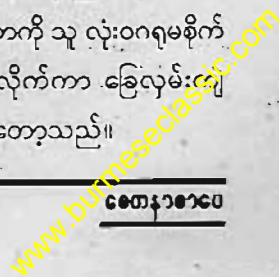
“ဘာကောင်ရမလဲကွ၊ မင်းလင် ... မင်းလင်လေ”

“ရှင်နော် ... ရှင် မမိုက်ရိုင်းနဲ့”

“ငါ့ကို ရိုင်းအောင်လုပ်နေတာက မင်းလေ၊ အလကား
 ဘယ်လိုမိန်းမမုန်းကိုမသိဘူး၊ ယောက်ျားကို လျှောက်ချုပ်
 ချယ်လိုက်တာလည်း လွန်ပါရော၊ သူမို့လို့ စိတ်အမောခံနေ
 တယ်၊ ဒီမှာ ခင် ... မင်းမကြိုက်တာတွေ ကိုယ် အားလုံး
 ပြင်ပြီးပြီနော်၊ အေး ... မင်း ထပ်ပြီးဂျီကျဖို့တော့မပြင်နဲ့၊
 နောက်တစ်ခါ ငါနဲ့အသိပ်”

“အောင်မယ် ... ရှင်က ... ရှင်က ကျွန်မကို ကြိမ်းရအောင်”

ခင် ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားတာကို သူ လုံးဝဂရုမစိုက်
 တော့ဘဲ ခင်ကို ကျောခိုင်းပြီး လက်ခါပြလိုက်ကာ ခြေလှမ်းကျ
 ကြီးတွေနှင့် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

အနောက်ဘက်ဆီက တဝန်းဝန်း တခိုင်းခိုင်းဖြစ် ကျန်ခဲ့တာတွေကို သူ ဂရုမစိုက်မိတော့။ သူမလေး သူ့ကို အခံ ရခက်ပြီး ပေါက်ကွဲနေတာကိုသာ ဂရုစိုက်နေခဲ့ရင် Sedona က သူငယ်ချင်းမင်္ဂလာပွဲကို သူ မိမှာမဟုတ်တော့။

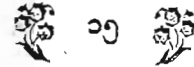
အင်း ... ခင် ... ခင် ... မင်းကလဲ ငါ ဝတ် ကောင်းစားလှနဲ့ဝတ်စားပြီး အပြင်တစ်ခါထွက်တိုင်း စိတ်တွေ အပင်ပန်းခံပြီး သဝန်တိုနေရတာ။

ငါ မင်းအစား ရင်မောလှပါတယ် ခင်ရယ်။

ဒီလောက် ယောက်ျားအပေါ် အချစ်လွန်ပြီး ချုပ် ချယ်ကာ သဝန်တိုစိတ်လွန်ကဲသည့် မိန်းမကို သူ ပိုင်ဆိုင်လိုက် ရတာ သူ စိတ်ရောလူပါ ဖတ်ဖတ်မောခဲ့ရသည်။

ဒါပေမဲ့ ... သူ့အပေါ် သဝန်တိုစိတ်ကြီးလွန်းသည့် ခင်ကို သူ အသည်းထဲစူးအောင်ကို သိပ်ချစ်ပါသည်။

သူက အဲဒီလို ချစ်လွန်းလို့လည်း ခင်က သူ့အပေါ် ဆိုးနွဲ့ဂျီကျတာလား မသိ။ အင်း ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်ကျေနပ်ပါ တယ် ခင်ရယ်။

“ဟာ ... ဒေါ်မယ် ခင်လုံချည်တွေကို မီးပူတိုက်လို့ပါလား ဗျာ၊ ဒုက္ခပါပဲ။ ငရဲတွေ ကြီးကုန်တော့မှာပဲ။ ခင်ကရော ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။ ထဘီတွေကို လူကြီးဖြစ်ပြီး မတိုက် ပါနဲ့ဗျာ၊ ဒီမိန်းမကလည်း ဒေါ်မယ်ကို အကုန်တိုက်ခိုင်း တာပဲ။ ခက်တော့တာပဲဗျာ”

လူကြီးဖြစ်ပြီး ခင်ထဘီတွေကိုပါမကျန်အောင် မီး ပူတိုက်ပေးနေသည့် သူတို့ရဲ့အိမ်ဖော်အဒေါ်ကြီးကို သူ အားနာလွန်း စွာဖြင့် ခင်ကို ဗျစ်တောက် ဗျစ်တောက် ဆူပူရင်း ဒေါ်မယ်ကို အားနာစွာပင် ခင်ထဘီတွေကို သူ့ကိုယ်တိုင် မီးပူယူပြီး ဆွဲလွှဲတိုက် ပေးလိုက်တော့သည်။

“ရတယ် ဒေါ်မယ်၊ သူ့ထဘီတွေကို ကျွန်တော်ပဲတိုက်ထား လိုက်မယ်”

www.burmeseclassic.com

“အို ... မဟုတ်တာ သားလေးရယ်၊ မင်းက မိန်းမထဘီကြီးကိုမတိုက်ပါနဲ့ ဒေါ်မယ် တိုက်တာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး”
“ရတယ် ... ရတယ်၊ သူမှ အသုံးကျအောင်မီးပူမတိုက်တတ်တာ၊ နောက်တစ်ခါ ဒေါ်မယ်သမီးလေးကိုပဲ မီးပူတိုက်ခိုင်းပါဗျာ၊ ကျွန်တော်လည်း သူ့ကိုပြောပါ့မယ်”

သူက လက်ထဲရောက်နေသည့် မီးပူကို အတင်းလိုက်လှသေးသည့် ဒေါ်မယ်လက်တွေကို ရှောင်ရင်း ‘ခင့်လုံချည်လေးထည်ကို အမြန်ဆုံး ခပ်သွက်သွက်ကလေး တိုက်လိုက်ရင်း ခင်မသိတတ်လွန်းတာတွေကို ရင်ထဲမှာပဲ ကျိတ်မျိုချရင်း သက်မမောကြီးချလိုက်ရတော့သည်။

“ဟင်း”

ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင့်ကို မဆူမပူရဲပါ။

ခင် သူ့ကို ငြိုငြင်သွားမှာကို သူ့အကြောက်ဆုံးဖြစ်သည်။

သူ့မှာ ကိုယ်ချစ်ကိုရာမိတော့လည်း မိန်းမကို ချောပြီးနေရသလို ချောပြီးလည်း ပေါင်းနေခဲ့ရသည်။

ဒေါ်မယ်ကို လုံချည်တွေ မတိုက်ခိုင်းဖို့ ခင့်ကို အသိပေးရုံကလေးပဲ သူ ပြောရဲခဲ့သည်။

ဒါတောင် ခင်က ပြူးတူးပြိတ်ထုလုပ်လို့ သူ့မှာ အောင့်သည်အောက်သက် ငြိမ်ခံခဲ့ရသေးသည်။

အင်း ...

ခင် ... ခင် ...

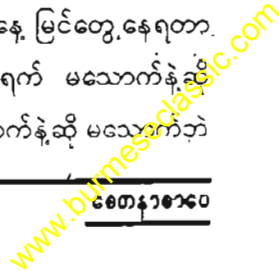
သူက သိပ်ချစ်လွန်းလို့ အလိုလိုက်တော့လည်း သူ့ကို နိုင်စားလိုက်တာ။ မာမီရှေ့တောင်မရှောင် မြည်တွန်တောက်ဘီးတတ်သေးသည်။

အဲဒါကို မာမီက သူမကွယ်တာနှင့် သူ့ကို မခံမရပ်နိုင် အပြစ်ပြောလာခဲ့တော့သည်။

“သားလေးတစ်ယောက်လည်း မိန်းမရကာမှ တစ်သက်လုံး ဗိုလ်လုပ်လာခဲ့သမျှ အခုတော့ အောက်ကပြားပြားဝပ်ပဲ၊ မိန်းမကို ကြောက်လိုက်ရတာကွယ်၊ သူ့ကိုများ မာမီရှေ့မရှောင် သဟောက်သဟ လုပ်နေလိုက်တာ၊ မာမီ ရင်နာလိုက်တာ၊ မင်းက ချစ်လို့ ခေါင်းငုံ့ခဲနေပေမယ့် နိစ္စဓူဝကြားမြင်နေရတဲ့ မာမီက အခဲခက်တယ်ဟဲ့ သိလား၊ မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့”

“သူမှမသိတတ်တာပဲ မာမီရယ်၊ သားလည်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး”

“ဟင်း ... ငါ တကယ်တစ်နေ့တစ်နေ့ မြင်တွေ့နေရတာ အကဲ့သို့လဲလည်း ရပါတယ်၊ ဒီအရက် မသောက်နဲ့ဆို မသောက်ဘဲဖြတ်၊ ဒီစီးကရက်မသောက်နဲ့ဆို မသောက်ဘဲ

ဖြတ်ထားတဲ့ ဒီလောက်တော် ဒီလောက်ကောင်း ဒီလောက်
 အလိုကျဖြစ်တဲ့ယောက်ျားကို ရထားတာတောင် ဘာတွေ
 အလိုမကျဖြစ်ပြီး တစ်နေ့တစ်နေ့ တဂျိန်းဂျိန်းညှပ်နေရတာလဲ၊
 တစ်နေ့တစ်နေ့ သူ့ဆူညံသံတွေက နားထဲကို ဝင်ဝင်လာတာ
 စိတ်ပျက်တယ်၊ မင်းကတော့ မင်းမိန်းမ ပူတာညံတာကို
 နာဝင်ချိုနေမှာပေါ့လေ ဟုတ်လား၊ မိန်းမကို ဘာဩဇာ
 အာဏာမှမပေးနိုင်တဲ့ ခပ်ညှပ်ညှပ်ကောင်၊ မင်းဒက်ဒီရဲ့ချွေးကို
 မင်း စားဖို့ပဲ ကောင်းတော့တယ်”

“အာ ... မာမိကလည်း ရွဲစရာကောင်းလိုက်တာဗျာ”
 “မင်းသက်မှူးတင် ... ငါ မင်းကို ရယ်စရာပြောနေတာ
 မဟုတ်ဘူးနော်”

သူ ရယ်ကျဲကျဲကြီး လုပ်လိုက်တာကို မာမိက အခါရ
 ခက်သွားပုံဖြင့် ခပ်ထန်ထန်ကြီး ပိတ်အော်လိုက်တော့မှ သူ မျက်
 နှာပိုးသတ်ပြီး မှိုင်မောင်းပြည့်သွားရသည်။

အင်း ...

မွေးထားရတဲ့ မွေးမိခင် ဆိုတော့လည်း သားတစ်
 ယောက်လုံး မိန်းမကိုအချစ်နာပြီး မိန်းမ ဘာပြောပြော ဘာလုပ်
 လုပ် ခေါင်းငုံ့ခံနေရသည့်အဖြစ်ကို ဘယ်ကြည့်ရက်ပါ့မလဲ။

ဒါပေမဲ့ ...

မတတ်နိုင်တော့ဘူး မာမိရယ် ...။
 သားက မာမိရွေးပေးခဲ့တဲ့ မာမိချွေးဒက်ကို အရမ်းချစ်
 သွားခဲ့ရပြီကိုးဗျ။

သားအချစ်လွန်တော့လည်း သူက ဆိုးနွဲ့ဂျိကျလို့
 ကောင်းတာပေါ့။

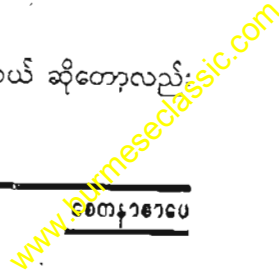
အင်း ...

အခုဆိုရင် ကုမ္ပဏီက သူ့မိတ်ဆွေ သူ့ဝန်ထမ်းတွေ
 ကတောင် သူနှင့် ခင်တို့ အိမ်မှာ တဂျိန်းဂျိန်းညှပ်ပြီး သူက ခံဘက်
 ကြီးဖြစ်နေခဲ့ရာတွေကို သိထားကြပြီး သူ့ကို ရင်းနှီးလွန်းသည့်
 စန္ဒီကတောင် စနောက်လာခဲ့သေးသည်။

စီးကရက် အင်မတန်ကြိုက်သည့်သူ စီးကရက် မ
 သောက်တော့တာကို စန္ဒီက ခပ်ထော့ထော့ကလေး ထော့လာသေး
 သည်။

“ကိုကြီးမင်းသက် စီးကရက်မသောက်တော့ဘူးလား၊ အမြဲ
 တမ်း စီးကရက်ဘူးဆောင်ထားတဲ့ ကိုကြီးတစ်ယောက်တော့
 ခေတ်နောက်ပြန်ကျသွားပြီ၊ စန္ဒီ မျက်လုံးထဲမှာကြည့်ရတာ
 ခရော့ပဲ မမိုက်လိုက်တာ”

“အေးဟာ ... သူက စီးကရက်နဲ့မူးတယ် ဆိုတော့လည်း
 ဖြတ်လိုက်ရတာပေါ့ဟာ”

“ကိုကြီးက မိန်းမကို တအားကြောက်ရတာပဲ နာမည်ကြီး နော်”

“ဟာ ... တအားကြောက်တာ မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ တအား ချစ်တာပါဟာ၊ ငါ့မိန်းမကဆိုးပေမယ့် ငါ့အပေါ် ကြင်နာ ယုယတာတွေကျ သူမတူအောင်ကောင်းတယ်ကွ”

တမင်သက်သက်ကို မိန်းမကို သိဒ္ဓိတင်လိုက်တာ ကို စန္ဒီက အဟုတ်ယုံသွားပြီး ...

“ဟင် ... ဘာကြင်နာယုယလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

“ဟဲ ဟဲ ... ဒါတော့ ဘယ်ပြောလို့ ဖြစ်မလဲကွယ်၊ ချင်းချက်ကလေးတော့ ထားရသေးတာပေါ့”

ဟင် ...

သူ့မှာ ပါးစပ်အရသာခံပြီး မိန်းမက သူ့အပေါ် ကြင်နာယုယပါတယ် ပြောလိုက်မိပေမယ့် ခင် သူ့အပေါ် စိမ်းကား တာတွေကို သူ့အသိဆုံး။

ဒါပေမဲ့ အပြင်ပန်းမှာ စိမ်းကားချင်ဟန်ဆောင်ခဲ့ပေ မယ့် သူ့အပေါ်သဝန်တိုစိတ်လွန်ကဲကာ အစိုးရိမ်ပိုပြီး ချစ်တတ် လွန်းသည့်မိန်းမရဲ့ ဖြူဖြူစင်စင်စိတ်ဓာတ်ကလေးကို အတွင်းကျကျ သိခွင့်ရထားသည့် သူကတော့ မိန်းမကို ကျေနပ်ကြည်ဖြူခွင့်လွှတ် ထားခဲ့သည်။

ဒါတောင် စန္ဒီတို့ သူ ရေမွှေးမဆွတ်တော့တာကို မသိသေး။

ခင်က ရေမွှေးဆွတ်တာ မကြိုက်လို့ သူ့မှာ ခင်နှင့် လက်ထပ်ပြီးကတည်းက ရေမွှေးမဆွတ်ခဲ့ရတာ အခုဆိုရင် ငါးလ ကျော်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရေမွှေးမဆွတ်ရတော့သလို ပလက်တီနမ် လက်ကောက်တွေလည်း ဖြုတ်ခဲ့ရသည်။

ဒါပေမဲ့ ...

ခင်ကတော့ သူ့ကို တစ်နေ့မှ အစာမကြော်ပါ။ သူ့ဘက်က တာဝန်မကျေခဲ့။ ခင်ကို လက်ထပ်ပြီး ကတည်းက မန္တလေးကို လိုက်မပို့ခဲ့တာတွေက ခင်အတွက် အခဲမကျေစရာ ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

အခုဆိုရင် ခင်သည် အိမ်ထောင်သက်ငါးလကျော် ကာလအတွင်းမှာ သူ့ရဲ့အတွင်းစိတ်ဓာတ် ဖြူစင်သန့်ရှင်းခဲ့တာတွေ ကို အတွင်းကျကျ သိသွားခဲ့ပြီး အရင်ကလောက် သူ့အပေါ် သံသယမဖြစ်တော့သလို သူ့ကို ရိုးသားသည့်ယောက်ျားအဖြစ် နွေးနွေးထွေးထွေး ကြိုဆိုလက်ခံလိုက်လေပြီဖြစ်သည်။

ခင်ကလေး သူ့အပေါ် ချစ်ကြင်တန်ဖိုးထားလာတာ ကို သူ အကျေနပ်ဆုံး ခံစားခဲ့ရသည်။

ညားခါစက သူက အကျင့်လုပ်ပြီး သူ့ပေါင်ပေါ်ကို ခေါင်းအုံးစေခဲ့တာတောင် အရှက်သည်းပြီး ခါးခါးသီးသီးငြင်းခဲ့ သည့် မိန်းမက အခုတော့ စိတ်ကြည်ရင် ကြည်သလိုကလေး သူ့ ပေါင်ပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးပြီးအိပ်တတ်တာလေးကိုမြင်ရတော့ ခင်ကို သူများတကာ ဘာပဲပြောပြော သူကတော့ ပါးစပ်ထဲငုံထားမတတ် ချစ်ခဲ့မိပါသည်။

ဘယ်သူ ဘာပြောပြော အချစ်မလျော့။

အင်း ... ဒါပေမဲ့ ...

မထင်မှတ်ဘဲ ဒီနေ့မှာတော့ မာမီနဲ့ သူ အကြီး

အကျယ် စကားများရလေတော့သည်။

ခင်ကိုစွန့်ပတ်သက်ပြီး စကားများခဲ့တာပင်။

ဒေါ်မယ် စခဲ့သည့် ဇာတ်ထုတ်က ရှုပ်သွားရတာဖြစ်

သည်။

“မင်းသက်မျိုးတင်”

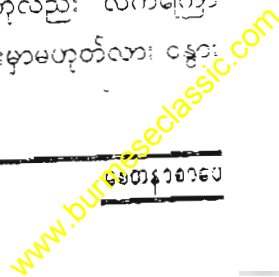
သူ မာမီတို့အိမ်ကို ညနေစောင်းအချိန်မှာ အလည် ရောက်ရှိသွားတုန်းမှာပဲ ညှော်ခန်းထဲဝင်ဝင်ချင်း မာမီအသံဟိန်းဟိန်း ကြီးက သူ့အသည်းကို ဖိန်းခနဲ တုန်လှုပ်သွားရပါတော့သည်။

သူ ဝင်လာတာကို ခါးကြီးနှစ်ဖက်ထောက်ပြီး ဟိန်းခနဲမြည်သွားသည့် အသံကြီးဖြင့်ခေါ်လာသည့် မာမီကို သူ တအံ့တဩ ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အလကားကောင် မွေးထားရကုန်မနပ်တဲ့ကောင်၊ ဘုန်းကံ မရှိတဲ့ကောင်၊ အမယ်လေး ... ယောက်ျားဖြစ်ဘမ်းရှုံးလိုက် တာ၊ ငါမွေးထားရတာတောင် ငါ့ရှက်တယ်၊ မိန်းမထာဘီ ကို မီးပူထိုးပေးသတဲ့တော်၊ ရာဇဝင်ရိုင်းလိုက်တာ၊ ရှက် ဖို့ကောင်းလိုက်တာ၊ ဒီလောက်တောင် နင် နာကျူးရသလား ဟဲ့ မင်းသက်မျိုးတင်ရဲ့”

“အာ ... မာမီရယ် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းတွေ မပြောပါနဲ့ဗျာ၊ သားက ဒေါ်မယ် တိုက်နေတာကို အားနာလို့ ဝင်တိုက် လိုက်တာပါ”

“အမယ်လေး ... ကိုယ့်ထာဘီကိုယ်တောင် မီးပူတိုက်မဝတ် နိုင်ရအောင် သူက ဘာလုပ်နေသလဲ၊ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ခုတင်ပေါ် တုံးလုံးလဲ့လိုက်၊ ဆိုဖာပေါ် တုံးလုံးလဲ့လိုက်၊ အခြေကြည့်လိုက်၊ ကြောင်နဲ့ ခွေးနဲ့ စကားပြောလိုက်၊ ဒါပဲ သူ အလုပ်ရှိတာ၊ ကိုယ့်အဝတ်အစားတော့ ကိုယ်မီးပူ တိုက်ဦးပေါ့၊ အခုတော့ နွားကြီးက အမြင်မတော်တိုင်း လုပ်ပေးနေတာ၊ ငါအမေကရှက်တယ်ဟဲ့ သိလား၊ မိန်းမ ထာဘီကို မီးပူထိုးမယ်၊ ကွယ်ရာမှာ မင်းမိန်းမက လက်ကြော မတင်းဘဲ ညှစ်ထားတဲ့ထာဘီရေစိုကိုလည်း လက်ကြော တင်းတင်းညှစ်ပြီး မင်း လှန်းပေးဦးမှာမဟုတ်လား ဝနွား ရဲ့”

“မာမိရယ် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ အဲဒါ ခင်က မာမိ ချစ်လှချည်ရဲ့ နှစ်သက်လှချည်ရဲ့ဆိုပြီး ရွေးလိုက်ပါသည်။ ပေးထားတဲ့ချွေးမပါဗျာ၊ ခင့်အပေါ် ဒီလောက်အထိ မေတ္တာ ပျက်မနေပါနဲ့။”

“မေတ္တာမပျက်ပါဘူး ချစ်ပါတယ်၊ ရင်ထဲကကို နှစ်နှစ် ကာကာ ချစ်ပါတယ်၊ ချစ်လို့လည်း ချွေးမရေ့မှာ ငါ မင်းနွားကျတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာပြောမိသလဲ ကဲ ပြော၊ သူ ဒီလောက်လွန်လွန်းတာတွေကို ငါက မင်းအမေအစား ရင်နှာလို့ပြောတာပါ၊ တော်ပါပြီ၊ တော်ပါပြီ၊ နောက် မင်းကို မင်းမိန်းမနဲ့ပတ်သက်ပြီး မကောင်းတာ ဘာမှမပြော တော့ဘူး၊ မိန်းမထိတော့ နာတတ်လိုက်တာ”

“ဟာ ... အာ မာမိရာ၊ သား စိတ်ညစ်တယ်ဗျာ၊ မာမိက သားကို တစ်မျိုးမြင်နေတာ၊ မာမိ ချွေးမဘက်ကလည်း ဝဉ်းစားကြည့်ပါဦး၊ သူ့ခမျာ မိဘစကားကို နားထောင်ပြီး သားကို မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ လက်ထပ်ခဲ့ရတယ်၊ ပြီးတော့ အမြင့်များဆုံး ကြိုးစားလာရတဲ့ တက္ကသိုလ်ဆရာမဘဝကို လည်း စွန့်လွှတ်လိုက်ရတယ်၊ မွေးရပ်မြေဌာနေကိုလည်း ကျောခိုင်းခဲ့ရတယ်”

မာမိ ခင့်ကို ကိုယ်ချင်းစာပေးဖို့ သူက အသနားခံ လိုက်ပါသည်။

“သူ့ခမျာ သားတစ်မျက်နှာနဲ့ သားအနောက်ကို လိုက်ခဲ့ ရတာ၊ သားက ဒီလောက်တော့ အလိုလိုက်သင့်တာပေါ့၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူ အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်းပျင်းကျန် ခဲ့တာလေးကလည်း သနားစရာလေးပါ မာမိရာ၊ တကယ် တော့ သားမိန်းမက သားကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ သဝန်တိုပြီး သားကို မယုံမရဲဖြစ်နေတာ၊ အဲဒါ မာမိတို့က မသိတော့ ပူညံ့ပူညံ့လုပ်တယ် သားကိုခိုင်စားတယ်ထင်တာ၊ တကယ် တော့ ...”

“အမယ်လေး ... အမယ်လေး ... သိပါပြီရှင်၊ ကိုယ်တော် က မိန်းမသဝန်တိုပြီး ပူညံ့ပူညံ့ချစ်တာကို ကျေနပ်တယ် ပေါ့ ... ဟုတ်လား”

ငေါ့တော့တော့ မာမိစကားကြီးကို သူက ပြုံးစစ ကြိုးဖြစ်သွားပြီး ဒေါဖောင်းနေသည့် မာမိပါးပြင်ကြီးကို မွှေးမွှေး ကြည့်လိုက်သည်။

“သွားစမ်းပါ လာခွဲမနေစမ်းနဲ့၊ နင်တို့ သားသမီးရမှ ငါ ခံစားချက်ကိုနားလည်မယ်၊ မင်းမိန်းမလည်း ကလေးမယူ သေးဘူးလား၊ မင်းတို့ ကလေးယူဖို့သင့်ပြီ၊ အိမ်ထောင်ကျ

တာဝံ ငါးလကျော်ပြီ၊ ဒါမှ မင်းမိန်းမလည်း အိမ်မှာ တစ်
 ယောက်တည်းမပျင်းတော့သလို ယောက်ျားကိုလည်း သဝန်
 မကိုနိုင်တော့ဘူး။ ခင်မွေးရင်လည်း မာမီ ဆုတောင်းပါ
 တယ်။ သူနဲ့ တစ်ထေရာတည်းတူတဲ့ ခပ်ဆိုးဆိုးသမီးက
 လေးမွေးပါစေလို့၊ ဒါမှ သူ ဝင့်လည်မှာလေ၊ အခုနေတုန်း
 တော့ သူကဗိုလ်ပေါ့၊ ကလေးရမှ သူ့ကလေးက သူ့ကို
 ဗိုလ်ပြန်ကျမှာ မြင်ယောင်ချင်တယ်။ မင်းမိန်းမကို ကလေး
 သာယူခိုင်းတော့ သားရေ”

အင်း ... မာမီတို့ကတော့ လုပ်ပြီ။

ခင်ကို ဝင့်လည်တာမြင်စေချင်တာနဲ့ပဲ ခင်ကို ကလေး
 ယူစေချင်တာ၊ ခင်အစား သူ့ရင်ထဲ ဝမ်းနည်းသလိုကြီးခံစားလိုက်
 ရသည်။

“မာမီကလည်းဗျာ ခင်က အဲဒီလောက်မဆိုးပါဘူး။”
 “အေးပါ ... အေးပါ၊ ပြီးပါရော၊ မင်းက မင်းခေါင်းကို
 တက်နှင်းသွားတောင် မိန်းမက သားကိုချစ်လို့နှင်းတာလုပ်
 ဦးမှာမဟုတ်လား။”

ခင် သူ့အပေါ် ဆိုးနွဲ့အနိုင်ယူ ဗိုလ်ကျတာတွေက
 လည်း မာမီပြောလည်း ပြောစရာပါပဲ။

ဟုတ်တာပေါ့။

မွေးထားတဲ့မိဘက ကိုယ့်သားကို မိန်းမက လူရှေ့
 မရှောင် သူရှေ့မရှောင်နိုင်စားနေတာကို ဘယ်ကြည့်ချင်ပါ့မလဲ။

အင်း ... ခင် ... ခင်။

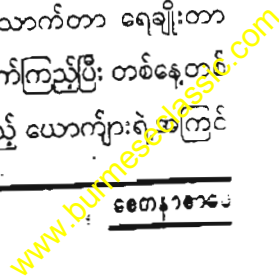
မင်းမလည်း ပင်ကိုပီဇီကိုက အနိုင်ယူချင်ခဲ့တော့
 လည်း ငါက သိပ်ချစ်နေတဲ့သူပီပီ ငါ့ရဲ့အနိုင်ယူမှုတွေကို နောက်
 လျှိုပြီး မင်းကိုပဲ ခွင့်လွယ်သည်းခံပေးခဲ့တာ အခုတော့ မောင်မှာ
 ပြင်ဆင်လို့မရတဲ့ အမှားကြီး ဖြစ်သွားပြီ။

မင်းကတော့ မောင်အပေါ် တစ်သက်လုံး အနိုင်ယူ
 ကောင်းတော့မှာပဲ ခင်ရယ်။

“ခင်ကလည်းကွာ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီး ခေါင်းလျှော်
 ရေချိုးရတယ်လို့။ အိမ်ထဲမှာပဲနေပေမယ့် ဒီနှစ် ၂၀၀၈
 အပူချိန်က အမြင့်ဆုံးပါလို့ မောင် ပြောထားရဲ့နဲ့ကွာ၊
 ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်မှ ဒုက္ခဖြစ်မှာ၊ ခင်က ပြောစကား
 ကို တစ်စက်မှနားမထောင်ဘူး၊ ဆရာမတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး
 လည်း ဘာမှနားမလည်ဘူးကွာ”

အမြဲတမ်း ...

အသေးစိတ် ခင် စားတာသောက်တာ ရေချိုးတာ
 ရေအိမ်တက်တာအစက မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်ပြီး တစ်နေ့တစ်
 နေ့ ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက်ပြောတတ်သည့် ယောက်ျားရဲ့အကြင်

နာတွေကို ခင် နာလည်စွာဖြင့် ကြည့်နှုန်းရင် ခုန်သာယာခဲ့ရလေသည်။

ဒါပေမဲ့ ...

ခင်က သူ့ကို အနိုင်ယူလိုကောင်းလို့ နွဲ့ဆိုးဆိုးတတ်သည့် မိန်းမပီပီ အမှုပိုပို အသံနွဲ့နွဲ့လေးဖြင့် ပြန်နွဲ့ပစ်လိုက်မိသေးသည်။

“ဟာ ... အခုမှ ဆယ်တစ်နာရီကျော် ရှိသေးတာပဲ”

“ဆယ်နာရီပဲ ရေချိုးခေါင်းလျှော်ရမယ်ဆိုတာ ခင် သိမထားဘူးလား”

“အဲဒါက အပူထဲနေတဲ့သူကို ပြောတာလေ၊ ခင်က အရိပ်ထဲနေနေတာပဲ၊ ချိုးလို့ လျှော်လို့ ရပါတယ်”

“ပြောလိုက်ရင်ကွာ ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေတာ တစ်ခါမှမရှိဘူး၊ အဲဒီလို ခံခံပြီး ပြန်ပြောတာကြီးကို မောင် မကြိုက်ဘူး”

“မကြိုက်လည်းသေပေါ့၊ ပါးစပ်ပါရင် ပြန်ပြောမှာပဲ”

“ကြည့်ပါလား၊ ပြောရဆိုရတာ သိပ်လက်ပေါက်ကတ်တာပဲကွာ”

“အား ... ရှင်နော်၊ ကျွန်မဆံပင်ကို ဆောင်ကြီးအောင်ကြီး သုတ်ပေးစရာမလိုဘူး၊ ဖယ် ... ကျွန်မ သုတ်မယ်”

ခင်ဆံပင်တွေကို တဘက်ကြီးဖြင့် ဖိသုတ်ပေးနေသည့် သူက ခင်စကားတွေကို စိတ်ဆိုးအခံရခက်သွားပုံဖြင့် ခင်ဆံပင်ကလေးကို တအားထိုးဆွ ပွတ်သုတ်ပေးလိုက်သဖြင့် ခင်နာကျင်စွာ ထအော်ပန်လိုက်တော့သည်။

“ပြီးတော့ သူ့ကိုလည်း ဆူပူကြိမ်းမောင်းလိုက်သေးသည်။

“အသုံးမကျဘူး၊ မသုတ်နဲ့၊ မသုတ်နဲ့”

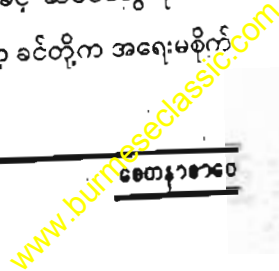
“ခင်နော် ကိုယ် စိတ်တိုလာပြီ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ”

“ရှင်သုတ်တာ နာတယ်၊ ခေါင်းတွေကျိန်းနေပြီ၊ ဟိုမှာ ဒရိုင်ယာနဲ့မူတ်တော့”

“ဟာ ... ဖြစ်မလား ဒီမှာ ဆံပင်မှ မခြောက်သေးတာ၊ ခြောက်လည်း ဒရိုင်ယာ မမူတ်ပါနဲ့ နေ့ခင်းနေပူကြီးပါတယ်ဆိုမှ ခေါင်းကို အပူထပ်ပေးလို့ ဖြစ်ဦးမလား ခင်ရယ်”

အင်း ...

သူ့ဘာသာ စိတ်တိုင်းကျ ခင် ဆံပင်တွေကို တစ်ပင်ချင်းပဲ ဆွဲယူသုတ်ပေးရင်သုတ်ပေးတော့ ခင်တို့က အရေးမစိုက်တော့။

မှန်တင်ခံရှေ့မှာထိုင်ပြီး မျက်နှာလေးကို အလှဆုံး ပြင်ဆင်လိုက်ပါတော့သည်။ အသားရောင်နှုတ်ခမ်းနီကလေးကို နှုတ်ခမ်းလေးပေါ်တင်ရင်းက ခင်ကို စိုက်ကြည့်နေသည့်ယောက်ျားကို ခင်ကမျက်စောင်းလှလှကလေးခဲရင်း ရင်ထဲမှာဘယ်လို ကျေနပ်မိမှန်းမသိအောင် ခံစားချက် နွေးသစ်သစ်ကြီး ခံစားလိုက်ရပါသည်။

မောင်ဟာ ခင်ကို ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ ချစ်ပြီး အလိုလိုက်ရတာလဲဆိုတာ ခင် မစဉ်းစားတတ်အောင်ပါပဲ။

လှပလွန်းသည့် ခင်မျက်နှာလေးကြောင့် သူ ခင်ကို ဒီလောက်အောက်ကျိုးပြီး ချစ်ခဲ့တာလား။

အင်း ...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင် ခင်ကို အရမ်းချစ်၊ အရမ်း အလိုလိုက်တာကိုပဲ ခင် ကျေနပ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်သက် ခြောက်လကျော်ကျော်အတွင်းမှာ ခင် မန္တလေးမြေကနေ မိဘတွေနှင့် ခွဲခွာခဲ့ရတာ ရောက်ခါစက မျက်ရည်လေးကျပြီး မိဘတွေကိုလွမ်းခဲ့မိပေမယ့် ...

အခုတော့ဖြင့် သူ့ရဲ့ အကြင်နာတွေ နွေးထွေးသည့် အချစ်တွေကို ပျော်ဝင်ရင်ခုန်ကျေနပ်ပြီး နေသားကျသွားခဲ့ရလေပြီ ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ကျသည် နေ့ကတည်းက မနားတမ်း မမောနိုင် မပန်းနိုင် ခင်အချစ်တွေကိုတောင်းခံပြီး သူ့ကို မောင်ခေါ်ခိုင်းသည် ယောက်ျားကိုလည်း ခင်က အရေးမစိုက်သလို သူ့အကြင်နာတွေကို ဟန်ဆောင်ကျော့ခိုင်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ သူ့ကို လက်ထပ်တဲ့နေ့ကတည်းက “မောင်” လို့ ကင်ပွန်းတပ် ခေါ်ပြီးသားဆိုတာ သူ မသိ။

ဒါကို သူက ခင်ရင်ထဲက အကြင်နာ ချစ်ခြင်းတွေကို ရိုးတုံးလွန်းစွာ မသိဘဲ အိမ်ထောင်သက်ခြောက်လကျော်လာ သည့်နေ့မှာတော့ စကားဆန်းကလေးပြောလာခဲ့လေသည်။

“ခင် မောင်ကို မောင်လို့မခေါ်လည်း မောင်က ကျေနပ်နားလည်ပြီးသားပါကွာ၊ ခင်လေး မောင်ကို တစ်နေ့တစ်နေ့ သဝန်ကြောင်နေတာတွေက မောင်လို့ ခေါ်တော့ထက် ချစ်တယ်လို့ပြောတာထက် ပိုပြီးလေးနက်တယ်။ ခင်ရင်ထဲက မောင်ကိုချစ်တဲ့အချစ်တွေက မောင်ကိုသဝန်တိုစိတ်မချတာတွေနဲ့တင် အရမ်းပေါ်လွင်သွားပြီ”

“အာ ... ရှင်နော်၊ ခင် ဘယ်မှာ ရှင့်ကို သဝန်တိုလို့လဲ၊ လျှောက်ပြီး ကိုယ့်အထင်နဲ့ကိုယ်ကြည့်နေ”

“အဟား ဟား ... ခင်လေး ရှက်သွားပြီ၊ ရှက်ပါသေးကွာ ကရော် ကရော်”

www.burmeseclassic.com

“ရှင်နော်”

“ရှင်နော်လုပ်ပြီး ကိုယ့်ကို အနိုင်ယူမိလ်ကျဖို့ကြီး စဉ်းစားမနေနဲ့ဦး၊ အိမ်ထောင်သက်ခြောက်လကျော်သွားပြီနော်၊ ခင်အလိုကျ ကိုယ်အလိုလိုက်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ခင်ကလည်း ကိုယ့်အလိုကျ ပြန်အလိုလိုက်ပေးရမယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“ကလေးယူချင်တယ်”

“အာ”

“ဘာလဲ ဘာရှောင်လွှဲချက်တွေနဲ့ငြင်းဦးမလဲ၊ ဒီတစ်ခါတော့ မရဘူးနော် ချစ်၊ မောင် ချစ်ကို အလိုမလိုက်နိုင်တော့ဘူး”

ခင်မျက်နှာလေးကို သူ့မျက်နှာကြီးနှင့် ပူးယှက်ပြီး မိန့်မိန့်မှူးမှူးကြီး တောင်းဆိုလာတာကြီးကို ခင် ရှက်လွန်းလို့ မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး နွေးပူပူကြီး ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

အို ...

တကယ်ဆိုတဲ့ယောကျ်ားပဲ။

ခင် ရှက်လိုက်တာ။

“မင်းသက်မှူးတင်နော် ... ရှင်”

“အင်း ... ပြော”

“မသိဘူး ... မသိဘူး၊ ခင်ကို ဘာမှ လာမပြောတော့နဲ့”

နွေးထွေးသည့် သူ့အနမ်းတွေကို ခင် ဘယ်လိုမှ ရှောင်တိမ်းဖယ်ယမ်းလို့ မရတော့။

သူ့ရဲ့နှုတ်ခမ်းသားထူထူကြီးက ခင်နှုတ်ခမ်းသားနုနုကလေးဆီမှာ ပွေ့အပ်လျက် ခင်ကိုယ်လုံးလေးကို သူ့ကိုယ်လုံးကြီးနှင့် တစ်သားတည်းကပ်အောင် သိမ်းဖက်ထားသည့် သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ ခင် ယစ်မှူးသာယာစွာ မျက်ဝန်းကလေးတွေ မှိတ်ချပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

အင်း: ...

သူ မိန့်မိန့်မှူးမှူးကြီး တောင်းဆိုတာတွေကို ခင် လက်ခံလိုက်ရမလား: ...။

ဟင့်အင်း: ... ခင် ဒါဆို လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေလို့ ရတော့မှာမဟုတ်။

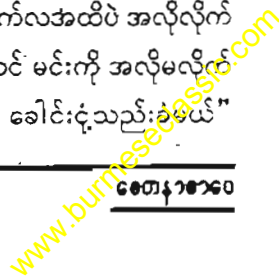
နဂိုတည်းကမှ သူက ခင်ကို ဘယ်နေရာထွက်ထွက် မကြိုက်ချင်ဖြစ်နေတာ ခင် ကလေးရရင်တော့ ပိုဆိုးပြီပေါ့။

ခင်ကို ချောင်ထိုးကောင်းပြီပေါ့။

“ခင်ကို မောင် ဆေးတွေ မဝယ်ပေးတော့ဘူးနော်”

“ဟင့်အင်း: ... ဟင့်အင်း: ... ခင် ကလေးမယူချင်ဘူး”

“မရတော့ဘူး၊ မောင် မင်းကို ခြောက်လအထိပဲ အလိုလိုက်နိုင်မယ်၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မောင် မင်းကို အလိုမလိုက်တော့ဘူး၊ ကျန်တာ ဘာဆိုးဆိုး ခေါင်းငုံ့သည်ခံမယ်”

“မင်းသက်မျိုးတင်နော် ကျွန်မကို အဲဒီလို မပြောနဲ့၊
ကျွန်မ လုံးဝမကြိုက်ဘူး”

ခင်က ငိုသံစွက်စွက်ကလေးဖြင့် ပြောလိုက်တာ
လေးကို သူက ရင်ခုန်အသည်းယားသလို မျက်ခုံးကြီးပင့်ပြီး
ခင်ကိုမေးဆတ်ပြလာခဲ့သည်။

ဟင်း ... ဒီအမူအရာ ဒီစတိုင်တွေကို ခင် မနှစ်မြို့
တာ။

ခင်ကို မခံချင်အောင် တမင်ဆွပေးနေသလို ...။

“မာမီကလည်း ခင်ကို ကလေးယူစေချင်ပြီ၊ ခင်တစ်ယောက်
တည်း ကိုယ် ကုမ္ပဏီသွားတော့ အိမ်ထဲမှာပျင်းကျန်ခဲ့တာ
လေးကို သနားလို့တဲ့လေ၊ ကလေးလေးရှိတော့ ခင် စိတ်
ကလေးလည်း ကြည်တာပေါ့တဲ့”

ဟင်း ...

မသိရင် ခက်လိမ့်မယ်။

သူ့မာမီ ခင်ကို ကလေးယူစေချင်တာ ခင် မသိ
စိတ်က သိနေသည်။

ခင်ကို သူ့သားအပေါ် တာဝန်မကျေတဲ့မိန်းမအဖြစ်
အချဉ်ပေါက်ပြီး သူ့သားကလေးတာဝန်ကို ခေါင်းရွက်ခိုင်းချင်လို့
ယူခိုင်းချင်တာ ခင် မသိဘဲနေမလား။

သူလား ခင်ကိုသနားမှာ။

ခင်ကို သူ့သားကိုနိုင်သည့် မိန်းမဆိုပြီး မျက်မှန်း
ကျိုးနေတာ။

ဟိုတလောတုန်းကတောင် သူ့သားကို လူရှေ့မရှောင်
သူရှေ့မဆောင် ခင်က နိုင်စားတယ်ဆိုပြီး ဆုံးမသလိုလို အပြစ်
တင်လာသေးသည်။

“သမီး ခင်ရယ်၊ သမီးလည်း သားကို တစ်နေ့တစ်နေ့
ဆူပူနေတာ မမောဘူးလားကွယ်၊ မာမီတို့ကြားရတာလည်း
စိတ်မချမ်းသာဘူး၊ သားလေးက ဘယ်လောက်တောင်ဆို
သွမ်းနေလို့ သမီးက အလိုမကျဖြစ်ပြီး လူရှေ့မရှောင် သူ
ရှေ့မရှောင် သားကို ပြောချင်ရတာလဲကွယ်၊ သားလေးလည်း
သိက္ခာကျလှပါတယ်”

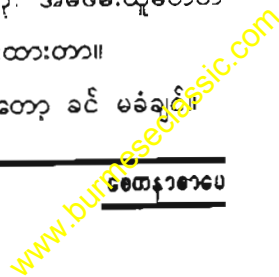
ဟင် ... ကြည့် သူ့သားကို ခင်က နိုင်တယ်ဆိုပြီးအပြစ်
တင်တာ။

သူ့သားက လူကောင်းကြီးဆိုတော့ ခင်ကို အပြစ်တင်
နေတာ ခင် မခံချင်။

ပြီးတော့ ...

သူတို့ပဲ သူ့သားနဲ့ ခင်ကို အမိဖမ်းယူမတတ်
အငမ်းမရ အိမ်ပေါ်တက်ပြီး တောင်းရမ်းထားတာ။

အခုမှဒီစကားတွေပြောလာတော့ ခင် မခံချင်။

နဂိုကကည်းက မာနတံခွန်ထူထားသည့် မိန်းမဆို တော့ ပိုပြီး မခံချင်ဖြစ်ရသည်။

ခင့်မှာတော့ သူ့သားကို ယူပြီးကတည်းက လူရာ မဝင်တော့သည့်မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

ရင်ထဲက မကျေနပ်စိတ်တွေနှင့် ခင့်နှုတ်ခမ်းလေး အလိုလိုတင်းတည်သွားရကာ သူ့မာမိကို မျက်လွှာအလေးပင့်ကြည့် လိုက်ပါသည်။

“မာမိက ခင့်ကိုပဲ အပြစ်တင်နေတာ မာမိသားဆိုတာကျ မာမိ မသိဘူး”

မာမိကိုတော့ မာမိလို့ ရိုသေလေးစားသမှုနဲ့ ခေါ်ခဲ့ ရလေသည်။ လက်ထပ်ပြီးခါစက မာမိကို မာမိကိုယ်တိုင်ရော သူကပါ မာမိလို့ ခေါ်ခိုင်းခဲ့လေသည်။

သူက သူ့မာမိကို မာမိလို့မခေါ်ရင် အခုပဲ လဲသေ သွားတော့မယ့်ပုံကြီးဖြစ်နေတာမို့ စိတ်မချမ်းသာလှသဖြင့် မာမိကို ကိုယ့်မိဘနေရာ သဘောထားပြီး သူခေါ်သလိုကြီး လိုက်ခေါ်ခဲ့ ရတာ ရှက်တော့ရှက်ပါသည်။

အခုတော့ မာမိက ယောက္ခမဆိုတော့ ယောက္ခမ စကား ပြောလာပြီပေါ့။

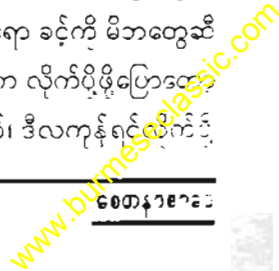
မေမေဆိုရင် ခင့်ကို ဒီလိုစကားမျိုးပြောမှာမဟုတ်။

“သမီးရယ် သမီးကို မာမိက အပြစ်တင်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်ထားလေးဘက်ကလည်းနာပြီး ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဆူညံပူညံတွေက ကြားမကောင်းလို့ပါ”

“မာမိသားမှ ပုံစံမကျတာ ပြောရတာပေါ့၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ခင့်ကို ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် လိုက်ပြောနေတာတွေကို ခင် နားမခံနိုင်လို့ ပြန်ပြန်အော်နေရတာ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စ လည်း ပုံကြီးချဲ့ပြီးပြောနေတာ၊ ပြီးတော့ ခင့်ကို အပြင် ထွက်တာမကြိုက်ဘူးလေ၊ ခင် ဒီနယ်မြေကိုရောက်လာတာ ခြောက်လကျော်ပြီ၊ ခင့်ကို တစ်ယောက်တည်း ဘယ်နေရာမှ ပေးမထွက်နိုင်ဘူး၊ သူနဲ့တွဲထွက်ရင်လည်း လမ်းကကောင် လေးတွေက ခင့်ကို ကြည့်ကြည့်သွားတာ သူက ခင့်ကိုရန် ရှာသေးတယ်၊ အဲဒါတွေနဲ့ တစ်နေ့တစ်နေ့ ရန်ဖြစ်နေရတာ”

ဒါတင်မကသေး သူဆိုးတဲ့ဇာတ်လမ်းတွေကို ခင် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် မာမိကို ရင်ဖွင့်ချလိုက်တော့သည်။

“အလကား လူလိမ်၊ ညာလည်း ညာတတ်သေးတယ်၊ ခင့်ကို အခု ခြောက်လရှိပြီ၊ မန္တလေးကို တစ်ခေါက်လိုက် ပို့ဖူးလား၊ သူ ခင့်ကို လိုချင်တုန်းကတော့ တဖွတ်ဖွတ် ရောက်လိုက်တာ၊ ခင့်ကိုရလည်းပြီးရော ခင့်ကို မိဘတွေဆီ တစ်ခေါက်မှလိုက်မပို့တော့ဘူး၊ ခင်က လိုက်ပို့ဖို့ပြောတော့ အင်း ... နောက်တစ်ပတ်လိုက်ပို့မယ်၊ ဒီလကုန်ရင်လိုက်ပို့”

မယ်၊ ရုံးပိတ်ရက်လိုက်ပို့မယ်နဲ့၊ ခင့်ကို လိုမ့်လိုမ့်နေတာ ခင် စိတ်ဆိုးတာပေါ့ မာမီရဲ့။”

“အင်း ... သားကလည်း သားပဲ”

သူ့သားကို ပြန်တွက်တော့မှ ဘာမှ ဆက်မပြောဘဲ

စကားလျှော့ချသွားသည့် မာမီကိုလည်း စိတ်နာသည်။

ခင့်ဘဝကို သူတို့သားအမိ ပုံစံချနေတာ။

ဒီလိုလာပြီး ခင့်ကို ပုံစံချလိုကတော့ လုံးဝမရ။

အခုလည်းကြည့် မာမီကလည်း ခင့်ကို ကလေးယူစေ ချင်ပြီတဲ့။

ခင့်ကို ချစ်လို ကလေးယူခိုင်းတာမှ မဟုတ်တာ။

“ဟင်း”

တကယ်လည်း အခရခက်ပါသည်။

“ခင်”

အသံကြည်ကြည်လေးဖြင့် ခေါ်လိုက်သည့် မောင် အသံကို ခင်က နားခါးစွာ မျက်လုံးထန်ပြီး မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာလဲ”

“ဟာကွာ ... ဘာဖြစ်ရပြန်ပြီလဲ၊ ကိုယ်ပြောတာကို စဉ်းစား နေတာလား”

“ဘာကိုစဉ်းစားရမှာလဲ၊ မစဉ်းစားဘူး၊ ခင် လုံးဝ ကလေး ယူချင်စိတ်မရှိဘူး။ တကယ်လို့ ယူချင်စိတ်ရှိတဲ့အချိန်ရောက်

ရင်လည်း အဲဒီကလေးရဲ့ ချေးကလူ သေးကလူ တာနေနဲ့ကို ရှင် ယူပါမယ်လို့ တာဝန်ခံမှ ကျွန်မက မွေးပေးမယ်”

“ခင် စကားကိုတွက်ကပ်မပြောစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ကိုယ် မင်းကို အမိန့်ပေးရတော့မယ်”

“မင်းသက်မျိုးတင် ရှင် ဆက်မပြောတော့နဲ့နော်၊ ဆက်ပြော ရှင် သနပ်ခါးတုံးစာ မိသွားမယ်”

ခင် ပြောလည်းပြော ...

ဒေါသလည်းထွက်လွန်းတာမို့ အခန်းထဲက ထွက် ပစ်ဖို့ သူ့ရင်ခွင်ထဲကနေ တအားရုန်းထွက်ပစ်လိုက်တော့သည်။

သူ့မျက်နှာကြီးကို မကြည့်ချင်။

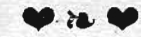
အလကား လူလိမ်လူညာ။

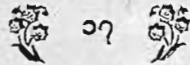
ခင့်ကို မန္တလေးပို့မယ်၊ ပို့မယ်နဲ့ လေပေးပြီး မသိ ချင်ယောင်ဆောင်လွန်းသည့် ယောက်ျားကို ခင် ချစ်မိတာ ခင့် ကိုယ်ခင် ရှုံးပြီလို့ပဲ သတ်မှတ်လိုက်မိတော့သည်။

အလကားယောက်ျားတွေ။

ကိုယ်လိုချင်တာရသွားတော့ ပုံစံက တစ်မျိုးဖြစ် သွားရလေပြီ။

ခင် အဲဒါကို မကျေနပ်တာပင်။

အင်း ...

ဒီကနေ့ ကုမ္ပဏီရုံးပိတ်ရက်မှာ ရုံးကဝန်ထမ်းကောင်
လေးကောင်မလေးတွေ အိမ်ကိုအလည်လာတာကို ခင်တစ်ယောက်
ကဖြင့် တာဝန်မကျေလှစွာ အောက်ထပ်သို့ဆင်းပြီးတောင် ဧည့်မခံ
ခဲ့။ ခက်ပါတယ်။

ဝန်ထမ်းကောင်မလေးတွေက ခင်ကို တွေ့ချင်လို့မေး
နေပါပြီ။ အဆိုးဆုံးက စန္ဒီ။

သူ့အပေါ် ကြင်နာယုယပါတယ် သူ့မိန်းမကလို့
ပြောပြီး ဖော်ကောင်လုပ်သေးသည်။

သူ့မှာ ရက်မျက်နှာရဲရဲကြီးဖြင့် ခေါင်းက ထောင်
တောင်တောင်မရှိခဲ့ရုံမဲ့ ဆံပင်လေးကိုပွတ်ပြီး အိမ်ပေါ်ထပ်ကို
တက်ကာ မိန်းမကို ခေါ်ခဲ့ရတော့သည်။

အိပ်ခန်းထဲက ခုတင်ပေါ်မှာ မူမူမင့်မင့်ကလေး
ခုတင်ကြီးကို ခေါင်းအုံးခုမီပြီး စာဖတ်နေသည့် ခင်ကို သူ ချော
ရတော့သည်။

အင်း ...

အောက်က ဟာမလေးတွေ အသံကလည်း စွာလိုက်

တာ။

အပေါ်ထပ်ကတောင် အတိုင်းသား ကြားရသည်။

“ခင် မောင်တို့ရုံးက ဝန်ထမ်းတွေ အောက်ထပ်မှာ ရုံး
ပိတ်တုန်း ရောက်လာတာ၊ ခင်ကိုမေးနေလို့ ငဲမောင်လာ
ခေါ်တာ၊ လာကွာ ခင်လည်း အပျင်းပြေတာပေါ့”

“ကျွန်မ ပျင်းတယ်လို့ ရှင်ကို ဘယ်တုန်းကပြောဖူးလို့သ”

“ခင်ကလည်းကွာ”

မင်းသက်မျိုးတင် ကိုယ့်တံခါးနဲ့ကိုယ် ညပ်သွား

သည်။

အင်း ...

ခင်ကတော့ ...

အောက်က ကောင်မလေးတွေအသံကြားတာနဲ့တင်

သူ့ကို ဖိလာလုပ်ပါပြီ။

စိတ်ညစ်လိုက်တာ မိန်းမရယ်။

“ရှင်သာ ရုံးပိတ်ရက်ဆိုတော့ မနေတတ်မထိုင်တတ်ပျင်း
နေတာ ပျော်သွားအောင် ကောင်မလေးတွေနဲ့ သွားပြော၊
သွားပြော”

“ခင်ကလည်းကွာ သက်သက်ရစ်ပြီ၊ ကိုယ့်ရုံးဝန်ထမ်းတွေ
လာတာ ခင်က ထွက်ခွာမခံတော့ မကောင်းဘူး၊ လာပါ
ခင်ရယ်၊ မိန်းမကလိမ္မာပါတယ်ကွာ ... နော်၊ နော် ချစ်”

“ဟင် ... နားခါးလိုက်တာ၊ ဘာတွေမှန်းကို မသိဘူး”
ခင်က ဆောင့်ကြီးအောင်ကြီး ထာဘီကို ဆတ်ခနဲပြင်

ဝတ်လိုက်ပြီး သူ့နောက်က မကြည်မလင် လိုက်လာခဲ့လေသည်။

ဒါကို သူက သတိထားမိသွားရကာ ...

သတိပေးရသေးသည်။

“ခင် ကိုယ့်ဝန်ထမ်းတွေရှေ့မှာ ချိုချိုသာသာကလေး နေ
ပေးပါနော်”

“ဆရာ၊မလုပ်စမ်းပါနဲ့”

ဟင် ...

ဒီမိန်းမတော့ခက်ပြီ။

သူက ချစ်လို့ ထိပ်ပေါ်ရွက်ထားတာက အခုတော့

သူ့ကို နှုတ်လှန်ထိုးဖို့ပဲ အကွက်ရနေပြီဖြစ်သည်။

သူက အရှေ့ကနေ သွက်သွက်ကလေး လှေကားတွေ
ကို တစ်ထစ်ချင်း နင်းလျှောက်လာခဲ့ပြီး ဧည့်ခန်းဆိုဖာကြီးကို
ရောက်သွားခဲ့ပေမယ့် ခင်ကတော့ဖြင့် မလာချင် လာချင် လာရ
သည့်စတိုင်လေးဖြင့် ထာဘီကလေး ဗလတ်ဗလတ်နှင့် လျှပ်တိုက်
ကာ သူထိုင်သည့်ဆိုဖာကြီးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်လေသည်။

သူက ခင် အမူအရာတွေကြောင့် ဝန်ထမ်းတွေကို
အရမ်းအားနာသွားရကာ ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်ရလေသည်။

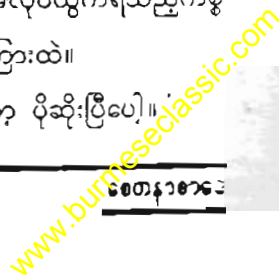
“အဟွန်း ... အဲဒါ ကိုယ့်မိန်းမအဆိုလေးလေ၊ ခင်ခင်
မြတ်မင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာနည်းပြလေ၊ ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ပြီး
တော့ အလုပ်ထွက်လိုက်တာ”

“ဟယ် ... အင်္ဂလိပ်စာနည်းပြ တော်လိုက်တာ၊ စန္ဒီတို့
ဖြင့် စာမေးပွဲအောင်ဖို့ မနည်းကြီးစားရတာ၊ ဘာဖြစ်လို့
အလုပ်ထွက်ရတာလဲ မရယ်၊ စန္ဒီ နှမြောလိုက်တာ၊
ရန်ကုန်ကို Transfer လုပ်လိုက်ပေါ့”

အင်း ... စန္ဒီတို့ကတော့ လုပ်ပြီ။

အရင်ကတည်းက ခင်က အလုပ်ထွက်ရသည့်ကိစ္စ
နှင့် သူ့ကို အစာမကြေ ဖြစ်နေရသည့်ကြားထဲ။

အခု ဆွလေးလုပ်လိုက်တော့ ပိုဆိုးပြီပေါ့။

သူ့မှာ ခင်လည်း အစာမကြေမဖြစ်အောင် စန္ဒီလည်း နားဝင်ချိုအောင် ဖာဖာထေးထေး ပြောလိုက်ရတော့သည်။

“မဟုတ်ဘူး စန္ဒီ၊ သူ ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ ကိုယ် ထွက်ခိုင်း လိုက်တာ၊ စီးပွားရေးတစ်ဖက်နဲ့ဆိုတော့လေ သူ အရမ်း ပင်ပန်းမှာကိုစိုးရိမ်ပြီး ထွက်ခိုင်းလိုက်တာပါ”

“ကိုယ်က ဟိုင်းဘော့စ်ယောက်ျားကို ရထားတော့လည်း အရာရာစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်နေရတာပေါ့လေ၊ သူက ကျူတာ ဆရာမကို အထင်မကြီးလို့ ထွက်ခိုင်းတော့လည်း ထွက်လိုက် ရုံပဲပေါ့၊ ခေါင်းတောင်ပေါ်သေး၊ ဒါပေမဲ့ကွာ ငယ်ငယ်က တည်းက စာတော်တဲ့လူက ယောက်ျားရမှ ကိုယ့်အရည် အချင်းကြီးကို အနားသတ်လိုက်ရတာ၊ စိတ်ထဲတော့ တော်တော်မကောင်းဘူး”

“ခင်ကလည်းကွာ”

သူ ခင်ကို မနှစ်သက်သလိုကလေး ဝင်ဟန့်လိုက် တာကို ခင်က မကျေမနပ်ဖြစ်သွားကာ သူ့ရုံးက ဝန်ထမ်းကောင်မ လေးတွေရှေ့မှာပဲ ဒူးချိတ်ထိုင်ပြီး ခြေထောက်ကလေးကို တန့်န့် လုပ်နေတော့သည်။

အား ... ဒုက္ခပါပဲကွာ။

သူ့ကို လုံးဝဂရုမစိုက်တော့သလိုကြီး ကောင်မလေး တွေရှေ့မှာ လုပ်ပြနေတာ သူ့ မဟာအရှက်ကွဲပြီ။

ပြောရင်လည်း ...

ဒီထက်တိုးပြီး ဆက်နဲ့ပြဦးမည်။

သူက မသိသလိုကလေး နေပြလိုက်ပြီး စန္ဒီတို့ကို စကားရောဖောရော လေပစ်သွင်းလိုက်လေသည်။

“စန္ဒီ ... ချို့သောက်ဟာ၊ ဇော်သောက်ကွာ၊ မင်းတို့ကလည်း မသိတဲ့လူတွေ ကျနေတာပဲ”

“ကိုကြီးလည်း စန္ဒီတို့ပါလာတာ စားဦး”

စန္ဒီကလည်း အကင်းပါးစွာ ဘာစကားမှဆက်မပြော တော့ဘဲ ရယ်ချင်သည့် မျက်လုံးတွေကိုထိန်းရင်း ထောပတ်သီး ဖျော်ရည်ကို တစ်ကျိုက်မော့သောက်ပစ်လိုက်သည်။

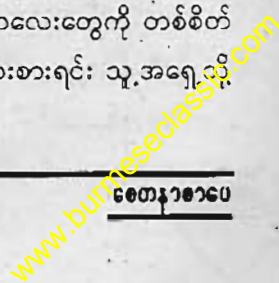
ပြီးတော့ သူ့ကို သူမတို့လမ်းက ဝယ်လာသည့် မာလကာသီးသုပ်တွေကို အတင်းကျွေးလာတော့သည်။

“ကိုကြီး မာလကာသီးသုပ်၊ ငရုတ်မှုန့်နဲ့ ဆားနဲ့ ကောင်း တယ်”

“ဟာ ... ငါက အစပ်ကြောက်တယ်ဟာ၊ စား စား နည်း နည်းပဲ စားမယ်”

“အင်း ... ကောင်းတယ်၊ စန္ဒီက မာလကာသီးဆို သိပ်ကြိုက်”
စန္ဒီက မာလကာသီးစိတ်ကလေးတွေကို တစ်စိတ်

ပြီးတစ်စိတ်ဝါးကာ ခပ်သွက်သွက်ကလေးစားရင်း သူ့အရှေ့သို့ တွန်းပေးလာခဲ့သည်။

ဟင်း ... ခက်လိုက်တာကွာ။
 စန္ဒီလည်း မသိတတ်။
 မိန်းမကလည်း ဒီလို ကလေးကလေးတွေကိုမကြိုက်။
 သူ့မှာ မိန်းမနှင့်တွဲထိုင်နေရင်းကုန် ကြောက်ချွေး
 တွေပြန်လာရသည်။

အင်း ... ခင်မျက်လုံးတွေက စိမ်းသထက် စိမ်းလာ
 ပြီ။

တစ်ခုခုပြောလိုက်မှဖြင့် ...
 ဟား ... အရှက်ကွဲ။

“စားလေ ကိုကြီးရဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ စား-ကောင်းတယ်”
 “အာ ... တော်ပြီ၊ စပ်တယ်ဟ၊ ချို စားလေ ဇော် စား၊
 ခင် မာလကာသီး စားမလားဟင်”

သူ ပြောလိုက်တာကို လုံးဝ မကြားချင်ယောင်ဆောင်
 လိုက်ပြီး ခြေထောက်ကလေးကို အရင်ကထက် ပိုပြီးနဲ့လိုက်တာမို့
 သူ့မှာ စန္ဒီတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာကြီးပူထူသွားသည်အထိ ရှက်လည်း
 ရှက် အားလည်းအားနာခဲ့ရသည်။

စန္ဒီကတော့ ဆယ်ကျော်သက်ပီပီ ခင်အမူအရာတွေ
 ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ...

“အဟင်း ဟင်း”

ဆိုပြီး ရယ်မောလိုက်တော့ ခင်မျက်လုံးတွေ ပိုပြီး
 အေးစက်စိမ်းကားသွားလေသည်။

သူက ခင်ကိုကြည့်ပြီး ချွေးပြန်လာရကာ မျက်ဝန်း
 အကြည့်တွေနှင့် ဘာမှမပြောဖို့ တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

ဒါကို ခင်က သဘောတွေ့သွားပုံဖြင့် မျက်လုံးက
 လေးမှေးစင်းပြီး သူ့ကို ခန်းခနဲ ပြီးကြည့်လာခဲ့တော့သည်။

အမယ်လေး ...

ပြဿနာရှာရင်ဖြင့်ဒုက္ခ။

ခင်ရယ် ပြန်ပြီး အပေါ်ထပ်ကိုတက်ပါတော့။
 ကိုယ် ခင်ကိုခေါ်လိုက်မိတာ မှားပြီ။

သူက စိတ်အိုက်စွာဖြင့် ခင် ဘာများပြောမလဲလို့
 ရှင်တမမြစ်နေချိန်မှာပဲ မထင်မှတ်ဘဲ စန္ဒီလုပ်ရပ်ကြီးကို အိုးတိုး
 အမ်းတမ်းကြီး အငိုက်မိသွားပြန်တော့သည်။

“ရိုး ... ရိုး”

“အာ ... စန္ဒီ ငါ ... ငါ့ကို မဆွတ်နဲ့၊ မဆွတ်နဲ့”

ဘာမပြောညာမပြောနှင့် ပါလာသည့် သူ့အိတ်က
 လေးထဲက ရေမွှေးပုလင်းလေးကို ကိုင်ပြီး သူ့ကို တရိုးရိုးဖျန်းပေး
 လာသည့် စန္ဒီကို သူ ဘာပြောရမှန်းမသိ ခေါင်းစားသွားရတော့
 သည်။

“ဘာလုပ်တာလဲ”

ဟား ... သေပြီ။

လာပါပြီ ခင်ရဲ့ စွာတူးတူးအသံလေး။

စန္ဒီရော ချိုတို့ပါ ခင်အသံ စွာစွာလေးကြောင့် အံ့အားသင့်သွားသလို ခင်ကို ငဲ့ကြည့်လိုက်ကြသည်။

စန္ဒီက ထပ်ပြီးအလိုက်မသိ ခင်ကိုယ်လုံးလေးကို ရေမွှေးပုလင်းလေးညှစ်ပြီး တရိုးရိုး ဆွတ်လိုက်ပြန်သည်။

“အို ... ဘာလုပ်တာလဲ၊ မင်း ရိုင်းလှချည်လား”

“အို .. မကလည်း စန္ဒီ ဝယ်လာခဲ့တဲ့ ရေမွှေးလေးကို စေတနာနဲ့ ဆွတ်ပေးတာပါ၊ မကြိုက်ဘူးလား၊ မကြိုက်ရင် တောင်းပန်ပါတယ်”

“မကြိုက်ဘူး၊ လုံးဝ မကြိုက်ဘူး၊ မင်း သူများ မကြိုက်မှန်း မသိ ကြိုက်မှန်းမသိ ရေမွှေးတွေ ဆွတ်ဖျန်းပေးရအောင်ကွာ တကယ်ပဲ”

“တောင်းပန်ပါတယ်၊ စန္ဒီကိုယ်စား ချို ထပ်ပြီးတောင်းပန် ပါတယ် မရယ်”

“ဟင်း မရေမွှေးနဲ့ကို မကြိုက်ဘူးလား၊ ရေမွှေးမကြိုက်တာ ကမ္ဘာမှာ မတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်၊ ကိုကြီးနဲ့ မစိတ်ဓာတ် ကြီးတော့ Opposite ပဲ”

“ကိုယ်က ရေမွှေးသုံးတဲ့မိန်းမဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ် သိပ်မုန်းတာ၊ ယောက်ျား ရေမွှေးသုံးလာပြီဆိုရင် အဲဒီ ယောက်ျားက မိန်းမရိုးပြီပြင်ထား၊ မိန်းမ ရေမွှေးသုံးပြီဆိုရင် အဲဒီမိန်းမက ဘဲရှာပြီပြင်ထား”

“အဟင်း ဟင်း ... ဒါဆို ကိုကြီးမင်းသက် မိန်းမရိုးပြီပေါ့ ဟိဟိ”

စန္ဒီစကားအဆုံးမှာ ခင်မျက်လုံးတွေ ပိုပြီး စိမ်း တောက်သွားသလို သူ့မျက်နှာကို ပေါက်ထွက်မတတ်စိုက်ကြည့် လာတာ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ကျင်စိမ့်သွားသည်အထိ ဖိန့်ဖိန့်တုန် အောင်ကြောက်ရွံ့သွားပါတော့သည်။

ခင်ရယ် ... ဒီထက်ပိုပြီး ဘာမှ အတိုက်အခံမလုပ် ပါနဲ့တော့။

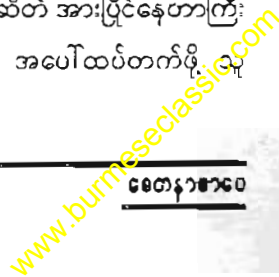
စန္ဒီရယ် ထပ်ပြီး ခင်ကို မကလိပါနဲ့တော့။

တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။

ဟူး ... မောပါတယ်။

စန္ဒီကလည်းစန္ဒီ။ ခင်ကလည်းခင်။

နှစ်ယောက်သား တိတ်တုဆိတ် အားပြိုင်နေတာကြီး ကိုကြည့်ပြီး မနေတတ်တော့ဘဲ ခင်ကို အပေါ်ထပ်တက်ဖို့ သူ မဖြစ်မနေကြီး ပြောလိုက်ရတော့သည်။

“ခင် စောစောပေးတတ်တဲ့ဝတ္ထုလေးကို မောင် ဖတ်ပြီးပြီ၊ အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ သွားဆက်ဖတ်ချင်ဖတ်တော့လေ”

သူ ပညာသုံးပြီး နှင့်ကို နှင့်ထုတ်လိုက်တာကို ခင်က မထိတရီပြီးကလေးဖြင့် သူ့ကို စိုက်ကြည့်ပြီး ခပ်မူမူအသံ ကလေးဖြင့် ...

“ဟင့်အင်း ... ပြီးတော့မှ ဆက်ဖတ်မယ်၊ အခုချိန်မှာ မောင်အနားက ခင် တစ်ဖဝါးမှ ခွာလို့မဖြစ်ဘူး၊ မောင်က ရေမွှေးသုံးတဲ့ယောက်ျားဆိုတော့ မိန်းမရှိုးမှာကို ခင် သိပ် ကြောက်တယ်”

“ဟာ ... ခင်”

“မ ... ဒါ စန္ဒီကိုစော်ကားတာပဲ”

ဝုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သည့် စန္ဒီကိုကြည့်ပြီး သူငယ် ချင်းနှစ်ယောက်ကလည်း ပြူးပြူးပျာပျာဖြစ်သွားကြလေသည်။

“စန္ဒီ တော်ပြီ၊ ကိုယ်တို့ ပြန်ကြစို့”

ဇော်က ဦးဆောင်ကာ စန္ဒီလက်ကလေးကို ဆွဲကိုင် ပြီး ဧည့်ခန်းထဲက ထထွက်သွားလေသည်။

စန္ဒီက ခင်နှင့် သူ့ကို မျက်လုံးစိမ်းတွေနှင့်စိုက်ကြည့် ရင်း မကျေပွဲနွဲဖို့ ပြင်နေလေသည်။

“ကိုကြီးမင်းသက်မိန်းမကို ဒီလောက်ရိုင်းစိုင်းတတ်မှန်း မသိလို့ လိုက်လာခဲ့တာ၊ အခုတော့ လုံးဝ အထင်စမော တယ်ကွာ”

“စန္ဒီ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဟာ”

“စိတ်ဆိုးတယ်၊ စိတ်ဆိုးတယ်၊ လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး”

“လုံးဝမကျေနပ်တော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်သလဲ”

“ခင် မင်း တော်တော့၊ မင်းကို ငါ လုပ်မိတော့မယ်”

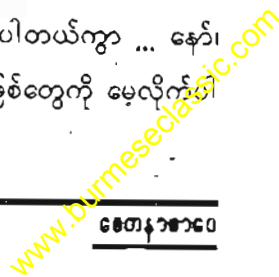
“အောင်မယ် ... ရှင်က ... ရှင်က”

ခင်က ဆတ်ဆတ်ခါနားသွားပြီး သူ့အရှေ့သို့ ရွှေ့ခနဲ ရောက်လာတော့သည်။ ခင် သူ့ကို တစ်ခုခု လုပ်တော့မှာကို သိထားသည့်သူက ခင် ပခုံးသားတွေကို တအား ဆွဲခါယမ်း ရင်း...

“မင်းကွာ မင်း ငါ့ကို အရှက်ခွဲတာ၊ အရှက်ခွဲတာ”

အံကြိတ်သံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်ပြီး စန္ဒီကို သူ ကျေနပ်အောင် ထပ်ပြီးတောင်းပန်လိုက်ရပါသည်။

“စန္ဒီ ... ညီမ ကိုကြီး တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ ... နော်၊ ကျေနပ်ပါတော့နော်၊ ဒီကနေ့ အဖြစ်တွေကို မေ့လိုက်ပါ တော့နော်”

“အဟင်း ... ငါ့စေချင်ရင် ကိုကြီးမင်းသက် မိန်းမကို ကိုကြီး စန္ဒီတို့ရှေ့မှာ ဆဲပြ၊ မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းဆဲပြမှ စန္ဒီ ကျေနပ်မယ်”

“ဟား ... စန္ဒီရယ်”

“ဟား ဟား ... မောင်က ကိုယ့်ကို ဆဲရဲမလားကွ၊ ကိုယ့် ကို ဆဲဖို့နေနေသာသာ လက်ဖျားလေးနဲ့တောင်မရွယ်ဖူးဘူး၊ ကိုယ်ကသာ မောင့်ကို ထိုင်ဆိုထိုင် ထဆိုထ ဖြစ်စေခဲ့တာကွ”

“ခင် မင်း ငါ့ကို အရှက်ခွဲလိုက်တာလား”

သူ့မျက်လုံးတွေထဲမှာ ဘာကိုမှမမြင်တော့ဘဲ ပြာ ဝေမူးမိုက်သွားတော့သည်။

လူတွေရှေ့မှာ သူ့ကို ကောင်းကောင်းကြီး အရှက်ခွဲ ခဲ့သည့် ခင်ကိုယ်လုံးလေးကို ကျိုးကြေလုမတတ် ဆုပ်ညှစ်လိုက် သည့်အချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ ပွဲက ကြမ်းသွားရလေတော့သည်။

သူ ကမူးရှူးထိုး ပေါက်ကွဲခံစားနေချိန်မှာ ...

အငိုက်မိပြီး ခံလိုက်ရတာ ...

“ဖြန်း ... မှတ်ထား၊ ကျွန်မကိုကြောလို့ ဘယ်တော့မှမရဘူး”

“ခင် ... မင်း ... မင်း ငါ့ပါးကိုရိုက်တယ်”

“ရိုက်တယ်၊ ရိုက်တယ်၊ နောက်တစ်ချက်တောင်ထပ်ရိုက် ချင်သေးတယ်”

“ခင် မင်း သေလိမ့်မယ်၊ သေချင်ပြီလား”

“ဟာကွာ ငါ ... ငါပြန်လုပ်ရင် သေဦးမယ်”

“ဝုန်း”

“ဒုန်း”

ကြိုက်သလောက်ထိုးစမ်း။

ကျွန်မကိုတော့ လာမထိနဲ့ ရှင် ဒီထက်ပွဲပြတ်သွား မယ်မှတ်။

အဟား ... ရယ်ရယ်ရသေး။

ခင်ကို ဒေါသထွက်ပေါက်ကွဲပြီး ခင် ပါးရိုက်လိုက် တာကို ဆတ်ဆတ်ခါနားပြီး ခင်ကို ပြန်မရိုက်ရဲတော့။

စိတ်ရှိတိုင်း အခန်းနံရံကြီးကို လက်သီးတွေနှင့် ခွတ်ထိုးနေတာ။

ထိုးစမ်း ကြိုက်သလောက်ထိုး။

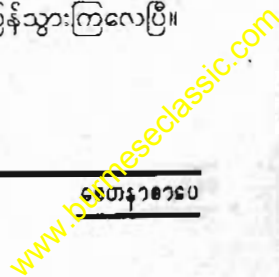
ရှင်လက်တွေ စုတ်ပြတ်သတ်အောင်ထိုး။

ရှင်ဟာမ စန္ဒီကိုထိတော့ နာတယ်ပေါ့။

ဟိုဟာမတွေ အုပ်စုကတော့ ခင်တို့ရဲ့ပေါက်ကွဲ မကျေနပ်ပွဲကြီးကိုကြည့်ပြီး သဘောတကျပြန်သွားကြလေပြီ။

ပြိုဟ်မ ...

အလကားဟာမ ...

ပိုက်ဆံရှိတဲ့ယောက်ျားဆိုပြီး ခင့်လက်ထဲကတောင်
ကြောင်တောင်လူဦးမလားမသိဘူး။

ကြည့်ရတာ မျက်နှာကိုက မိန်းမဖြစ်ပြီး တစ်စက်မှ
ကွဲနေမရ။ ပြောင်ချော်ပြီး ဆီဆွတ်ထားတဲ့မျက်နှာမျိုး။

အမယ်လေး ...

ကြည့်စမ်းပါဦး။

ဟိုအရူးကလည်း ခင့်ကို မဲပြီး အခုထိ ဧည့်ခန်းနံရံ
ကြီးကို လက်သီးတွေနဲ့ ထိုးနေတုန်း။

အဟား သေစမ်း။

“မင်းဟာ ငါ့ကို လူတွေရှေ့မှာ သိပ်ထောင်လွှားပြချင်တဲ့
မိန်းမ သိပ်ရိုင်းပျတဲ့မိန်းမ၊ ယောက်ျားကိုနိုင်တယ်ဆိုပြီး
အလံထူချင်တဲ့ အညံ့ဆုံးမိန်းမ၊ ငါ့ မင်းကို အလိုလိုက်ခဲ့
တာတွေက မင်းကိုချစ်လို့ ငါ ကန်းလို့မဟုတ်ဘူးကွ နား
လည်လား။”

နားမလည်နိုင်ပါဘူး။

ဟိုဟာမကိုထိလို့ အရမ်းရှက်ပြီးပေါက်ကွဲသွားတာ
သူမ ရင်ထဲ လုံးဝ မကျေမနပ်။

အရင်တုန်းက ဘယ်လောက် ပျပ်လျှာ ပျပ်လျှာ
တွဲလိုက်ကြမလဲ။

ဟင်း ... အခဲရခက်လိုက်တာ။

တစ်သက်လုံး ဘယ်သူနဲ့မှ အစွန်းအထင်းမရှိ
နေလာခဲ့သည့် ခင့်ကျမှ ရည်းစားရှုပ်တဲ့ယောက်ျားနဲ့ တွေ့ရတဲ့
အဖြစ်။

ခင့်ဘဝကို ခင် ရင်နာမိသည်။

စိတ်လည်းနာသည်။

ဒီလိုယောက်ျားစားမျိုးကို အရူးအမူးချစ်သွားခဲ့သည့်
ခင့်ကိုယ်ခင်လည်းနာသည်။

ဒါပေမဲ့ ခင်က ပြတ်သားတဲ့မိန်းမဆိုတာကို သူ
သိပ်မကြာခင်မှာ သိစေရမယ်။

ခင် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ချလိုက်
ပြီး ဒေါသတကြီးပေါက်ကွဲနေသည့် သူ့ကို ကျောခိုင်းကာ ဧည့်
ခန်းထဲက လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ခင့်ရင်ထဲမှာတော့ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်တွေနဲ့စာင် ...

ပူလောင်ကျွမ်းရှနေခဲ့ရပါပြီ။

“အို”

ခင်ဟာ ...

ဘာဖြစ်လို့များ မျက်နှာများချင်တဲ့ ယောက်ျားကို
မိုက်ရှူးရဲဆန်ပြီး ရူးသွပ်ခဲ့ရတာလဲ။

www.burmeseclassic.com

၂၆၀

ရှင်မိထယ်

ဒါပေမဲ့ ခင်ဆိုးတဲမိန်းမက အသည်းမာသူပီပီ ...
ကိုယ်သိပ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားကိုလည်း အပီအပြင်

ပြတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ခင် သူ့ကို ကွာရှင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

“ဒေါ်မယ်”

ကုမ္ပဏီက ပြန်လာလာချင်း အိမ်ထဲမှာရော အိပ်
ခန်းထဲပါ ခင့်ကိုမတွေ့ရတာမို့ သူ ရင်ထိတ်စွာဖြင့် ဒေါ်မယ်ကို
မေးလိုက်တာဖြစ်သည်။

သူမေးလိုက်မှ ဒေါ်မယ်က မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်
သွားကာ ဘာပြောရမှန်းမသိ အိုးတိုးအမ်းတမ်း အမူအရာဖြစ်နေ
လေသည်။

“ဟာ ... မေးနေတာ မကြားဘူးလား ခင်ရောလို့”

“သားလေးရယ် စောစောကတင် ဖုန်းလာတယ်၊ ခင်
မန္တလေးကို ရောက်နေပြီတဲ့”

“ဟာ ... ခင်က ဘာကိစ္စ ... ကျွတ်၊ အဲဒါ ဘာလို့ မပြော
တာလဲ၊ ဒီမိန်းမကို အပြင်လုံးဝမထွက်စေနဲ့ဆိုတာ ဒေါ်မယ်

ကို ကျွန်တော် မှာထားတယ်လေ၊ သူ့ အပြင်ထွက်ရင်လည်း ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်ဆိုတာ ဘာလို့မဆက်သလဲ၊ ဒေါ်မယ်တို့ကလေ သိပ်ပေါ့လျော့တာပဲ၊ အခုတော့ ခက်ပြီ။ သူ မန္တလေးပြန်တာ အကောင်းပြန်တာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ဟိုတစ်နေ့က ရန်ပွဲခွဲထားတာဗျာ ... ကျွတ်၊ ခက်ကုန်ပြီ”

ဟား ...

ဒုက္ခမ 'မဟာဒုက္ခ'။

ဒီမိန်းမဆိုးလေး မန္တလေးပြန်သွားတာ သူ့ကို တယ်လိုသတင်းဆိုးတွေပေးပြီး ယောက္ခမတွေ စိတ်မကြည်ဖြစ်အောင် ပြောဦးမလဲမသိ။

အိမ်ထောင်ရေးပြိုကွဲချင်လောက်တဲ့အထိ စိန်ခေါ်ရင်

တော့ဖြင့် ...

တွေ့ရင်းနဲ့တောင် သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ကျွမ်း

မြည့်သွားရသည်။

ဒုက္ခပေးလိုက်တာကွာ။

တကယ်စိတ်ဆိုး စိတ်နာရမှာက သူ။

အခုတော့ သူမက တစ်ပြန်ကြီး သူမမိဘတွေကို

သူဆိုးတဲ့အကြောင်းတွေကို ဦးအောင်သွားတိုင်ပြီဖြစ်သည်။

မျက်ရည်ခဲထိုးပြီး သူနှင့် မပေါင်းနိုင်တော့သည့်

အကြောင်းကို မိဘတွေကို တင်ပြတော့မည်။

သူ့အပြစ်ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ချပြတော့မည်။

စကားတတ်တိုင်း သူ့ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု အပြစ်

ထောက်ပြတော့မည်။

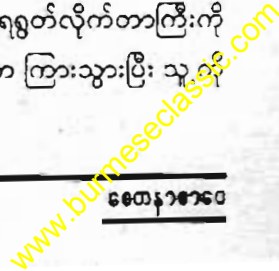
“ဟား ... ဒေါ်မယ်တို့ကလည်းဗျာ၊ သူ့ အပြင်ထွက်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်ပါလို့ပြောထားရက်နဲ့ဗျာ၊ အခုတော့ ကျွန်တော်က မန္တလေးကမေမေတို့ အပြစ်တင်ချင်စရာဖြစ်သွားပြီ၊ ခင့်ကို တစ်ယောက်တည်း မန္တလေးပြန်စေခဲ့တာ ကျွန်တော် မကောင်းဘူးဖြစ်သွားပြီ”

“သမီးက ဒီရန်ကုန်ထဲက သူ့သူငယ်ချင်းဆရာမ အိမ်ကို သွားမှာ၊ သားလေးကို ဖုန်းမဆက်တော့ဘူးပြောပြီး ထွက်သွားတော့ ဒေါ်မယ်လည်း စိတ်ချပြီး သားလေးဆီ ဖုန်းမဆက်တော့တာပါ”

“အခုတော့ ကောင်းပြီပေါ့ဗျာ၊ အခုလောက်ဆိုရင် သူ့မိဘတွေရှေ့မှာ ကျွန်တော် မကောင်းကြောင်းဖောက်သည်ချပြပေါ့”

“မင်းက ခင့်အပေါ် ဘာတွေ မကောင်းတာ လုပ်ထားလို့ ဒီလောက် နောက်ကျောမလှဲ ဖြစ်နေရတာလဲ”

သူ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ရေရွတ်လိုက်တာကြီးကို အပေါ်ထပ်တက်လာသည့် ဒက်ဒီနှင့်ဗာမီက ကြားသွားပြီး သူ့တို့ခပ်ထေ့ထေ့ ရီလာခဲ့သည်။

သူက ဘာမှပြန်မပြောမိတော့ဘဲ ဆိုဖာကြီးမှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ခပ်လျှော့လျှော့ကြီး မှီထိုင်ချလိုက်မိသည်။

ဟုတ်ပေသားပဲ။ ဒက်ဒီပြောလည်း ပြောစရာ။

ခင်အပေါ် တာဝန်အကျေလွန်နေသည့်သူ့ကို ဒက်ဒီ နှင့်မာမိတော့ မျက်မှန်းကျိုးနေရပြီဖြစ်သည်။

အင်း ...

သူ အရမ်းချစ် အရမ်းအလိုလိုက်တာတွေကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ဟိုတစ်နေ့က စန္ဒီတို့ရှေ့မှာ မိန်းမက သူ့နိုင်နိုင် တယ်ဆိုတာကို ကောင်းကောင်းကြီး ဖွင့်ပြသွားခဲ့တာ။

သူစိမ်းတွေရှေ့မှာ ရက်ရက်စက်စက်ပါးရိုက်ခဲ့တာ ကြီးကို သူ့မှာရှက်လို့ ကုမ္ပဏီတောင်မသွားတာ တစ်ပတ်တိတိ။

ဒီတစ်ပတ်အတွင်းမှာ အိမ်မှာနေခဲ့ပေမယ့် ခင်နှင့် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ဖြစ်အောင် သူ ရှောင်နေခဲ့သည်။

ခင်နှင့် တစ်ခန်းတည်းလည်း အတူတူမအိပ်တော့။

ဒီလောဏ် လူရှေ့မရှောင် သူရှေ့မရှောင် ဆိုးသွမ်းလွန်းသည့်မိန်းမကို စိတ်နှာလွန်းလို့ သူ လျစ်လျူပြုကျော့ခိုင်းထားခဲ့သည်။

အင်း ... ဒီနေ့တော့ ကုမ္ပဏီကို မျက်နှာပူပူဖြင့် ထွက်လာခဲ့တော့ ရုံးရောက်ပြန်တော့လည်း စန္ဒီ အလုပ်ထွက်စာ တင်ခဲ့တာကြီးကို စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အခု ကုမ္ပဏီကပြန်တော့ မိန်းမက သူ့မိဘတွေဆီ ဆင်းသွားခဲ့ပြီ။

“ဟား”

သူ ဘာမှ မစဉ်းစားချင်တော့အောင် ခေါင်းတွေထူ ပူပြီး လေပူကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

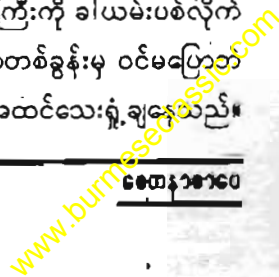
“ဟားခနဲလုပ်ပြီး ပူလောင်ခံစားမနေနဲ့၊ အခုလို မင်းမိန်းမ ဆိုးတာတွေက မင်း အသုံးမကျလို့၊ မင်းဟာ ပြားပြားဝပ် မိန်းမကို ကြောက်နေရတော့ အခုတော့ ဟိုတစ်နေ့က အဖြစ်က ဘယ်လောက်ရှက်ဖို့ ကောင်းသလဲ ဟင်၊ မင်းမို့လို့ မရှက်တယ်ကွယ်၊ ကိုယ့်ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေရှေ့မှာ မိန်းမပါးရိုက်တာခံရတာ မင်းမရှက်ပေမယ့် ငါ့ရှက်တယ် သိလားဟဲ့ မင်းသက်မှူးတင်ရဲ့”

“မာမိရယ် ဒါကိုပဲ ထပ်ပြီးပြောမနေစမ်းနဲ့ဗျာ”

“ပြောရမယ်ဟဲ့ ပြောရမယ်၊ ဘာတဲ့ ကိုယ်ကသာ မောင့်ကို ထိုင်ဆိုထိုင် ထဆိုထ ဖြစ်စေခဲ့တာတဲ့၊ ဟင်း ဟင်း ... ကောင်းရော နင့်မှာ ဘာကုဏ်သိက္ခာမှ မရှိတော့ဘူး”

“မာမိရယ် စိတ်ရှုပ်ရတဲ့ကြားထဲ ဒုက္ခပါပဲဗျာ”

စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် သူ ခေါင်းကြီးကို ခါယမ်းပစ်လိုက် တော့သည်။ ဒက်ဒီကတော့ အခုထိ ဘာတစ်စွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ ခေါင်းကြီးတညိတညိလုပ်ပြီး သူ့ကို အထင်သေးရှုံ့ချနေသည်။

သိပ်နွားကျတဲ့ကောင်လို့ ...။

ဒက်ဒီပါးစပ်က ဖွင့်မပြောခဲ့ပေမယ့် ဒက်ဒီ မျက်လုံးတွေက သူ့ကို အထင်သေးရှဲ့ချနေတာ သူ နာကျင်အခံရခက်ပါသည်။

အခုမှ သူ ဒက်ဒီမာမိတို့ရဲ့ ဆူပူမှုကြီးကို ခေါင်းပူမတတ် ခေါင်းခံခဲ့ရတော့သည်။

“အေး ... မင်းမိန်းမဟာ မင်း နှင်ချတာမဟုတ်ဘဲ မိဘတွေ ဆီဆင်းသွားတာ၊ မင်း လုံးဝ လိုက်ခေါ်စရာ မလိုဘူး၊ ဒီလောက်ဆိုးတဲ့ချွေးမလုပ်ရပ်တွေကို ဒက်ဒီတို့ ခွင့်မလွှတ်ချင်ဘူး”

“ဟာ ... မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီနေ့က ဖြစ်တဲ့ပြဿနာက သားဘက်ကလွန်တာဖြစ်နေတာ၊ ပြီးတော့ စန္ဒီကလည်းမကောင်းဘူး”

“အဲဒီတော့ မင်းက ဘာဖြစ်ချင်သလဲ”

“ဟို ... သား ... သား သူ့ကို သွားခေါ်ရမှာပေါ့ ဒက်ဒီရယ်”

“အမယ်လေး ... သွားပြီ ... သွားပြီ”

မာမိက သူ့မျက်နှာကြီးကို ဒေါသတကြီး ကြည့်ပြောလာလျက် သူ့က ဒက်ဒီနှင့်မာမိတို့ကို ရင်မဆိုင်ချင်တော့ဘဲ ခေါင်းကြီးငိုက်စိုက်ချပြီး ဆိုဖာကြီးကနေ ထထွက်လာခဲ့တော့သည်။

အနောက်မှာ မာမိကတော့ ဒေါကြီးမောကြီးဖြစ်ကျန်ခဲ့တော့သည်။ ဒက်ဒီ မာမိတို့ သူ့ကြောင့် အခုလို ခံစားကြေကွဲနေခဲ့တာကြီးကိုလည်း သူ မကြည့်ရက်။

ဟား ... ဒုက္ခပါပဲကွာ။

ငါ ဘာဖြစ်လို့များ မိန်းမရတာ ကံမကောင်းရတာလဲ။

တစ်သက်လုံး ဗိုလ်ကျလာသည့်လူတစ်ယောက်က မိန်းမနဲ့ကျမှ နောက်ပါးဖြစ်ခဲ့ရတာ သူ့ကိုယ်သူလည်း နာကြည်းမိသည်။

“သွားပြီ မရတော့ဘူး၊ မင်းသား မိန်းမကို အချစ်လွန်တော့ မင်းချွေးမက ဆိုးလို့ကောင်းပြီပေါ့ကွာ၊ မင်းနဲ့ ငါ့ သား သားနဲ့ ချွေးမကို ကြည့်ပြီး တစ်နေ့တစ်နေ့ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရမှာ၊ သူ့လင်သူမယားကတော့ သူ့ဘာသာ ဘာလုပ်လုပ် ကျေနပ်ကြည်ဖြူနေတာပဲ၊ မင်းသား ဦးကျိုး သွားပြီ မရတော့ဘူး”

မှတ်လောက်သားလောက် ပြောတတ်သည့် ဒက်ဒီ စကားကြီးက သူ့နှလုံးသားကို အရှိန်ပြင်းပြင်းထိမှန်သွားခဲ့လေသည်။

ဟုတ်ပါတယ် ဒက်ဒီရယ်။

www.burmeseclassic.com

ဒက်ဒီ ပြောသလိုပါပဲ။

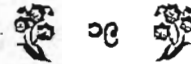
သား မိန်းမအပေါ် အလိုလိုက်ပြီးချစ်ခဲ့မိတာ။

အခုတော့ မိန်းမက နိုင်လို့ကောင်းလို့ နိုင်စားသွား

ပြီဗျာ။

ဒက်ဒီ ပြောသလို ...

သား ဦးကျိုးသွားပြီပေါ့ဗျာ။

“ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်၊ အခုမှ ယောက်ျားကနှင့်ချ
လို့ မျက်ရည်လေးစက်လက်စက်လက်ကျပြီး ဖေဖေ ကယ်ပါ
မေမေကယ်ပါ၊ အန်တီလေးကယ်ပါဖြစ်ပြီ။ ငါပြောတာ
သည်း မဲမေသေးဘူးမဟုတ်လား ခင်”

အို ...

ကြည့်စမ်း ...

ခင် ဒေါသထွက်လွန်းလို့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ယောက်ျား
ရတာ ကံမကောင်းခဲ့တာကြီးကို နာကြည်းပြီးဝမ်းနည်းလို့ သူတို့
ရှေ့မှာ မျက်ရည်ကျခဲ့တာကို ခင့်ကို မေမေက မညာမတာ တစ်
ပြန်လှောင်နေတာ ခင် နာကျင်အခံရ ခက်ပါသည်။

ဘယ်မှာလဲ ...

ခင်ဟာ ယောက်ျားနှင့်ချရတဲ့ မိန်းမစားမှမဟုတ်

တာ။

ယောက်ျားကိုသာ ခင်က နှင်ချမှာ။

ခင် ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ မျက်ရည်ကျခဲ့တာကို အထင်
သေးရှုတ်ချနေသည့် မိသားစုသုံးယောက် မျက်နှာတွေကို ခင်က
ခပ်စိမ်းစိမ်းပင် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ရင်ထဲက မခံချင်သည့် ကြေကွဲခံစားချက်တွေလည်း
အစွမ်းကုန် ပေါက်ကွဲသွားပါတော့သည်။

“ခင့်ကို ယောက်ျားကနှင့်ချရဲမလား၊ ခင်ကသာ ယောက်ျား
ကိုမောင်းချမှာ၊ ခင့်ဘဝမှာ မှတ်ထား မေမေ၊ လင်ကိုဘုရား
သားကိုသခင် ကိုးကွယ်တတ်တဲ့ မိန်းမစား မဟုတ်ဘူး၊
အခု မျက်ရည်ကျခဲ့တာလည်း ခင့်ဘဝခင် ရင်နာလွန်းလို့
ယောက်ျားရက်ဆိုးတာကို ဝမ်းနည်းလွန်းလို့သိလား၊ အဖေ
ကိုလည်းမကယ်ခိုင်းဘူး၊ အမေကိုလည်းမကယ်ခိုင်းဘူး၊
အန်တီလေးကိုလည်းမကယ်ခိုင်းပါဘူး၊ ခင်က ဒေါင်ဒေါင်
မြည် ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်တဲ့မိန်းမ၊
ယောက်ျားလုပ်စာကိုမှီခိုစားတတ်တဲ့ ခပ်ညည်းမိန်းမ မဟုတ်
ဘူး။”

“ညည်းက ဒီစကားပြောရအောင် ဘယ်သူစောင်းပြောတာ
လဲ”

မေမေကိုပေါ့လို့ စိတ်ထဲကနေ ခံပြောပစ်လိုက်သည်။

မေမေဟာ လင်ကိုဘုရား သားကိုသခင်ကိုးကွယ်

သည့်မိန်းမ။

ယောက်ျားလုပ်စာကို မှီခိုစားပြီး ယောက်ျားကို
အိမ်ကနေ ပြုစုယုယသည့် အမျိုးသမီးဖြစ်နေခဲ့တာ။

ခင်တို့ကတော့ လုံးဝပဲ။

“ဟင်း ဟင်း ... ငါ့သမီးလေး တော်ပါတယ်၊ တော်ပါ
တယ်ဆိုကာမှ ယောက်ျားမမြင်းစီးထွက်လာတာ ရှက်ဖို့ကောင်း
လိုက်တာ၊ တို့များတော့ တစ်ခါမှမကြုံဖူးပေါင်၊ အိမ်ထောင်
သက် ရှစ်လကျော်ရှိသေးတယ် ယောက်ျားကို စိတ်ဆိုးစိတ်
ကောက်ပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာသတဲ့”

“ဆင်းလာတာမဟုတ်ဘူး အတည်ကွဲမှာ၊ စာချုပ်မှာ လက်
မှတ်ထိုးပြီး တစ်ခုလပ်ဘဝခံယူမှာ”

“ခင် ... ညည်း ... ညည်း အရိုင်းအစိုင်းမ၊ စကားကို
ဆင်ခြင်ပြောစမ်း”

“မေမေတို့ ကြီးတုတ်ပေးထားတဲ့ယောက်ျားကို ခင် လုံးဝ
မပေါင်းနိုင်ဘူး၊ အဲဒါက ခင်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်အတည်ပဲ၊ ခင်
ဘဝကို အခုလို ခံစားကြေကွဲရအောင်လုပ်တာ မေမေ၊
ခင်ရဲ့ဘဝကို ပျက်အောင်လုပ်တာ မေမေ၊ မေမေသိလား ...
ဟီး ဟီး”

ခင် ချုပ်ယိမ်းထားသည့် ဒေါသနှင့်မာနတွေ ပွင့်ထွက်ကွာကျသွားရပြီး မေမေရှေ့မှာ ဝမ်းနည်းတကြီး ဟီးချင့်ကြွေးလိုက်မိပါတော့သည်။

တကယ်တွေးကြည့်စမ်း ...

အပြစ်တင်ရမယ်ဆိုရင် ...

မေမေကိုပဲ အပြစ်တင်ရမှာ။

မတော်ရသေးသည့် သမက်လောင်းကို သမီးမယူလို့ ကိုမဖြစ်အောင် အိမ်ပေါ်တင်ထားပြီး သမီးကို သိက္ခာပျက်အောင် ထိုးချပေးစားခဲ့တာ။

ဟိုဘက်က ယောက္ခမကလည်း သူ့သားကို အငမ်းမရထိုးအပ်နေတာ။ ခင်ကို အမိဖမ်းမတတ် ရယူပြီးမှ ခင်မကောင်းတဲ့အကြောင်း ဆိုးတဲ့အကြောင်းကို မေမေတို့ဆီဖောက်သည်ချပြီး ရောပေါ့။

ဒါကြောင့် မေမေက ရောက်ရောက်ချင်း ခင်ကို အပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းလာခဲ့တာ။

ဟွန်း ...

တစ်ယောက်မှ မကောင်းဘူး။

မိဘတွေရော ယောက္ခမတွေရော ယောက်ျားကိုပါ

အာလုံး မုန်းတယ်။

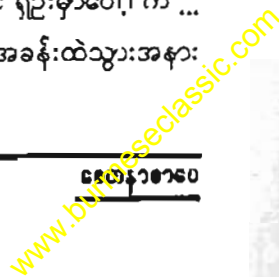
မကြည့်ချင်လောက်အောင်ကိုပင် မုန်းပါသည်။

“အမယ်လေး ... အမယ်လေး ... ငါ့ကို ပြန်ပြီးနှုတ်လှန်ထိုးနေလိုက်တာ၊ ခင် ညည်းဟာလေ မိဘအပေါ်လည်း အကောင်းမမြင် ယောက္ခအပေါ်လည်း အကောင်းမမြင်၊ ယောက္ခားအပေါ်လည်း အကောင်းမမြင်နဲ့၊ ညည်း တစ်နေ့ ဝဋ်လည်မယ်၊ ညည်းလို မိဘတွေအပေါ် အကောင်းမမြင်တဲ့ သမီးမျိုး ညည်း ရကိုရဦးမယ်”

မေမေက မနိုင်နိုင်ရာနှင့် ပြောလာတော့ ခင်မှာ ဘာမှ ပြန်ပြောစရာစကားလုံး မရှိတော့တာမို့ ဒေါသလည်းဖြစ် စိတ်လည်းနာ ဝမ်းလည်းဝမ်းနည်းပြီး ကိုယ့်အရွယ်ကြီးနှင့် မရှက်မိတော့ဘဲ ကလေးလေးတစ်ယောက်လို မိဘတွေရှေ့မှာ ဝမ်းနည်းတကြီး ငိုချလိုက်မိပါတော့သည်။

“အဟင့် ... ဟင့် ... ဟီး”

“ဟာကွာ ... သမီး အရမ်းဝမ်းနည်းနေပြီ၊ ထား မင်းလည်း သမီးကိုမဆွေတော့နဲ့၊ မင်းက တစ်ဖက်စကား နားဝင်ပြီး သမီးကိုချည်း ဖိမဲမနေနဲ့၊ တောင်ငူကလည်း တောင်ငူ မောင်းထောင်ကလည်း မောင်းထောင် ရှိဦးမှာပေါ့၊ ကဲ ... ကဲ ... သမီးလည်း ခရီးပန်းလာတာ အခန်းထဲသွားအနားယူတော့”

ဖေဖေက ခင့်ပခုံးကလေးကို နှစ်သိမ့်သလိုကလေး ဖွဖွကလေးကိုင်ပြီး ချောမော့တော့ ခင် ပိုပြီးဝမ်းနည်းသွားပါသည်။

ဝမ်းနည်းမျက်ရည်များ အတောမသတ်ကျလာသလို ငိုရှိုက်သံတွေကလည်း ကျယ်လောင်သွားတော့သည်။

“အဟင့် ... ဟင့် ... ကိုယ့်ဘဝကိုယ် သိပ်မုန်းတယ်၊ မိန်းမဘဝကို သိပ်မုန်းတယ်”

ခင်က ကိုယ့်ပေါင်လေးကို ကိုယ်ထုပြီး ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ် မုန်းတီးကြောင်း ဟစ်ကြွေးလိုက်သည်။

ဒါကို မေမေက မျက်စောင်းကြီးခဲပြီး ဧည့်ခန်းထဲက လှည့်ထွက်သွားသလို အန်တီလေးကလည်း ခင်ရဲ့မရှုံ့လှ ကျရှုံးပွဲ ကြီးကိုကြည့်ပြီး ...

စိတ်မချမ်းသာဘဲ ဧည့်ခန်းထဲကနေ လှည့်ထွက်သွား တော့သည်။

ဧည့်ခန်းထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သူကတော့ ခင်ကို နားလည် စွာဖြင့် ချောမော့နှစ်သိမ့်ပေးခဲ့သည့် ဖေဖေပင်ဖြစ်သည်။

ခင်က ဖေဖေကို ရင်ထဲကခံစားရသမျှကို ရင်ဖွင့်ချ လိုက်ပါတော့သည်။

“ဖေဖေ ခင် ... ခင် သူနဲ့ ရှစ်လကျော်ကြီးနေလာခဲ့တာ တစ်နေ့မှ စိတ်မချမ်းသာဘူး၊ ခင် စိတ်ချမ်းသာချင်တယ်၊ ခင် သူ့ကို ကွာရှင်းချင်တယ် ဖေဖေ”

“လင်ခန်းမယားခန်းပြတ်တယ်ဆိုတာ တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက် နာလောက်ကြည်းလောက်တဲ့ အပြစ်ကြီးကြီးရှိမှ သမီးရယ် ပြတ်ကျတာပါ။ အခု သမီးဖြစ်တဲ့ပြဿနာလေး က သေးသေးလေး၊ ဒီကိစ္စကလေးနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လင်မယားပြတ်စခွင့်ရမှာလည်း သမီးရယ်”

“မသိဘူး ... မသိဘူး ခင်ကတော့ ကွဲမှာပဲ”

လင်ယောက်ျားကို ကွဲချင်လွန်းလို့ ဆတ်ဆတ်ခါနေ သည့် သမီးဖြစ်သူကို ဘာစကားမှမပြောတော့ဘဲ ဖခင်ဖြစ်သူက ဧည့်ခန်းထဲကနေ လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

အင်း ... သမီးလေး စိတ်ဆိုးတုန်းပြောတဲ့စကားကို ဖခင်ဖြစ်သူက နားလည်ပေးလိုက်တာဖြစ်သည်။

သူ ခင်ဆီကို ရောက်လာခဲ့ပေမယ့် ခင်နှင့် လုံးဝ မျက်နှာချင်းဆိုင်ခွင့်မရခဲ့ဘဲ ယောက္ခမတွေကိုပဲ သူ ရိုရိုကျိုးကျိုး တောင်းပန်လိုက်ရသည်။

“အဲဒီနေ့က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ပြဿနာက ကျွန်တော် မှားတာပါ ဖေဖေနဲ့ မေမေ၊ သူက ကျွန်တော့်ကို မယုံမကြည်ဖြစ်ပြီး မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်နေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ရုံး ဝန်ထမ်းတွေကို အိမ်လည်ခေါ်လိုက်မိတာ ကျွန်တော် မှားသွားတာ၊ ကျွန်တော် ရှက်လည်း ရှက်တယ်ဗျာ”

“အေးကွယ် ... ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့ အခုလိုဖြစ်ကျတာ အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ ကြားလည်းမကောင်းပါဘူး၊ အိမ်က သမီး သားအပေါ်ဆိုးတာတွေကိုလည်း မေမေတို့သိပါတယ်။

သမီးရဲ့ဆိုးသွမ်းမှုတွေကို သားက ခွင့်လွှတ်သည်။ခဲတာတွေ ကိုလည်း မေမေတို့ အားနာတယ်”

ရောက်ရောက်ချင်း ယောက္ခမတွေနှင့် စကားပြော ဖြစ်ခဲ့ပြီး ထမင်းစားတော့လည်း ယောက္ခမတွေနှင့် အတူမစားဖြစ် ဘဲ ခင်ကို မျှော်ရင်းနှင့် သူတစ်ယောက်တည်း စားဖြစ်ခဲ့သည်။

အင်း ...

ခင်ကတော့ဖြင့် သူရောက်လာတာကို ...

နည်းနည်းမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ သူရောက်ကတည်းက သူမ အခန်းတံခါးကို လှောခဲချပြီး အခန်းအပြင်ကို လုံးဝမထွက် တော့တာ သူ တော်တော်ခံရခက်ပါသည်။

ဟင်း ... ပိုလွန်းတဲ့ မိန်းမ။

သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရုံမှာစိုးပြီး ရေလည်းထွက် မချိုး ထမင်းလည်းထွက်မစားနှင့် သူ့ကို ဆန့်ကျင်တာ သူ အသည်း သားလှသည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ခင် အခန်းတံခါးကို ရအောင်ဖွင့်ပြီး အခန်းထဲက ခုတင်ကြီးပေါ်မှာ မျက်လုံးအိမ်ကလေးတွေ အစံကျ မတတ်ငိုထားသည့် ဇနီးလေးကို ချောမြို့လိုက်ချင်တာ။

ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲပွေ့ဖက်ပြီး ဆံပင်အိအိစင်းစင်းကလေး တွေကို နှုတ်ဖြင့်ကိုက်ပြီး ချောအနမ်းတွေ ပေးချင်တာ။

www.burmeseclassic.com

အခုတော့ဖြင့် ...

ညသန်းခေါင်ကျော်အချိန်ကြီးမှာ သူ့မှာ တစ်ယောက်တည်း ဧည့်ခန်းဆိုဖာကြီးမှာ ဆောင်းလေဖြူးဖြူးနှင့် အအေးခံပြီး မိန်းမ မကြည့်ဖြူလို့ အခန်းထဲမဝင်ရဘဲ ဧည့်ခန်းမှာပဲ သူကလည်း ငုတ်တုတ်မိုးလင်းခံမည်။

ခင်က သူ့ကို ဆန့်ကျင်နေသလို ...

သူကလည်း ခင်ကို ဆန့်ကျင်ပြရမည်။

ဒါမှ မိဘတွေ သူ့ကို အမြင်မတော်ဖြစ်ပြီး သူ့သမီး

ကို ဆူပူပြီး သူ့ကို အခန်းထဲခေါ်ခိုင်းခဲ့မှာ။

အစဉ်း ...

သူက အကြံကြီးကြီးဖြင့်ပင် ဧည့်ခန်းထဲမှာ အအေးခံနေလိုက်သည်။

“ဟယ် ... သားလေး အခန်းထဲဝင်အိပ်တော့လေ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ဒီအတိုင်းကြီးငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး အအေးခံနေရတာလဲ ကျွတ် ...၊ ဘာမှစိတ်ဆင်းရဲခံပြီး တွေးမနေနဲ့ ခင်ကို မေမေတို့ ဖျောင်းဖျောင်းပေးပါမယ်၊ မင်း တစ်ပတ်နှစ်ပတ်တော့ သည်းခံစောင့်ရလိမ့်မယ်နော်”

သူ အအေးခံနေတာကို မေမေ တွေးသွားပြီးပြောလာ

တော့ ...

“အဟွန်း”

သူ မေမေကို ဘာမှ ပြန်မပြောမိဘဲ ခေါင်းကြီးငုံ့ ချရင်း ရှက်ပြီးကြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။

ဟင်း ...

မိန်းမအခန်း ဝင်မအိပ်ရရင်ဖြင့် သူကတော့ ဒီအတိုင်း

ငုတ်တုတ်မိုးလင်းခံမည်။

ခင်ရယ် ... မင်းမှ မူတတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မောင်

လည်း မူတတ်ပါတယ်။

“သားလေး သွား သွား ... အခန်းထဲမှာ သွားအိပ်တော့”

“ရပါတယ် မေမေ၊ ကျွန်တော် မအိပ်ချင်သေးဘူး”

“အင်း ... ခက်တော့တာပဲကွယ်”

သမက်ဖြစ်သူ သမီးနဲ့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရသဖြင့် ဇိတ်ကောက်ဂျီကျနေတာကြီးကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်လှိုင်မေထား မနေသာ တော့ဘဲ သက်ပြင်းမောကြီးချကာ သမီးဖြစ်သူရဲ့ အခန်းဆီသို့ လှည့်ထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။

အဲဒီနောက် တိတ်ဆိတ်နေလွန်းသည့် သမီးအခန်းကို တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်ပစ်ပြီး အဖွင့်ခိုင်းလိုက်သည်။

“ဒေါက် ... ဒေါက်”

“ခင် မအိပ်သေးဘူး မဟုတ်လား၊ မေမေကို တံခါးဖွင့်ပေး

စမ်း သမီး”

ဟင်း ...

အခန်းအပြင်က တဒုန်းဒုန်း တံခါးခေါက်သံက ပို ကျယ်လာသဖြင့် ခင်က နှုတ်ခမ်းသားကို တင်းခနဲ မဲ့ပစ်လိုက်သည်။

ဟင်း ...

မသိရင်ခက်မယ် ...

ဟိုအကောင် အခန်းထဲဝင်ဖို့ ရှေ့ကနေ တင်ကြိုဖွင့်

ခိုင်းတာ မသိဘူး မှတ်နေလား။

ခင်သည် ယောက်ျားဖြစ်သူကို စိတ်နာလွန်းစွာဖြင့် နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ဖိကိုက်ရင်း တဒုန်းဒုန်းထုနေသည့် တံခါးဝ ကြီးကို ဖိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲက ဒေါသတွေက ပေါက်ကွဲသွားရ တော့သည်။

“ဒေါက် ... ဒေါက် ... ခင် တံခါးဖွင့်စမ်းဆို”

“မဖွင့်ဘူး ... မဖွင့်ဘူး”

ခေါင်းကို တအားခါယမ်းပြီး တအားကျုံးအော်ပစ် လိုက်တော့ ခင် မျက်လုံးထဲ မူးခနဲပြာဝေသွားပြီး ခေါင်းထဲ မိုက် ခနဲဖြစ်သွားတော့သည်။

“အား ... မူးလိုက်တာ”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်တယ်၊ ခင် ... ခင် ဘာဖြစ်တာလဲ”

“အား ... မေမေ ... မေမေ ခင် မူးတယ်၊ အန်လည်းအန် ချင်တယ်၊ ခင် ရင်ပြည့်ပြီနဲ့တူတယ် ... အား ... ဝေါ”

“ဟယ် ... လုပ်ပါဦး ဆရာဝန်ခေါ်၊ ခင် သမီး တံခါးဖွင့်”

“အား ... အဟင် ဟင် ... မူးတယ်၊ ခင် အရမ်းမူးတယ်”

ခင် ပြောလည်းပြော အန်လည်း အန်လိုက်ပြီး ကြောက်ကြောက်နှင့် မေမေကို တံခါးဖွင့်ပေးရင်း တံခါးဝမှာပဲ ပုံလျက် လဲကျသွားတော့သည်။

“ခင် ... သမီး လုပ်ပါဦး သားလေးရေ”

“ခင်”

အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်အချိန်က ဘယ်လို အနောက်မှ ချက်ချင်းကြီးရောက်လာသည့် သမက်က သမီးဖြစ်သူရဲ့ကိုယ်လုံး လေးကို ရွေ့ခနဲပွေ့ချိပြီး အိပ်ခန်းခုတင်ကြီးဆီ တင်ချပေးလိုက် တာကြီးကိုကြည့်ရင်း ဒေါ်လှိုင်မေထား ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မယိ ကြောင်နေသည်။

“ခင် ... ခင်”

“မေမေ ... မေမေ မူးတယ်၊ ခင် အရမ်းမူးတယ်”

“အေး ... အေး ... ဆရာဝန်လာတော့မယ်၊ သိပ်မကြာပါ

ဘူး သမီး၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ မူးသေးလား သမီး”

“အင်း ... မူးတယ်”

အခုမှ ...

သူ့ရင်ထဲက အပူတွေ လျှောခနဲအေးမြသွားရသလို ခင် မူးတယ်ဆိုတာကြီးကို သူ ကောင်းကောင်းနားလည်လိုက်ရ သည်။

ဟွန်း ... ကောင်မလေး တစ်ယောက် မိခင်တစ် ယောက် ဖြစ်ပြီဆိုတာကို သူ တစ်ထစ်ချ ယုံလိုက်သည်။

ခမမေကတော့ သူ့သမီး မူးပြီးအန်တာကို ရင်ပြည့် တယ် ဖျားတယ်ထင်တာ။

မဟုတ်ဘူး မေမေရ။

မေမေသမီး ကိုယ်ဝန်ရှိတာဗျာလို့ သူ ဝမ်းသာအားရ ထပြီးအော်ပစ်လိုက်ချင်သည်။

အင်း ... အခုတော့ သူ့မှာ ရင်ထဲက နွေးထွေးကြင်နာ မှုတွေကို မျိုသိပ်ပြီး ခင့်လက်ကလေးကို ဖွဖွကလေးဆုပ်ကိုင်ရင်း...

“ခင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဆရာဝန်လာပြီ”

ဟု သူ ကြင်နာစွာ ဖွဖွဆိုလိုက်တာကို အကဲမကျေ သည့် မျက်လုံးစိမ်းလေးဖြင့် မော့ကြည့်လာတာကို သူ မိန့်မိန့် ကြီး ပြုံးမိလေသည်။

မူးနေတဲ့ကြားက သူ့ကို ရန်စောင်နေနိုင်သေးသည်။

ဆရာဝန်ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက် တိုက်စစ်ဆင် နေတာကို မသိဘဲ အပြုံးချိုချိုမျက်နှာကြီးဖြင့် သူ ထင်ထားသည့်

အတိုင်းပင် ခင့်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိပြီဆိုတာကြီးကို ဝမ်းသာအယ်လဲ ပြောလာလေသည်။

“ဒေါ်ထားတို့တော့ မြေးချီရပြီဗျာ၊ ခင့်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ နှစ်လရှိပြီ”

“အို”

ကြားလိုက်ရသည့်စကားတွေအတွက် ခင် ရှက်လွန်း လို့ ပိုပြီး မူးမိုက်သွားတော့သည်။

အား ...

ဒါဆို ခင် ရှုံးပြီပေါ့။

ခင် အရှုံးကြီးရှုံးပြီ။ ခင် သူ့ကို ပေးဆပ်ရသည့် မိန်းမဖြစ်ပြီပေါ့။

ဆရာဝန်က လိုအပ်သည့်ဆေးတွေကို ထိုးပေးအပြီး ညဉ့်လည်းနက်နေတာမို့ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ပြန်သွားတော့သည်။

ဆရာဝန်ပြန်သွားတော့မှ ခင်ရင်ထဲက နာကျင်ခါးသီး သည့်ခံစားချက်တွေ ပွင့်ထွက်သွားတော့သည်။

ခင့်လက်ကလေးကိုဆုပ်ကိုင်ပြီး ခင်မျက်နှာလေးကို ကြင်နာနွေးထွေးစွာ စိုက်ကြည့်နေသည့် သူ့မျက်နှာ။

ပြီးတော့ ပြုံးပျော်ကျေနပ်နေသည့် မေမေတို့ရဲ့ မျက် နှာတွေကိုကြည့်ပြီး ခင် ဒေါ်ကြီးမော့ကြီး ပေါက်ကွဲသွားတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ရှက်ဒေါသလိုပြောမယ်ဆိုရင်လည်း ပြောလို့ရသည်။
 “သွား ... သွား ... ခင်အခန်းထဲကို ဘယ်သူမှမလာနဲ့၊
 ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ မကြည့်ချင်ဘူး ... အဟင် ဟင်”
 ခင် ပြောလည်းပြော ရှက်လွန်းလို့ မျက်နှာလေးကို
 ခေါင်းအုံးကြီးနဲ့ ဖိအပ်ပြီး ဝမ်းနည်းတကြီးငိုချလိုက်ပါတော့သည်။
 သူကတော့ ခင် ငိုနေတာကို ကောင်းကောင်းကြီး
 သဘောကျနေမှာပေါ့။

ဟင်း ... မေမေကလည်း ခင် အခု ဝင့်လည်ပြီဆို
 တာကို ကောင်းကောင်းကြီး လှော်နိုင်ပြီပေါ့။

“သမီးရယ် ... ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် မဆိုရဘူး
 လေ၊ သမီးက မိခင်ဖြစ်တော့မယ်”

“ဘာမိခင်လဲ၊ ဘာမှ မကြားချင်ဘူး နားခါးတယ်၊ နားခါး
 တယ်”

“ခင် မေမေကို ခံမအော်နဲ့လေ”

“ဟင်း ဟင်း ... ဘာလဲ မေမေက ခင်ကို ဝင့်လည်ပြီဆို
 ပြီး ပျော်နေတာပေါ့”

“ဟာ ... ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ ခင်ရယ်၊ မေမေ
 ကို အားနာစရာ၊ မေမေရယ် ခင်အစား ကျွန်တော်တောင်း
 ပန်ပါတယ်”

“အမယ်ဇွေး ... ငါ့သမက်ရယ် တောင်းပန်မနေစမ်းပါနဲ့
 ကွယ်၊ ကဲ ... ကဲ ... မေမေတို့သွားပြီ၊ သားရေ မင်းမိန်းမ
 မင်းနိုင်အောင် ထိန်းပေတော့”

အင်း ...

မေမေနဲ့ အန်တီလေးက ခင်အခန်းထဲက လှဲည့်ထွက်
 သွားလေတော့သည်။

မေမေကတော့ ခင် မခံနိုင်သည့်စကားလုံးတွေနှင့်
 ခင်ကိုကိုင်ပေါက်သွားခဲ့ပြီ။

ဒီလိုဘဝကြီးကို ခင် မုန်းတီးစက်ဆုပ်စွာဖြင့် မျက်
 ဝန်းကလေးကို ခပ်တင်းတင်း မှိတ်ချလိုက်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ
 အတင်းရုန်းထွက်လိုက်တော့ သူက ခင်ကိုလွှတ်မပေးဘဲ သူပါ
 ခင်ခေါင်းအုံးပေါ် မျက်နှာအုပ်ချပြီး လှဲအိပ်လိုက်သဖြင့် ခင်
 ဆတ်ဆတ်ခါသွားရကာ ...

“ဟင် ... ရှင် ... ရှင် ... အခု ကျွန်မ ခုတင်ပေါ်က ဆင်း၊
 အခုဆင်း”

“မိန်းမ ဘာဖြစ်တာလဲကွာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သတိ
 ထားဦးမှပေါ့၊ ကိုယ်က လွတ်လွတ်လပ်လပ် မဟုတ်တော့
 ဘူး၊ မိခင်လောင်းဖြစ်သွားပြီကွ ... ဟွန်း ... ဟွန်း”

“ဘာမိခင်လောင်းလဲ၊ အဟင် ဟင် ... မုန်းတယ်၊ မုန်း
 တယ်၊ ဒီမိန်းမဘဝကြီးကို မုန်းတယ်”

ခင် ကိုယ့်ဝန်ရှိတာကို ကျိတ်ဝမ်းသာနေကြသည့် လူသားတွေအတွက် ခင်က အဖြည့်ခံမိန်းမဖြစ်ရသည့်ဘဝကြီးကို အရမ်းမုန်းမိကာ ခင်သည် ကိုယ့်မှိုက်ကလေးကိုယ် တဘုန်းဘုန်း ထုပစ်လိုက်တော့သည်။

ယောက်ျားကလည်း ခင်ကို ကောင်းကောင်းအနိုင် ယူလို့ရသွားပြီ။

မေမေကလည်း ခင် ဝင့်လှည့်မှာကို စောင့်ကြည့် မည်။

ယောက်ျားကလည်း ခင် ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အလုပ်ရှုပ်ရတော့မယ့်ဘဝကြီးကို ပြုံးပြုံးကြီး ကျေနပ်တော့မယ်။

ခင် မုန်းလိုက်တာ။

“ကဲ ... ကဲ ... မုန်းတယ်၊ မုန်းတယ်”

“ဟာ ... တော့ ... ခင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ မှိုက် ကိုထုတာလဲ၊ ဟာ ... ဒုက္ခပဲကွာ”

သူက ခင်လက်ကလေးကို ဆွဲကိုင်ပြီး သူ့နှုတ်ခမ်း သားကြီးဖြင့် ထွေးငုံရင်း ခင်မျက်ဝန်းကလေးကို နွေးနွေးကလေး နမ်းရှိုက်လာခဲ့တာကြီးကို မုန်းတီးစက်ဆုပ်စွာဖြင့် ခင် သူ့ရင်ခွင် ထဲမှ ရုန်းထွက်လိုက်မိသည်။

ဒါပေမဲ့ ခင် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ခွင့်မရခဲ့ပါ။

သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ခွင့်မရတော့ ခင် ပိုပြီး ဒေါဖောင်း ပေါက်ကွဲသွားတော့သည်။

“မုန်းတယ် ... သိပ်မုန်းတယ်”

“ဟာ ... ဘာကိုမုန်းတာလဲ၊ အဆက်အစပ်မရှိ၊ မေမေကို မုန်းတာလား၊ မာမို့ကိုမုန်းတာလား၊ ကဲ ... ပြောပါဦး”
“မောင့်ကို”

ခင် ဘာကြောင့်များ သူ့ကို ခပ်နဲ့နဲ့လေးပြောလိုက် မိမုန်းမသိ။ အခုလိုပြောလိုက်မိတာကြီးကို အရမ်းရှက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ သူက တအားထအော်လိုက်တော့သည်။

“အား”

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ကမ္ဘာတည်သွားပြီ”

“ဘာကိုလဲ”

“မောင့်ကို မုန်းတယ် စကားသစ်ကလေး”

“ဟွန်း”

ကြည့်စမ်းပါဦး ...

ပြောတာတစ်လွန်းသည် မောင့်နှုတ်ခမ်းကလေးတွေကို ခင် မြတ်နိုးလွန်းလို့ မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး နမ်းရှိုက်လိုက်ချင်ပေမယ့် တကယ်တမ်းကျ ခင်ဟာ ဣန္ဒြေကြီးသည့် သိက္ခာရှိသည့် မိန်းမ တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တာမို့ ...

မောင် နမ်းခဲသည် အကြင်နာအနမ်းတွေကို မိန့်မိန့်
မူးမူးကြည်နူးပြီး ရင်ခုန်ကျေနပ်ခဲ့ရသည် မိန်းမဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

တကယ်တော့ ...

မောင်ရယ် ကျွန်မရင်ထဲမှာ ...

ရှင်ကို မြတ်နိုးခဲ့တာကြာပါပြီ။

ရှင်ရဲ့အမူစတိုင်တွေကို အထင်မကြီးလို့ ...

ရှင် ကျွန်မအပေါ် အနိုင်ယူဗိုလ်ကျခဲ့တာတွေကို

မုန်းလွန်းလို့ ရှင်ကိုချစ်တယ်လို့ ပါးစပ်က

ဖွင့်ဟမပြောခဲ့ပေမယ့်

ကျွန်မရင်ထဲမှာ ရှင်ကို ချစ်တယ် ဆိုတဲ့စကားလုံး

ထက် လေးနက်တဲ့ စကားသစ်ကလေးကို

အဖြေပေးခဲ့ပြီးသွားပြီ ...

အဲဒီအဖြေလေးကတော့ ...

“မောင်ကိုမုန်းတယ်”

ပရိသတ်အတွက်

အမြဲတမ်း

ရှင်မိထယ်

